

یاقووت و زمریوتی کورنی

نابین و فہ لسه فہ

(بہرگی دووہم)

دوسین محمد محمد عزیز

2704 ک - 2004 ز

سالی (1950) له شاره چکهی (پنجولین) لمدایکپوهه، همدوم ښاغله کاشی خوښی له شاری (سوله پیمانی) لته واکړه ووهه
سالی (1976) له کولتري کسټورکاشی (آلکوی) سیاسي (په پيدای پدیر دهرچوه و له همدان کولتري) په ماموستا داندروود.
پاشان، له پدیر گملي شوی تالیپه تکیس، وروزی له دهرمونی وولت کړه ووه و له (پدکیتیس سؤقیئت) کپریسا وکتله ووه.
تا سالی (1987) دوکتورای له تدریجی تالیپه تکیس خوښا په پیدی پدیر وورگرتور، په سالی (1988) پشور، (له پانداری) پشانی له (سولې
هر له همدی لاری پیپه ووه، له پدیر کاشی (کاشی) له (اوپ دلف) دار، تیکمکاشی کاشی زامیاری و کپریا پیدای پوهه.
پاشان له سالی (1970) همد ووه، له پدیر کاشی (کاشی) له (پاسک) له (پدیر وورگرتور) په جلالی زامیاری و خوښی کپریا پیدای پوهه
تا دوچار، له سالی (1981) و تا دهرمونی، په له ووهی، وازی له کاشی پدیر پیدای پوهه.
لوسه، تا هیسته، په همدان کولتري له وولت، و کولتري کاشی همدوم و لاسی، پلا و کپریا پیدای پوهه، په له کاشی زامیاری و پشانی
له وولت کاشی (له وولت کاشی) کپریا ووه، (21) تالیپه و پدیر ووهی چاپ و پدیر ووهی ووهه.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

حکومەتی هەرێمی کوردستان
وەزارەتی רוژنەبەری
بەریۆه بەریتی گشتی چاپ و بلاو کردنەوه
زنجیره (٢٧٩)

یاقووت و زمرووتی کوردیی

ناین و فه لسه فه

به رگی دووهم

حوسین محمەد عەزیز

ز ٢٠٠٤

ك ٢٠٧٤

یاقوت و زمروتی کوردی

نووسەر: د. حوسین محمد عهزیز

بابهت: ناین و فلهسهفه

سه‌ره‌رشتیاری چاپ: سه‌لام فاتح

چاپ: چاپخانه‌ی شقان

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

ژماره‌ی سپاردن: (۶۵۱) ی سالی ۲۰۰۴ ی وهزاره‌تی رۆشنیری پێدراوه

www.roshnbiri.org

نەم بەرھەممە، پېشكەشېنى، بە گيانى باكى، ھەموو ئەو
ھۆنەرە كوردە نىشتمانپەرورەرانەى، شەوگارى دوورودرىژ و
تاريكونووتەگيان، ئە بەر رووناكايى تيشكى مۆم، قووتيلەى
نەووت و چراى پۆنگەرچەگدا پۆزگرددۆتەو، « ياقسووت و
زىرووت »ى ھۆنراوەيان، بۆ پۆلەكانى نەتەوەكەى خۆيان
ھۆنيووتەو و پاژەى زمانى كوردىيان كردووه.

- نـاوه پـرک -

- 1/ پيشه کيبي 7
- 2/ هه ويئي هونراوهي کورديي 14
- 3/ نايين و فهلسه فه 19
1. بابه تايهري هه مه دانبي 27
2. مه لا په ريشان 30
3. مه لاي جزيري 34
4. بيتساراني 39
5. خاني 42
6. صه يدي هه ورامبي 48
7. رهنجووربي 52
8. عه لي به رده شانبي 55
9. نالي 56
10. سالم 63
11. مه وله وي 66
12. کورديي 72
13. حاجي قادري کوي 76
14. مه حوي 78
15. شيخ رهزاي تاله بانبي 85
16. موخليص 88
17. خاکبي 92
18. سه ييد نه حمه دي نه قيب 94
19. وه فاي 98
20. ساملي سنه 103
21. حه ريق 107
22. خه ليل منه وهر 112
23. پيرهميترد 116
24. ناربي 121
25. تايه به گي جاف 126

26. زتوهر 129
27. سه‌یف ئەلقوضات 132
28. حەمدیی 136
29. بیتخود 140
30. شاھۆ 145
31. فانیی 148
32. کەمالیی 151
33. چروستانیی 154
34. فوواد 156
35. ئەسیری 157
36. خادیم 160
37. شیخ عوسمانی ئەقشەبەندی 164
38. کانیی 166
39. قانع 168
40. مەلا عەبدولکەریمی مودەرریس 171
41. حەقیقی 177
42. ئاوات 183
43. حیلیمی 188
44. مینە جاف 189
45. ئەخۆل 192
46. عەونیی 195
47. شیرزە 197
48. حاجی برایمی شاتری جاف 199
49. دلزار 204
50. حەسیب قەرەداخی 207
51. هتیدی 211
52. بیتوہی 215
- 4/ کۆتایی و ئەنجام 217
- 5/ سەرچاوە و بەرھەمەکانی نووسەر 220

پيشه کي

به پٽويستي دهزانم، چهن خالتي، دهر باره ي نه م بهر هه مه پرونکه مه وه:

1. دوور نييه، هيندي له خونهران بپرسن: نه م بهر هه مه، بق دواکه وت؟ چونکه، دهبووايه، بهرگي يه که مي، سالي « 2002 » چاپکرايه.

له وه لامدا ده ليم: جگه له وه ي، هه موو نهو سه رچاوانه ي پٽويستميون، له بهر ده سمددا نه بيون، بق نهو مه به سته ش، رڙي « 10. 04. 2002. »، بهر هه مه که م، رهوانه ي ده زگه ي « سرده م » کرد. به لام، دواي ماوه يه ک، ره تيانکرده وه، گوايه: نهو ماموستايه ي دابووياني، بيخوټنټيه وه و هه لسه نگيتي، به دلي نه بووه! منيش، خوم له « سويد » بووم، ناگام لهو هه واله نه بوو. له بهر نه وه نه متواني، وهر يگر مه وه و له ده زگه يه کي ديکه ي پروناکبير يي، به چاپي بگه يه نم.

پاشان، رڙي « 24. 08. 2002 » که رامه وه و بهر هه مه که م وهر کرته وه. ټينجا، پيشکه ش به ده زگه ي « بهر ټوه بهر ټي گشته يي چاپ و بلاوکرده وه » ي سر به « شاليارگه ي پښنبيري » م کرد، تا چاپ و بلاويکه نه وه. دواي نه وه ي، ماموستايه کي شارها، بهر هه مه که ي خوټنده وه، زور به شټوه يه کي جوان هه لسه نگانده و له سه ري نووسي، له بهر نه وه، برپارياندا، بلاويکه نه وه. به لام، مه خابن، هر نهو برپاره بوو، ټيدي يه ک سال و دوو مانگي رټک، لهو ده زگه يه که وت و بلاو نه کرايه وه. چونکه: له لايه که وه، وهک بهر ټوه بهر ي ده زگه که گوتي: پارهيان نه بوو. له لايه کي ديکه شه وه، لهو کاته دا، ته پلي جهنگي نيوان « نه مي ريکا » و « عتراق » ټييده دا، که دهنگي جهنگيش، گوتي خه لکي که ر کرد، ټيدي، کي پاره به په رتووک ددها و ده بخوټنټيه وه؟! نهو هبوو، جهنگ رويدا و « به عس » ي فاشي ي، له زيرابي ميژوودا نټزرا!

له بهر نه وه، بهر هه مه که م، هر وا مايه وه، تا، رڙي « 27. 05. 2003. »، جاري کي ديکه، سهرداني « کوردستان » م کرده وه و له وي، پالټيکم پټوه نا! ټينجا، بهو پاله ش، مانگي « نؤفه مبهري 2003 » بلاوکر ايه وه! جا، گهر نه وه، حالي بهرگي يه که مي بهر هه مه که بووي، ټيدي ده بي، حالي بهرگه کاني ديکه ي، چؤن بي؟!

2. ئەو ھۆنراوانەي، بە زمانىكى پەوان و كوردىيەكى پەتتېي كوتراون، بە پتويستەم نەزاني، لىكىانبەدەمەوۋە و باسىنابكەم. بەلكوو، تەنيا ھەر، نەمۇنەم لە سەر ھىناونەتەوۋە. بەلام، ئەوانەي و اتاكانيان، زۆر پوون نەبوون و بە زمانىكى تىكەلاو ھۆنرابوونەوۋە، كەمى بە درىژىي، لىتيان دواوم. ھەموو ئەو ھۆنراوانەي، بە دىيالىكت و خواردىيالىكتەكانى دىكەي، زمانى كوردىيەش ھۆنراونەتەوۋە، ئەوا، لە بەر پۆشنايى، لىكدانەوۋەي كۆلەرەكان و بە يارمەتتېي قەرھەنگەكانى زمانى كوردىي، لەگەل بارى سەرنجى خۆمدا، تىكەلاومكردوون و لىكمداونەتەوۋە.

3. رېننوسى كۆنى، ھەموو ھۆنراوۋەكانم كۆپوۋە و بەو رېننوسە نووسىمۇنەتەوۋە، كە خۆم باوۋەرم پتېي ھەيە. بەلام، لە ھەمان كاتىشدا، بە پتويستەم نەزاني، پىتە غەرەبىيەكانى، ھۆنراوۋە كلاسىكىيەكان، بە پتېي كوردىي بنووسم، وەك ھىندىج نووسەر، ئەو پىتانەيان كۆپوۋە، بە پىتېي كوردىي نووسىويانەتەوۋە، گوايە: ئەو پىتانە كوردىي نىن، وەك پىتەكانى دىكە، زۆر كوردىي بن ! چونكە، ھىندىج جار، كەر پىتېكى غەرەبىي، بە پىتېكى كوردىي بگۆپىن، واتاي ووشەكە تىكەجى و شتېكى زۆر سەيرى لى دەردەجى ! بۇ نەمۇنە: زۆر بەي ھۆنەرە كلاسىكىيەكانى كورد، باسى كۆي « طوور » يان كردوۋە، كەچىي، ھىندىج كەس، لەبرى ئەوۋە، « توور » يان نووسىوۋە. جا تو خوا « طوور » و « توور »، يەك و اتايان ھەيە؟ يا، كەر ناوى « سەيف ئەلقوزات »، بە « سەيف ئەلقوزات » بنووسىن، چەن شتېكى ناشرىنى لى دەردەجى؟ تۆ بلىي، بنەمالەي خوالىخۆشبوو، لىمان قەبولكەن!!

4. نىشانەكانى « خالبنەدىي »م، بۇ ھەموو ھۆنراوۋەكان داناوۋە.

5. ھەوئىنى ھۆنراوۋەي كوردىي، ھەر لە كۆنەوۋە تا ئەوۋو، لە چەن سەرچاۋەيەكى جىياواز پىكھاتوۋە. بەلام، لەم لىكۆلىنەوۋەيەدا، تەنيا ھەر، لە چەن ھەوئىنكى دىيارىكراو دواوم. بۆيە، باس و لىكۆلىنەوۋەكەم، بەپتېي بابەت دابەشكردوۋە. لە چەن بەرگىكدا كۆمكردوونەتەوۋە، ھەر بەرگىكىش، لە بابەتتىكى تايبەتتېي دەدوئى. لەبەرئەوۋە، ھەموو كون و كەلەبەرىكى، ژيانى ھۆنەرەنم نەپشكىنەوۋە. يا، لە ھەموو جۆرە ھۆنراوۋەكانيان نەدواوم، بەلكوو، تەنيا ھەر، ھىندىج بابەتى تايبەتتېم، لاي ئەو ھۆنەرەنە كۆكردۆتەوۋە و پىكەوۋە تۆمارمكردوون!

6. دەر باره‌ی به‌ره‌می هۆنهران، گەر هەر هۆنهری، دیوانی چاپکراوی هه‌بووی، ئەوا، به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، هۆنراوه‌کانم لێ وهرگرتوون. به‌لام، گسەر هۆنهری، دیوانی چاپکراوی نه‌بووی، ئەوا، له‌هەر سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌دا، هۆنراوه‌ی گونجانم، به‌ر چاوه‌که‌وتبێ، وهرم گرتوون.

هه‌روه‌ها، ژماره‌ی ئەو هۆنراوانه‌ی، له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا هه‌لمبژاردوون، به‌پیتی به‌ره‌م و جۆری هۆنراوه‌کان، به‌گۆیژه‌ی چێژی تایبه‌تی خۆم، لێم گولبۆژکردوون. مێشه‌ه‌نگوینی چێژی دل و دهروونم، به‌سه‌ر گولی لقی سه‌وزی دره‌ختی، به‌ره‌می هەر هۆنهریکه‌وه‌ نیشته‌بیته‌وه، تا توانیوتی، تیرتیر، بۆنی که‌لای سه‌وز و گولی ره‌نگاوپه‌نگی هۆنراوه‌کانی کردووه، شیله‌ی شیرینی هه‌لمژیه، چهن چه‌پکه‌ گولکی جوانیشی، لێ چنیوه و گولدانی باسه‌که‌ی پێ رازاندۆته‌وه! له‌به‌رئه‌وه، هیندی هۆنهر ههن، زۆر به‌ کورتیی، دهرباره‌یان داووم و ته‌نیا یه‌ک، هیندیکی دیکه‌ دوو، هیندیکی دیکه‌ش، پتەر له‌ دوو نمونه‌م، له‌ هۆنراوه‌کانیان وهرگرتووه. ئەمه‌ش، ئەوه‌ ناگه‌یه‌نی، ئەم هۆنهر، له‌و هۆنهر، له‌و بواره‌دا باشتر بووی! نه‌خێر، به‌لکوو له‌وه‌ پترم ده‌س نه‌که‌وتووه.

7. هۆنهره‌کانم، به‌پیتی ته‌مه‌نیان ریزکردووه. له‌به‌رئه‌وه، سیستیمی ئەلفویتی ناوم، به‌کار نه‌هێناوه. یا، به‌پیتی ناو و ناویانگیان، ریزم نه‌کردوون. چونکه، بابه‌ت لای من گرنگبووه و به‌هیچ شیوه‌یه، گویم به‌ پله‌ویابه‌ی هونه‌ریی و هونه‌رمه‌ندی هۆنهران نه‌داوه! جگه‌ له‌وه‌ی، زۆریشم هه‌ولداوه، هۆنهره‌ له‌بیرچووه‌کان، بیری خۆتەر بخه‌مه‌وه، یا، هۆنهره‌ که‌م ناسراوه‌کان، به‌خۆتەر بناسیتم!

8. سالی له‌دایکه‌بونی هۆنهره‌کانم، له‌چهن سه‌رچاوه‌یه‌کی جیاوازی وه‌ک: «عه‌لادین سه‌جادی، سدیق بۆرمه‌که‌یی» و دیوانی هۆنهره‌کانه‌وه وهرگرتووه. ئەوی به‌کۆچی نووسرا بوو، له‌به‌ر رۆشنایی، په‌رتووکه‌ نایابه‌که‌ی «فریمان جرنفیل - التقویمان الهجری و الیلادی» دا، سالی زاینیدییه‌کانیانم وهرگرتووه. له‌به‌رئه‌وه، بۆم دهرکه‌وت، له‌نیوان سالی‌کاندا، جیاوازییه‌کی سه‌یر هه‌یه، هیندی سالی له‌دایکه‌بونی، هیندی له‌هۆنهران، هیتستا به‌ته‌واوی ساغ نه‌بوونه‌ته‌وه. یا هه‌له‌یه‌کی

زۆريان تيدا ھەيە. بۇ نمونە: مېژووی لەدايکبوون و مردنی « وەلی دیوانە », لە ھەموو سەرچاوەکاندا، وەک یەك نین. « رازی » لە دیوانەکیدە، سالی « 1180 ک » بە سالی لەدايکبوونی داناو و باسی سالی کۆچیدوایی نەکردوو. بەپیتی « فریمان », ئەو سالە « 1766 ز. » دەکا. کەچیی، لای « بۆرەکەیی », سالی « 1158-1216 » کۆچیی نووسیو، کە دەکاتە « 1745-1801 ز. ». بەلام، « سەجادی » بە سالی « 1826-1881 » زایینی داناو. ھەرچی چۆنیتیی، لەوانەیی، ئەو « بۆرەکەیی », لە ھەردووکیان راستریت. چونکە، لە لایەکەو، ھاوتەمەنی « رەنجوویی » بوو و ئەویش، سالی « 1164-1225 ک. = 1750 - 1810 ز. » ژیاو، یا، نزیکی لە یەك سەردەمدا ژیاون. لە لایەکی دیکەشەو، نامەیان لە نێواندا ھەبوو، کاتیکیش، « وەلی » مردوو، « رەنجوویی » ھۆنراوێ بۆ ھۆنیووتەو!

9. ھۆنراوێ کلاسیکی کوردیی، لە لایەکەو، بە سامانێکی گرنکی نەتەوایەتییمان دادەنرێ. لە لایەکی دیکەشەو، ئاوپنەییکی بالانما و خاوتنە، زۆر بە پوونیی، مېژووی وێژە کوردیی تیدا دەبینن و بە ھۆیە دەزانن، لەو پۆژانەدا، ئەو ھۆنەرە پایەبلندانە کورد، چ جۆرە ملوانکەییکیان، لە خشلی زێر و زیو، مرواریی و گەوھەر ھۆنیووتەو و لە ملی وێژە کوردییان کردوو. جگە لەوانەش، مەبەستی لیکۆلینەو، کە خۆش، پتر، خۆی لە بواری ھۆنراوێ کلاسیکدا دەبینن. زمانیش، وەک بوونەو، ھەرێکی زیندوو، ھەمیشە لە گۆران و پیتشکەوتن دایە. ئەو، بە یەکتە لە جیاوازییەکانی، نێوان ھەردوو ھۆنراوێ نوێ و کلاسیک دەژمێرێ. ھۆنەرە نوێخاواز و لاوەکانیشمان، ھێندە زۆرن، پتووستیان بە لیکۆلینەو، یەکی درێژی تاییەتی سەرەخۆ ھەيە !

لەبەرئەو، ھێندە بایەخم، بە لیکدانەو، ھۆنراو کلاسیکییەکان داو، ھێندە، بایەخم بە ھۆنراو نوێکان نەداو. چونکە، جگە لەو، دەستەیی یەكەم، بە کوردییەکی قورس، بە زمانێکی تیکەلاو و پڕ لە ووشەیی بیانیی نووسییوانە، بەپیتی باری سەردەمەکەش، چەن دیالیکت و خواردیالیکتیی جیاوازییان بەکارھێناو، کە ئەو پۆر، زۆر بەی زۆری، خوینەری کورد، لێیان تێ ناگا. بەلام، ھۆنەرانێ دەستەیی

دوهم، به کوردیییەکی پەتیی دەنوسن، لەبەرئەوه، زۆر پتویستی، به روونکردنەوه و شیکردنەوه نییە.

10. جگە لەوهی، له نێو هەموو ئەو هۆنەرانهشدا، بەپێ سەردەم و شتیوهی دیالیکتەکان، بایەخیکی زۆرم، به هۆنراوهکانی ئەو هۆنەرانه داوه، که به خواردیالیکتی « کرمانجی ژرووو »، وهک: « مەلای جەزیری، خانیی، دیالیکتی « کەلهور »، وهک: « بابەتایەری هەمەدانیی » و دیالیکتی « گۆزان » وهک: « بێسارانیی، صەیدی هەرامیی و مەولهویی « هۆنراوهیان گوتوو. چونکه، له هەر سەردەمێکی مێژوویی، مێژووی نەتووی کورد و وێژە کوردییادا، یەکی لهو دیالیکتانه، خۆی به سەر زمانی نووسیندا سەپاندوو. لەبەرئەوه، هەر کۆڵینەوه و توژینەوهیەک، ئاوێج له بەرهمی، ئەو هۆنەرە کلاسیکییانه نەداتەوه، سەرنجیکی قوول، له زمانی نووسین، شتیوه و ناوهرۆکی بەرهمەکانیان نەدا، کۆڵینەوه و توژینەوهیەکی سەرکەوتوو نابێ. چونکه، گەر تەنیا هەر، سەرنجیکی سەرپێیی، له مێژووی وێژە و دیالیکتەکانی زمانی کوردیی بەهین، ئەوا، بۆمان دەردەکهوێ، له هەر قۆناغیکی مێژوویدا، هۆنەرانی کورد، به یەکی لهو دیالیکتانه، هۆنراوهیان هۆنیوتەوه. هەر چەنده، تا ئێستە، شارەزایانی کورد و بیانیی، له سەر بۆچوونیکیی یەگرتوو، به تەواویی ساغ نەبوونەتەوه و هەر کۆمەڵیکیان، دیدیکی جیاوازیان هەیه، هەر بۆ نموونه دەلیم: « کاکەیی فەلاح » نووسیویتی: (کۆنترین شاعیری ناسراوی کورد، « عەلی تەرمۆکی » یە که له سەردەمی دەیهمی زاییندا ژیاوه، شیعەری زۆر به سۆزی هەیه، له بابەتی دلداریی و نیشتمانپەرورەیی ...)» (256,46)

هەر وهها، چەن مامۆستا و شارەزایەکی دیکە، پێیان وایه: (یەکه م دەسنووسی ئەدەبی کوردیی له سەرەتادا به دیالیکتی کرمانجی ژوورو پەیدا بووه، یەکه مین شاعیرێکیش، که به م دیالیکتە نووسیویتی « عەلی حەزیریی ») (18,5)

به لأم، هیندیکیی دیکەش له شارەزایان، پێیان وایه: له نێوان سەدهی ده و یازدەدا، یەکه مین دەقی وێژە کوردیی، به دیالیکتی « کەلهور » نووسراوهتەوه و هۆنراوهکانی « بابەتایەری هەمەدانیی »ش، به نموونه

دیننه وه، گوايه: يه كه مين هۆنه ری كورد بووه، هۆنراوه ی به دیالیكته نووسیوه. له بهرئوه، يهك دید و بۆچوونی به گگرتوو نییه!*

هرچی چۆنئیی، هیندئ له شاره زایان پتیا ن وایه، له سه ده ی یازده دا، به شه دیالیكته « کرمانجی ژوو روو »، به سه ر دیالیكته و خوار دیالیكته گانی دیکه ی، زمانی كوردییدا زالبوو. هیندئ، له هۆنره ناسراو و به ناویانگه گانی كوردیش، وهك: « عه لی حه ریری، مه لای جزیری، فه قئ ته یران، ئه حمه دی خانیی ... » و گه لئکی دیکه ش، هر به م به شه دیالیكته، به ره مه گانی خۆیان تۆمار كرده وه.

هه لبه ته، شانبه شانی ئه و دیالیكته و خوار دیالیكته ش، له ناوچه جیاوازه گانی دیکه ی كوردستاندا، هیندئ دیالیكته و خوار دیالیكته دیکه ی زمانی كوردیی، وهك زمانی نووسین به كار هینراون. بۆ نمونه: گه ر، دیالیكته « گۆزان » به گشتیی و به شه دیالیكته « هه ورامانیی » به تایبه تیی بگه رین، ئه و، زۆر به روونی ده بینین: شوئینکی گه لئ گرنگی، له زمان و وێژه ی كوردییدا، بۆ خۆی داگیر كرده وه. چونكه، جگه له وه ی، وهك شاره زایان بۆیان ساغ كرده وینه ته وه، پێش ئه وه ی، هۆنره گانمان، هۆنراوه ی پئ به هۆننه وه، هه موو په رتوو كه ئایینییه كۆنه گانی كورد، وهك: « ئافیس تا، ماریفه ت و په رشا لیاری زه رده شتی، سه ره ئه نجام »، هر به و به شه دیالیكته نووسراونه ته وه، یا، زۆر له یك دییه وه نزیك بوون، كه به شی هه ره زۆریان، به هۆنراوه هۆنراونه ته وه. له بهرئوه، گه ر ئه و ده قه ئایینییه، به چه ن ده قئکی وێژه یی دابنن، ئه و، هه یچ گومانی تیدا نامئتی، نووسین به دیالیكته « گۆزان » له هه ر دوو دیالیكته « كه له و و کرمانجیی » كۆنتره!

هه روه ها، له سه ده ی چوارده یه م و به دوا وه، دیالیكته « گۆزان »، وهك زمانئکی وێژه یی، له هیندئ ناوچه ی رۆژهه لات و باشووری كوردستان به كار هاتوه، زمان و وێژه ی كوردیی، به هۆی ئه و دیالیكته و كه له هۆنره رانی وهك: (مه لاپه ریشان، بئسارانیی، خانای قوبادیی، شیخی سیرا جه دین، سه یدی هه ورامیی، ئه حمه د به گی كۆماسیی، میرزا شه فیععی جامه پزیزی، مه لافه تاحی جه باریی، مه وله وه یی تاوگۆزیی، سه ی یاقوو، مه ستوره ...) (25، 52، 86) وه، پێشكه و تن و كه شه سه ندنئکی له به رچاوی، به خۆیه وه دیوه، رازه یه کی زۆر گه و ده ی،

زمان و ویزەى كوردىي كردووہ. شاراوش نىيە، ئەو ھۆنەرە مەزنانە، چەن سەدەيەك دواى خۆشيان، كارتىكى زۆريان، لە ھىندى ھۆنەرانى دىكەى كورد كردووہ. بۆ نمونە: دوو كەلە ھۆنەرى وەك: « بىسارانىي » و « مەولەويى »، كاريان لە دوو ھۆنەرى گەرەى وەك: « پىرەمىرد » و « گۆزان » كردووہ و پىويستىشى، بە بەلگە ھىنانەوہ نىيە!

11. لە بەشى يەكەمى ئەم لىكۆلینەوہيە و ئەم بەشەشدا، ھەموو ئەو سەرچاوانەى بەكارمەيتان، لە بەر رۆشنایى رىبازىكى زانستانە و بەپىتى فەمىلييا، يا، نازناوى ھۆنەرەكان رىز نەكراون. چونكە، ھىندىكيان، ئەو مەرجانەيان تىدا نىيە. لە بەرئەوہ، تەنيا، بەگوتىرى ئەلفويىتى، ناوى ھۆنەرەكان تۆمارمكردوون.

12. لەم جۆرە باسانە، ھەم خۆتندكار، كۆلەر و توژمەران دەتوانن، كە لكوەرگرن. چونكە، چەن بابەتىكى گرنگم، بۆ گەلالە كردوون، بى ئەوہى، بە دوايدا بگەرپىن و ئەركىكى زۆرى پىتوہ بگىشش، لە بەر دەسيان داىە. ھەم دەتوانرئ، پىشسپركئ لە سەر بابەتەكانى بكرئ و خەلاتىش، بەو كەسانە بدرئ، كە ئەنجامەكەى دەزانن. بۆ نمونە: كام ھۆنەر، باشترين و جوانترين، ھۆنراوہى ئايىنى گوتوہ؟ يا، لە سەر « بەھار، ھاوين، پايىز، يا زستان »، تەر و پاراوترين ھۆنراوہى ھۆنىوہتەوہ؟ يا، كام پارچە ھۆنراوہ، لە بوارى ھۆنراوہى « ئەفەين و دلدارى، نەتەوہيى و نىشتمانىي »دا، سەرگەوتووتوبوہ؟

لە كۆتايىشدا، ھەر ئەوہ ماوہ بلىم: ئەوا، بە پشتىوانى يەزدانى گەرە، بەرگى دووہمى « ياقووت و زىرووت » تەواو بوو و لە بەر دەسى خۆتەوارنى نەتەوہكەم داىە. ھىوادارم، كە لىنكى پىكرىتتەوہ، كەلكى لى بىين و لە بارى سەرنجى خۆشيان، بى بەشم نەكەن!

دوكتور حوسەين محەمەد عەزىز

ستۆكھۆلم
2003/12/12

* تەماشاي سەرچاوہى ژمارە « 18 » و بەرگى يەكەمى ئەم بەرھەمە بكە، زۆر بە درىژى، باسى ئەو دىد و بۆچوونانەم كردووہ!

هه‌وینی

هۆنراوه‌ی کوردیی

هه‌لبه‌ته، هۆنراوه‌ش، وهک هه‌موو به‌شه‌کانی دیکه‌ی هونەر و وێژه، به‌پیتی گۆرانکارییه‌کانی سه‌رده‌م و زانست، به‌پیتی بابەت و ناوه‌پۆکی هۆنراوه‌کان، به‌سه‌ر چه‌ن جۆری‌کدا دابه‌شده‌کری‌ن.

له‌ سه‌رده‌میکی زۆر کۆندا، فه‌یله‌سۆفیکی وهک « ئه‌رستۆ »، هۆنراوه‌ی، به‌سه‌ر چوار جۆردا دابه‌شکردوه: (جنتودان، کۆمیدیا، ستایش و تراژیدیا.) «24،47»

به‌لام، ئەم دابه‌شکردنه، جگه‌ له‌وه‌ی، خۆل و گه‌ردی، مێژووی لێ نیشته‌وه و زۆر کۆنبوه، نه‌وپۆش، شاره‌زایان، به‌هیچ جۆری، به‌ راستی دانانن. چونکه، له‌هه‌موو روویه‌که‌وه، به‌ته‌واویی گۆراوه، گه‌لێ فراوانتربووه و چه‌ندین جۆری دیکه‌ی، له‌ ئامیزی خۆی گرتوه. با بزانی، چۆن؟

له‌ قۆناغه جیا‌جیا‌کانی مێژوودا، هۆنراوه و هۆنەر، به‌ شیوه‌ی جیا‌واز جیا‌واز، خۆیان نواندوه. ده‌توانم، ب‌لیم: له‌ سه‌ره‌تادا، هۆنراوه، ته‌نیا هەر، بۆ ده‌سته‌یه‌کی دیاریکراو بووه. زۆربه‌ی زۆری هۆنهره‌کان، هۆنراوه‌کانیان، بۆ خۆیان و چه‌ن که‌سیکی دیاریکراو گوتوه و هه‌ستی ده‌روونی خۆیان، له‌و پێیان‌وه ده‌رب‌ریوه.

به‌لام، کاتی، مه‌لبه‌ندی ده‌سه‌لاتی رامیاری و فرمان‌په‌وایی، له‌ وولاته جیا‌جیا‌کانی جیهاندا، دامه‌زراوه، ده‌سته‌ی فرمان‌په‌وایان، ورده‌ورده،

دهسه لاتیان په‌یدا کردووه، به‌هتیزبوون، په‌لوپوځیانهاویشتووه و پایه‌کانی فرمان‌پروایی ده‌وله‌تیان چه‌سپاندووه، ئیدی، ئەم شیوه‌ هۆنراوانه، زۆر گۆراون. هیندی جار، پله و پایه، هیندی جاری دیکه، زێر و زیو، هیندی جاری دیکه‌ش، چاوسوورکردنه‌وه و زه‌بری شمشیر، کاری کاریگه‌ری خۆیان کردووه!

دووریش نییه، پتووستییی‌ه‌کانی ژیا‌نی رۆژانه‌ی، ئەو سه‌رده‌مانه‌ش، وای پتووستکردبێ، شیوه‌ی هۆنراوه‌کان، له‌ هه‌ستی ده‌روونیک‌ی روون و خاوتنه‌وه بگۆرێ، شیوه‌یه‌کی خراب و ناشیرینی « ستایشکردن، پتداه‌ل‌دان، مامه‌یی‌کردن و هه‌له‌پرستی »، له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ر، له‌ خۆی بگرێ. بۆیه، له‌ ده‌رباری زۆربه‌ی زۆری « خه‌لیفه‌کانی عه‌ره‌ب، شا‌کانی ئێران، سول‌تانه‌کانی تورک » و پیاوه‌ ده‌سه‌لات‌داره‌کانی‌اندا، هۆنری ده‌ربار په‌یدابوون. هۆنراوه‌یان، به‌ « شان و بازوو، ره‌نگ و روو، ئازایه‌تی و جوام‌پیری، لیهاتوویی و بلیمه‌تی » ده‌سه‌لات‌داران و ده‌سوپیوه‌نده‌کانی‌اندا هه‌ل‌داوه.

به‌لام، دوا‌ی ئەوه‌ی، هیندی فێرگه‌ی گیانی جیاوان، له‌ مه‌ل‌ب‌نده جیا جیا‌کانی، جیهانی « خۆره‌لاتی ناوه‌ند »، له‌ نێو خودی ئایینه‌که خۆیدا، په‌یدابوون و سه‌ریان‌ه‌ل‌داوه، زۆر له‌و هۆنه‌رانه، له‌و ریت‌بازانه دوور‌که‌وتوونه‌ته‌وه. ئیدی، هۆنراوه، شیوه‌یه‌کی دیکه‌ی جیاوازی وهرگرتووه، ریت‌بازیک‌ی دیکه‌ی نوێ هه‌لب‌ژاردووه. به‌ره‌به‌ره، وازی له پتداه‌ل‌دانی ده‌سه‌لات‌داران هیناوه، له‌گه‌ل « ئەوینداری، سو‌فیکه‌ری و جوان‌په‌رستی »دا، جه‌مسه‌ری هاو‌په‌یمان‌یان گرت‌داوه. له‌ دوا قۆناغه‌کانیشیدا، هۆنراوه‌ی رۆمانسی په‌ره‌یسه‌ندووه. پاشان، له‌گه‌ل قوول‌بوونه‌وه‌ی کیشه‌ی نه‌ته‌وا‌یه‌تی نه‌ته‌وه‌ بنده‌سه‌کاندا، هه‌ست و هۆشی نه‌ته‌وه‌یی، هوشیاری رامیاری، پێگه‌یشتووه و پتسکه‌وتووه، هۆنراوه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی‌یش، له‌ کێلگه‌ی زه‌ویی به‌ پیت و سه‌وزی وێژ‌دا، چه‌که‌زه‌یکردووه، له‌ هه‌گبه‌ی هۆنه‌ره‌کانه‌وه، سه‌ری ده‌ریناوه و له‌ نووکی پت‌نوسه‌کانی‌انه‌وه، وه‌ک تاقه‌گی زیو ر‌ژاوه!

له‌ سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانی، قۆناغه‌کانی میژووی کۆمه‌لی کورده‌واریدا، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، گه‌لی داوا‌کاری گرنگیان، له‌ به‌ره‌می وێژه‌یی به‌ گشتی و له‌ هۆنراوه‌ به‌ تایبه‌تی هه‌بووه. گه‌لی جار‌یش،

قهپی زۆر گه‌وره‌یان داگر تووه. هه‌میشه و‌ستوو‌یانه، هۆنراوه، هه‌م، رووکه‌ی دلداریی بێ، ئاو‌پرزێنی، دڵ و دهروونی ئەف‌ینداران بکا. هه‌م، باسی جوانیی س‌روشت و ناسکی ژنیان بۆ بکا، بووکی رازاوه‌ی ئەندیشه‌ی، جوانیی س‌روشت و ناسکی ژنیان، بۆ له‌ په‌رده‌کا. هه‌م، سه‌نگه‌ری ن‌یشتمان‌په‌روه‌ری بێ، کۆمه‌لانی خه‌لک، بۆ خه‌بات و قوربانییدان هاندا. هه‌م، مامۆستایه‌کی گه‌وره و ب‌لیمه‌تی، نه‌خۆشیی و دهرده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان بێ، پتی چاکه و سه‌رفراز‌ییان پ‌یشاندا. هه‌م، پ‌یاله‌ی مه‌ی بێ، قوز‌بنی مه‌یخانه و میتزی خوار‌دنه‌وه‌یان، بۆ پ‌راز‌نێت‌ه‌وه. هه‌م، له‌ قوز‌بنی « مزگه‌وت، ته‌کیه و خانه‌قا » کان‌یشدا، به‌ندی دڵ و هه‌ستی دهروونی خوا‌په‌رستان ب‌جول‌نێ، ستای‌یشی په‌روه‌رگار و په‌یام‌به‌ره‌که‌ی بکا، دهروونی وشکه‌وه‌بووی خواناسان و سۆفیه‌کان پاراوکا!

بۆیه، گه‌ر، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا ئه‌ورۆ، هۆنراوه، له‌گه‌ڵ لقه‌کانی دیکه‌ی، و‌یژمه‌دا به‌راورد‌که‌ین، ده‌بین‌ن: گه‌لێ ئه‌رکی گه‌وره و گ‌رانی، له‌ نه‌ستۆدا بووه، له‌ چاو لقه‌کانی دیکه‌ی و‌یژمه‌دا، ئه‌رکه‌کانی سه‌رشانی، زۆر زیاتر بووه و باری شانی قورس‌تر بووه. هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش بووه، کۆمه‌لانی خه‌لک، پ‌شتا‌و‌پ‌شت، نه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه، هۆنراوه‌کانیان، له‌ سنگی خۆیاندا هه‌ل‌گرت‌وه، له‌ به‌ریان‌کرد‌وه و ده‌ما‌وه‌دم گ‌ی‌را‌ویانه‌ته‌وه. هه‌ر چه‌نده، زۆریان ت‌ی‌دا‌چوون و نه‌ماون، به‌لام، به‌ش‌ت‌کی زۆریان پاراست‌وه، چ‌گه‌ له‌وه‌ی، ه‌ین‌د‌یک‌یشیان، به‌ نه‌م‌ریی ما‌ونه‌ته‌وه، له‌ دڵ و دهروونی، پ‌ۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌دا، قول‌پ‌یانداوه و تا ئه‌ورۆش ده‌ژین.

که‌واته: هۆنراوه‌ی کوردی، وه‌ک هۆنراوه‌ی، هه‌موو گه‌لانی پ‌ۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست و ئ‌یسه‌لام، وه‌ک هه‌موو به‌شه‌کانی دیکه‌ی و‌یژمه‌، به‌ پ‌تی باب‌ه‌ت و ناوه‌پ‌ۆکی هۆنراوه‌کان، له‌ گه‌لێ بواری ج‌یا‌ج‌یادا، به‌ سه‌ر چه‌ن جۆز‌یک‌دا دا‌به‌ش‌ده‌ک‌رێ. ده‌توانم، ب‌ل‌یم: هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه، هه‌و‌ینه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی هۆنراوه‌ی کوردی، خۆیان، له‌ گه‌لێ باب‌ه‌تی گ‌رن‌گی وه‌ک: « هه‌ستی خا‌و‌رنی ئەف‌ین و دلداریی، دیار‌ده‌کانی س‌روشت و جوانیی، پارانه‌وه و ستای‌یشی ئ‌ای‌ینی، هه‌ستی دهروون، فه‌لسه‌ی بوون و نه‌بوون، سۆفیه‌گریی، په‌وشت و باری کۆمه‌لایه‌تی، باس‌کردن و پ‌ی‌دا‌ه‌ل‌دان، پ‌لاره‌او‌یشتن و داش‌ق‌ورین، په‌وشی نه‌ته‌وه‌یی و

نیشتمانیی، خهباتی پامیاری و شوپشی چه کداری، ئایدۆلۆژیای پامیاری، چینایه‌تیی، مرۆفایه‌تیی، پرووداو و کاره‌ساتی خویناوی، شین و لاواندنه‌وه، یادی نه‌مران، گالته‌وگه‌پ، گۆزانی، سرود، شانۆگه‌ری، په‌خشانه‌هۆنراوه، چیرۆکه‌هۆنراوه، داستانه‌هۆنراوه، پۆسته‌ره‌هۆنراوه و هۆنراوه‌ی دراما «دا بینیه».

له‌به‌رئه‌وه، ده‌توانم، بلێم: چه‌ن زاراوه‌یه‌کی ره‌سه‌نی وه‌ک: «هه‌ست، سۆز، بیر، هۆش و گیان»ی، هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌ک، له‌ چه‌ن شتیکی پر بایه‌خی وه‌ک: «زمان، می‌ژوو، هونه‌ر، وێژه و ترا دیسیۆن»ی نه‌ته‌وه‌گه‌دا، خۆی نواندوو و خۆشی ده‌نووتی. له‌ بواری وێژه‌شدا به‌ گشتیی و هۆنراوه‌ به‌ تایبه‌تیی، چه‌ن سه‌رچاوه‌ و هه‌ستیکی پیرۆزی ئایدیالی و مه‌رالیی وه‌ک: «ئایین، ئه‌فین و نه‌ته‌وه‌یی» هه‌ن، به‌ سه‌رتۆیی، هه‌موو سه‌رچاوه‌ و ره‌گه‌زه‌کانی دیکه‌ی هۆنراوه‌ ده‌ژمیرین. ئه‌و سی هه‌سته‌ پیرۆزه‌ش، گه‌لێ جار، له‌ لایه‌که‌وه، له‌ گه‌ل یه‌ک‌دیدا و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له‌ گه‌ل جوانیی سرووشتدا، تیکه‌لاو کراون، له‌ نه‌جامی‌شدا، یه‌ک یه‌که‌ی وێژه‌یی به‌رز و هاونا‌هه‌نگیان پیکه‌تیناوه. دواتریش، هه‌ر هه‌موویان، له‌ رێژگه‌ی یه‌ک ئۆقیانووسی گه‌وره‌ی، وێژه‌یی نه‌ته‌وه‌که‌ پزاون.

هه‌لبه‌ته، هه‌ر یه‌کێ له‌و هه‌وتانه‌ش، چه‌ن به‌شتیکی دیکه‌ی، جیاوازی گرنگیان لێ ده‌که‌وتنه‌وه. به‌لام، ئه‌ز لێره‌دا، ته‌نیا هه‌ر، له‌ هیندی هه‌وتنی گرنگی، وه‌ک: هۆنراوه‌ی «ئایینی و فه‌لسه‌فیی، سروشت و جوانیی، ئه‌فین و دل‌داری، نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیی» به‌ گشتیی و هۆنراوه‌ی «نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانیی» به‌ تایبه‌تیی ده‌دویم، له‌ باخی پاراوه‌ی، جۆربه‌جۆری هه‌ر هۆنه‌ریکی کورددا، چه‌پکێ گولی ره‌نگا و ره‌نگی بۆنخۆش ده‌چم، به‌ره‌می ئه‌م جاره‌ و سه‌رمی‌زی مالی، هه‌موو کوردیکی دلسۆز و وێژه‌دۆستی پێ ده‌رازینه‌وه.

هه‌ر چه‌نده، «هێمن»ی ده‌سه‌ره‌نگین گوتویه‌تی: (دیوانی هۆنهران، وه‌ک باخچه‌ی گولان. گولی باخچه‌ تا ره‌نگاوپه‌گه‌رتین، ته‌ماشاکه‌ران زیاتر رازیده‌که‌ن.) «198,66»

به‌لام، هه‌ر وه‌ک چۆن، هه‌وین و بابه‌ته‌کانی هۆنراوه، جیاوازییه‌کی زۆریان هه‌یه، به‌ هه‌مان شێوه‌ش، هۆنه‌ره‌کانمان، له‌ نێو خۆیان و له

بواره جیا جیا کانی هۆنراوه داناندا، ناویان پۆشتوو. واته: هر
 یه که یان، له بواریکی تایبهتی هۆنراوه هۆنینه و هدا، نه سپی خۆیان تاو
 داوه. بۆ نمونه ده لیم: له بواری هۆنراوهی رۆمانسیدا، چهن
 هۆنهریکی وهک: « نالی، کوردیی، هر یق ... »، پتر ناسراون. له
 کاپه ی هۆنراوهی، باسکردنی جوانیی سرووشتدا، چهن هۆنهریکی
 وهک: « مه وله یی، پیره مێرد، گۆران ... »، پتر ناویاندهر کردووه. له
 بابته ی هۆنراوهی لاهوتیی و فهلسه فییدا، چهن که له هۆنهریکی
 وهک: « باباتا یه ری هه مه دانی، مه لا پهریشان، بێخود ... »، پتر به
 ناویانگن. له به شی هۆنراوهی سو فیگه رییدا، چهن هۆنهریکی بلیمه تی
 وهک: « مه لای جزیری، خانی، مه حوی ... »، پتر دهرکه وتوون. له
 جۆری هۆنراوهی نه ته وهی و نیشتمانپه روه ره ییشدا، « سالم، حاجی
 قادری کۆی، نه حمه د موختار جاف ... »، پتر ناو و ناویانگیان هه یه.
 هه روه ها، له بواری هۆنراوهی داشۆزینیشدا، جگه له « شوکری
 فه زلی »، که له ناچار ییدا، دا کۆکی له خۆی کردووه، نه وهی هه مانه و
 نیمانه، ته نیا هر، « شیخ ره زای تاله بانیی یه.
 ئیسته ش، کاتی نه وه مان هاتووه، هه موومان بیکه وه، که می، له
 خه رمانی وێژه ی کوردیی مان ورد بینه وه، تا بزانی، ره گه زه
 سه ره کییه کانی هه وێنی هۆنراوهی کوردیی، خۆیان له چیدا ده نوێن؟
 هۆنهره کلاسیکییه کانمان، خۆیان به چییه وه خه ریک کردووه؟ شه ویان،
 له بهر تیشکی مۆم، رووناکیی قوتیله ی نه وت و چرای « گه رچک » دا،
 چۆن پۆز کردۆته وه؟

ئایین
و
فەلسەفە

نایین، وهک پتوهندییبه کی گیانیی، وهک نایدیایه کی بهرز، کارتیکی
 زۆری، له ژبانی کۆمه‌لی مرۆ کردووه و به شتووه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش،
 کاریتده‌کا. پتوهندیی نایین، (پتوهندییبه‌که، له نێوان یه‌زدانی گه‌وره و
 تاکه‌تاکه‌ی کۆمه‌لی مرۆدا درووستده‌بێ. ئه‌ویش، له پتی په‌یام‌به‌ر و
 په‌رتووه‌کی نایینییه‌ پیرۆزه‌ ناسمانییبه‌کانه‌وه‌ په‌یداده‌بێ. وهک هۆز،
 هیچ جۆره‌ پتوهندییبه‌کی په‌گه‌ز یا خوین، ئه‌ندامانی یه‌ک نایینی
 دیاریکراو، پتکه‌وه‌ نابه‌ستی. هه‌روه‌ها، پتووستی، به‌ هیچ جۆره
 سه‌رکرده‌یه‌ نییه. هۆز، له نێوان کۆمه‌لتیکی دیاریکراو و له نێو یه‌ک
 نه‌ته‌وه‌ی تایبه‌تییدا سه‌ره‌له‌ده‌دا. به‌ شتووه‌یه‌کی گشتیی، هۆزه‌کان، له
 یه‌ک ناوچه‌ی جوگرافیای دیاریکراویدا ده‌ژین. به‌لام، جاری وا هه‌یه،
 هۆزی، له‌ چهن ناوچه‌یه‌کی جیاوازا نیشته‌جێده‌بێ. وهک له نێو
 زۆریه‌ی، هۆزه‌ کورده‌کاندا باوه. به‌لام، نایین، سنووری هه‌موو « تیره،
 هۆز، خێل، گه‌ل، نه‌ته‌وه، ناوچه، وولات و کیشوهر » تێ ده‌بڕی، واته‌:
 هۆز، سنوورێکی به‌رته‌سکی کۆمه‌لایه‌تی دیاریکراوی هه‌یه. به‌لام،
 نایین، بێ سنووره‌ و پتوهندیی به‌ « هه‌ست، هۆش، باوه‌ر و گیان » هه‌وه
 هه‌یه. له نێو دێ و ده‌رووندا ده‌ژی، وهک هه‌وا وایه، به‌ هه‌موو « ناوچه،
 وولات و کیشوهر » تێکدا بلأوده‌بێته‌وه. له نێو باوه‌ری هه‌موو مرۆفێکدا،
 په‌گی قوولی خۆی، به‌ شتووه‌یه‌ له شتووه‌کان داده‌کووتی. له‌ به‌رئه‌وه، به
 باوه‌ریکی ئینتێرناسیۆنالی گیانیی داده‌نری. به‌لام، هۆز، به‌ یه‌که‌یه‌کی
 « کۆمه‌لایه‌تی – نه‌ته‌وه‌یی » ده‌ژمێرری. کاتێ، کۆمه‌ل به‌ره‌و
 پتسکه‌وتن ده‌روا، پتوهندییبه‌ ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییه‌کان سه‌قامگیر
 ده‌بن، هۆز له ئارادا نامینی و کۆتاییبێدی. که‌چی، پتوهندیی نایین،
 به‌ هیچ جۆرێ کۆتایی نایه. ده‌توانم، بلیم: نایین، له‌ گه‌ل ته‌مه‌نی زه‌ویدا
 په‌یدابووه، به‌ ژبان و مانی کۆمه‌لی مرۆفایه‌تییه‌وه‌ به‌سراوه، تا ئهم
 گه‌ردوونه‌ش بمینی، پتوهندیی نایینی، له نێوان خه‌لک و خوادا، هه‌ر
 ده‌مینی و کاری خۆی ده‌کا. (5، 17)

له سه‌ره‌تادا، هۆنراوه، له نێو نه‌ته‌وه‌کانی « پۆژه‌لات » به‌ تایبه‌تی و
 « ئه‌وروپا » به‌ گشتیی، پتر، بۆ باسی دلداریی، پێداه‌لدان و جوانیی
 سه‌روشت ته‌رخانه‌کراوو. به‌لام، کاتێ بیروباوه‌ری نایینی، له نێو
 کۆمه‌لی مرۆدا بلأوبۆوه، ئییدی، هۆنراوه، پووی له‌و پووه‌که

سروشستییهی خۆی وەرچەرخان، پرووی له دەروازهی خواپهرستی و نایین کرد. به تایبهتی، کاتی نایینی ئیسلام هات و به تهواوی بلاو بۆوه، ئیدی، هه موو شت گۆرا، هۆنراوهی نایینی، به تهواوی، شوینی شیواوی خۆی کردهوه و جیتی، به جۆرهکانی دیکهی هۆنراوه تهنگکرد.

ههر چهنده، هۆنراوهی نایینی، به تهواوی نهیتوانی، هه موو جۆره هۆنراوهکانی دیکه بسپرتهوه و له ناویانهی، به لکوو، هۆنرهکان، ههر له سههر، هۆنراوه هۆنینهوهی خۆیان، بهردهوامبوون. به لام، وهک جاران، نه بوو. یا، له نێو خه لکه موسولمانه خوێندهوارهکان به گشتی و نه خوێندهوارهکاندا به تایبهتی، ئه و بایهخی، هۆنراوهی نایینی پتی نه دراوه. بۆیه دهبینن: له کۆندا، زۆریه هۆنره کلاسیکییهکانی کورد، گهر، هه موو هۆنراوهکانی خۆیان، بۆ نایین تهرخان نه کردبێ، ئه و، به شتیکی زۆریان، بۆ هۆنراوهی نایینی تهرخان کردوه.

له بهرئهوه، به ئاشکرا دهبینن: هۆنرهکانی « عه رب »، ستایشتیکی زۆری، خه لیفهکانی « عه بباسی » و « فارس » هکانیش، گه لێ ستایشی « بهرمهکی بهکانیان کردوه.

له نێو کۆمه لێ کوردهواریشدا، ههر له کۆنهوه تا ئه وپۆ، گه لێ نایینی وهک: « زه ردهستی، جوو، فه له، ئیسلام، کاکه یی، یه زیدی »، چهن نایینزایهکی وهک: « سووننه و شیعه » و چهن ریتبازتیکی نایینی وهک: « قادری، نه قشی و هه قه ... » هه بووه و هه یه. له بهرئهوه، شتیکی زۆر ئاساییه، گهر، زۆریه زۆری، هۆنره کلاسیکییهکانی کورد، هۆنراوهی نایینیان گوتبێ. ته نانهت، له نێو وێژهی کوردیدا، وای لیهاتوه، وهک دیاردهیهکی وێژهی، زۆر به زه قیی رهنگیداوهتهوه. چونکه، به هه موو دیالکت و بن دیالکتهکان، له هه موو بهش و ناوچهکانی کوردستان، هۆنراوهی نایینی هۆنراوهتهوه.

ئه ز، کاتی، باسی هۆنراوهی نایینی کوردی دهکم، ته نیا ههر، مه بهستم ئه وهیه، له هۆنراوهی هۆنره کوردهکان بدویم، مه بهستم ئه وه نییه، له په رتوکه نایینییه کوردیهکان بکۆلمه وه، که به شیوهی هۆنراوه و به دیالکتی « گۆزان » نووسراون. ئه گینا، (تیکستی هۆنراوهی شیوهی گۆرانی، کۆنترین تیکسته له وێژهی کوردیدا. یاخود، به واتایتیکی تر دهتوانین، بلێین: سه ره نای میژووی وێژهی

کوردیی، به هۆنراوهی شیوهی گۆرانیی دهستیپتکردوو، ئەگەر، جوارینهکانی «باباتا بەری هەمەدانی 935 - 1010 ز.» بخەینە ئەو لاوه، که به شیوهیهکی کوردیی ئێرانیی ناوچهیی تیکه لاو یا به شیوهی لووریی نووسراوتهوه. «91,51»

هەر وهک چۆن، لای هێندێ نەتهوه، زمانی نەتهوهیی و زمانی ئایین، زۆر به توندیی، پیکهوه بهسراون، بۆ نموونه: زمانی عەرهبیی و ئایینی ئیسلام، هەر یەک زمانن. به هەمان شیوهش، له لایهکهوه، زمانی ئایین و وێژهی ئایینی، له لایهکی دیکهشهوه، زمانی نەتهوهیی و وێژهی ئایینی، پێوهندییهکی زۆر پتهویان، له نێواندا ههیه.

گومانی تیدا نییه، ئەوتهی نەتهوهکان پهیدابوون و زمانی نەتهوهییان لا درووستبووه، پاشان، ئایینه جیا جیاکان، سهریانهآداوه، هههمیشه و له ههموو قۆناغه جیاوازهکانی، مێژووی کۆمهالی مرۆدا، وێژی ئایینی، له کالای و بهرگی رازاوهی جیا جیادا، خۆی نواندوووه. جا، ئەو هۆنراوه ئایینیان، له چاخی کۆن و پیش ئیسلامدا بووبن، یا، دواي ئەوهی، ئایینی ئیسلام دهرکهوتوو، بهشیکی گرنگی، له وێژهی نەتهوهکاندا، بۆ خۆی داگیرکردوو. له بهرئهوه، له کۆندا، به شیوهیهکی گشتیی و به تایبهتیش، دواي ئەوهی ئایینی ئیسلام بلابوۆتهوه، کهم هۆنهر ههیه، هۆنراوهی ئایینی نەهۆنیتهوه.

بۆیه، (وێژهی کوردیی، له سهدهکانی ناوهراستهوه سهریدهر هیتا و به وێژهی ئایینی و ئایینزایی و گیانی سۆفیزم دهستیپتکرد. ئەوهی ئاشکرایه، ئەوهیه: که ئەو وێژهیه، به ههموو شیوه سهرهکییهکانی زمانی کوردیی پهیدابوو و په ره یسه نند. «مه لای جزیری» سه دهی یازدهیه — مهی زایینی، هێندێ له باوه رهکانی «سۆفیزم» ئەوهی «جه لاله دینی رۆمی 1207-1273 ز.» بلاویکردبووهوه، وه گرت و له روخساری «غزه ل» دا، به شیوهی «کرمانجیی سه روو» ی زمانی کوردیی بلاویکردوو. هەر بهو شیوهیهش، دوو په ره تووکه پیرۆزه کهی «یه زیدی» یان «جیلوه» و «مه سه فی رهش» نووسراوتهوه. ئەمه کۆنترین تیکستی ئایینی «یه زیدی» یه کانه، هه رچی وێژهی شیوهی «گۆرانی» یه، ئەویش، به وێژهی ئایینی دهستیپتکردوو، کۆنترین هۆنهریک، بهم شیوهیهی نووسیبی، «مه لا په ریشان» (93,51)

له‌بەرئەوه، زۆربەى هەرە زۆرى، هۆنراوه‌كانى «مه‌لا په‌ریشان» به هۆنراوه‌ى ئایینى دادەنرێن. بۆیه، گەر كه‌مى، له‌ به‌ره‌مى هۆنهرانى سه‌رده‌م و دواى سه‌رده‌مى خۆشى وردبینه‌وه، زۆر به‌ ئاشكرا ده‌بینن: (كارتيكردنى «مه‌لا په‌ریشان»، بۆ سه‌ر وێژه‌ى كوردى به‌ گشتى و وێژه‌ى ئایینى به‌ تايبه‌تى، زۆر به‌ هێزبووه. ئەو هۆنراوانه‌ى، له‌ بابەتى ئيمان و ئىعتىقاد نووسىونى، له‌و هۆنراوه‌ ئایینىيه‌ ميللىيانه‌ن، كه‌ له‌ قۆناغى درووستبوونى نه‌ته‌وه و په‌ره‌سه‌ندنى په‌يدا ده‌بن. له‌م كاردا، گه‌لى هۆنهرى ميللى جياوان، به‌شدارده‌بن و ناويان وونده‌بى و به‌ره‌میان ده‌بێته‌ به‌شێك له‌ سامانى وێژه‌ى ميللى فۆلكلۆرى نه‌ته‌وه.) «110,51»

بۆیه، په‌نگه‌ له‌ مێژووى وێژه‌ى كوردیدا، به‌ سه‌دان هۆنهرى كوردمان هه‌بوو، هۆنراوه‌ى ئایینىيان هۆنرته‌وه، به‌لام، ناو و نیشانىان نه‌ماى و نېبوو!

هه‌روه‌ها، چه‌ندین هۆنهرى ديكه‌مان هه‌بووه، هۆنراوه‌ى ئایینىيان كوتوو. بۆ نموونه: هۆنهرتكى وه‌ك «سه‌یدی هه‌ورامى»، كوردتكى موسولمانى سوونى بووه و هۆنراوه‌ى ئایینى داناوه.

«مه‌وله‌وى»، سوونى بووه، هه‌ر چه‌نده، به‌ تايبه‌تى، هۆنراوه‌ى ئایینى نه‌نووسيووه و هۆنراوه‌ى زۆرى ئایینى نیه‌. به‌لام، ته‌نیا هه‌ر، (مه‌سه‌وه‌یبه‌كه‌ى كه‌ به‌ ناوى «ئه‌له‌قه‌یده ئه‌لمرضیه» له‌ زانستى كه‌لام، ئەمه‌ له‌ هۆنراوه‌ ئایینىيه‌ دياره‌كانه‌.) «115,51»

جا، هه‌ر وه‌ك پێشتریش گوتم و لێره‌شدا، دووپاتیده‌كه‌مه‌وه، هه‌موو ئەو هۆنراوانه‌ى، بۆ ئایینه‌ كوردییه‌كان كوتراون، ئەز لێره‌دا، په‌نجه‌یان بۆ راناكێشم. ئه‌ورۆش، گومانى تیدا نه‌ماوه، ئەو ئایینه‌، هه‌ر هه‌موویان كوردى بوون و ده‌قى هۆنراوه‌كانیش، هه‌ر به‌ زمانى كوردى نووسراون.

هه‌ر وه‌ك زۆر له‌ مێژه، رۆژه‌لاتناسى كه‌ وه‌ك «مىنۆرسكى» نووسىويه‌تى: (سۆفیزم، سه‌ره‌تايه‌كى تايبه‌تى هه‌یه. ئەمه‌ ته‌نیا رووداوىكى ئىسلامى نیه‌. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، ژيانى ئایینى، له‌ لای كورد ئه‌وه‌یه، كه‌ ئایینزای زۆرى گرتۆته‌ خۆ. دوو ئایینى سه‌یرى تێدايه، ئەمانه، له‌ سه‌ر بنجوبناوان و جه‌وه‌هرى كوردى دامه‌زاون.

یه‌که‌میان: « یەزیدیی «یە ... بە‌لام، ئایینی دووهم: «عەلی ئیلاهیی «یە. ئەمە، ئایینیکی کوردیی بێ گەردە و تا ئیستەش، بە تەواویی، لێی نە‌کۆ‌لراو‌تە‌وه.» (56-52, 69) «94-93, 51»

شتیکی ئاشکرایە، زۆربەیی هەرە زۆری نە‌تە‌وه‌ی کورد، پێ‌رە‌وی ئایینی ئیسلام دە‌کا. دە‌توانم، ب‌لێم: کورد لە هە‌موو گە‌له‌کانی دیکە‌ی ئە‌م سەر زە‌ویە، پ‌تر با‌وه‌ری بە ئایین و خواپە‌رستی هە‌بوو و هە‌یە. ئایینی ئیسلامی، زۆر بە توندیی وەرگرتوو و زۆر بە گە‌رمیی، لە نام‌تیزی گرتوو. لای کورد، لادان لە ئیسلام، نە‌ک هەر بە گونا‌ه‌تیی گە‌وره دادە‌نرێ، بە‌ل‌کوو، بە تاوان و گا‌وریش دە‌ژم‌یرێ. لە‌بەرئە‌وه، شتیکی سە‌یر نییە، گەر لە‌و پ‌ژ‌وه‌ه، ئایینی ئیسلام لە کوردستاندا ب‌لا‌وی‌تە‌وه، بە هە‌زاران کورد، لە ر‌تی ئە‌و با‌وه‌ردا، سەر و گیانی خ‌ویان بە‌خشی‌ی. هەر‌وه‌ها، شتیکی سە‌یر نییە، گەر زۆربەیی زۆری، ه‌ۆ‌نەرە کلاسیکییە‌کانی کورد، گە‌لی ه‌ۆ‌نرا‌وه‌ی ئایینییان گوت‌ی، باسی گە‌وره‌یی و تا‌کو‌تە‌نیایی پە‌روه‌ر‌دگاریان کرد‌ی، لێی پارا‌بنە‌وه، تا، لێیان خ‌ۆش‌ب‌ی. هەر‌وه‌ها، بە چام‌ی در‌ژ، ستایشی پە‌یام‌بەر و یاران‌یان کرد‌ی، بە پە‌یام‌بەر، پ‌یر و پ‌یا‌و‌چا‌کانیاندا هە‌ل‌داب‌ی.

لە بەر پ‌ۆش‌نایی، ئە‌و با‌سان‌هی سەر‌وه‌دا، ئە‌وه‌مان ب‌و‌ر‌و‌ندە‌ب‌یتە‌وه: ه‌ۆ‌نرا‌وه‌ی ئایینی، لە ن‌ی‌و کۆ‌مه‌لی کوردە‌وار‌یدا، م‌ی‌ژ‌وو‌یه‌کی کۆنی هە‌یە. واتە: پ‌یش ئە‌وه‌ی، ئایینی ئیسلام، لە کوردستاندا ب‌لا‌وی‌تە‌وه، ه‌ۆ‌نەرە کوردە‌کان، ه‌ۆ‌نرا‌وه و س‌رو‌دی ئایینییان گوت‌وه. بە ه‌ۆ‌نرا‌وه و بە گ‌ۆ‌زانی ف‌ۆ‌ل‌ک‌ۆ‌ری، لە خ‌وا‌کانی خ‌ویان پارا‌ونە‌تە‌وه، ستایشی پ‌یا‌و‌چا‌کانیان کرد‌وه. بە تابه‌تی، ئە‌وه‌ش دە‌زان‌ن، هە‌موو ئە‌و ئایینه کۆ‌نان‌هی، پ‌یش‌تر نا‌وم‌ه‌یتان و لە کوردستاندا هە‌بوون، پ‌یش ئە‌وه‌ی، ئایینی ئیسلام، دە‌نگ و پ‌ه‌نگی هە‌ب‌ی، هە‌موویان، هەر بە زمانی کوردیی و بە ه‌ۆ‌نرا‌وه نو‌وس‌را‌ونە‌تە‌وه.

دوای ئە‌وه‌ی، ئایینی ئیسلامیش، لە کوردستاندا پە‌یدا‌بوو، و‌رده‌ور‌ده، ر‌ه‌گی ق‌و‌ولی خ‌ۆی دا‌کو‌تا‌وه، ئیدی، ه‌ۆ‌نەرە کوردە‌کانیش، وە‌ک ه‌ۆ‌نەری گە‌لانی دیکە‌ی ئیسلام، ه‌ۆ‌نرا‌وه‌ی ئایینییان ه‌ۆ‌ن‌وه‌تە‌وه. لە م‌ی‌ژ‌و‌وی و‌ی‌ژ‌ه‌ی کورد‌یدا، ج‌گە لە‌وه‌ی، زۆربەیی زۆری ه‌ۆ‌ن‌رانی کورد بە گ‌شت‌یی، ه‌ۆ‌نرا‌وه‌ی ئایینییان دان‌ا‌وه، چە‌ند‌ین ه‌ۆ‌ن‌ری

ناسراوی وهک: « بابایاهیری ههمه‌دانیی، مه‌لا پەرتشان، فه‌قی ته‌یران، میر محهمه‌د سالح نیعمه‌توللا، خانای قوبادیی، مه‌وله‌ویی، پیر شالیاری زه‌رده‌شتیی، مه‌حویی، موخلیس، خاکیی، خادم، سه‌یید نه‌حمه‌دی نه‌قیب، بێخوود، چروستانی ... » هه‌بووه، له‌سه‌رده‌مه جیاجیاکانی میژوودا و به‌تایبه‌تی، هۆنراوه‌ی ئایینییان گوتووه.

ده‌بی، ئه‌وه‌ش زۆر باش بزانی، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری هۆنهره کورده‌کان، زۆر ریزی خۆیان گرتووه، ته‌نیا هه‌ر، له‌گۆشه‌ی خواپه‌رستییه‌وه، له‌هه‌موو شتیکیان روانیوه. چونکه، زۆر به‌باشیی، له‌ئایینه‌که‌ گه‌یشتوون. موسولمانتیکی راسته‌قینه و خواناستیکی ته‌واو بوون. بۆیه، ته‌نیا هه‌ر، هۆنراوه و سروودی ئایینییان گوتووه، به‌هۆنراوه، باسی گه‌وره‌یی و میهره‌بانیی، په‌روه‌رگاری جیهانیان کردووه و لتی پارونه‌ته‌وه، تا، له‌گونا‌هه‌کانیان خۆشبێ. هه‌روه‌ها، ستایشتیکی زۆری، په‌یامبه‌ر و چوار جێنشینه‌که‌یان کردووه. ناویه‌ناویش، به‌سه‌ر پیر و پیاوچا‌کانی، موسولمانه‌ کورده‌کانی خۆشیاندا هه‌لداوه.

له‌به‌رئه‌وه، گه‌ر چاوی، به‌لا‌په‌ره‌کانی میژووی وێژه‌ی کوردیدا بخشین، ده‌بین: هۆنهره کورده‌کان، له‌وه‌سه‌رده‌مانه‌دا، زۆر به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی، به‌سه‌ر خه‌لیفه‌ عه‌ره‌به‌کانی، هه‌ر دوو ئیمپراتۆریای ئیسلامیی «ئهمه‌ویی و عه‌باسیی» دا هه‌لیان نه‌داوه. چونکه، زۆر باش زانیویه، چۆن موسولمانی بوون! ته‌نانه‌ت، له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی، ئیمپراتۆریای توورکه «عوسمانیی» په‌کانیشدا، مه‌گه‌ر، هه‌ر ته‌نیا، دوو هۆنهری وهک «مه‌حویی» و «شیخ ره‌زای تاله‌بانیی»، هۆنراوه‌ی تایبه‌تییان، بۆ سولتان «عه‌بدوله‌حمید» هۆنییته‌وه، نه‌گینا، که‌سی دیکه، هۆنراوه‌ی بۆ نه‌گوتوون!

هه‌ر بۆیه، له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، هۆنهره کورده‌کان، هۆنراوه‌یان، بۆ ئه‌و جێنشینانه‌ نه‌گوتووه. وهک هۆنهره عه‌ره‌به‌کان، له‌ده‌رباری جێنشینه‌کانی «عه‌باسیی» دا نه‌که‌وتوون و چاوه‌پوانی، به‌زه‌یی ئه‌و جێنشینانه‌ نه‌بوون، تا، له‌پاداشتی هۆنراوه‌یه‌که‌دا، له‌زێر و زیویان بگرن. یا، وهک زۆری هۆنهره فارسه‌کان، به‌شانویازووی، ده‌سه‌لاتدارانی «به‌رمه‌کیی» په‌کاندا هه‌لده‌ن، تا، چهن توره‌که‌یه‌ پاره‌پوولیان ده‌سکه‌وێ.

هه‌لبه‌ته، شتیکی ئاشکرایه، نه‌ته‌وه‌ی کورد، پۆژی له پۆزان، وه‌ک نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی «عهرهب، فارس و تورک»، نه‌خاوه‌نی ده‌وله‌تیکی یه‌کگرتوی ناوه‌ندی به‌هیزی نه‌ته‌وه‌یی خۆی بووه، جگه‌ له‌ کوردیکی وه‌ک «سه‌لاحه‌ددینی ئه‌یوبیی»ش، نه‌جینشین و سولتانیکی کوردی موسولمان و مه‌لبه‌ندیکی تایبه‌تی ئیسلامیشیان هه‌بووه، تا هۆنهره کورده‌کان، پرووی تیکه‌ن، هۆنراوه، یۆده‌سه‌لاتداران و جینشینه‌کانی کورد بلین. له‌به‌رئوه، هۆنهره کورده‌کان ناچاربوون، به‌دلیکی خاوتن، له‌ده‌روونیکی بی‌گه‌رد و به‌باوه‌پێکی پته‌وه‌وه، پروو له‌ده‌روازه، ئاواله‌گه‌وره‌پر له‌سۆزه‌که‌ی، باره‌گای په‌روه‌ردگاری مه‌زن بکه‌ن، پتر هۆنراوه‌ی «فهلسه‌فی، ستایشی ئایینی و سۆفیگه‌ری» بلین، ستایشیکی جوان و بی‌وتنه‌ی، «یه‌زدانی گه‌وره، په‌یامبه‌ری خۆشه‌ویست، چوار جینشینه‌که، پیر و پیاوچا‌کانی ئیسلام» بکه‌ن. جا، گه‌ر، هه‌ر له‌هۆنهریکی وه‌ک «باباتایه‌ری هه‌مه‌دانی»یه‌وه بیگرین، تا، به‌«بیخود» ده‌گا، ئه‌و پێیازه‌یان گرتوه‌! لێره‌دا، هه‌وله‌ده‌م، هیندی نموونه، له‌سه‌ر هۆنراوه‌ی ئایینی بینمه‌وه.

« بابەنايەری هەمەدانىيە - عورىان »

« 1010 - 0935 »

هەنەرىكى گەورە و ناسراوى كورد بووه. بە دىالېكتى « لوورپى » و بەشە دىالېكتى « كەلهوورپى »، هۆنراوهى هۆنپوهتەوه. بە باوەر، سەر بە « نەهلى هەق » بووه. دواى ئەوهى، بە تەواويى، لە دەوروپەرى خۆى وردبۆتەوه، بە باشى، لە نەيتىبەكانى ژيان و گەردوون تىگەشتووه، ئىجدى، وەك پەندىكى بى پەرواى قەلەندەر، لە هەموو پووبەكەوه، پەرىشانى داگر تووه، جىبە نەماوه، تا ماندووتى خۆى، تىدا بھوتىتەوه، گيانى شەكەتى، تىدا ئارامبگرى. كەسى نەبووه، تا بە پشستىوانى خۆى دانى. لە ناچارىدا، رووى لە دەشت و چۆلى كردووه، لە تاو دەردى گەردوون، بە رۆژ خوولى خواردووه، بە جىهاندا گەراوه و سوپاوتەوه. بە شەویش، لە هەر كوئى بۆى پىكەوتى، سەرىنى بەردبووه و لى نووستووه. لەبەرنەوه، كەلى هۆنراوهى بەرز و جوانى، لە بوارى فەلسەفە و ئايندا هۆنپوهتەوه، كە تا ئەورۆش، لە بوارى فەلسەفەى ژياندا، لە رووى كىشەكانى بوون و نەبوونەوه، باپەخى تايبەتتى خۆيان هەيه.

دواى ئەوهى، بە دواى خۆيدا گەراوه، ئەو گەشتە گەرنەگى تەواو كردووه، بە تەواويى، خۆى دۆزىووتەوه، ئىنجا، خۆى پى ناساندووين و لە جوارىنكدا گوتوويهتى:

من ئەو كەسەم، ناوياننا قەلەندەر

پەرىشانم، پەرىشان لە هەموو سەر

كە رۆژبووه، لە دەس دنيا ئەدەم خول

كە شەوداھات، بەردى ئەنیمە ژىر سەر «53,7»

ئەوتە، لەبەرنەوهى، بىرى لە ژيانى تايبەتتى خۆى نەكردۆتەوه، پتر، بىرى لە بارى ژيانى خەلك و جىهان كردۆتەوه، لەبەرنەوهى، هچ چۆرە دەسەلاتىكىشى نەبووه، بە ناچارى، رووى لە دەروازەكەى بەزدانى مەزن كردووه، زۆر بە پاشكاويى، لى پرسىوه و گوتوويهتى:

ئەگەر دەستم، ئەگەشتە تۆ خواپە
لیم ئەپرسیت، كە ئەم ژینە بق وایە
یەكی مەستە، لەگەڵ یاری بە شادیی
یەكی برسیی، بق نانسۆ موبتەلایە

«54,7»

لەبەرئەوه، ئەو هەست و سۆزە، لە خۆشەویستی یارەكەیدا هەب
بوو، لە هیچ جۆرە خۆشەویستییهكی دیکەدا نەیبوو! ئەو تام و
چێزە، لەو خۆشەویستییهكی دیو، لە هیچ شتیکی دیکە نەدیو!
دواتریش، ئەو هەست و سۆزە، ئەو تاموچێزە، لە خۆشەویستی
پەرۆردگار و ئەفینتیکی قوولتری بۆ كۆتاییدا دۆزیوئەوه. باوهری
شەقوشلۆقی، رێكبۆتەوه و گیانی شەكەتی حەواوتەوه. بۆیە، هەر زۆر
زوو، رووی بەشیمانسی، لە قاپی، پڕ بە سۆزی یەزدان كرددو، خولپای
خواپەرستی و راستیپەرستی، لە كەلەلێ داوه، خۆی بە قوولفی
سۆفیگەری و فەلسەفەدا هەلواسیوه. ئیدی، تەنیا هەر، لەو بوارددا
خولاوئەوه، بە هەر جوارلای خۆیدا سوپاوتەوه، جگە لە سۆز و
ئەفینی یەزدانی مەزن، هیچی دیکە لا گرنگ نەبوو، كەسی دیکە
نەبینو و گوتوویەتی:

روویكەمە سەحرا، وێنەت ئەبینم

بچمە ناو دەریا، شپۆت ئەبینم

روو لە هەر كوێ كەم، چۆل و بیابان

شپۆهێ بۆ وێنە و هاوتای ئەبینم

«42,7»

بۆیە، پەنای بۆ خۆی تاكوئەنیا بردوو، داوای یارمەتی لێ كرددو و
گوتوویەتی:

ئەبێ پەرۆردگار! وەرە فریای من

كەسی بۆ كەسان، هەر تۆی پەنای من

ئەلێن: «تایەر»، تۆ كەست نەماوه

«14,7»

تۆی هەموو كەسم، هەر تۆی هیوای من

ئیدی، وای لێ هاتوو، هەمیشە، بیرى لە «ژیان، مردن، گۆڕ، رۆژی

زیندووبوونەوه و لێپرسینەوه» كرددۆتەوه و گوتوویەتی:

دنیا سفرهیه، مرقوف میوانه

ئەمرۆ گولزاره، سبەهێ خەزانه

چالټكى تاريخ، كه ناوى كۆږه
 ئەلټين: ئيره، جيتى گشت خان و مانه «19،7»
 يا، كاتى، دهربارهى ژين و مردن، له دوو چواريندا گوتويهتى:
 جارى رېتم كهوته، ناو گۆرستانى
 هاته گوتم دهنكى، به كول گريانى
 ديم ئيسقانتيكه، له خاكا ئەليت:

خۆشيبى و لهزهتى، سهر دنيا كوانى؟ «23،7»
 ئەگەر خاوهن نكين بى، دوايى هيجه
 شاهى سهر تهختنشين بى، دوايى هيجه
 حوكمران بى، له سهر تهختى «سولهيمان»
 چيگهت دوو توتى زمين بى، دوايى هيجه «33،7»
 ههروهها گوتويهتى:

ئەى نهفسى شوم، له دنياىا لهزهتخۆږ!
 قهلهوكه لهش، بۆ خۆراكى مار و مۆږ
 نهم زانيوه، بۆچى هاتوومه دنيا
 كوا چاكهيهك، له دوايى روم بكا سوور «67،7»
 ئيدى، هۆنەر به شپويه كۆږاوه، واى لى هاتووه، جگه له يهزدانى
 مەزن، كهسيكى ديكهى شك نهبردووه، تا رووى تىكا. بۆيه، له دوو
 چوارينهى ديكهشدا گوتويهتى:

خوايه! روو له كى كهم، يا له كوئى كهم؟
 منى بى دهست، هاوار له كى كهم؟
 ههموومان، رووى سكالامان له تۆيه
 تۆ له كوئى بى، ئەبى، من روو لهوئى كهم
 بى پشتيوان و بى كهس، روو له كى كهين
 بى ناشنا و بى دەس، روو له كى كهين
 ههموو بى رووين، ئەوا هاتين بهرهو رووت
 تۆ بى رووبى، بلئى: بهس، روو له كى كهين «72،7»

* * *

« مەلا پەرىشان »

« 1421 - 1356 »

« مەلا پەرىشان »، بە يەككى لەو ھۆنەرە كوردانە دادەنرى، كە پىتر، لە بوارى ھۆنراوھى ئاپىنىيدا ناسراوھ. چونكە، لە لايەكەوھ، گەلى ھۆنراوھى، لە بابەتە جىاوازەكانى ئاپىندا ھۆنىوھتەوھ. بۆ نمونە: (باسى پىغەمبەر و عەلى كورى ئەبو طالېب، بەرپەردانەوھى سۆفییەكان، دەر بارەى خواناسى، باسى عەلى و چواردە مەعصوم، چىنەكانى ئادەمىزاد، صىفەتەكانى ئادەمىزاد، ميعراجى پىغەمبەر، باسى خواى تاك و تەنھا، باسى عەلى كورى ئەبو طالېب، وھصىتە پىغەمبەر، نولفەقارى عەلى كورى ئەبو طالېب و ...) «256-255،53»

لە لايەكى دىكەشەوھ، ھۆنەر، لە سەر رۆشوتنى ئاپىزى « شىعە » بووھ. باوھى بە بزوتنەوھى « سۆفیزم » نەبووھ و پىتى وابووھ، گاوور دوو جۆرن:

يەكەمیان: سۆفى.

دوھمىشان: لووتبەرزەكان.

بەلام، ئەوانەى وھك « سۆفى » يەكان، بەرگى خوربىيان پۆشيوھ، بە سەگ و چوارپىتى چواندوون. پىشى وابووھ، تارىكەنوژكردنىش، مالى مرۆ خراپ دەگا، وھك « سۆفى »، كە بە وینەى سەگ و كەرن!

بۆیە، « سۆفى » يەكانى بە گاوور داناوھ، گوايە: خواناس نىن و لەو بارەيوھ، لە ھۆنراوھەكدا گوتوويەتى:

وه مه زهه ب حه قير، دوو هۆزن كافر
 يه كى سۆفيايه، يه كى موته كه بئر
 ليكن، وه مه عنا، صووف په شم پووشا
 كيلا ب و سيباع، دهواب و حووشا
 تاريك و سه لات، مالى مهردووم خوهر
 به مه عناي سۆفيايه، ويته سهگ و خهر» (257,53)

به بهر مه مه كانيدا، وا دهر ده كه وي، هۆنهر، له فهلسه فه و خواناسييدا،
 به ته وا وي قوالبوويته وه. بيري له ژيان و سروشته كه ي دهو رو به يري
 خۆي كرد بيته وه. بۆيه، پتي وابووه، كاتي، يه زداني مه زن، هه موو
 شتيكي دروست كردووه و رازاندۆته وه، له تيشكي پيرۆزي په يامبه ر،
 « له وح » و پتي نووس، له تيشكي « حه سن »، توانا و ده سه لات، له
 تيشكي « فاتيمه »، ئاسمان و زه وي، له تيشكي « حوسين » يش،
 به هه شتي دروست كردووه، به تيشكي « فاتيمه »، جيهاني رووناك
 كردۆته وه، به تيشكي داو پتي اكه كاني ويته ئه و، حهوت ته به قه ي
 ئاسماني ئاراييشتر كردووه. ئه تلّه س و ئاسمانه كان، خۆر، مانگ و
 نه ستيره كان، به ده وري خۆياندا ده سو رپته وه، هه رچي له م كه ردوونه دا
 هه يه، هه موويان رو شتر كردۆته وه.

په ره ردگاري جيهان، سي جۆر مرۆي ئه فراندووه: مرۆي ناته واو
 و مرۆي ته واوي پتيگه يشتوو. چواره مرۆ و مرۆي ناته واو، « ئه بو ذر
 ئه لغه فاريي، ميقدادي ئه لكه نديي، عه ماري كوري ياسر و سه لماني
 فارسيي »، له هه له دوو رو بوون. ئيدي، هه موو خه لكه كاني ديكه، به
 شپوه يه كى په ها، مرۆي نه زانن، باوه ريان به تاك و ته نيابي خوا نيه
 و نايانسن! بۆيه ده بينين، به هه شت دتر هۆنراوه گو توويه تي:

چون حه ق، ژ نيجاد ماسيوا په رداخت
 ژ نووري « ئه حمه د »، له وح و قه له م ساخت
 عه رش و كورس، هه م ژ نوور « مو رته زا »
 ئاسمان و زه مين، ژ نوور « مو جته با »
 ژ نووري « حوسه ين »، به هه شت كه رد بينا

جیلوه‌گر بی نور، « به‌توول » بی عه‌زرا
 نووری « به‌توول » که‌رد، مه‌شاته هر هه‌فت
 ئەتله‌س و ئەفلاک، که‌ردش و زه‌ر به‌فت
 چون که ره‌وشه‌ن که‌رد، کوللی ماسیوا
 موله‌ققه‌ب بی وه‌و زوه‌ره‌بی زه‌ه‌را
 سێ نه‌وع به‌شه‌ر خه‌لق که‌رد، خودای عالم
 ناس و شوپه‌ ناس، یه‌ک ناسی ئەفه‌هم
 ناس چاره‌ده‌ مه‌عسووم، شوپه‌ ناس بزانه‌
 « بووزهر » و « میقداد »، « عه‌ممار » و « سه‌لمان »
 مابه‌قا مه‌ردووم، موته‌لق نه‌سناسه‌ن
 وه‌ ئەه‌ده‌یه‌ت، خودا نه‌سناسه‌ن
 «257-256،53»

له‌ هۆنراوه‌ی « ساقینامه‌ » شدا، هۆنه‌ر، وه‌ک خواناسێکی راسته‌قینه‌،
 رووی له‌ یاره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی « خوا » کردووه‌ و له‌گه‌ڵی دواوه‌.
 داوای له‌ مه‌یگێژ کردووه‌، تا، جامێ مه‌ی بۆ بێنێ، بۆ ئەوه‌ی، که‌لله‌ی
 مه‌ستبێ و ئاگای له‌ خۆی نه‌مێنێ. چونکه‌، که‌لکی له‌ سه‌رخۆشیی
 وه‌رگرتووه‌ و بوونی زیانی پێ گه‌یاندووه‌! بۆیه‌ ویستووێته‌ی: به‌ جامێ
 مه‌ی، مێشکی خۆی جۆشدا، تا، هه‌رچی له‌م گه‌ردوونه‌دا هه‌یه‌،
 پشگۆتێخا. ته‌نیا هه‌ر، به‌ یادی که‌سێکی زۆر خۆشه‌ویسته‌وه‌، مه‌ی
 بنۆشێ. چونکه‌، ژیان ساتی بێ ئەو، مردنه‌. بۆیه‌، گه‌ر که‌مێ له‌گه‌ڵیدا
 بێ، خۆی به‌ گاوهر داناو، گه‌ر، به‌ دوا‌ی به‌هه‌شتدا بگه‌ڕێ!
 ئاخه‌ر، چ پێویسته‌تێکی به‌ به‌هه‌شتی نه‌میری، په‌ریی جوان و کۆشکه‌
 پاراوه‌کانی هه‌یه‌؟! ئەو، به‌هه‌شتی ناوێ و نایبه‌رستی، یاری شیرینی
 خۆی مه‌به‌سته‌! با، په‌ریی و به‌هه‌شتی به‌رین، ته‌نیا هه‌ر بۆ « سوڤیی »
 بێ، خاکی دلگیر و په‌نگینی گه‌ره‌کی کۆنیش، بۆ خۆی بێ!
 سا، هه‌ر تیرێ، له‌ په‌نجه‌ گه‌وره‌ رێکه‌که‌ی یاره‌وه‌ ده‌رچێ، ژاره‌که‌ی، له‌
 میوه‌ی داری « طووبا »ی به‌هه‌شت خۆشته‌ره‌! چونکه‌، بێ زامی تیری
 برژانگی دو‌لبه‌ر، شووره‌یییه‌، پێ له‌ خاکی رۆژی زیندوو‌بوونه‌وه‌ بئێ!
 به‌لام، ته‌نیا داوایه‌کی له‌ یاره‌ شیرینه‌که‌ی کردبێ، هه‌ر ئەوه‌بووه‌، کاتی
 سه‌رخۆشه‌بێ، ئاگاداریبێ، یاریده‌بیدا، نه‌ک هه‌لخلیسکی!

ساقی ! یاوهرق، جامی بهی مهستی
 سوودهم مهستییهن، زیان ژ ههستی
 جامی که مهغزهم، باوهرق وه جۆش
 دنیا و ما فیها، بکهه فهرامۆش
 تاکه بنۆشم، وه یادی کهستی
 زیندهکی مهرگهن، بی ئه وه نهفهستی
 بهک نهفهس وه ئه وه، ئه ر رووبه رووبووم
 کافر مهگه، جۆیای مینو بووم
 چ حاجهت وه خولد، حور و قوصوورهن
 بههشتهپرست نیم، یارم مهنظوورهن
 زاهید! تو و حور و بههشته بهرین
 من و خاکی کۆی، دلروبیای دیرین
 هه تیرئ، ژ شهست ساقی دلبرهن
 زههرش، ژ میوهی « طوویا » وهشتهرهن
 بی زهخمی خهدهنگ، موژهی دلارام
 نهنگه پا نیان، وه سهحرای قیام
 ژ عهینی مهستی، بهلکم یاریم کهی
 نهوا بلهغزم، نیگه هداریم کهی

«260-259,53»

* * *

« هه‌لای جزیری »

« 1481 - 1407 »

« جزیری » به یه‌کتی له هۆنهره، کلاسیکیبیه ههره گه‌وره‌کانی کورد داده‌نرئ. گه‌لتی هۆنراوه‌ی ناسک و جوانی، له بواره‌کانی « نه‌فین و دل‌داری، خواپهرستی و فه‌لسه‌فه » دا هۆنیه‌ته‌وه. ههر چه‌نده، یازده سه‌ده له‌مه‌وبهر ژیاوه، به‌لام، هۆنراوه‌کانی به شیتویه‌بوون، له سه‌رده‌می خۆیدا، که‌م وینه‌بوون و تا ئیسته‌ش، له پرووی وێژه‌یی و میژووویییه‌وه، بایه‌خی تایبه‌تی خۆیان ههر ماوه.

له چامه‌ی « ده‌ریایه‌ک » دا، به چوارده دێره هۆنراوه، له گه‌وره‌یی و تاکوته‌نیایی یه‌زدان دواوه. جا، با لێره‌دا، سه‌رنجێکی قوول‌ بده‌ین، له‌و دوور و گه‌وه‌رانه‌ی، له نێو قوولایی زه‌ریای زانین و فه‌لسه‌فه‌ی ژیاندا، ده‌ریه‌یناون، تا بزانی، هۆنهر، به چ شیتویه‌کی به‌رز و جوان، ئایین و فه‌لسه‌فه‌ی، له یه‌کدی ماره‌کردووه، کاتێ فه‌رمووویه‌تی:

به‌لگه‌ی زانین و سه‌لماندی تاکوته‌نیایی، بوون و مانی تاهه‌تایی یه‌زدانی گه‌وره، ئه‌وه‌ته‌ی هه‌یه، پروون و له به‌ر چاوه. خۆی تاکوته‌نیایه و ناژمێررئ. له‌به‌رئه‌وه‌ی، خوا، ههر بووه. خۆی، ئهم ژیان و جیهانه‌ی دروستکردووه. ئیدی، به هیچ شیتویه‌ ناکرئ، له بوا‌ری تاکوته‌نیایی خوادا، باسی رابردوو، ئیسته و ئایینده‌ی بکرئ.

زاراوه‌ی « تاک »، ته‌نیا ههر، بۆ که‌سه‌ی به‌کار دێنرئ، هیچ که‌سه‌ی بێکه، هاوتای نه‌بئ و تاقانه‌بئ! هه‌روه‌ها، زاراوه‌ی « یه‌ک » یش، به

که سئ دهگوترئ، له دروستبوونیدا، هاوبه شی نه بئ. جا، هر وایه و له راستییی شدا، « تاک » و « یهک » یش، هر یه کن و هیچ جوره جیاوازیییه کیان، له نیواندا نییه!

پتویسته، باش له وه بگن، گهر باسی زهریامان کرد، ئهوا، شه پؤل و بلقی سهر ئاوه کهش، هر زهریاکه دهگرتنه وه. سه هؤل و ئاویش، هر له یهک رهگهز پیکهاتوون. به لگه ی تاکوته نیایی خوا، وهک تیشکی خۆر دهره هوشیتنه وه، هه موو کونوقوزبنیکی ئه م گهر دوونه ی پرکردوته وه. به لام، ئیمه ی چاو پرپووشاوی، به له هه ورئکی چلکن، پیش چاوی گرتووین و ناتوانین، ئه و تیشکه ببینین! ئه و جوانیییه ی، سه رنجی بته رستان راده کیشئ و له بته کانیاندا ده یانبین، هر تیشکی جوانی خویه و له واندا رهنگیدا وه ته وه. ئای چهن سهیره! له په یکه ری بته کانی شدا، خۆشه ویستی خوا، به ئاشکرا دیاره!

گهر راستت دهوئ، بیابانیش، هر زهریا یه یه که بق خۆی. به لام، گۆرانکاری به سه رداهاتووه. ئاو، به ئاوی خۆی ماوه ته وه و بیابانیش، وهک که فئ وایه، زهریا چنیبیتی! خوا، توانای هه موو کاریکی هه یه، مرۆ نابئ، له سوۆزی ئه و بئ هیوابئ. گهر، هه موو ئه و زانیارییانه ی، به « ئادهم » ی داوه، به « نه هریمه ن » ی بدایه، ئه و، هر زۆر زوو، کړنووشی بق ده برد، با، له قووړیش درووسرابئ! به لام ئه و، ئه و نه ئینییانه ی نه زانی، بۆیه وا تیداچو!

چ کات، چ شوین، چ لایهک، چ سنوور، چ ئه ندازه، چ دریزه پیدان، چ ژمیره، چ ژماردن و ژماره، چ پیچه وانه، چ دژه کان، چ به راوردکردن، چ نمونه هینانه وه، چ به ره مه پنهان، چ لیکدان، چ تیکه لکردن، چ له ش، چ باسی بوون و چۆنیتی گیان، به هیچ شتیه وه نابئ، به رانبه ر زانستی خوا، هیچ جوره، گریمانتکیان بق دائرئ. گهر داشنرئ، هیچ که لئکیکی نییه. چونکه، هۆشی مرۆ، له ئاستیکی هینده به رزدا نییه، تا، هر وا به ئاسانی، به ئه نجامئ بگا! تا، بیر له و جوره کارانه بکاته وه، به لکوو، هر به ره لای خۆی دهگه ریتنه وه.

هر چه نده به نوئ، له هه موو نه ئینییه کانی، زانستی یه زدان بگه ی و بیزانی، هیچی لئ هه ل ناکرئنی. چونکه، به ته ماشا کردنتکی رواله تیی و به چاوی ئاسایی، گه لئ سهخت و گرانه، په ی به و راستییانه به ری.

ئاخر، بېر و تېروانينى كورتي درووستكراو، چۆن، له گهال بېر و
 تېروانينى درووسكاردا بهراورددهكرئ!!!
 «مه لا!» هەر چى بگهئ، چەن زمان پاراويشې، بتهوئ، دهر بارهئ
 ناسينى خوا، هئندئ زانبارى بزانى، هېچ داد نادا، چونكه، كهس به
 ژيرى خوى ناتوانئ، گهوههري خواناسى دهسكهوئ، مه گهر، خوا
 خوى، دهس به باليهوه بگرئ و يارمه تيبدا!

سېرپى وهدهت، ژ نه زهل كرتيه، هتتا به نه بهد
 واحيد و فهرده بذاتئ خوه، وى نين چو عهدهد
 د قيدهمدا، نه زهل و عهينى نه بهد، هەر دوو يه كن
 سهرمه ديت وه دخوازت، نه نه زهل بت، نه نه بهد
 فهرقه واحيد ژ نه هه، لئ مه قامى سهمه دى
 ب حه قيقهت، كو يه كن هەر دوو، چ واحيد چ نه هه
 يه كه دهر يا تو بزان، قهنج چ مه وچ و چ حوياب
 د نه صلدا، كو هه مى ئاقه، چ ئاف و چ جهمه د
 ئافتابى نه هه ديهت، د خوه دا كرتيه كه ون
 نه كوو عه ورك هه يه، لى كرتيه چه هفتن مه رهمه د
 حوسنى ذاتى بت و لاتان، ژ جه مالا سهمه ده
 ژ ميئالى سه نه مى، وه هكوو ته جه لايه سهمه ده
 غه يرى دهر يا نييه، سه حرا ب حه قيقهت، نه ماما
 ژروى كه يفه، كو نه ف ئاقه، بوئ شو بهى زه بهد
 «كول يه وم هوه فى شهئن» نه بى غافل ژئ
 هەر په ياپهئ ژ شئونان، دكرت فه يرض و مه ده د
 گهر د ئاده م بديا، سېرپى عيلم ئيبليسى
 «حينما ابصر كبر حينا و سجد»
 چ زه مان و چ مه كان و چ جهات و چ حدود
 چ مه قادير و ته فاصيل و حيسابن، چ عه ده د
 چ منافات و لزونم، چ قياس و چ ميئال
 نه ف چ ته وليد و چ ته ركيبه، چ روحن چ جهسه د
 سه ر ب عيجزئ ددرت، قووه تى ده پرا كه بى مه

« رجع العقل كليلا و متى قام قعدة »
 حيرت و عيجزه سهره نجام، دبایى نه ظهري
 « كى بخالق نظر قاصر مخلوق رسد؟ »
 گفتوگوى مه عريفه تى، چه ندی « مه لا » په يداكى؟
 كه وه را مه عريفه تى ناگيه تى، كه س ب خيره د
 «212-208,58»

له چامه ی « نیکسیری نهوین » یشدا، به ده دپره هونراوه، ستاییشیکی بهرز و جوانی، په یامبهری کردووه، پرووی دهمی لی ناوه و گوتوویه تی: ناوی تو، بهر له هه موو ناوه کانی دیکه، لای خوا نووسراوه، زور به ریکو پیکیی، له سه روو هه موویانه وه دانراوه. یه زدان، ناوی تو، له خالی ناوه ندی باز نه ی بوون و هه موو بوونه وهره کاندانا ناوه، هه موو بوونه وهره کانی دیکه ش، به ده وری نه و خال دا ده خو لینه وه. خوای گه وره، پیتی « میم »، وهک ناوینه لی کردووه، له بهر تیشکی خوړی تاکوته نیایی خوړدا، تیشکده داته وه. تیشکی خوا که تو، له و ناوینه یه وه، له وولاتی « عه رب » وه، برووسکه ی به ناعه ره به کان گه یاند و نه وانیشی گه شانده وه!

بو نه وه ی، هه موو نه و ناوه زوران هی خوا، هر په که یان، جیتی خو یان بگرن و به هه مووانی بنا سینی، هیندی که س، به تاووتینی تیشکی نه فینی خوا، مه ست و سهر خو شن. هیندیکی دیکه یان، وایان لته اتووه، له بهر ناوینه که، چاویان هه ل نایه، له بری نه وه ی، خوا ببین، بتیان دیوه و سهر گه ردا نبوون. هیندیکی دیکه شیان، دوا ی خو شه ویستی زولف و خال که وتوون و گیر و ده بوون. نه مه ش، هر ویستی خوا خو ی بووه. چونکه، له لایه، ناوینه ی به شی « نه سکه ندر » داوه و له لایه کی دیکه شه وه، جامیشی بو « جه مشید » داناوه!

هه موو گیانه بیر و زه کان، له « شه وی قدر » دا، هر تو یان مه به سته و تامه زرو ی ببینی تو ن. نه و تیشک و پرونا کی بیه ی، له چرای « کابه » وه بلا و ده بیته وه، تیشکی تو یه. نه ز، ده سم له ژیان ی، نه م سه زه و یی بهر داوه، تا، نه و کاته ی، به دیدارت شاد ده بم، گیان و دل م، پتیشکه ش به تو کردووه، بو نه وه ی، تاهه تایه بمینمه وه و له نیو نه چم! نه و روخساره، له سپی تیدا، په نگی نه لماسی بریوه. خوای گه وره، نه خشیکه ش اووه،

کارتیکی وای، به سهر خه لک و جیهان هیناوه، گه واهتر فرۆشان، له تاواندا، هینده دهسی خۆیان گویشیوه، ئەلماس بهو په قییه، له نیو دهسیاندا شکاوه و وردبووه!

دهی سا خوايه! من چیم و چۆن، رۆی به خۆم ددهم، ستاییشی تۆ بکهه؟! تۆ، زۆر له وه بهرزتری، یه کێکی وهک من، باسی گه وهی و جوانیی تۆ بکا! سوپاسی ئەو خوايه دهکهه، له بری پول و پاره، ئیکسیری خه می ئەوینی، به « مه لا » به خشیوه!

ئیسمی تهیه، مه کتوب د دیوانی قیدهه دا
حهرف ک قه له می عیلم، ب ته قویم ره قهه دا
ئه شکال و خه طین، دائره یی نوقطه یی عیلمن
ئه ف نه قش و میثالین، د خه یالاتی عدهه دا
میم مه طله عی شه مسا ئەحهه، ئایینه صیفهت کر
لامیع ژ عه ره ب، به رق ل فه خخاری عه جهه دا
دا شاهیدی ئەسما، به هه می وه جهی بناسین
یهک مه سته صه مه دکر، به یهکی نه قشی صه نهه دا
یهک گرتیه زولفی، ئو یه کێ خال نومایی
ئایینه ب « ئەسکه ندر » ی و جام ب « جهه » دا
ئه رواجی موقه ددهه س، شه بی قه دران ته دخوازن
نورا تهیه، میصباح د قیندیلی حه رهه دا
دا وه قتی لبقایی ب ته، حه ی بن د به قایی
من نه قدی دل و جان، د فه نایی ب سه لهه دا
یا قووت فرۆشان، د کهف ئەلماس شکه ستن
ئه ف صه فحه یی ئەلماسی، کو نه ققاشی ره قهه دا
یا ره ب! ژ چ روو، له ب ب ئەنایا ته گو شایم
سبحانک لن أحصی فی شأنک حمدا
میننهت ژ خودایی، کو ب عه بدێ خۆ « مه لایی »
ئیکسیری غه می عیشق، نه دینار و درهه دا

« 11-8,58 »

* * *

« بی » ————— « ارانیی »

« 1702 - 1641 »

هۆنه ریکی گهره ی کوردبووه. زۆربه ی هۆنراوه کانی، بۆ بابته ی خو شه و یستیی و فه لسه فه ی نایین ته رخا نکر دووه. گه لئ له هۆنه ره ناسرا و گه وه کانی وه ک: « سه یدی هه ورامیی، مه وله ویی، وه لی دیتوانه، پیره مپترد ... تاد »، که لکیان له به هره ی ده وله مه ندی و تزه یی وهر گرتووه. (« بیسارانیی »، له زۆر شتی دا، مامۆستای گه لئ له هۆنه ره به رزه کانی کوردبووه.) « 188،38 »

« بیسارانیی »، له هۆنراوه نایینی بیه کانی دا، زۆر جار، په نای بۆ بهر، جوانیی سروس ت و نه قین بردووه، به خو شه و یستیی و لیه اتوویی به زدانی گه وه، مو توره ی کردوون و تیکه لای و ی کردوون. هیندی هۆنراوه ی به « شیرین » و هیندی کی دیکه شی، به « مه ولام » یا « میرزام » دهس پئ کردووه. له هه موو هۆنراوه کانی شی دا، له روانگه یه کی فه لسه فیی قووله وه، له خواناسیی روانیوه.

له هۆنراوه یه کی نایینی دا، وه ک موسو لمان تکی کورد، دهسی پارانه وه ی، بۆ ده روازه ی بالای په ره وردگار به رز ک ردۆته وه، لئی پارا وه ته وه، تا، له گونا هه کانی خو شبی و به هه شت دپئ گو تویه تی:

راسته، کپنووشم بۆ « کل یسا » برد و بووم به فه له. مه یم، له پال مین به ری « مزگه وت » دا خوار ده وه و نایینی « عیسا » م نو ی ک ردوه. فتوا ی خودای « هیندی ی » یه ک انم « به ره مه ن » له گو ی گرت. نایینه که مم، به نایینی مه ی فرۆشان گو ی بیه وه. بهرگی کۆنی گه وه ی،

فهله کانم له شانکرد و گسکی بتخانه کانم دا. ئەمه، هه مووی، کاری سهردهمی نه زانیی، کاتی سهرمهستی و وهزی لاویتییم بوو. ئیسته، له هه موو ئه وانه په شیمانم. وهزی پیریمه و تافی لاویتییم به سهر بر دووه. سهردهمی پیریمه و سهره ی مردنم هاتووه. کاتی تۆبه و په شیمانیشمه، خواجه! تۆبه و په شیمانم. هیوام به تۆبه، که لیم ببوری و واز له و تاوانانهم بیتی، که له سهردهمی نه زانیدا کردوومن. ته رسا بهردهنم،

پاسن سوچدهی دهیر، ته رسا بهردهنم
 مهی نه پای مینبهر، مهسجد وهردهنم
 تهجدیدی مهزههپ، « عیسا » کهردهنم
 فتوای « بهرهمن »، گێرتهنم نه گۆش
 دینم دان، جه لای دینی مهی فرۆش
 کهردهنم نه دۆش، خهرقه ی په هبانان
 کیشانم چارووی، دهوری بتخانان
 ئانه گشت جه وهخت، نادانیم بیهن
 فهصلی سهرمهستی و جه وانیم بیهن
 ئیسه ها جه گشت، په شیمانیم بهرد
 فهصلی پیریمهن، جه وانیم ویهرد
 واده ی پیریمهن، یاوانم نۆبه
 نۆبه ی تۆبه مهن، که رهمدار! تۆبه
 ئومئدم به تۆن، وهنهم نه گیری
 بویه ری جه جورم، واده ی کهم ویری

«9,94»

« بیسارانینی »، له هۆنراوه یه کی دیکه ی جهوت دێرپیدا، باسی یاره شیرینه که ی کردووه. پاشان، له کو تایشدا، خۆی به خۆشه ویستی په روهردگاروه به ستۆته وه و گوتویه تی:
 شیرین! جوانان مهرجیان ههیه، به لام، شهرمیان نییه. بۆچی ده لێن:
 خۆ داپۆشین چاک نییه؟! کۆ له خۆر جوانتری دیوه؟ نه دی، بۆ خۆر،
 رووی خۆی دا نه پۆشیوه؟ کهر، روو پۆشین، بۆ جوانان چاکبووایه،
 ئهوا، کهس تیشکی خۆر و تریفه ی مانگی نه ده دی!

كه سٽكى وهك تۆ، روخسارى وهك مۆم داگيرسابى، پٽويسته،
 پهپولهكان بټن و تهماشايكهن. ئيمهش، ئهو پهپولانهين، كه مۆم
 دهناسن و به دهوريا دهورپټنهوه. چونكه، شهيداي ئهو رووناكيبهين.
 پهري و بال كوناكونراوى ئاييىن پياوچاكانين. چۆن پهپولهكان، له تاو
 خوښهويستيبهكهيان، ئاكاياي له خوښان نامټنى، هټنده، به دهورى
 مۆمهكهدا دهخولپټنهوه، له پټشدا، به هۆي گهرايى ناگرهكهوه، ورده
 ورده، بالهكانيان و پاشان، خوښيان دهورپټن. ئيمهش، بهرانبهر به
 تيشكى راستهقينى خواناسيى، ههر بهو شپوهيه، سهرهتا، به
 دهوريدا دهورپټنهوه. پاشان، بټى ئهوهي هوشمان بمټنى، دهكهوينه
 ناوييهوه و دهورپټن. ئيمهش، بۆيه وايه، چونكه، گهلى ئهو
 پهيامبهرايىن، كه ئاييىنكى پاك و بټى گهرديان ههيه، رټى
 رزگار بوونمان، بۆ رووناكدهكهنهوه. نهك له دستى نهزانهكان بين، كه
 هيچ جوژه وردبوونهوه و تيبينيبهكيان نيه. كهواته، روخسارت
 بنوټنه، ئهو روښنايى پاكهته، پاكټيى تۆ نيشاندهدا. گهر تۆ پاكى،
 له كټى باكت ههيه؟

شيرين شهرم نيهين،

شيرين پهي خاسان، شهرط ههين، شهرم نيهين
 پهي چټش مهواچان، حىجاب خاس نيهين
 جه ئافتاو خاس تهر، كهسى كټى ديهن؟
 ئهگهر پهي خاسان، حىجاب خاس مهدي
 ئافتاب و مهتاب، هيچ كهس نمهدي
 كهسى وټنهى تۆ، شهه بۆ جه مينش
 لازم پهروانان، مهيان وه دينش
 ئيمهيج، پهروانهى شهه شوناسانيم
 پهروياى سفتهى، دينى خاسانيم
 ميللهتى پاك دين، پټغه مبهرانيم
 نهك جه طايفهى كهه نهظهرانيم
 بنمانه جه مين، نوورى پاكتهن
 ئهر تۆ پاكهنى، جه كټى باكتهن؟

«366-365,9»

* * *

« مه جروون » و « لهیل », دهکه یته ناکام
 « پامین » و « وهیس », له یهک دهکه ی پام
 دات « وامق » ی شهنگ, نیشانی « عه ذرا »
 له سوئی دلی, خه و له چاوی ده زرا
 « پیر » ی له جیهان, به دووری جازان
 بۆ کیزئی, ده نیریه بهر به رازان
 لولوو یه ری, خوشه ویستی نازدار
 وات کرد, که له رۆژ بییته کریان
 تۆ دات به چنار, بلندی بالا
 تاقنا قکه ره, وا له دهوره ی هالا
 ده روینی له ناو دروو, گولی نال
 بۆی شیت ده بی, بولبولی زیان تال
 پهنگان ده خه یه, گیا و گلووکان
 چووکان ده خه یه, جرووک و نووکان
 نیدی, هه ره و شتویه یه, به باسکردن و پیداهه لانی یه زدانی مه زن,
 پیدیا هاتوو و به رده و امبووه, تا, له کۆتاییشدا, سه سه و پمانی خۆی,
 له کاری یه زدان پیشانداوه, بهنده یی و دلسۆزی خۆی پیشانداوه و
 گوتویه تی:

دهر ناچی سه رم, له کاروبارت
 کینی وابوو, بوو بی ناگه دارت?
 خواناسی مه زن, گوتی: به پاسیی
 تۆمان, وه کوو تۆ هه بووی, نه ناسی
 « خانیی » ده بی, چی له تۆ بووی
 گیزتکه, سه ری ده خاته گیزتی
 له و باره, خه ریکیبی به هه ره جۆر
 رینگه ی هه له یه و له تۆی ده کا دوور
 جا, یاریده ری مه گین خودا بی
 پیغه مبه ری سایه دا و په نابیی
 تۆ خوا به کی گه وره و گرانی
 پیغه مبه ری ئاشناکه « خانیی »

«7-5,24»

« خانىي »، له هۆنراوه يه كى ديكه دا، پيشه كىي، ستاييشى كى گه لى
جوان و ناسكى، يه زدانى مه زنى كردوو. پاشان، باسى گه وره يى
په يامبه رى ئيسلامى كردوو و به شهستوچار ديره هۆنراوه، له
سه ره تا دا گوتويه تى:

روونبوته وه، هر چى ههس دوو لايه
يان هر ههيه، يان له هاتنايه
ئهويانه: كه هر ههيه، خودايه

چى ديت و ده چى، له دهست ئه وايه
پاشان، له سه ر پيدا هه لدانى خۆي، به رده و امبووه و گوتويه تى:

چى جوان و به نرخى ئه م جيهانه ن
له جوانى خوداي مه زن، نيشانه ن

دوايش، له باس و ستاييشى په يامبه ردا گوتويه تى:
ئهو، تيشكى خودايه بۆ هه ميه

بۆ هر شتى، بۆته پنج و ريشه
گيانان، له گيانى ئه و په يابوون

چهنه تيره و هۆز، له يه ك جيا بوون
هى به خته ور و به رهى به ختره ش

چى ماون و هر چى، چوونه ناو له ش
سه رپاكي، له تيشكى روونى ئه و بوون

كش هاتن و بوون، له بوونى ئه و بوون
هيشتا، نه زهوى، نه عاسمان بوو

ئهو سه روهرى، هۆزى سه روهران بوو
عاسمان و زهوى، له بهر ئه وى بوون

بۆ وى بوو، فرشته سه ر نه وى بوون
پيغه مبه رى بوو، له لاي خودا ئه م

پى خوييه كى قوور بوو، باوه « ئا ده م »
دواتر شيش گوتويه تى:

« هيرقل »، نه گه يى به توژ و گه ردى

« قه يسه ر »، سه رى خۆي ده دا له به ردى

« قبتيى و حه به ش و فه رهنگ و پرۆمان »

دایانه پچهی، قهراج و دۆمان
 ئالای دهسی نهو، شهکا له بالآ
 « کیسرا »، سهه و لاشی، کهوته چالآ
 چی دین و گهلن، له ناویبردن
 یان، تههت و تونا و بلاویکردن
 ناوورکی مراند و گاووری کوشت
 جیگا بتی گکش، به ناگری شووشت
 « تهورات و زهبوور »، نهمان له نتوان
 « نینجیل »، په ریه شهکوت و کتیوان
 « عیسا » گوتبووی: که ماوو هینگین
 پیغه مبه ری دئی، له ئیوه مزگین
 پاشان، به درئی، باسی ژیانی په یامبهه و تیکۆشانی، له پیناوی
 سهه خستنی ئایینی خودا کردوو، له کۆتاییشدا گوتویه تی:
 نهی شای مه زنی بلند پایه!
 عاسمان و زهویت، له بهه دهسایه
 چۆن ریم دهکه وی، بدهم په سه نندت
 خوای گه وره ده دات، په سه نندی رندت
 له دوا دیزه کانی هۆنراوه که شیدا، هانای بق په یامبهه بردوو و دانی به
 گونا هباری خۆیدا ناوه، داوای لیخۆشبوونی کردوو و گوتویه تی:
 « خانیی »، که گه لی گونا هکاره
 ناپاکه، نه زانه، ناله باره
 هیوای هیه پیت، که لیتی ببووری
 لهو رۆژی ژماره، نه گری دووری
 ناتوانی، له رتوه سه ره خۆبی
 با، په پیرهوی یاره کانی تۆ بی

«10-7,24»

له هۆنراوه یه کی دیکه شدا، دیسانه وه، رووی له مه زارگه که ی په یامبهه
 کردوو، لیتی پاراوه ته وه، تا، لای په زدانی مه زن، تکای بق بکا، له
 هه له کانی ببووری، له گونا هه کانی خۆشبی و به بیستوه شهت دیزه
 هۆنراوه گوتویه تی:

ئەى بوونەيى، بوونى دوو جيهانان
 ميوانى خودا، له عاسمانان !
 شابازىي و پاتهخت « مەدينە »
 شانازىي بە تۆيە، ئەم زەمىنە
 لە وزەي هەموو گەس، بە دوورە کردەت
 قامک دەنوئىنى، مانگ دەبىي لەت
 ئامادەکراو، ئەسپى بالدار
 داخوازە بە دل، کە تۆي بىي سوار
 تيزتر، لە برووسکەيەک بە پەوتە
 سەردارى فرشته، پيش جلهوتە
 نو بەرزىي و هەر چى وا لەوتىه
 پيشوازن و گشتى چاوپرئيه
 جيبئيله، بلندى عاسمانى
 نيزىكى خودا، بە ژيکەوانى
 بەو جىي کە دەچى، کەس نەگەيوه
 بىي پەردە، لەگەل خودا بپهيوه
 بخوازە نياز، رەوا دەبن بۆت
 بيدوتنە گەلئ، لە مەر گەلى خۆت
 دەسکاري ئەوين، لە خاک و خۆلئ
 گەر بەختەوهرين و گەر کلۆلئ
 نيازى ئەوه، گەر هەبين و گەر بووين
 پيمان کە نیشان نەدا، لەدەستجووين
 هيزى ئەوه، هيز و پيزى بىي دابن
 هەر خۆي لە بەرئوه، پيزى لى نائين
 ئەو، بەو پله بەرزىيەي گەياندين
 خۆي، رازى گرينگى تىگەياندين
 دەيزانى، زەبوون و ناتەوانين
 ئەم رازە کرانە، ناتوانين
 بۆ کردەوهمان، لە پۆژى پيشا
 هەر خۆيەتى، ريشوئنى کيشا

دهسکردی ئهون، به دین و گاورد
 لای، چهشنی یهکن، بهههشت و ئاورد
 هر چهن، به رواله لیک جیاپه
 هر یهک، رهوشیکی وی تیاپه
 سوچمانه، له بهخشش و بزى ئهو
 بى باورهی، تاوی توورپهیی ئهو
 ئاوردگ و بهههشت، له میژه چی بوون
 هر شت، بهری ئیمه، جیبهجیبوون
 ههوری بهزهیی، که بیته ریژن
 بو یار و نهیار، دهبیته جیژن
 کهر، توورپهیی بیته روو، به یهکدهم
 کردهگرئ بهههشت، و مکوو جهههندهم
 کهر، گاورد و کهر، گوناهارین
 گشتمان له بهزهیی، هومیدهوارین
 دهریای بهزهیی، دهبا بجوشی
 چهوتیی و ههلهی، مه دایپوشی
 توشوانی و ئیمه، پهز له پهیتان
 وهک گورگه، ددانی چیره، شهیتان
 ریگهی مهده، کیس له ئیمه بیئی
 هر دهرهفتیبی، دهمانرفیتی
 کارئ مهکه، ئهو به ئیمه خووشبی
 کوپی ئهوه، بى بهش و پهروش بى
 هر خوئی، بکریتته دهستهچيله
 لهو ئاگری، پز پههنگ و ژيله
 رزگاریبی، بهرهی گوناهار
 بویان له خودا، ببه تکاکار

«12-10،24»

* * *

« سهیدی هورامیی »

« 1784 - 1848 »

یه‌کئی لهو هۆنره کورده، بلیمهت و ههست ناسکانهی، نیوچه جوانه دلگیره‌که‌ی « هورامان » بووه. گه‌لئ هۆنراوه‌ی ته‌ی و پاراوی، ده‌باره‌ی « دلداریی، جوانیی سرووشت و ئایین » هۆنیوه‌ته‌وه.

له هۆنراوه‌ی « شه‌رابو عه‌شغو تو » دا، به‌سی دانه‌ی دێره هۆنراوه، ده‌سی بۆ ئاسمان به‌رزکردۆته‌وه، رووی ده‌می نزا و پارانه‌وه‌ی، له یه‌زدانی مه‌زن کردووه و له سه‌ره‌تا‌دا گوتوو‌یه‌تی:

شه‌رابی نه‌فینی تو، روون و په‌وانه، به‌ ئاسانی، به‌ گه‌روودا ده‌پوا، به‌ تام و تالیسه‌. تو، بئ منه‌ت، نه‌و شه‌رابه‌ به‌ که‌سه‌ی ده‌ده‌ی، که‌ دلنه‌وایی بکه‌ی. نه‌و که‌سه‌ش، پتووستی به‌ داواکردنی نه‌و شه‌رابه‌ نییه‌. له‌به‌ر نه‌وه، منه‌تی تیدا نییه‌! چونکه‌، خۆت ئاره‌زووتکردووه، بیده‌یتی! هه‌ر که‌سه‌ی بیخواته‌وه، تا هه‌تایه، مه‌سته‌ده‌بئ. چونکه‌، مه‌یگێژ خوای گه‌وره‌یه. نه‌وه‌ی ده‌شیخواته‌وه، به‌ پوواله‌ت سه‌رخۆشه‌ و شه‌یت دیاره. که‌چی، له‌ دلدا، ژیر و ته‌واوه. نه‌ بیرێ له‌ لای مو‌لک و مال ده‌مینی، نه‌ باکیشی له‌ ژن، منال و خیزان هه‌یه. به‌نده‌یه‌کیش نییه‌، تا، خۆی به‌ لووتبه‌رز بزانی و فیزی هه‌بئ، ریاکاریش نییه‌، چونکه‌، هه‌یچ مه‌به‌ستیکی، مال و گه‌نجی ژبانی نییه‌. به‌ ته‌نیا هه‌ر، نه‌و پیری ده‌سگێره، له‌به‌ر نه‌وه، ده‌سیبگره. نه‌وه نییه‌، ته‌مه‌نی درێژبئ، به‌ لام، به‌ راستیی گه‌وره‌یه.

داخه‌که‌م! له‌م ژبانه‌دا، پارچه‌یه زه‌ویمان بۆ رۆژی زیندوو‌بوونه‌وه‌ و هه‌لسانه‌وه‌مان نه‌چاند، چاکه‌یه‌کمان نه‌کرد، بۆ نه‌م کۆچه‌ بئ کۆتایی و ری دووره، که‌ره‌سه‌یه‌کمان نه‌خست، تا به‌ که‌لکمان بئ! یاران! با، ده‌س له‌م ژبانه‌ به‌رده‌ین، پتی شاد نه‌بین. چونکه‌، شادییه‌کی پووجه!

نەبەن. دلمان، بوو بە کۆی زوخال. خوايه! هیوامان وایه، له ناگری
 دۆزهخ بمانپاریزی. ئیمه، « بههشت و پهری «مان ناوی، بماندهیتی.
 خوايه! تۆبهی راستیی و دلسۆزیمان، لی پەسه‌ندکەیی. ئەوانەیی، تۆ
 لیتیان خۆشده‌بی، با، چی دیکه، له تاو گوناھ و تاوان نەنالیتن. چونکه،
 دواى ئەوهی، خۆت لیتیان خۆشده‌بی، ئیدی، بۆچی بنالیتن؟! »

که‌ریما! غافر ئەلذەنبا ره‌ئووقا!
 په‌حیما! بی شه‌ریکا! بی زه‌ولا!
 به‌ لوطفی تۆ، قه‌وی ئومیدمانه‌ن
 نه‌ بیمی قه‌هر و تۆ، دلمان زوخالا
 ئومیدمان هه‌ن، په‌نامان ده‌ی، جه‌ دۆزه‌خ
 نه‌ک ئیمه، خۆروو جه‌نه‌تمان، خه‌یالا
 ئیلاهی! تۆبه‌ی ئیخلاصمان، قبوولکەیی
 « قبول تۆبان » جه‌، عوصیان، چی بنالا
 له‌ دوو دێری کۆتاییشدا گوتوویه‌تی: ئەی « موحه‌مه‌د »! مه‌گه‌ر هه‌ر
 تۆ، تاکارمان بی، ئەگینا، له‌ رۆژی لێپرسینه‌وه‌دا، رزگارمان نابێ.
 خوايه! فریایمکه‌وی، له‌ کاتیکدا، له‌ نیو گۆردا، جی چال و تاریکه‌:

مه‌گه‌ر، تۆ بی تاکار، یا « موحه‌مه‌د »!
 وه‌گه‌رنا، روستگاریمان، مه‌حالا
 خوداوه‌ندا! به‌ فه‌ریاو « سه‌یدی بی » یاوی
 جه‌ وه‌ختیو نه‌، که‌ له‌ مه‌نزل تیره‌ چالا
 « 156-151,35 »

له‌ هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌شدا، به‌ پێداهه‌دان، باسکردنی ده‌سه‌لات و
 خه‌سه‌ته‌ چاکه‌کانی خوا، ده‌سپێکردوه‌، هۆنراوه‌که‌یی درێژکردۆته‌وه‌
 و له‌ سه‌ره‌تادا گوتوویه‌تی:

یا حه‌یی بیچوون! یا حه‌یی بیچوون!
 یا حه‌یی بی میل، بی هه‌متای بیچوون
 یا فه‌رمان فه‌رمای، ئه‌مری « کاف و نون »
 که‌ریمی کارساز، به‌ « کون فه‌یه‌کون »

پاشان، بایداوه تهوه، خۆی و گشت کۆمه لێ مرۆی، به گوناهاجار داناوه. هیوایهکی زۆریشی، به بهخشه ندهیی و میهره بانیی خوا هه بووه، تا، له سیوسێیه مین دێردا گوتویه تی:

به خراپه ددهوێن، کرداری خراپه دهکەین، لایهقی سزا و نازاری ناگری دۆزهخین. له ههزار کهسدا، یهکیکی چاک نییه، له گهڵ چاکه کارانیشدا، دراوسێ بێ! گهر، به کرداری خراپه ی خۆمان له گهڵ بکهی، ئهوا، کهسمان، به پاکیی و بێ مه لاههت دهرناچین. به لێ، تۆ بهخشندهی، ههر تۆش، له گوناها گانمان خۆشدهبی. چونکه، تۆ، ئهو پۆژه، له ئیمه بووردی، که فرموی: « له سۆزی خوا، بێ هیوا مه بن. خوا، له ههموو گوناهاکان خۆشدهبی! »
تۆ لیمان دهبووری، بهخشندهیهکی بێ باک و دل نالهخشینی! ههر چنده، گوناها مان زۆر بێ، تیغی لیبووردنی تۆ، تیزتره!

به د واچوو، به د گۆ، به د کردارێم
لایق به عهذاب، دهرگهی نارهنمی
چه ههزاراندا، یهکی خاس نیه
چهنی خاسانمان، هه ماسایی نیه
ئه ر به بهدکاری، بگیری پیمان
قهت بهرنمه شو، دهیاری لیمان
به لێ، تۆ کهریم، کهرم دارهنی
« ستار ئه لعیوب »، هه م « غه قاره نی »
ئه ورو، عه فوت کهرد، پیمان به خه لات
« قول یا عیبادی، لا ته قنیطوا » ت وات
تۆ خه تا ئامورز، گونا بهخشه نی
بهخشندهی بێ باک، دل نه لهخشه نی
ههر چهند گوناهاکار، گوناش فیشته رهن
تیغی عه فوی تۆ، به پراو تیزتره رهن

«224-217,35»

* * *

« رهنجوری »

« 1810 - 1750 »

به داخه وه، « رهنجوری »، به کۆ له هۆنره گهوانه ی کوردبووه، که تا ئیستەش، زۆر کهس هەن، نایناسن و ناشنای به رهه مه کانی نین! سا مه گەر، هەر زۆرینگه رێکی بلیمه تی وهک « پیره مێرد »، بایه خێ ئه و هۆنراوه به زمانه ی زانیبێ. چونکه، وهک گوتوو یانه: نرخی زێر، هەر لای زۆرینگه ره!

بۆیه، کاتی « پیره مێرد » ی نهر، له شاری « نهسته مبول » ژیاوه، هیندی له هۆنراوه کانی، له کوردیییه وه، بۆ سه ر زمانه ی « توورکی » وهر گنراوه!

« رهنجوری »، هاوسه رده می « وهلی دێوانه » بووه، دۆستایه تی یان خۆشبووه و هیندی هۆنراوه یان، به شێوه ی نامه گۆریوه ته وه. به هەر دوو دیالیکتی « گۆران » و « کرمانجی »، گه لێ هۆنراوه ی جوانی، له باری « دلداریی و ئایین » دا هۆنیوه ته وه.

له چامه ی « میعراجنامه » و به « 236 » دێر، هه موو سات و کات، هه موو رۆژ و بۆنه پیرۆزه کانی، ئایینی ئیسلامی به سه رکردۆته وه. پاشان، به چهن دێره هۆنراوه یه، به سه ر په یامبه ردا هه لێداوه و گوتوو یه تی:

به عزی راویان، صاحب ئیعتیار
 به و طهور پهقم دا، نه حرفه خبار:
 وهرتهر چه رهسول، پههنومای ئوممهت
 پهی گوناهاکاران، شافی شهفاعت
 کهس نهبیهن، سوار بهو ئهسپ و زینه
 غهیر چه « ختم الرسل »، مهکام « مهدینه »
 راوی، نهی جادا کهردن ئیشتیبا:
 هردوو سواربین، یا « ئهحمده » تنها؟
 بوراق وینهی بهرق، جونبوشدا ئهوسا
 قدهم دا نه پای، « مسجد الاقصی »
 چه قایی « نهقصا »، سهیید بی پیا
 چه و حلقه و جهو میخ، جهی وهر ئهنبیا
 بوراق مبهستن، هم بوراق بهستن
 « اخی » بهست، یا ئه و جه بهستن، پهستن
 جهو دهمدا، به ئهمر قهییوم قادر
 نهنبیا و روسول، پهکسهر بین حازر
 صهف بهستن، تهمام بی ناز و نیاز
 « خیر البشر » بی، وه پیتشهوای نوماز
 پیتشهوایش، کهرد دوو پهکعت تهمام
 دؤعاوازن، گشت چه دانای عهلام
 پهی صهلائی « ئهحمده »، بهحر نوور جؤشا
 هر کهس، خهلاتی نوورانی پؤشا
 هیممهت وازیش کهرد، رهسول بهرهق
 روو نیا، نه را رای چهرخ موطلهق

«44-43,28»

دوایی، رووی دهمی له پهیامبهر کردووه و گوتوویهتی:
 یا رهسووله لآلا! بی دهسه لاتم
 سهرتاپای ئهندام، عیصیان خه لاتم
 خاصیم هر نییهن، هر بهدی دارام
 چه خؤف رۆی حهشر، وه بی مدارام

تۆ دارای دهولت، من چه دهولت دور
 من کۆر ظولمات، تۆ سهرمایه‌ی نوور
 چونکه، ویم دهخیل میعراج تۆ کهرد
 په‌نای بی کهسیم، وه لای تۆ ناوهرد
 چه لای خوداوهند، مه‌قبوولهن کارت
 لوظف حه‌ق دایم، هه‌ر ها نه بارت
 نه‌ی مه‌طله‌بانه، عه‌رض کهردم یه‌کسه‌ر
 طه‌لب کهر چه حه‌ق، په‌رئ سایه‌ی سه‌ر
 حه‌ق په‌واش کهرۆ، په‌رئ په‌ضای تو
 ئه‌رجووم هه‌ن وه تو، چون تووی جای ئه‌رجو
 نامین، هه‌ر که‌سه‌ی بو‌اچۆ: نامین
 گوناش بیه‌خشۆ « رب العالمین »
 هه‌ر که‌س حاضره‌ن، چه یاران دین
 په‌رئ قه‌بوولش، بو‌اچان: نامین
 نه‌و سه‌نه‌ی میعراج، نه‌ظمش وه کۆ بی
 ته‌ئریخش هه‌زار دوو سه‌د نق بی

«52-51,28»

له‌ کۆتاییشدا، داوای لێ کردوه، بیه‌خشۆ و گوتویه‌تی:
 یا شاه شاهان! یا غه‌فوور ئیم شه‌و
 یا « ستار العیب! »، یا سه‌بوور ئیم شه‌و
 باجه‌تی په‌سوول، مایه‌ی نوور ئیم شه‌و
 بیه‌خش « په‌نجووری »، دل په‌نجوور ئیم شه‌و
 دل وه فه‌یض توو، مه‌عموره‌ن ئیم شه‌و
 « په‌نجووری »، جه‌سته‌م په‌نجوورهن ئیم شه‌و

«55-39,28»

* * *

« عهلی بهردهشانیی »

« 1813 - 1771 »

هۆنهرتکی میللیی وهک « عهلی بهردهشانیی »ش، له ستاییشی بهروهردگاردا گوتوویتی :

خالق، ههر تۆی بی فکر
نهر تۆی و تۆی نهر
تۆی ئهرز و ئاسمان راگر
داتنا بهههشت و ئاگر
چهند باران و چهند بهفر
چهند نههنگ و چهند بهحر
چهند تیب و سوپا و لهشکر
داتنا، ههشتا هزار عالم
« 10,39 » بهلكوو، شتیک زیاتر

دوای نهوهی، هۆنهر، ستاییشیکی یهزدانی گهرهی کردووه، له کۆتاییدا، به دێره هۆنراوهیهکی میللیی، داوای له یهزدان کردووه، زمانیکی پاراو و پهوانی بداتی:
« عهلی بهردهشانیی »
لهنگم نهکمهی زمانی
« 73,42 »

* * *

« نالیی »

« 1855 - 1797 »

هه لێته، « نالیی » هۆنەر، وهک مه لایهکی موسولمان و خواناسیکی راسته قینه، هێندێ هۆنراوهی نایینی، له شتیوهی پارانه وه ستایشکردنی په یامبهری ئیسلامدا کوتووه. بۆیه دهبینن، چامهیهکی شهستوهشت دێپیی، به سههر په یامبهردا هه لداوه، ستایشیکی زۆری کردووه و لێی پاراوه تهوه، تا، له رۆژی لێپرسینه وهدا، لای په زدانی گهوره، تکای بۆ بکا و له گونا هه کانی خوشبێ. له سههره تادا کوتوویه تی:

ئه ی دانیشتووی، نیو گولزاری « مه دینه » ی پروناک ! به زه ییبه کت به مندا بیته وه و بفرموو: ئه م شاره، شاری منه و وه ره. ته ختی پانویه رینی په زدان، که باز نه یه کی گه وره یه، هه موو جیهانی له نامیزی خۆی گرتووه، مه زار گه ی په یامبه ریش، ناوه نده که یه تی. پرووی زه وی، وهک فره شی وایه و راخراوه، به گۆر په پانی « مه دینه » ی گه وه هردار پاراوه ته وه. ئه و شاری « مه دینه » یه ی، که به شه و رۆژ، بۆنی خوشی به جیهاندا بلاوده کاته وه. به رۆژ: وهک کافوور، وشک و سپی، به شه و: وهک عنبه ر، شیدار و په شه! له تاو خه می، نه بینینی رۆژی وهک کافووری وشک و رۆشنی « مه دینه » دا، لیوم وشک بووه. له داخی هه لئه مزینی، شه ونمی شه وی وهک عنبه ری په ش و ته ریشدا، چاوم پر بووه له فرمی سک و هه می شه، هه ر ده گریم.

نهو شارهی، تهنانت، ناوهکەشی وا دهگەیهنێ، به هەناسەیهکی پیرۆزی « جوهریل »، یا، له سایه‌ی فه‌ری په‌یامبه‌روهه‌ خاوتنه، ده‌لێن: جیاوازی، له‌گه‌ڵ شوینه‌کانی دیکه‌دا نه‌وه‌یه: گلی له‌ گۆل و ئاوه‌کەشی له‌ ناوی، هه‌وزی « که‌وسەر » ده‌چێ! جا، شارێ به‌و شێوه‌یه‌بێ، هه‌لبه‌ته، گولاه‌که‌ی پیرۆزه و گلاوی گیانی گونا‌ه‌بارانی پێ دهرده‌کری. بۆیه، له‌و خاکه‌ چاکه‌ پاکه‌دا و به‌و ئاوه‌ خاوتنه، گیانی گونا‌ه‌بارانی لێ خاوتنده‌کرتته‌وه!

نه‌ی ساکینی ریاضی، « مه‌دینه »ی مونه‌ووهره!
 لوطفێ بکه، به‌فرموو: مه‌دینه‌ی منه و وهره
 عه‌رشێ به‌رین که‌ دائیره‌یه، ره‌وضه‌ مه‌رکه‌زه
 فه‌رشی زهمین، به‌ عه‌رصه‌ی طه‌یبه، موچه‌وه‌هره
 پاشان، باستیکی جوانی، شاری « مه‌دینه »ی کردووه و گوتویه‌تی:
 طه‌یبه که‌ یه‌عنی، عه‌کسی به‌قیعی، هه‌موو عه‌بیر
 طه‌یبه که‌ یه‌عنی، مایه‌ی نه‌و، میشکی نه‌زفهره
 طه‌یبه که‌ یه‌عنی، پۆژ و شه‌وی، طیبی عاله‌مه
 پۆژی که‌ وشکه، شه‌و ته‌ره، کافوور و عه‌نبه‌ره
 لیوم، له‌ پۆژی پۆشنی، کافووری وشکی، وشک
 چاوم، له‌ شه‌بنمی شه‌وی، وه‌ک عه‌نبه‌ری ته‌ره
 طه‌یبه که‌ یه‌عنی، طه‌یب و طا‌هیر، به‌ ره‌وحی پۆح
 فه‌رقی نه‌لێن: گلی له‌ گۆل، ئاوی له‌ که‌وتنه‌ره
 یه‌عنی، گولای قودسه، گلاوی ره‌فع نه‌کا
 نه‌و خاکه‌ چاکه‌ پاکه و نه‌و ئاوه‌ مه‌طه‌هره
 «418-415,63»

* * *

نینجا، زۆر به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌رسوور هینه‌رانه، باستیکی گه‌لێ جوانی، خۆی کردووه و خۆی به‌ سه‌گتکی نه‌و ناوچه‌یه‌ جواندووه! به‌لام، چۆن سه‌گتێ؟ سه‌گتکی مه‌شقی‌کراوی بێ ده‌نگ و ناوه‌رێ! پاخه‌ری نییه، سه‌رینی به‌رده، هه‌ژاره، له‌ ژياندا سه‌ری خۆی کزکردووه و دووره‌ په‌ریزه. به‌ خواردنی مرداره‌وه‌بوو و بۆگه‌ن ده‌ژی، که‌ په‌بووه، بێ که‌سه و

که سیش، لایه کی لێ ناکاتهوه. له بهرئهوه، هیچ چاری نییه، تهنیا ئهوه نهبی، سهری خۆی هه لگرێ و بۆ لای تۆ بی! ئه مهک و له یادنه چوونت، وهک ملوانه که بهک وایه و له ملیکردوه. به په ته که ی به سراوه ته وه و مل که چه. بۆیه، وا دێ بۆ لات، تا، وهک سه گیتی بۆز، راوی بۆنی خۆشی، ئه و دهر و ده شته بکا، کۆلان به کۆلانی ئه و ناوچه یه بگه پێ، خاک و خۆلی به سه ر خۆیدا بکا، که هه مووی تاجی شاهانه یه!

« نالیی »، که وا سه گی ئه و مه رز و بوومه یه
 ئه م ما، سه گی موعه لله می بی دهنگ و بی وه ره
 فهرشی په لاسه، دۆشه کی خاکه، سه رینی به رد
 بی تووک و پروتوقووت و فه قیر و قه له نده ره
 بی تووکی جیفه، خواری و گورگین و بی وجود
 له م ناو و خاکه ظاهیر و باطین موکه دهره
 گه ردنکه چی، قه لاده ی رستی وه فاته، دێ
 بۆ راوی بینی، ئه و دهر و ده شته موعه ططه ره
 دا کووچه کووچه، خۆلی به سه ردا بکا به چنگ
 له و خاکه ئه فخره، که هه موو تاج و ئه فسه ره
 «421-419,63»

پاشان، رووی ده می له په یام بهر کردۆته وه و گوتوویه تی: ئه ی ئه و
 که سه ی، وهک نه شکه وت، په ناگه ی هه موو مرۆیه کی! یاره شه ونخون
 کیشه کانت، کۆچیان کرد بۆ لات. ئه وان، وهک « هاوړتیانی ئه شکه وت »
 نه بوون، خه و بیان باته وه و بخه ون.
 « نالیی »، به خاکی خزمه تکاری سه گی « قه مطه ریر » ئه و دهره پاگره!
 به لکوو، له فه ری شاری « مه دینه »وه، که جیتی بۆنخۆشیی تۆیه،
 گه رپی ئه و سه که بی فه ره دامریته وه و چاکی بته وه!

« که هف ئه لئه نام »ی هیجره تی، ئه صحابی بی رو قوود!
 بیکه به خاکی، خادیمی « قیطمیر »ی ئه و دهره
 به لکوو، له فه رپی طه یبه، که طیبی په یه مبه ره
 ساکن بیی، گه رۆلیی، ئه و که لبه بی فه ره
 «422,63»

دوای ئه‌وهی، به دوورودریژی، باسیکی نایابی، گه‌وره‌یی و خۆشه‌ویستی په‌یامبه‌ری کردووه و پێیدا هه‌لداوه، ئینجا، پچووکی و بێ ده‌سه‌لاتیی خۆشی پیشانداوه. دیسانه‌وه، پاراوه‌ته‌وه و له‌ چله‌مین دێدا، هاواریکردووه و گوتویه‌تی:

قوربان! ده‌سه‌ودامیتنی، ئەلقه‌ی شیشبه‌ندی سه‌ر مزاره‌که‌ت بم، په‌نام بۆ هیناوی، سێ تکام هه‌یه. یه‌که‌مین تکام: ئەی خاوه‌ن به‌غیره‌تی ناییندار! تۆ ناته‌وی، له‌وانه‌ی دواتکه‌وتوون، که‌سه‌ی بێ باوه‌ر بمری. له‌ هه‌را و بگه‌وه‌یه‌ده‌ی، ده‌می گیانه‌للادا، ئاماده‌یی و نه‌یه‌لی، ئه‌هریمه‌ن گیانکیشانم له‌ده‌سد! تکام وایه، له‌ کاتی گیانکیشاندا، وه‌ک گۆچان، غیره‌ت له‌ ملما بێ، بمپاریزی، په‌نامبه‌دی، به‌ره‌لام نه‌که‌ی، تا، مژده‌ی لێبوره‌دم، لای خواوه‌ بۆ دێ. ده‌سم لێ به‌ر نه‌ده‌ی، تا، به‌ تیشکی خۆشه‌ویستی خوا، که‌ تۆی، له‌و جێبه‌دا، به‌ کۆتری چاوی، نه‌و ئه‌هریمه‌نه‌ کلکبپاوه‌وه، هه‌نگاوه‌دینیم، ده‌په‌ریمه‌وه و پرگاره‌مده‌بێ. با، ئه‌هریمه‌نی دوژمن ناومیدبێ. منیش، به‌ هۆی بارانی پڕ له‌ سۆزی خواوه، بگه‌مه‌ گۆرستان!

دووه‌مین تکام ئه‌وه‌یه: له‌و کاته‌دا، له‌ گۆره‌که‌مدا پرایانکیشاوم، به‌ ته‌له‌به‌رد، نێو چالی گۆره‌که‌م داده‌پۆشن، گۆره‌که، وه‌ک دوکانی لێدێ، له‌و جێ ته‌نگه‌دا، گه‌ر مرۆیه‌کی خراب یا چاک بم، فریشته‌ی تایبه‌تی دین و پرسیارم لێ ده‌که‌ن. ئا له‌و شوینه‌دا، که‌ یه‌که‌مین ئێسه‌گی به‌رینه‌وه‌یه بۆ به‌هه‌شت یا بۆ دۆزه‌خ، زوو فریامکه‌وه. له‌ سایه‌ی تۆوه، زمانم زوو بپژی و وه‌لامی پرسیاره‌کانیان بده‌مه‌وه!

سێهه‌مین تکام ئه‌وه‌یه: ده‌لێم: ئەی فریاره‌سی یاخییان، وا له‌ هاواری بگره‌ و به‌رده‌ی، گیره‌شپۆتینی پۆژی لێپرسینه‌وه‌دام، خه‌لک، هه‌موو «سه‌ریان لێ شتیاوه، هه‌ر که‌سه‌ی، خه‌می خۆی ده‌خوا، نه‌و پۆزه‌ی، که‌ نیدی، هه‌چ پۆژیکی دیکه‌ی به‌ داوا نایه، پۆژیکی رووترش، گرژ، «ژن، سه‌خت، له‌ سه‌ر شان کران، وه‌ک شێر، مرۆی لێ ده‌ترسی.

قوربان! ده‌خیلی هه‌لقه‌ی، شوپیاکی ره‌وزه‌تم سێ نێلتیجام هه‌یه، که‌ له‌گه‌ل نه‌و دووه‌م، شه‌ره‌ نه‌وه‌ل: له‌ نێلتیجام ئه‌وه‌ته، ئەی غه‌ییوری دین!

حاضر بیتی، له که شمه که ش و شۆری غەرغهره
 گۆچانی غیره تت، له ملمدا موعه و زده بیتی
 تا موزده دیتی، که نووری یه قینم موزله فهره
 فانیض ده بیتی، به نووری نه جاتی حه بیبی حه ق
 له و جینگه دا به کوپیری، نه و خه صمه نه بته ره
 پروزه رد و وشک و خانیب و خاسیر بیتی عه دوو
 واصیل بیم، به په حمه تی بارانی، مه قبه ره
 دوومینه: ئیلتیجام نه مه ته، نه و ده مه ی ده بیتی
 نه لواحی نه لحه دم، به زه نابیلی مه عطره
 ته نگه، نه و ده بیتی، که له نه و جینگه ته نگه دا
 سائیل نه کیر و عاریف و مه عرووف و مونکه ره
 ئیمدادی فه تحی بابی زوبانم، به فه ضلی تو
 زووبیتی، که نه و وه لین گوزهری پرد و مه عبه ره
 سیمینه: ئیلتیجام، ده لیم: نه ی غه و ئی عاصییان!
 هاواری، بگره به رده ی ئاشووبی مه حشه ره
 نه و رۆژی ناخیره ی، که چ رۆژی له دوو نییه
 پرووترش و قه مطه ریر و عه بووس و غه ضه نفه ره
 «437-433,63»

پاشان، به نه ندیشه یه کی ناسک و وردی، هۆنه رانه و هونه رمه ندانه ی
 خۆی، باسیکی جوانی، رۆژی لیپرسینه وه ی کردووه، له خراپه و
 چاکه ی خه لگ، له سزا و پاداشتی خوا دواوه. ئیدی، هه ر وا، له سه ر
 باسکردن، پارانه وه ی خۆی به رده و امبووه و له کۆتاییشدا گوتوویه تی:
 هه ر له و هه راویه زمه دایه، که مووی ره شی لاوویی، تیدا سپی ده بیتی،
 رۆژی سوور و گه ش، له ترساندا، زه رده له گه ری و خوینی تیدا
 نامیتتی. هه موو کرده وه کانمان، «چاک و خراپ»، له به ر ده سدا
 داده نری. هه رچی له نامه ی کرداره کانماندا نووسراوه و کۆکراوه ته وه،
 ده نکدنگ، له ته رازووی کرداردا دیاره. مسی، مسه، وه ک چۆن، زۆری
 زیره، چاکه و خراپه ی، هه مووی ئاشکرایه! هینده ی تو زقالتی، له
 کرده وه ی چاکه و خراپه، له به ر چاوی بوته ی زیره ناسی، تایی ته رازووی
 رۆژی هه ستانه وه، ون نابیتی. هه مووی، وه ک رۆژی نیوه رۆ دیاره.

دووکه‌لی هه‌ناسه‌ی مه‌ینه‌تیی خه‌لک، ئاسمان و زهوی داگیرکردوو،
 له‌به‌رئه‌وه‌ی، خه‌لک ده‌گرین، له‌بری فرمیتسک، ره‌شاو له‌چاویان دئی.
 بۆیه، کاتئ، فرمیتسک بوو به‌مه‌ره‌که‌ب، برژانگه‌کان ده‌بن به‌پینووس و
 چاویش ده‌بئ، به‌شووشه‌ی مه‌ره‌که‌ب!
 نهم ده‌شتی لئ‌پرسینه‌وه‌یه، که‌پۆلی سوارانی، پیزرین لئ‌وه‌ستان،
 کۆزگای به‌روبوومی ده‌غلودانی تۆیه، ده‌شتی پر خه‌رمانی تۆیه و ته‌نیا
 هه‌ر، تکای تۆ ده‌خوا. له‌پۆژی سزادانی تاوانباران و پاداشتدانه‌وه‌ی
 پیاوچاکاندا، تکا بۆ «نالیی» ده‌ربه‌ده‌ر بکه، به‌لکوو، خوا له
 گونا‌ه‌کانی خۆشبئ. چونکه، له‌ژیانی خۆیدا، گونا‌هی زۆر کردوو،
 پتویستی به‌تکای تۆ و سۆزی خودا هه‌یه!

له‌و کیشه‌کیشه‌دایه، که‌وا ره‌ش، سپیی ده‌بئ
 له‌و کیشه‌کیشه‌دایه، که‌وا نه‌حمه‌ر، نه‌صفه‌ره
 نه‌عمالان، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وضاعی حالمان
 مه‌غشووش و جه‌معی، حاضره، گه‌ر خه‌یر، نه‌گه‌ر شه‌ره
 مه‌خزوونی روقعه، حه‌ببه‌به‌حبه‌به، له‌که‌فهدا
 خالیص دیاره، مس که‌مه‌سه، عه‌ینی زه‌ر، زه‌ره
 زه‌رپێک، له‌چاوی بۆ ته‌یی سه‌رپافی که‌فهدا
 مه‌خفیی نییه، دیاره، وه‌کوو پۆژی نیمه‌پۆ
 گریان هه‌موو ره‌شاوه، له‌به‌ر ئاهی دوودرهنگ
 موژگان بووه به‌خامه و دیده به‌مه‌حه‌ره
 میضماری شه‌هسواری تۆیه، که‌سه‌فصه‌فه
 کۆزگای حاصیلاتته، به‌یدایی، به‌یده‌ره
 رۆژی جه‌زا، پجابه‌ک بۆ «نالیی» ده‌ربه‌ده‌ر
 چون له‌م جیهان، گونا‌هی گه‌لئ زۆر و نه‌کته‌ره
 «63، 445-447»

جگه‌ له‌وه‌ی، کاتئ «نالیی»، له‌به‌رده‌م باره‌گه‌ی په‌روه‌ردگاری
 که‌وره‌دا، به‌ملکه‌چیی و ماتومه‌لوولیی وه‌ستاوه، له‌ئاستی یه‌زدان و
 په‌یامبه‌ری ئیسلامدا، ئه‌وه‌په‌ری ساکاری و ملکه‌چیی خۆی پیشانداده.
 ده‌سی تکا و پارانه‌وه‌ی به‌رزکردۆته‌وه، بئ‌که‌سیی، بئ‌ده‌سه‌لاتیی

خۆی دەربرپۆه و داوای لیبووردنی کردووه. له سه‌رچاوه‌ی باوه‌پێکی به‌ تینه‌وه، له‌ گیانێکی خاوینی بێ‌ گه‌رده‌وه، نووکی بێ‌نووسه‌که‌ی تیز کردۆته‌وه، چامه‌یه‌کی دیکه‌ی هه‌فتا‌و‌چار دێ‌ر هۆنراوه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه، باسێکی جوان و رێک‌و‌پێکی، گه‌شته‌که‌ی به‌ره‌ « مه‌ککه‌ و مه‌دینه‌ » ی خۆی کردووه، وێنه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی، هه‌موو‌ئهو‌ پێ‌ و بانانه‌ی گرتووه. پاشان، کاتێ‌ گه‌یشتوه و گه‌شته‌که‌ی ته‌وا‌بووه، به‌ هه‌موو کۆل‌دێ‌که‌وه، له‌ به‌یامبه‌ر پارا‌ومه‌وه و گوتویه‌تی:

به‌ قوربانی عو‌لومی ئه‌وه‌لین و ئاخیرینت بم
 له‌گه‌ن ئه‌سراری قورئانت، که‌وا ئه‌لطفای په‌حمانه
 مورادم ذی‌لله‌ت و پارانه‌وه‌ی حاله‌، نه‌وه‌ک نه‌عه‌ته
 به‌ چه‌ن به‌یتێکی کوردانه، که‌ قورئانت ته‌نا‌خوانه
 ئه‌گه‌ر چیی، کوردی دووری « شاره‌زور » ی قه‌سوه‌تم، ئه‌مما
 وه‌سیله‌م طه‌یبه‌ و حیلمی شه‌فیع و فه‌ضلی مه‌ننانه
 به‌ سه‌ر هاتومه‌ ئه‌و خا‌که‌ی، که‌ هه‌ر مه‌قاله‌ زه‌رپێکی
 به‌ میزانی شه‌فاعه‌ت، کتیی حیل و به‌حری غوفرانه
 نه‌بوو رووم، بێمه‌ خا‌کی چا‌کی پا‌کی طه‌یبه‌، تا بیستم:
 به‌ سه‌گ، نابێ‌ موله‌وه‌ه‌ ئاوی زه‌رقا، به‌حری ئیحسانه
 چ زه‌رقا؟ بۆ سیاهیی ده‌فته‌ری، هه‌ر ناصیه‌ ما‌حیی
 چ طه‌یبه‌؟ بۆ ته‌بابیی ده‌ردی، هه‌ر ده‌رمانده‌ ده‌رمانه
 ده‌ری په‌حمه‌ت، که‌وا به‌حری مو‌حیطی عاصیه‌ « نالیی »
 تیا جان و ته‌ن، ئوفتاده‌ی شه‌پۆلی سه‌یلی عیسیانه « 520-482,63 »

* * *

« سالم »

« 1866 - 1800 »

هەر چه‌نده، « سالم »، پتر، له بواری هۆنراوه‌ی رۆمانسییدا، ناوی دهرکردووه. هەر چه‌نده، « سالم »، به هۆنهرێکی به‌رگری میلبی و قاره‌مانتێکی نه‌ته‌وه‌یی ناسراوه. به‌لام، له کایه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ژیان و سۆفیگه‌ریبشدا، زۆر به‌ جوانیی، نیشانی شکاندووه، وه‌ک شاره‌زایه‌کی بالاده‌سی ئه‌و گۆره‌پانه، زۆر به‌ چاکیی، ئه‌سپی خۆی تاو داوه! به‌ تایبه‌تی، به‌ یازده‌ دێره‌ هۆنراوه‌ توانیوتی، به‌ شتیه‌یه‌کی رێکویتیک، دیدبووچوونه‌کانی خۆی ده‌برێ و پروونکاته‌وه، به‌ ته‌واویش، مه‌به‌ست بپێکێ، کاتێ له‌ فه‌لسه‌فه‌ی ژین و مردن، مان و نه‌مان دواوه!

نای چه‌ن جوان بووچووه، کاتێ، پتی وابوو، به‌هه‌شت، بۆیه‌ کۆشکی پاشایی « ئادهم »ی لێ دامه‌زراوه، تا، ئه‌م جیهانه‌ وێرانه‌یه، ئاوه‌دان کرێته‌وه! چونکه، هەر ده‌بووايه، ئه‌م ژيانه‌ په‌یدا بووايه، سه‌ر زه‌وی ئاوه‌دان بووايه‌ته‌وه! هه‌لبه‌ته، ئه‌وه‌ش وێست و ئاره‌زووی په‌زدان بووه!

به‌لام، له‌ به‌رئه‌وه‌ی، خراپه‌کراوه، درۆکراوه، تۆوی ناکۆکی چاندراوه، له‌ خوا دوورکه‌وتوونه‌ته‌وه و به‌ باشیی نه‌یانناسیوه، شیرازه‌ی چاککاری هه‌موو شتێکی باش و پیرۆز پچراوه، « ئادهم » نه‌یتوانیوه، ئه‌و ئه‌رکه‌ی له‌ ئه‌ستۆیدا بووه، جێبه‌جێیکه‌، که‌ زه‌وی ده‌بووايه، به‌و شتیه‌یه‌ی پتویستبوو، ئاوه‌دانکرایه‌ته‌وه، که‌چی، وێرانیوه!

دیاره، « ئادهم » له‌ به‌هه‌شتدا، پاشایه‌کی به‌رزبووه، به‌لام، له‌ به‌رئه‌وه‌ی، گوێزایه‌ل نه‌بووه، ماوه‌یه‌کی زۆر کورت، له‌ وێ ژیاوه، هەر زۆر زووش، دهرکردراوه و له‌م وێرانه‌یه‌ی سه‌ر زه‌وی دانراوه، که‌ هەر له‌ سه‌ره‌تاوه، نیازیان وا بووه، ئاوه‌دانیکه‌ته‌وه!

پاشان، هۆنەر، دل و جهستهی خۆی، به بههشت و زهوی چواندووه. پیتی وابووه، جهستهی وهک وێرانیهک و ابووه، چونکه، یاری تیدا نهبووه. له بهر ئاوهدانکردنهوهی جهسته وێرانیهکی بووه، یاره خۆشهویستهکی، وهک « ئادهم »، له بههشتی دلیدا دایکوتاوه و کردوویهتی به مولکی خۆی. دلێشی، بۆیه، به بههشت داناوه، چونکه توانیویتی، به ئەندێشه، وینهی یار وهرگری. هینده خۆشیی پێ گهیشتووه، وهک بههشتی لێهاتووه!

جا، هەر به راستیی، یار، له بههشتی دلدا توانیویتی، پاشایهتی و فرمانڕهواویی خۆی بکا. بهلام، به داخهوه، ماوهی ئهو فرمانڕهواویییه، زۆر نهبووه. چونکه، خۆی نهیویستووه، زۆری تیدا بمینیتهوه! تا، به هۆی مانهوه و فرمانڕهواویی ئهوهوه، نه دلَم بپێ به بههشت و نه جهستهشم ئاوهدانپیتهوه!

ههلبهته، هەر له سههرهتاوه، کاتی، یهزدانی گهره ویستوویهتی، باوه « ئادهم » دروستکا، له ئاسمانهوه، « جویریلهی دابهزاندووه. ئهویش، له ههموو قوربنتیکی زهوی، مشتێ خۆلی ههلگرتووه و له جێبه کۆی کردۆتهوه. پاشان، خوا فرمانی به زهریاکانی « تال و شیرین، سوێر و خۆش » داوه، ههلمیان بهرزپۆتهوه، پهلههههورتیکیان ئهفراندووه. چینهکانی ههواش، پهلههههورهکیان گوشیهوه. ئهویش، له تاواندا گریاوه، چهن دلۆیه فرمیسکتیکی، لهو ئاو خۆش و ناخۆشانه رشتووه و باریوه. هەر ئهو بارانی فرمیسکهش بووه، بهر گلهکهی « ئادهم » کهوتوووه و بووه به قووڕ. ئیدی، « ئادهم » دروستبووه!

ئاخر، چونکه منیش، له نهوهی « ئادهم »م، منیش، هەر لهو خۆل و قووړه دروستبووم و سروشتیشم، هەر لهوه پهیدا بووه! جا، هەر سهردهمیکی مندالیی، جوانیی، ههرزهکاری و پیری بگری، هەر به ناخۆشی و خهه ناودراوه و بهسهبرارهوه.

ئیدی، هۆنەر، هەر وا، فهلسهفه ئایین و ناخۆشی ژبانی خۆی تیکه لاوکردووه، دروستبوونی « ئادهم » و زهوی، به جهستهی خۆی چواندووه! ئهههشی، به شێوهیهکی نایاب گونچاندووه، مهگهر هەر، خۆشی توانیبیستی، به بیرى ورد و سهلیقهی هونهرمهندانهی، ئهو تابلۆ سهیره، پر له ئەندێشهیهمان بۆ برارینیتهوه و بلێ:

له بهر ته عمیری ئەم وێرانە، جەننەت مولکی « ئادەم » بوو
 حەقیقەت، پادشاهی کرد و لاکین، موددەتی کەم بوو
 خۆشە ئەیامی گریانم، له خاکی کەعبەیی مەقصەد
 هەموو قەطرەیی سرووشکم بۆ شەرەف، وەک ئاوی زەمزمە بوو
 خەمیری خاکی من، ئەووەل، بە بارانی فەرەح نەکرا
 جوانیی و پیری و طفلیم، سەر سەر جوملەگی غەم بوو
 بە دوو شاننا، پەرتشانی، بە تاتای زولفی مشکینت
 نە هەر بۆ بەختی تەنهایی سیهە، رووژیی عالم بوو *
 له سەر سەبزی چەمەن، سەهی قەدەم کە جیلووی کرد 1*
 له سەجەدی خالی لالیوی بنەوشە، گەردنی خەم بوو
 بە قوریی خەلوەتی دولبەر، نەنازی، ئەهی سەبا زینهار!
 له جیی تۆ پیشتر، « سالم » دەمی هەمرازی مەحرەم بوو « 113,30 »

* * *

* ئەم دێرە، له « مێژووی ئەدەبی کوردیی - سەجادیی » دا نییه.
 * 1 لای « سەجادیی » نووسراوە:
 له سەر سەبزی چەمەن، یاری سوا قەدەم کە جیلووی کرد

« مهوله ویی »

« 1882 - 1806 »

کوردیکی خواناس و موسولمان بووه. له بهر نه وه، له دید و بۆچونیکه تایبتهیی نایینی و سۆفیگه ریی خۆیه وه، سه رنجی قوولی، له « دیارده، رووداو و کهس » هکانی ده روویه ری خۆی داوه.

هروه ها، پتوهندییه کی باش و توندوتۆلی، له گه ل شیخه کانی، هر دوو رتبازی نایینی « نه قشیی » و « قادریی » دا هه بووه، به تایبتهیی، له گه ل بنه ماله ی شیخانی « نه قشبه ندیی - بیاره »، پتوهندییه که، زۆر توختر بووه. بۆیه، گه ل هۆنراوه ی، بۆ هر سه شیخ « سیراجه ددین، به ها نه ددین و تاجه ددین » هۆنیوه ته وه.

« مهوله ویی »، له هۆنراوه یه کی نایینی به رز و نایابدا، رووی له خوای میهره بان و مه زن کردووه و گوتویه تی:

ئه ی خوایه! هر چی هه یه، تۆ نه فراندووتن. ئه وه ی هه یه، هر تۆی و جگه له وهش، هر چی دیکه هه یه، وهک سه تبه ر وایه. تۆ خۆت، هر ته نیا بوویت، یه کیتیی و ته نیاییشته، شه پۆلی داوته وه و خۆری ده رخشته وه، تا، له م جیهانه کاتییه ی مرۆدا بنا سه رتی. ئه ی خوای بی چهن و چوون! گهر، به م هه موو ده رکه وتنه ی پیشینه ته وه نه تناسم، سه ر جاری دیکه شه ده رکه وی، تازه ناتناسم!

من، به با سه کردنی جوانیی تۆوه مه سه تم. دیسه انه وه، به ده رکه وتنی تا کوته نیایی و دیزینی تۆوه مه سه تم. کاتی، خۆتم بۆ ده رده خه ی، به نیشه انه کانی خه سه لته ی جوانیته، له خۆشیدا مه سه تده بم. جا گهر، له سه ر ئه و خۆده رخشته به رده وامبی، زۆرم پی خۆشه. به لام، گهر به

خووړپه وشتی، یارانې بڼې باک و جوانه چاکه سهرمهسته کانم، له گهل بکه ی و گوتم نه ده یتنی، منیش، وهک نه وان، بڼ له نیوچوونی یه کجاری، دلداره دل پر له درکه کان، خوځیان دهشارنه وه و ناچارن، خوځیان درخه ن، توښ، بهو چه شنهم له گهل بکه ی و خوتم لڼ بشاریته وه، هه لپه ته، ده ته وځ، بمکوژی! جا، که واته فهرموو: به ناوی خواوه، نه وه تیغی تو و نه وهش، گهر دنی له موو باریکتری من، چی ده که ی، بیکه! چونکه، من جڼیه کی دیکم نییه، هاوار و دادی خو می بڼ بهرم! ناخر، له دس تو، هانا بڼ کڼ بهرم؟ نا هو واهیلام، کریانم، له نه ندازه به دمره! بڼیه، هر لای خو ت هاوار ده کم!

نیدی، هونر، ته نیا هر، په نای بڼ خوای خو ی بردووه و لیتی پارا و ته وه، تا، له هه له کانی خو شبنی و به نو دیره هونراوه گوتو یه تی:

نه ی گرد مه وجودی، چه تو گرت مایه!
 مه وجود هر تونی، ما سیوا سایه
 په نهان بی ته نها، و هدهتت موج و ورد
 په ی شناسایی، ظهوریوهت که رد
 به ویت، چه ی عالم بڼ به قای ناسوت
 نر وه ی گرد، جیلوهی وهرین نه شناسوت
 به صد جیلوهی تر، بڼ چوون و چه نی
 شناسایی تو م نه بڼ، هه نی
 سهروه شم به ی و هصف چه مالیته وه
 باز هم به ی، جیلوهی چه لالیته وه
 نر هر بهو عادهت، سهروهش نیگاران
 په ی فه نای یه کسهر، خاطر پر خاران
 چار نییه ن، چه دس جیلوه نه که رده ن
 بیسمیلا نه و تیخ، نند که چپی که رده ن
 یاکیتو تر نییه ن، داد ویم که روون
 چه دس تو بیداد، وه لای کڼ به روون؟
 واوهیلام بڼ چه د، زاریم بڼ شو من
 چه لای تو فهریاد، چه دس تو من

«53-51,56»

ههروهها، له هۆنراوهیهکی ئایینی بهرزى دیکهشدا، سههرتا، ستاییشیکی جوانى، پهروهردگارى کردووه. پیتی وابوو، هه رچی له ئاسمان و له ژێر زهوییدا ههیه، هه مووی، هه ر دهسکردی خوای گه ورهیه. سه رچاوهی رووناکیی، نیو بیلبله ی چاوهکانیشی، هه ر خوايه. هه ر نه ویش، بنچینه ی ژيان و باوه ریتى. خواش، باشى زانیوه، کارى خراپه و هه له ی کردووه، ملکه چى فرمانه کانی به زندان نه بووه. سه راپای ژيانى، له بێ هۆشیدا نقومبووه، تیشووی پۆزی لێپرسینه وهشی، بارئ شه رمه زاری نه بئى، هه چى دیکه نییه. بۆیه، په نای بۆ به ر به زندان بردووه، چونکه، هه چ جێبه کی دیکه ی نه بووه، تا رووی ده می تیکا، ده سی پارانه وه و لاله وه ی بۆ هه لبرئى، دهنگى هاوار و دادى خۆی به رزکاته وه، شکاتى لا بکا! له به رنه وه گوتویه تى: خوای گه وره! هه ر له و مانگه ی به ئاسمانه وهیه، تا، نه و ماسیه ی، له نیو زه ریا دایه، هه موویان، هه ر خۆت نه فراندووتن. نه مانه ش هه موویان، به لگه ی بوونی خۆت ده سه لێتن. تۆ، بنچینه ی ژيان و ئایینمى، هه ر به هۆی تۆوه، رووناکایى له چاوه کاندایه پیدابوو. ده زمانم، له هه تلی خواپه رسته یی ده رچووم و لامداوه، گوێزایه تلی فرمانه کانی تۆ نه بووم و جێبه جێم نه کردوون. بۆیه، سه رتاپای ته مه ن و ژيانم، له که مه ترخه میی و بئى ئاگاییدا نقوومبووه، توتیشووی پۆزی زیندوو بوونه وه و لێپرسینه وه م، بارئ شه رمه زاری نه بئى، هه چى دیکه نییه. به لام ده بئى، به گه وره یی خۆتم له که ل بکه ی، کرده وه خراپه کانم، به به هانه بۆ نه بزئى، چاوپۆشیه ی، له هه موو روپه شیه ی و کرده وه خراپه کانم بکه ی. ئیدی، نه م هه موو هه لچوون و شه رمه زاییه م به سه!

تۆ، به به زه یی خۆت، پئى به سه ریاندا بنئى، له کرده وه کانی رابردووم مه پوانه، به لکوو، له زه ردیه ی و شه رمه زاریی رووم بپروانه و له گونا هه کانم خۆشبه.

هه ر چه ن، شایسته ی لێبووردنى تۆ نیم، به لام، رووی شه رمه زارییم، له ده رگه ی به سۆزی تۆ ده که م، له زه ریا ی به خشنده یی خۆت، بئى به شم مه که، له شه ر و خراپه ی، سه ر پئى ده روونم، به دوورمه که و به چاکه ی خۆت به سه رمه که ره وه، تا، له ده س ئاره زووی ده روون پزگارمبئى، به لکوو، له کۆتایى نه م ته مه نه خراپه مدا، بپیرئى له بارى ژيانى خۆم

بکه مه وه، خۆم بۆ « تهسبیحات » و ناوی خوا هینان ئاماده کهم. به لام، به و مهرجهی، لیم قه بوولگهی و به و هۆیه شه وه، لیم ببووری. خوایه! تۆش ده بی، به گه ورهیی خۆت، لیم خۆشبی، ئه و هه موو خراپه و کونا هانه م، به بیانوو بۆ نه ژمیری و سۆزم به رانه ر نه نوینی!
 نیدی، تا توانیویتی، به زمانیکی ته و پاراو، له یه زدانی مه زن پارا وه ته وه، به بیستو حه وت دێره هۆنرا وه و له سه ره تادا گو توویه تی:

باعث وجود، چه ماه تا ماهی
 ده لیل ئیثبات، صنع ئیلاهی
 ضیای بیناییم، نوور چه مانم
 سه رمایه ی حه یات، دین و ئیمانم!
 من و یم مزانوو، بی ئه مریم که رده ن
 ئیطاعه ی فه رمان، عه بدیم نه به رده ن
 عومرم سه راپا، غه رق غه فله تن
 زاد ئاخرم، بار خه جله تن
 به لام، مشیق تۆ، وه فه ضله که ی و یت
 کرده ی من، نه بۆ به هانه په ریت
 نیغماض که ی چه گرد، نا به کاری من
 چه رووسیایی و به دکرداری من
 په ی من کافیه ن، ئه ی گرد ئه نفعال
 بۆ به ره حم و یت، بکه ره م پامال
 مه دیه، وه تۆمار کرده ی و یه رده م
 بدیه وه زه ردیی، روخسار ئاوه رده م
 هه ر چه ند، شایسته ی عه فوت نه داروون
 رووی شه رمنده گی، وه ده رگات ماروون
 چه به حر که ره م، بی به شم مه که ر
 شه ر نه فسانه ی، چه را که م لابه ر
 تا، به فه ضل و یت بو انیمه وه
 چه ده س هه وای نه فس، بسانیمه وه
 به لکم، چه ی ئاخه ر، په ی و یم فکری که م

ته دارهک، بهی چند ته زیج ذکرئی کهم
به لام، بهو شهرته، چه نیم قبوولکهی
به هانهی نه سباب، عه فووم وصولکهی

پاشان، که مئی به خویدا هاتۆتهوه، رووی وهرگه رپاوه، له گهل دهروونی
که یلی خویدا، که مئی دواوه، لۆمه یه کی زۆری کردووه و گوتوویه تی:
ئهی دهروونی خراب! بئی ئایین، بئی چانس، نه گریس، سه رگه ردان،
ئه ندیشه قوورس، به رانبه ر به رتوشوینی خوا گوناهاکار، ژاری بئی
به شیی به زهیی خوات خوار دۆتهوه. پئی راستییت بیرچۆتهوه، بیرت له
خۆشه ویستی راسته قینه نه کردۆتهوه. بۆچی، نیشتمانی راسته قینه ت
بیرچۆتهوه، که جیهانی گیانی بهرز و پیرۆزه؟ میخی خۆشه ویستی،
له م خاکه کاتییهی مرۆدا داکوتاوه، هه میسه، گرفتاری ئارمه زوویه کی
کالوکرجی. چاکه و خراپه، بۆ تۆ وهک یهک وان. تاوئی، خه ریکی
دهردی دلداریییت. تاوئی، سه رقالی کار و لووتبه رزییت. تاوئیکی دیکه،
گیرۆدهی پتگیشتنی نازداری، تاوئیکی دیکهش، سه رسوورماوی
بینینی، روخسای یاری. هیچ هۆشت به خۆت نییه، سه بهی، پۆزی
لیپرسینهویه و ته رازووی دادپه روه ریی خوا کار دهکا. بیرئی له م ژیا نه
بکه رهوه، ئه وا، کاتی مردننه، کاتی تیکچوونی لاویتی و جوانیته.
وه ره، با تیشوویهک، بۆ ئه م کۆچه بئی کۆتاییه ده سه خه ی، نا، له بهر
دهرگه ی به زهیی خوادا، رووی په شیمانیت هه بئی و پۆزش، بۆ کرده وه
خراپه کانت بنیته وه. به لکوو، یه زدانی گه وه، به رگی لیپووردن پئی
به خشی، له کاتی مردندا، رزگار تکا، بئی باوه ر نه بی و « ئه هریمه ن »،
کالته و پئی نه کا! له پۆزی زیندوو بوونه وه و لیپرسینه وه شدا، به خۆشی
بسوورپیتته وه، کۆت و زنجیری یا خیبوونت نه مینئی و دلّت نازادبئی!

نه فس به دکردار، بئی دین، به ده بخت
شووم، سه رگه ردان، خه یالان سه خت!
به ی چیش عاده ت، وه گونا ه که رده ن
ژار مه حروومی، په حمه تت وهرده ن
پاگه ی حه قیقه ت، جه ویرت شیه ن

پادت بهی مه‌حبوب، حه‌قیقی نییه‌ن
 مه‌وطن ئه‌صلیت، نه‌خاتر لوان
 مه‌وطن ئه‌صلیت، نه‌خاتر لوان
 میخ مۆبه‌تت، نه‌رووی خاک کوان؟
 دایم گورفتار، ئاره‌زووی خامی
 به‌کسانه‌ن په‌ریتت، نیکی و به‌دنامی
 گا خه‌ریک ده‌رد، هه‌وای مه‌جازی
 گا مه‌شغوول که‌سب، کبر و نیازی
 گا غه‌رق هه‌وای، وه‌صل نازاری
 گا حیره‌ت زه‌ده‌ی، روخسار یاری
 هه‌چ هۆشت نییه‌ن، حه‌ق خه‌به‌رداره‌ن
 فه‌ردا پۆی حه‌ساب، میزان کاره‌ن
 فکری کهره‌وه، واده‌ی لواته‌ن
 وه‌خت شتیویای، شه‌وق سه‌وداته‌ن
 باومه‌ره‌ وه‌ ده‌س، زادی پهی سه‌فه‌ر
 ویت نه‌و سه‌فه‌ردا، بی تۆشه‌ مه‌که‌ر
 وه‌ ده‌رگای حه‌ق، به‌ر رووی په‌شیمانیه‌ی
 عوزر ئاوهری که‌ر، کرده‌ی نادانیه‌ی
 به‌ل لیباس عه‌فو، بکه‌رۆت خه‌لات
 جه‌ وه‌خت مه‌رده‌ن، بذه‌رۆت نه‌جات
 وه‌ نصیوت بۆ، سه‌رمایه‌ی ئیمان
 نه‌وی وه‌ ریش خه‌ند، سوخریه‌ی شه‌یتان
 وه‌ پۆی مه‌حشه‌ردا، بگتلی دلشاد
 جه‌ قه‌ید عه‌سیان، دلت بۆ نازاد *

«85-81,56»

* * *

* نهم دتیره‌ی دوایی، له‌ چاپی سالی «1961» دا نییه‌!

« کوردیی »

« 1849 - 1809 »

دەربارەى بەرھەمەکانى « کوردیی » زۆرم ھەولدا، دیوانەکەیم دەسکەوی، تا، بە کامى دلى خۆم، چەن ھۆنراوێھەکی ئایینی جوانی، لى ھەلبۆترم و پیتشەکەش، بە خۆتەرەى ھێژای کوردی بکەم. بەلام، بە داخووە، لەبەرئەوھى، دیوانەکەیم دەس نەکەوت، بە پیتوسیتم زانى، بەم دوو پیتنجخستەکییەى، لە سەر ھۆنراوھەکانى ھۆنەر دانراو، باسەکەمى پى برازینمەوھ و لیرەدا، تۆماریانکەم.

ھەر چەندە، نازانم، پیتنجخستەکییە کەم، کى نووسیویتى، چونکە، ناوی لە سەر نەبوو. بەلام، بە شیتوھەکی جوان رازاوھتەوھ و لەگەڵ ھۆنراوھەکی « کوردیی »دا، بە شیتوھەکی ریکویتیک ریکخراوھ.

دافیعی دەرد و عەنامى، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى
قابیلی حەمد و ئەنای، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى
رۆشنی نوور و ئەنای، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى
« رەببى ! تۆ پشت و پەنامى، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى
بەندە عەبدم، تۆ خوامى، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى »
بى کەسم، ریسوا، خۆ ھاتم، رووم نییە، سەر ھەلبێرم
موفلیسم، تەنھا تەماتم، رووم نییە، سەر ھەلبێرم
خاوەنى دەرد و نەجاتم، رووم نییە، سەر ھەلبێرم
« شەرھەسارى بارەگاتم، رووم نییە، سەر ھەلبێرم
خۆت، کە بەخشندەى گۆنامى، مەرھەمەتکە، رەحمەتتى »

بهند و قهیدی هر دو دنیا، هر به لوطفت حلهدهبی
 داوهکانی نهفسی ریسوام، هر به لوطفت حلهدهبی
 نارهنزوهکهی رۆچی شهیدام، هر به لوطفت حلهدهبی
 « موشکلاتی دین و دونیام، هر به لوطفت حلهدهبی
 صاحب و موشکل گوشامی، مەرحه مه تکه، رهحمه تی »
 تۆطه بیب و کردگاری، دهر د و نازاری منی
 رۆشنایی گیانی، زار و قهلبی بیماری منی
 چاوه ریتیم، تۆ، کلیدی رهمزی نه سراری منی
 « خۆت حه کیمی، ناگاداری ئیش و نازاری منی
 دارویی دهردمی، شفامی، مەرحه مه تکه، رهحمه تی »
 عیلم و عیرفان و مه قام و گهره بی و حیشمهت هه موو
 پاکیی و ته قوا و نیشانی سهروه ری و قودهرت هه موو
 نابروو و وهقر و موروهت، راستیی و حورمهت هه موو
 « مال و ریزق و عومر و دهولت، عزیزهت و ذیلهت هه موو
 هر، به دهستی خۆته نه زمی، مەرحه مه تکه، رهحمه تی »
 کوا که سۆ تر، تا له لای ئه و، من ته قه لای خۆم بکه م
 تا، مه تاله ی کاره کان و جینس و کالای خۆم بکه م
 ذیکری دۆسی میهره بان و یاری ئالای خۆم بکه م؟
 « گهر دهرمکه ن، بچه کوئی؟ لای کئی، سکا لای خۆم بکه م؟
 مەرجه عی لاله و تکامی، مەرحه مه تکه، رهحمه تی » «76-75,50»

ههروه ها، « مه لا موحه ممه دی ره بیعیی »، پینچسته کییه کی، له سه ر
 هۆنراوه که ی ئایینی « کوردیی » داناوه، باسی جیژنی له دایکبوونی
 به یامبه ری کردوه، که لێ به سه ریدا هه لداوه و گوته ویه تی:

نه ی سه روکی گشت به شه ر! له تۆیه، تیزیی مانگ و خوه
 پرپوو له عه شقت قه لب و سه ر، رۆشن له نوورت، دهشت و دهر
 نه ما خراپه، موخته صه ر
 نه ی ره سوولی موخته ظه ر! سه د سه لامت لێ بی له سه ر
 مەرچه با، خهیر نه له به شه ر! باغی ژینت هاته به ر

عالهمی هینایه فەر
 موئمین به گشت پرواتهوه، به هۆی نووری نهجاتهوه
 بۆ فهخری تۆ به ذاتهوه، له سای تینی هیواتهوه
 به پۆژ و سات و کاتهوه
 مانگی «مه ولوود» هاتهوه، به خۆشیی و ئاواتهوه
 شادییه پۆژ و شهوی، به دهقیقه و کاتهوه
 هاتهوه، با هاتهوه
 مانگی صهفا و بههجهته، مانگی فهضا و ویسهته
 مانگی قیام و غیرهته، مانگی وهفا و هیممهته
 باسی دین و فیطرهته
 مانگی شهوق و زینهته، مانگی شوکری نیعمهته
 مانگی پۆژ و حورمهته، جهژنه بۆ ئەم ئومهته
 له ئومهتی خۆ عهفا، دیاره، نهماوه جهفا
 دڵ هاته خۆشیی و شیفا، « نیلنا بیهاذا شهرفهن »
 سهلهفهن و خهلهفهن
 هاته دنیا « موصطهفا »، سهروهری ئەهلی وهفا
 مهنبهعی صیدق و صهفا، لابهری جهور و جهفا
 « شههیده لآلهو وه کهفا »
 قاوی شهیتان کاس و کری، مرد و فهتا فیل و فیری
 کراوه بهندی و دپی، نهما فهرقی بهنده و حور
 داوی بی دین، قنت و بیری
 ئاگری « فارس » ساردوسری، ئاوی « ساوه » وشک و زپی
 تاقی « کیسرا » شنگ و شیری، گاوور و جوو، گنچ و وپی
 بتهپرستی، نیوهبیری
 پریبوو له شادیی وولات، عالهم خهلاتی بۆ هات
 موئمین وهگره بهرات، نهخۆش، بکه موداوات
 زۆربوو، خۆشیی و سهعادهت
 سهلام، چرای نهشئهتهین! لاچوو ستهم، له مابهین
 به هاتنت، فهخرئهکهین، سهر و گیان، دڵ دهدهین
 جورم و کوناه، لادهبهین

سه سه سلام، ئەى نوورى عەين، هێزى قەلب و بىر و زەين !
ئەى ئىمامى قبىلەتەين، فارسى « بەدر » و « حونەين » !
« يا ضيائە ئەلخافىن » !

پيشەواكەى راھى دين، تۆى شەفيعى موذنىبين
ئەى هىواكەى موجرمين، نوورى چاوى عارفين !
دەسگىپى دەسى عاجزين

ئەى ئىمامى موورسەلین ! « صادق ئەلوعد ئەلئەمین »
رېبەرى ئاين و دين، « رحمةتەن لىلعالەمین »
رېنمونی دين و ژين

ھاوار، ھاووومە پەنات، لە ساي بەخشش و عهطات
چاوهرپى دەست و دەوات، بۆم بنپره تۆ لە لات
روح و گيانم بە فیدات، رېنمای رېگەى نەجات
كەر خوا، ئيزنم پى بدات، سەر ئەنیمە خاکی پات
بە سهلام و بە صەلات

بپارېمۆ بە دل، تا خوا، کارىكى و ابکا
لە رووى تەمامى ئەرضا، لە لای هەموو ئەنبيا
كۆرى جەمعى ئەوليا

ئەى موبارەك بى خوا! هەموو جەژنىكى وها
جەژنى كەورەى وا، كە وا يەكیەتى بى لە دوا
ئەى خوا! هەر بەم زوا

ئەى سەعید فیکرت نە روا! وا کەسى بمرى و برۆ
کیانى خووى داشوستوش و پاک
و شیرین، تانوپۆ

ئەى « رەببىعى » ! خەم مەخۆ، سەبتى ناوت کردووہ تۆ
بە شفاعت لە هەموو، ئەجداد و ئەولادى تۆ
«99-96,50»

* * *

« حاجی قادری کۆیی »

« 1892 - 1815 »

هۆنەر، چەن هۆنراوێهێکی نایابی ئایینی، لە باسکردن و ستایشکردنی خوا و پەيامبەردا گوتوو. بۆ نموونە: لە هۆنراوی « ئەو شاهەنشەهە دا، ستایشیکی بەرزى یەزدانی کردوو و بە نۆ دێرە هۆنراوێ گوتووێتی:

ئەو شاهەنشەهە، بۆ عەبد و پاشا
موعەللەق، خەیمەى ئەفلاکی هەلدا
ئەتۆ مەصنوعی، چیت داوێ لە صنایع
لە زانینى ئەو، نادانە دانا
موعەممایە جیهان، ئیسمی موعەمما
مەکانی ئیسمە، نەک جێگەى موسەمما
بە بێ دینی، جەمالی بێ قەرینى
خەلاییق سەربەسەر، ئیمانی هێنا !
بە با زولفی کە لەرزى، تا بە تا بوو
لەگەڵ لەرز و لەگەڵ تا، بوونە هەمما
موتالای دەوری، زولفەینی موسەلسەل
ئەوئەندەم کردوو، لیم بۆ بە سەودا
لە دەوری دەرپری، دندانی بە قیمەت
دانی کەندوو، لوولوویی لالا
لە لای من پشەمە، ئەم زەخمە هەتا کەى؟
بە ضایع ناچى، ئەم صەبرە لە لای خوا
زەمانی حالە « حاجی »، حاصلی تۆ
دەبێتە دوێنى، ئەمۆق میثلی فەردا

«43-42،44»

له هۆنراوهی « ئەبی بێ نهظیر و هه‌متا » شدا، به‌ نۆ دێر، ستاییشیکی
که‌لی جوان و به‌رز، په‌روه‌ردگاری مه‌زنی کردووه و گوتووێه‌تی:

ئه‌بی بێ نه‌ظیر و هه‌متا! هه‌ر تۆی که‌ به‌رقه‌راری

بێ دار و بێ دیاری، بێدار و پایه‌داری

بۆ باغی مه‌ردی، باغی ده‌سمایه‌که‌ی خه‌زانی

بۆ مه‌زه‌عه‌ی فه‌قیران، بارانه‌که‌ی به‌هاری

بۆ پادشا نیشانی، بۆ هه‌ر سه‌وادێ ئه‌عظم

بێ سه‌در و شانشین، بێ په‌رده، په‌رده‌داری

خه‌للاقی بێ فوتووری، سولتانی بێ قوصووری

ره‌زاقی مار و مووری، ئاودێری دیمه‌کاری

فه‌یرووه‌ ته‌ختی گه‌ردوون، مه‌صنوعی نه‌قشی تۆیه

یاقووت و له‌عل رۆژه، ئه‌ستیره‌کان ده‌راری

جێ و مه‌کانی تۆیه، بێ جێ و بێ مه‌کانی

له‌یل و نه‌هاری تۆیه، بێ له‌یل و بێ نه‌هاری

هه‌ر ئه‌مری تۆ مه‌داره، بۆ کار و باری عه‌لم

هه‌ر چه‌نده، بێ وه‌زیر و بێ سه‌در و کار و باری

سه‌حرا نه‌وه‌ردی، شه‌وقت خورشید و ماهی تابان

دوو جاریه‌ن، شه‌و و رۆژ، بێ مه‌حمه‌ل و عه‌ماری

له‌ دوو دێریشدا، زۆر به‌ راشکاوایی، مه‌به‌ستی ستاییشه‌که‌ی خۆی، به

زمانی کوردیی ده‌ریزه‌ و گوتووێه‌تی:

«عه‌لوومه، بۆچی « حاجی »، مه‌دخنده‌کا به‌ کوردیی

نا، که‌س نه‌لی: به‌ کوردیی، نه‌کراوه مه‌دحی باری «144-143,44»

« قانع »، له‌ هۆنراوه‌ی « وه‌سفی وه‌هاب »دا، به‌حه‌وت دێره‌ هۆنراوه،

باسی خوای گه‌وره‌ی کردووه. له‌ کۆتاییدا، چاوی له‌ « حاجی قادری

کۆیی » کردووه و به‌ دێرێ هۆنراوه‌ گوتووێه‌تی:

« قانع » به‌ زمانی کوردیی، مه‌دحی خوای ئه‌نووستی

نا که‌س نه‌لی، به‌ کوردیی نه‌کراوه، وه‌سفی وه‌هاب «38,45»

* * *

« مەحووی »

« 1904 - 1830 »

وا بزانم، كەم كورد ھەيە، بە پلەي سەرەككەي، بە ھۆي ھۆنراوھ و كەستەي بەھتەي خۆي، بە پلەي دووھميش، بە ھۆي وھچەكانىيەوھ، كە نازناوي ھۆنەريان، بە خۆيانەوھ لكاندووھ! ناوي « مەحووي » يان نەبەستەي! لەبەرئەوھ، ھۆنەر، ھيچ پتويستى بەوھ نىيە، بە خوتنەرانى كوردى بناسىنم!

بەلام، ھەر وھك، چەن جارتكى ديكەش كوتوومە، لىرەشدا، دووبارەي دەكەمەوھ و ھەر ھىندە دەلیم: (« مەحووي »، بە يەكتە لە ھۆنەرە كلاسيكىيە گەرەكانى كورد دادەنرئ. گەلئ ھۆنراوھى بەرز و جوانى داناوھ. زۆربەي ھۆنراوھكانى، بە زمانكى تەر و پاراو، بە كوردبىيەكى بئى گرتوگۆل و شيرين كوتووھ. لە سەرچاوھى خواناسىيەكى راست، سۆفيگەرييەكى قوول و فەلسەفەي ژيانەوھ ھەلقولاون.) «16،20»

جگە لەوھى، ھۆنەر، زۆربەي زۆرى ژيانى خۆي، بۆ خواپەرستىي و پاژەكردنى، ئايىنى پىرۆزى ئىسلام تەرخانكردووھ، ھەر وھەا، زۆربەي زۆرى ھۆنراوھكانىشى، لە خولگەي « ئايىن، خواپەرستىي، سۆفيگەرييە و فەلسەفە » دا دەخولئەوھ! لەبەرئەوھ، كارتكى زۆر ئاسايىيە، گەر ھۆنەر، چەندىن ھۆنراوھى لەو بابەتانەي ھۆنىتەوھ. بۆ نموونە: « مەحووي »، لە چامەي « بەحرى نور » كەيدا، بە « 124 » دىرە ھۆنراوھ كوتوويەتى:

« وه صهله لآهو عهلی »، ئەو بەحەری نووری عیلم و عیرفانە
 کە دەرکی غەوری ناکا، « غەیرو عیلم لآهە سوپحانە هو »
 « و صهله لآهو عهلی »، ئەو ذاتی پاکی قودسی ئایاتە
 کە ئەخلاق، پەسەندیدەیی جەنابی حەیبی مەننانه
 « و صهله لآهو عهلی »، ئەو حەضەرەتەیی صاحبێ کە مالاتە
 کە ئەعلا موعجیزەیی، قوریانییم من، نووری قورئانە
 لە تاریکیی شەوی کوفرا، بە یەكدهم، لەمەییکی دا
 هەزار و سێسەدویست و دوو، دنیا چارخانە
 چرایەک، نووری بێچوونی مومیددی بێ، دەبێ، وابێ
 چاریەک، دەستی قودەرت خۆشیکا، بۆ تا ئەبەدمانە
 « تەعالا ئەلاهو » بە دوو دەه بوو، کە هەر دوو عالەمی داگرت
 بنازم، بەم کەمائی عەزم و حەزم و شوکەت و شانە
 لە کەل ئەم ئیحتشامە، زوهدی دیانی تەماشاکە
 کە یەک لەت نانی جۆ بۆ قووتی، یا خورما دوو سێ دانە
 لەهەک جاھێ، سەری خەرمانی تا عەرش، ئەلبەتە نابێ
 تەنەزولکا، عولووی هیممەتی بۆ دەنگە پێزانە
 موھیمەتی، غەیری ذاتی حەیی، لە هیممەتیا نییە، ئیلا
 لە بەر ئەم ئوممەتە بێ هیممەتە، دائیم بە ئەحزانە
 چ مەدحیکت بکەم لائیک بە تۆ، « یا خەیرو خەلق لآلا »
 سنی بێ خێری نالائیک، کە « جیبریل » ت ئەناخوانە
 بەیانی گەورەیی خولقی کەسێ، ئایەت لە شەئنی بێ
 نە مەقدووری من و تۆیە، نە ئیشی « قس » و « سوپحان »

«419,55»

مەگەر، هەر « مەحووی » هۆنەر و خواناس، بە تەواویی توانیبیتی، لە
 ژیان، جیھان و گەورەیی یەزدان بگا! چونکە، لە لایەکەوە، کەم
 خواناسی کورد توانیوتی، لەگەڵ باوەرپەکی خۆیدا، بەو شێوەیە
 پاسگۆژی! لە لایەکی دیکەشەوە، هیچ هۆنەرتکی دیکە کوردیش
 نەیتوانیوە، بەو شێوە بەرزە، هەستی دڵ و دەروونی خۆی دەرپێژی، بە
 چەن هۆنراوەیەک، هەموو دەردەکانی ژیان و بێ کەلکیگانیمان، بۆ
 باسکا. ئەگینا، گەر وا نییە، ئایا، کێ توانیوتی بلی:

من، خه لکی وولاتی نه فین و خوشه ویستیم، گهر ئاگریشم تیچی، دهس لهوئی هه ل ناگرم! من، به هوی دهردی دلداریبیه وه، هینده، له ر و لاواز بووم، بووم به مشتت چلوچیو، که لکی هیچم پتوه نه ماوه، ئیدی، بوچی بمینم؟ با، لهوئی بۆ خۆم بسووتیم!

هر چه ندیم کرد، له گوژسه گیریدا، دهسی پارانه وهم، به داوینتی یار نهگهیی. بۆیه، له مه ولا، خۆم ده کهم به خاک، تا، یار به سه رمدا رابوری و گهر ده کهم داوینتی بگری. بۆ ئەم مه به ستهش، واز له گوژسه گیریی دینم، دیمه دهره وه، ری ده گرمه بهر و دهیم به « پنگر ».

له م رۆژی « عارفه » یه دا، دادی نا ئومیدی خۆم، برده لای یار، گوتم: بوچی، من هیشسته تۆ ته وه و نامکوژی؟ یار، لیم تو ره بوو، وتی: هیچ نا ئومید مه به، سبه ینتی، جیژنی « قوربان »، سه رتده بیرم، ده تکه م به قوربانیی، خوینه که ت له جیاتی خه نه، له پی ده گرم و به وهش، به ناواتی خۆت ده گه ی.

له سه ره به زیی و رووسووری خوا به رستی، که لام و رووزه ردیی و شه رمه زارییم بۆ ماوه ته وه. خوی باخه وانم، به ناوی سیئوه وه ناشتی، که چیی، من، به هی ده گرم. ئەو، رووسووری و خوا به رستی، له من دهوئی، که چیی، من به هی شه رمه زاری و رووزه ردیی، بۆ وه به ردینم. دلداریی، تا دلدار به کوشتده دا، گه لی دهرد و مهینه تیی تووشده کا. منیش، بریارمدا وه، ئەو هه موو دهرد و مهینه تانه قه بوولکه م، ریزیان لی بگرم و یه ک له دوا ی یه ک، تووشیانیم!

یار، هینده عیار و زۆر زانه، ئاگریشم تی به رده دا و به شیخی خۆشیم بانگده کا! وه ک ئەوه ی، بلتسه ی ئاگر، له چیلکه و پووش به ربوویی، دهیسووتان و دایده مرکانه وه، که چیی، دهیوت: بۆیه، دهسی بۆ ده به م، چونکه، وه ک عه سا وایه و دهسی پی ده گرم.

یار، که سینهی زامارمی، به تیری خوشه ویستی، به تیغی ناز نهجن نهجن کرد، وتی: گولزاری سینهی خویناویت سیسبووه، بۆیه، به تیغی ناز، له تله تیده که م، تا خوینتی تیبزنی، ناوبخواته وه و بگه شیته وه. له تۆله ی قسه ی سارد و ناخۆشی، وه ک به ردی رهقی یارانی بی به زهیی، منیش، ئاخ ده خۆم و هه ناسه ی گهرم هه لده کیشم، که وه ک هه ره برووسکه ی ئاسمان سووتینه ره. ئەم جیهانه، وه ک مه یخانه وایه

و خه لکیش، وهک سهرخووش وان، بۆیه، هه رچی بکهن، منی که هوشیار و ناگادارم، لیتیان ناگرم، کهواته:

دیارم دهیری عیشقه، جی به سووتن بی، له وی دهگرم
که من مشتت چل و چتوم، به چیی بم، که لکی کت دهگرم!
نه گه ییه دامه نی دهستی دوعا، جا ده بمه خاکی پتی
طه ریهی گۆشه گیری بهرده دم، ئەم جاره پتی دهگرم
که دادی یه نسی خۆم برده لا، ئەم عارفه توند بوو
وتی ناخر سبه نی جەژنه، خوینی تو له پتی دهگرم
له رووسووری عیبادهت، لام و رووزهردی خه جالەت مام
به ناوی سیتی ناوم باغه وان و من به هی دهگرم
له سهرخوچوونه، شهیدا بوونه، قوورپیتوانه، سووتانه
هتا مردن، مه حه بیته نیشی زۆره، ریزی لی دهگرم
چ شوخه، ناگرم تی بهرده دات و پیم ده لی: یا شیخ!
به خاشاکی دهوت: شوعله، عه صامه دهستی پتی دهگرم
که سینه ی پتشمی، بهو تیغی نازه ئەنجنه نجنکرد
وتی: په ژمورده یه ئەم لاله زاره، ناوی تیده گرم
له پاداشی قسه ی سردا، هه مه ناھ و هه ناسه ی گهرم
که سی شیتانه بهردم تیکرئ، من بهرقی تیده گرم
شوکر هوشیاره « مه حوی » تیده گا، دنیا خه راباته
که بهدمهستی بکا ئەهلی خه رابه ی بۆچی لی دهگرم! « 220-217،55 »

یا، گهر وا نه بووایه، له هۆنراوه یه کی دیکه دا، نه یده گووت: هه موو
زیانم، به خو رایی و به شتی هیچو پوچ ری، به شیوه یه، کاتی نه وه م
نه ماوه، ته نانهت، تیددا بمرم. بۆیه ده بی، داوای که می کات، له یه زدان
بکه م، تا تیددا بمرم! مه رگ ده وره ی داوم، پیم ده لی: ناما ده به، کاتی
مردنت هاتوو و گیان به ده سه وه بده. که چیی، تازه منی بی ناگا، وا
ده زانم، سه رهمای زیانمه و وهک فه قتی، خه ریکم ده ورده که مه وه!
جگه له و کاته ی، تیددا ده ژیم، توانای بیر کردنه وه ی، هیچ شتی کم
نه ماوه. له بهر پیری و نه خو شیی، به کمکه وتوو و له پتکه وتووم.

که چیی، سهرم بۆ پاناگیرئ. به لام، له پرووی نارەزوووهوه، ده لیتی، تازه پئی دهگرم و سه رهتای ژیانمه.

هینده گونا بهارم، گۆره کهم، تا ئەو رۆژهی زیندوو ده بمه وه، له دەس گۆر هه لکه ن، هه ر شکاته کا. چونکه، کردی به جیتی سزادانی من و منی تیخست!

سبه یینئ، رۆژی زیندوو کردنه وهی مردووانه، هه ر کهس، له گه ل دۆست و براده ری خۆی ده برئ و لیتی ده پرسنه وه. سبه ی، رۆژی لێ پرسینه وه یه. وهک پیغه مبه ر فه رمو یه تی: هه ر کهس، له گه ل دۆستی خۆی هه شری ده کرئ. جا، ئە ی براده ره کهانم! له به ره نه وه، که من زۆر تاوان بهارم، بۆ نه وه ی، کهس به تاوانی من گرفتار نه یئ، تا هه لتان له کیس نه چوو ه، پاکانه م لئ بکه ن و لیم جیا بینه وه. بۆ یه ده لیم:

له ناکه س کار ییا، خاکم به سه ر، رۆ یی به با عومرم خودا! تۆ بمژ ئینه، تا له به ر قاپیی که سئ ده مر م به ضایع چوو، له « ما لا یعنی » یا وه قتم هه موو، یه عنی ده بئ وه قتی، له « بوالوقت » ی بخوازم، تا تیا به رم ئە جه ل ده ور م ده دا: حاضه به، واده ی ده ور و ته سلیمه منی غه فله تزه ده، هه شتا خه ر یکی مه سه نه له ی ده ور م خه یالی پوچی دنیا، وا ده ماغ و دل می پێچا وه قیامه ت، هه ر مه گه ر رۆژی قیامه ت بئته وه فه کم له پئی که وتوو م و نه فسم بۆ هه وا ده شنئ وه کوو مندال له به ر پیری سهر م خۆی ناگر ئت و تازه پئ ده گرم چیه سووچ و گونا هی؟ بۆچی ده یکاته جه زاخانه؟ له قه به ره لکه ن، هه تا رۆژی جه زا ده عوا چیی ه قه بر م سبه یینئ « یحشر المرء »، به را گه ل، فر سه ته ئە مر پۆ ته به ر پرا بن له من، با کهس نه بئ، هه شری له گه ل هه شرم! له من نازانم، ئیتر نه فسی به دخوو چی ده وئ « مه حوی » که به د کردار و به د ره فتار و به د ئە فه کار و به د طه ور م مه گه ر، به ر مه و جی به حری ره حمه تم خا، وه صفی سه تناری و ه گه ر نا، زه حمه ته پابو نه وه م، نامو مکی نه سه تر م! « 222-220، 55 »

ههروهه ها، له ههژاووهیه کی دیکه شدا، به جوانترین شیوه، دهردی دلۆ
 خزی، بق هه لښتوویین، هاواریکردووه و گوتوو یه تی:

چارم چیه، گهر، به تیشکی شهراپی ئه فیننی راسته فینه، تاریکایر
 وشکه سو فیتی، له دل دهرنه کهم؟! له بهر رووناکیی مؤمی ئه و ئه فینه،
 شهوی بهنده گیی نادلسۆزانه رووشن نه که مه وه؟

گه نجینه ی دل، ته نیا هه، جیتی داخی خری ئه فیننی پتوهیه و گهر، به
 نهختینه ی ئه م داخه خرا نه، هینده ی دیکه، دهردی ئه فین بق خۆم
 نه کرم. چی بکه م؟ گهر ته نیا هه، خهریکی دل داری نه بم، چی بکه م؟

زولفی یار، وهک زوناری فه له کان وایه، به دهسی مه لای موسولماندا
 ناپتچری. له بهر ئه وه، ناچارم، وهک « شیخی سه نعان » پتیره وی
 پتوشوینی فه له کان بکه م، تا، ئه و زولفهم دهسگیریت. چونکه، من
 ئه فیندارم، ئه فینداریش، شیتته و شیتتیش، هه رچی بکا، گلله یی لی
 ناکریت. هینده گریام، چاوم ته رای پی تیدا نه ما، تا، به دم گریانه وه بیتته
 خوار، له بهر ئه وه ده بی، له بهر دهرگه ی یاردا، کرنوش بهرم، تا، دلۆ
 پیم بسووتی و به زه یی پتهدا بیتته وه. وهک چۆن، له وشکه سالاندا،
 باران ناباری، خه لکی ده بی، نوژه بارانه بق خوا بکه ن، تا به زه یی
 پتیا یاندا بیتته وه و بارانیان بق بیاریتیت.

له سه ر تۆ، هه موو خه لک، دوژمنایه تیمم دهکن. کیشه ی دوستی من و
 تۆ و ئه و خه لکه، هه مووی به هۆی یه کنه گرتنه مانه وهیه. چونکه ناتوانم،
 دوستی تۆش و دوستی، هه موو ئه و خه لکه ش بم، مادام، من ده سم له
 تۆ هه لگرتووه، ئیدی، که سی دیکه م بق چیه؟ کت بی، لای من، له تۆ
 نازدار تریت؟ چۆن ده بی، ده سه بهرداری ئه وانیش نه بم؟ ئه مه راست
 نییه. یارام، هه موو کوچیان کرد، ته نیا هه ر من، به ناشایانی، له
 شوینی ناشایاندا ماومه ته وه. ده سا، ئه ی مه رگ! زووکه، ومه ر، گیانم
 بکیشه، من ناچارم، ده س له م کرده وه نابه جیه هه لگرم، که له
 ناته واوی زیاندا، یا، له کۆشک و باله خانه ی ژیندا ماومه ته وه.
 که چیی، یار ده لئ: له و ژانه ی دیکه دا، دیمه لات و پتهده گه م. سا خوا!
 ماده م، ئه و واده ی وا دووری بق داناوم، من، له وه زیاتر چارم نییه، که
 هه ر له ئیسته وه، تا، رۆژی زیندوو بوونه وه، هه ر شین و واوه یلابکه م و
 هه ناسه هه لکیشم.

به نووری باده، که شفی ظولمەتی تەقوا نەکەم، چ بکەم!
 به شەمعیکی وەها، چاری شەوێکی وا نەکەم، چ بکەم!
 لە خەزنەیی دلمدا هەرچی هەیه، هەر داغی سەودایە
 دەسا ئەم نەقده، دەردی عیشقی پێ سەودا نەکەم، چ بکەم!
 لەگەڵ دەستی مەلا پێ ناکەوێ، زوناری زولفی یار
 وەکوو « شیخ »، ئیختیاری مەزەهەبی « تەرسا » نەکەم، چ بکەم!
 لە رێی ئەو شوخەدا، خۆم کردە خاک و پێی نەنا پێما
 دەسا خاکی هەموو عالەم، بە سەر خۆما نەکەم، چ بکەم!
 دەمێکە، شاری پر شوژی مەحەببەت، مات و خامۆشە
 بە قانونی تەجەننۆن، شوێشی ئینشا نەکەم، چ بکەم!
 لە چاوا نم ئەما بۆ گریه، نۆیەمی سەجدە بەردەریه
 سیاسالەم نەبارە، نوێژی ئیستیسقا نەکەم، چ بکەم!
 لە سەر تۆم دوشمنە دنیا، قەضیبەم « مانع الجمع »
 کە تەرکی تۆ نەکەم، تەرکی هەموو دنیا نەکەم، چ بکەم!
 بەجێماوم لە یاران، نابەجێ ماوم، ئەجەل! زووبە
 بە مردن، لەم قوصووری ژینە ئیستیعفا نەکەم، چ بکەم!
 ئەوا لەیلا، بە رۆژی حەشر ئەدا، وادەیی لێقا « مەحووی »!
 هەتا قامی قیامەت، ئاھ و واوەیلا نەکەم، چ بکەم! « 233-230،55 »

* * *

« شیخ رهزای تـالهـبانی »

« 1910 - 1835 »

وهك هۆنهري، ئەندیشهیهکی زۆر ناسك و سروشتیکی روونی ههبووه. به زمانهكانی « كوردیی، فارسیی، عهربی و تووركیی » گهلی هۆنراوهی تهر و پاراوی هۆنیوهتهوه. له هۆنراوههۆنینهوهدا، خاوهنی ریتبازتکی وێژهیی تایبهتی خۆی بووه و دهمی بۆ ههموو، بواره جیا جیاكانی هۆنراوهی « داشۆزین و جنیودان، ستایش و پێداهه‌لدان، میژوو و كۆمه‌لایه‌تی، ئەهین و دلداریی » بردووه.

« شیخ رهزا »، به یه‌كێ له هۆنهره بهرز و گهوره‌كانی، وێژهی كوردیی داده‌نری. ته‌نانه‌ت، گهر بهاتایه، « شیخ رهزا »، له وێژهی كوردییدا، ده‌سپه‌نگینی خۆی نه‌نواندایه، ئەوا، لوتكه‌یه له لوتكه هه‌ره به‌رزه‌كانی وێژهی كوردیی، به چۆلیی ده‌مایه‌وه. هه‌ر بۆیه، له نێو كورددا، « شیخ رهزا » و له نێو عه‌ره‌بیشدا « جه‌ریر »، له زمانتێژییدا، وه‌ك دوو له‌تی گۆزانی و ابوون، هێرشیان بۆ سه‌ر هه‌ر كه‌سێ كردبێ، به تیغی تیزی هۆنراوه‌یان، دوو له‌تیانكردووه! له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له ره‌وانبێژییدا، ئاسمانی وێژهی « كوردیی » و « عه‌ربی »یان، به هۆنراوهی ناسك و شیرین رازاندۆته‌وه.

هۆنهره كلاسکیكییه‌كانی كورد به گشتیی، ته‌نیا هه‌ر، ستایشی خوا و په‌یامبه‌ریان نه‌كردووه، به‌لكوو هێندێكیشیان، ستایشی، هێندێ خواناس و په‌یواچاكانی گه‌لانی موسولمان و پۆله‌كانی كوردی وه‌ك: شیخانی « بیاره، به‌زنجه، نه‌هری .. »یشیان كردووه.

له بهر نه وهی، « شیخ رهزا »، له بنه مالیه کی نایینی گه وره ی ناودار بووه، (باو و باپیری، پتسه وای رتباری « قادری » یان کردووه. « شیخ عه بدولر هحمان » ی باوکی، له شاری « گه رکوک »، بناغهی خواپه رستی و دهر و تسی بلاوکردو ته وه و « شیخ رهزا » ش، ژبانی مندالی و هرهزه کاری، له ژیز چاودیری باوکی، له ناو دهر و تشان و ته کیه و زیکر رایبواردووه) «162-161,54»

بویه، شتیکی زور سیر نییه، گه چبی، له پال نه وهی، په خهی زور که سی گرتووه، زماندر ژیبیه کی زوری کردووه و جنوئیکی باشی داوه، جگه له وهی، هیندی هونراوهی، بق نه وکانی په پامبهر گوتووه و پتیدا هه لداون، له هه مان کاتیشدا، خوی به موسولمانیکی راست زانیبی، بی نه وهی، گوئی به رتباره جیاوازه کانی نیسلام دابی، هونراوهی بق شیخه کانی هه ر دوو رتباری « قادری » و « نه قشیی » دانابی. بویه دهینین: گه لی هونراوهی نایینی بهرز و نایابی، له ستاییشی، پیاوچا کانی نایینی کوردی وهک: « شیخ عه بدولقادی گه یلانی، شیخ عومهری بیاره، شیخ نورهددینی بریفکانی، مه لای کچکه، کاک نه حمدهی شیخ ... » دا هونیوه ته وه!

له هونراوهیه کدا، به شیوازیکی زور جوان و بهرز، پر له رهوانب ژیبیه کی ته واو و نایاب، به زمانیکی رهوان و ناسان، ستاییشیکی جوانی، « کاک نه حمدهی شیخ » ی کردووه.

با بزاین، به چ شیویه، ژبانی خوی، به شاری « سوله پمانی » و خاکه که په وه گرتداوه؟! چون، له خوشه ویستی « کاک نه حمده »، ناواتی به سه کی بهر دهر که کهی خواستووه؟! چون، وینهی فریشته کانی ناسمانی کیشاوه، کاتی، له سهر سهر دانی مه زاره پاکه کهی « کاک نه حمده » شه رده کهن، نه و مه زاره ی، هه همیشه چواردهوری په نجه ره کانی، به خه لک ته نراوه؟! چون، هونهر، داخی بق دهسه ناسک و گوچانه کهی خواستووه، خوی به قوربانی گوچان، پیلو و سیواکی بهر پشتینه کهی کردووه؟

پاشان، به داخ و په ژاره یه کی زوره وه، دهردی دلی خوی بق به باداوبن، فرمیسکی گهرمی، بق نه مانی « کاک نه حمده » هه لپشتووه. چونکه، لای نه و، که « شیخ » نه ماوه، مه لبه نده کهی چولبووه، نیدی، با هه موو

جیهان، وهک « تاجی کهی، جامی جهم و بهختی زوحاک » ژیرۆژۆردی
 و نه مینێ! که چیی، له گهڵ نهوه شدا، خوشه و یستییبه کهی، هینده
 خاوتنبوو، پتی و ابووه و دهیی، ریز له وهچه کانی بگیری. بویه، خۆی
 له دهوری سهری وهچه کانی، دایک و باوکیان گتپراوه و گوتویه تی:

مه ربووطه حه یاتم، به « سوله یمانیی » و خاکی
 خۆزگه م، به سهگی قاپییبه کهی « نهحمه دی کاکیی »
 نه و قیدوه تی ساداته، که سوککانی سه ماوات
 شه ریانه له سه، سوچده نه بهر، مه رقه دی پاکی
 نه، مه رقه دی و الایه، که وهک عه رشی موعه للا
 مه حفووفه به زواری مه له ک، دهوری شوپاکی
 بو دهست و عه سا نازگه کهی، داخه دهروونم
 قوریانی عه سای دهستی دهیم، سوۆل و سیواکی
 دونیا، له دوا ی حه زه تی « شیخ »، زیز و زه به ربیی
 وهک: « تاجی کهیی و جامی جهم و بهختی ضوحاکی »
 ده رحق به حه فیدانی، نه دب لازمه زینهار
 قوریانی حه فیدانی دهیم، بابیی و داکی
 به م حاله په ریشانه وه، باز « نه شه دو بیللا »
 شیعرت ته ره به نگیزه، « رهزا » شاعیری چاکی

«41-40,26»

* * *

« ه و خلیص »

« 1927 - 1835 »

هر چهنده، هۆنەر، هیندی جار، له هۆنراوهکانیدا هه لچووه، تووشی ده مارگیری نایینی بووه، دژی ناییندارهکانی دیکه وهستاوه، قسهی ناشیرن و خرابی پئی گوتوون، هیندی جاریش، سووکایه تیهکی تهواویی پئی کردوون. هر بق نمونه: کاتی، باسی « گاوور » یی کردووه، به چهن دپری، په لاماریداون، جنیوی پئی داون و له دوا دپریشدا گوتویهتی:

تۆ، کهر و بئی دین و پیسی، حیز و ئه لچاخ و نه فام
تۆ، موحه قهقهه موسه حه ققی، ئیسته بیم و لیت بهرم «23،57»
ههروه ها، له چوارینه ی « په نده » دا، ده رباره ی هر دوو نایین « فه له » و
« جوو » زۆر به راشکاو یی گوتویه تی:
دنیا، به قهده ری یه که سه ره موو، قهده ری گه ر نه بوو
قهت نه یئه دا به گاوور و قهت نه یئه دا به جوو
دنیا زۆتیکه فاحیشه، شه ی تانه واریسی
نانیک له عیده دا، به هه زاری ئه دا به شوو * «43،57»

* ووشه ی « گاوور »، واتای « کافر » ی عه ره بیی ده گه به نت و به رانبه ر، به ووشه ی « مه سیحی » نایه. هر زۆر له گۆنوه، تا نه ورژش، له نێو کورددا، به هه له به کار هیتراوه! به کوردی، « مه سیحی »، به واتای « فه له »، یا « دیان » دی!

به لام، له گه ل نه وه شدا، « موخلیص »، مه لایه کی زانا، حاجیه کی خواناس، کوردیکی مهرد، نیشتمانپهروه رتکی رهند، که له پیاویکی بی کرد و هونه رتکی دانا بووه. له زۆریه ی زۆری هۆنراوه کانیدا، باسیکی جوانی خواپه رستی، ستاییشی په یامبه ر، پیر و پیاوچا کانی کوردی وهک: « شیخ عهبدو لقا در ی گه یلانی، کاک نه حمه دی شیخ، شیخ رمزای دیلێزه، شیخ حه سه نی قه ره چێوار » و شیخانی، رتبازه جیا جیا کانی ئیسلامی کردووه. بۆیه، زۆر به راشکاو یی گوتوو یه تی:

خادیمی شهرع و حه دیسی، حه زه تی پیغه مبه رم
 من له لام ئه م نه مره، تاجیکه له سه ر ته وقی سه رم
 عالمی، نه فعی نه بی ت و وه عزی ئیسلامی نه بی
 با، بلێ دائیم به حه سه رت، من دره ختی بی به رم

«23,57»

« به حری نوور »، به یه کتی له هۆنراوه به ناویانگه کانی دادهنرێ. ئه م چامه یه، له شه ستوسی دێر هۆنراوه پیکه اتوووه. هۆنر، له م چامه یه دا، ستاییشیکی جوانی، په یامبه ری ئیسلامی کردووه، خۆشه ویستی خۆی، بۆ په یامبه ر و هه ر چوار جینشینه که ده ربه یوه. سه ره تا، زۆر به له خۆبووردنه وه، باسیکی جوانی « گونا هباری، په رتشانیی و که نه فته باری » خۆی کردووه. پاشان، له گونا هه کانی خۆی په شیمان بوته وه، داوای لێبووردنی له یه زدانی مه زن کردووه و گوتوو یه تی:

هه موو زه پراتی جیسم، غه رقی لوجه ی به حری عسیانه
 له ده ست ئه م نه فسه ئه مماره، عه جب حال م په رتشانه
 هه وا و حیرسی دنیا، نه فسی به د، ئه خلاق ی بی دینی
 له مندا، جه معی مه وجوده، که وا مه طلوی بی شه ییتانه
 ددان که ل، موو سپی، روو ره ش، به بی یه ک زه پره یی ته قوا
 نه وه نده زۆره عیسیانم، ئه لئی ده ریای « عوممان »
 هه زاران ته ویه بی یا ره ب! ده سا، ره حمی به حال م که
 له کرداری به دی، ئه م روو ره شه، بی حه د په شیمان
 له دنیا و ناخیره ت، داوینی لوتفی شافیعی ئه گرم
 فه ره حبه خشی دلی « ئاده م » بینای چاوانی ریضوانه

که دونیا و ئاخیرت، ئیجادیکردن حەزرەتی باری
 لە بەر تەعظیمی ئەو بوو، شاھیدم ئایاتی قورئانە
 لە « ئادەم »، تا « مەسیحا »، چی نەبی بێت و چی مۆردەسل بێ
 لە بەحری موعجیزەیی ئەو، قەترەیک بۆ ئەو نومایانە «35-33،57»

پاشان، بە شێوەیەکی زۆر جوان و زانایانە، باسی « گەردوون، ئایین و
 بلاو بوونەوهی ئیسلام »ی کردووه، بە شێوەیەکی رێکوپێک، لە میژووی
 ئیسلام دواوه. ئەم باسەشی، لە گەڵ ستایشی پەيامبەردا، تێهەلکێش
 کردووه و گوتوویەتی:

لە عەرشا، فەرشی شادیی بەسپه، نەصبە کوورسیی ئیکرام
 لە سەر سەطحی « سەما »، رەقصە و سەمایە و بەزم و سەیرانە
 لە لەوحا، هەر خەتێ مەحفوظە، ئیستە، حەرفی تەبشیرە
 لە وێدا، مەحووه، غەیری دینی ئەم، چی شەری ئەدیانە
 جەمالی بوو، جەلالی بوو، و یمالی بوو، کەمالی بوو
 نەجاتی بوو، سەباتی بوو، کەوا مەخصوصە بەم دووانە
 بەقای بوو، لبقای بوو، خەلاتی بوو، بەراتی بوو
 ئیشارەت بوو، بەشارەت بوو، هەزاران سیریری پەنھانە
 کە « جیبریل »ی ئەمین، مەحرەم بە ئەسراری ئیلاھی بوو
 لە گفتوگۆی خودا و حەزرەت، کەچی، ئەو بوو بە بێگانە
 لە روتبەیی دین و دنیا، چی مراد و خواھیشی ئەو بوو
 خودا تەخصیسی فەرموو پێی، عەطایکرد بەو دەم و ئانە
 هەچی، خەزنەیی خودایی بێ، چ ناسووتیی، چ لاهوتیی
 کلیلی ئیختیاری، دایە دەست ئەو بەحری عیرفانە «37-36،57»

دواتریش، هەر لە سەر ستایشە نایابەکەیی خۆی بەردەوامبووه، تا، لە
 بیستوچارەمین دێردا گوتوویەتی:

لە سایەیی مەقدەمی ئەو، وورده بەرد و رەمڵ و خاک و خۆل
 عەبیرە، موشکە، ئەلماسە، دوورە، یاقووتە، مەرجانە
 بەبێ تەعلیمی مەکتەب، ئوممی تەنھا حەدیثکی
 لە بۆ هەرچی علومە، ئەو حەدیثە مەعدەنە و کانە

له سایه‌ی کتیبه، عیلمی بوو « حه‌نیفه و شافیعی و ئەحمەد »؟
 له فه‌ضلی کتیبه، « مالیک »، موجه‌ته‌هید له‌م دینه ئاسانه؟
 له بۆ ته‌سکینی دل‌مه، موعجیزاتی عه‌ددی به‌عضی‌کی
 وه ئیلا، رۆژ که هه‌له‌هات، خۆی له بۆ خۆی عه‌ینی بوره‌انه
 له طیفلی تازه‌بووی پرسی، ئەزانی کیم؟ ووتی: قوربان
 به‌لێ، پتفه‌مه‌ریکی ناصیحی، بۆ هه‌رچی ئەدیانه
 خه‌جاله‌تمه‌ندی دنیا و دین، که‌سیکه، تۆی نه‌وێج جانا
 سه‌عاده‌ت بۆ که‌سیکه، ده‌ره‌قت صاحی‌بی ئیذعانه «38-37,57»

له کۆتایی چامه‌که‌شدا، ده‌سی پارانه‌وه‌ی، به‌ره‌و باره‌گای بێندی
 به‌زدان به‌رزکردۆته‌وه، به‌شیمان‌یی خۆی پیشانداوه، به‌ دل‌یکی غه‌مگین
 و به‌ قورگیکی پر له‌ گریان‌وه، داوای لی‌بور‌دی کردوه و گوتوو‌یه‌تی:

له به‌حری قودره‌تت، یاره‌ب! شه‌پۆلی ره‌حمه‌تت بابێ
 به‌ سه‌ر ئەرواحی پاکی، چه‌زرت و ئەو سه‌حب و یاران
 سه‌لاتی بێ نیه‌یه‌ت بێ، سه‌لامی موته‌صیل بێ به‌و
 به‌ وه‌صفی وه‌ک ته‌سه‌لسول بێ، له‌ سه‌ر ئەو شاه‌ی عه‌دنانه
 که « موخلیس » ئومه‌تی تۆیه و موریدی خاصی « کاک ئەحمەد »
 له‌ که‌شتی موعجیزه‌ی تۆدا، چ باکی به‌حری عیسیانه «42,57»

* * *

« خاکی »

« 1904 - 1845 »

به پیتی بۆچوونی « عه‌لادین سه‌جادیی » بی، (« خاکی » هۆنەر، له
 نیتوان ساله‌کانی « 1912 - 1841 »ی زاینیدا ژیاوه.) «544,38»
 به‌لام، له هه‌مان کاتدا، « ره‌فیع حیلیمی »ش نووسیویتی: (له نیتوان
 ساله‌کانی « 1322 - 1261 » کۆچیدا ژیاوه.) «137,27»

ئه‌م میژووه‌ش، به‌پیتی که‌له‌نهدهری « فریمان جرنفیل » بی، ده‌کاته:
 « 1904 - 1845 » ز. له‌به‌رئه‌وه‌ی، دیوانه‌که‌یم ده‌س نه‌که‌وت، ئه‌ز ئه‌و
 میژووه‌ی سه‌ره‌وهم، به‌راستر زانی.

« خاکی »، زانایه‌کی ئایینی و نووسه‌رتکی ناسراو بووه. که‌لتی
 هۆنراوه‌ی چۆراوچۆری هۆنیوه‌ته‌وه. له سه‌ر رێپازی « نه‌قشبه‌ندیی »
 بووه. که‌لتی هۆنراوه‌ی ئایینی داناوه، ستایشتیکی زۆری، په‌زدانی
 که‌وره و په‌یامبه‌ری کردووه. په‌نگه، گرنگترین و به‌ناوبانگترین،
 ستایشتیکی په‌یامبه‌ری کردی، چامه‌ی « به‌حری نوور » که‌ی بی، که
 له « 158 » دێره هۆنراوه پێکهاتووه.

لێرده‌دا، چهن نموونه‌یه‌ک، له هۆنراوه ئایینییه‌کانی تۆمارده‌که‌م.
 هۆنەر، ستایشتیکی که‌لتی جوانی په‌یامبه‌ری کردووه و گوتوویه‌تی:

ببارینی خوا، بارانی، هه‌رچی فه‌یض و نه‌یسه‌نه
 به سه‌ر ئه‌و باعیشی خه‌لق و گوزیده‌ی جه‌معی ئه‌کوانه
 ده‌می صوبحی ئه‌زهل داکا، هه‌تا شامی ئه‌به‌د بپژئی
 به‌یه‌ک تاو بی، نه‌کوو تاوتار، وه‌کوو تاوی به‌هارانه
 به سه‌وزه‌ی نه‌ونه‌سیممی، گوڵ شه‌میمی لوطفه‌وه داکا
 نه‌سیممی نسه‌به‌تی حه‌ق، دانه‌یه‌کی کا به‌سه‌د دانه
 پاشان گوتوویه‌تی:

که لامیان راسته، هەر دوو بوون له گه‌ل‌ه‌ق، « ئه‌حمه‌د » و « موسا »
 ته‌فاوتیان، وه‌لێ ئاخ‌ر زه‌مین، تا، عه‌رشێ په‌رمانه
 له‌ کۆتاییشدا گوتویه‌تی:
 نهری « خاکیی » ! ئه‌تۆ خۆت چی و دیاری تۆ ئه‌بێ، چی بێ؟
 له‌ بۆ شاه‌ی عه‌ره‌ب، هه‌ر که‌س نه‌به‌ی، ئه‌م شیع‌ره‌ کوردانه
 مه‌گه‌ر شاه‌ی روسل، هادی سوپل، سه‌ر خێلی جومله و کول
 به‌ ئیحسان‌ی بکا ته‌حسین، بلێ: وه‌ک شیع‌ری « حه‌سان »
 «141,27»

هه‌روه‌ها، له‌ چامه‌ی « ميعراجی نه‌بیی »دا، به‌ سیوه‌شت دێره
 هۆنراوه‌ گوتویه‌تی:
 چیه‌ ئه‌م شه‌و، شه‌وی سوور و سه‌روور و سه‌یر و سه‌یرانه
 شه‌وی « ئه‌سرا »یه، یا، صوبحی وصالی جانی جانانه
 له‌ خه‌لوه‌تخانه‌ دهرکه‌وتوو، له‌ هه‌وخانه‌ی فه‌له‌ک سه‌رکه‌وت
 له‌ ده‌وله‌تخانه‌ چوو، به‌ک ئان به‌ ده‌وله‌ت هاته‌وه‌ خانه
 نه‌سیمی فه‌یض هه‌ق ئه‌نگوت و غونچه‌ی کامی پێ پشکوت
 وصالی جان و جانانه، چه‌ خۆشه‌، په‌بی چه‌ن جوانه
 له‌ « ئه‌حمه‌د » تا « ئه‌حمه‌د » میمی بوو، فه‌رقی غه‌رقی وه‌حده‌ت بوو
 بزانه، عاشق و مه‌عشوووق، له‌ ناو ئه‌م دووانه‌ کتیانه
 جیهان سایه‌نشینه، تۆ مه‌گه‌ر روچی که‌ بێ سایه‌ی
 به‌لێ سایه، وه‌ظیفه‌ی جیسمه، جیسمی تۆ هه‌مووی جانه
 حه‌دم کوا، من په‌یانی، حه‌دی ئیعجازی « موحه‌مه‌د » که‌م
 که‌ تیعدادی نجوومی ئاسمان، خاریج له‌ ئیمکانه
 «142,27»

* * *

« سەید ئەحمەدی ئەقیب »

« 1909 - 1863 »

گەلێ ھۆنراوەی « ئایینی، دلداریی، کۆمەلایەتی و پامباریی »
داناو. زۆربەى زۆرى ھۆنراوەکانی، لە ھۆنراوەی ئایینی پیکھاتوون.
لە چەن ھۆنراوەیە کدا، ستاییشی یەزدانی گەرە و پەيامبەرى نازدارى
کردوو. بە زمانىكى ساكار دواوە، ووشەى ئاسان و پەوانى بەكار
ھێناوە. چامەى « بەحرى نوور »، بە يەكێ لە ھۆنراوە بە ناویانگەکانى
دەزمىررى. ھۆنەر، بە پەنجاوچار دێرە ھۆنراوە، باسكى جوانى
پەيامبەرى کردوو، پێیدا ھەلداوە و لە سەرھتادا گوتوو یەتی:
« وە ھەللاھو عەلا » ذاتى، کە قورئانى ئەناخوانە
لە جوملەى موعجیزاتى ئەووەلى، ئایاتى سوبحانە
شەھەنشاهی سەرىرى « لى مەع ئەللا »، واسیطەى ئیمکان
پەسوولى ئینس و جانە، ئونسى جانە، بەحرى ئیحسانە
بە بەدرى، چۆن بکەم تەشبیھ، کە نوورى « مەھ »، لە خۆر دەسکەوت
فەقەط « فەخر ئەلرسل »، فەیضى لە نوورى « حەى مەنان »
سوموومى قەھرى مألۆتران، کونندەى میللەتى کوفەرە
نەسىمى مېھىرى زینەتەبخشى، گولزارى موسولمانانە
بە نوورى پۆزى روخسارى، شەوى کوفرى جەھل گومبوو
شەھى تەختى « لەعومەرەک »، مەسنەدئارای، مولكى عیرفانە
شەوى « ميعراج »، وەك سویحى ھىدايەت، پاک و نورانى
شەوى بوو، تا قیامەت، سەد ھەزار پۆزى قوربانە « 53-52،2 »
دوایی، بە قوربانى ناوى بوو، گەلێ ستاییشى دیکەى کردوو، ھەر
کەسى، لای ئەو پەسەندبووی، ئەوا، لە ھەر دوو ژيانە کەدا، بە
سەرکەوتوى داناو! بەلام، ھەر کەستىکىشى نەویستبى، ئەوا، ورج،
بەران، یا ئەھرىمەن بوو، لە سۆزى یەزدان دووربوو و گوتوو یەتی:

به قوربانی، موبارهک ناوی، چاکی فهخری عالم بم
 که رهوخی روحه، قووت و قوویتی دل، نووری چاوانه
 به تهریفی، که تاقی کیسرهوی شهق، جیشی پی شهق بوو
 ووشک بوو، بهحری « ساوه »، مولکی « فارس »، بوو به ویرانه
 سهر نهنگوشتیکی نیعجازی، یهدی بهیضای، تیا درجه
 به تهریق، ذیکری فهضلی نهو، له « وه ئینشهق نهل » نوماپانه
 کهسی، مهقبوولی دهرگاهی نهوه، ماقوولی دارمینه
 یهکتی، مهروودی نهو پی، خرسه، خووگه، بهلکی شهیتانه «57-56,2»
 پاشان، پهناپی بۆ پهپامبهر بردووه و گوتوویتی:
 دهخپهک یا « رهسووله لالا! »، عیلاجی حالی « نهحمده » که
 که سهرگردان و مالویران و غهرقی بهحری عیصیانه
 به روو، وهک مهپ ههزاره، باطینی وهک گوورگی هاره
 وهکوو ماری خهتاکاره، نزاره، زاره، حهیرانه
 « مولهوهت » بوو، به توژی « معصییتهت »، دامتی ته مکینی
 له فکری ئاخیرهت غافل، به دنیا مهست و خندانه
 له گهل نهه پی حهپایی خوهمدها، عهرز و نیازی من
 صهلاحی نهفسه، ئیمانیه، مهزیدی عیلم و عیرفانه
 له کووتایشدا، سلاویتی زۆری بۆ ناوردووه و گوتوویتی:
 صهلات و ههم سهلامی بی حیساب، بی حهده و پایان
 له سهر نهو فهخری ئهرز و ئاسمان، نهو بهدری تابانه
 له سهر ئال و سهحابی و تابیعینا، تا دهکن ئینشاد
 و « صهله للاهوه علی » ذاتی، که قورئانی نهناخوانه
 کولی گوولاری ئیحسانه، حهیبیی شاهی یهزانه
 دووری تیجانی شاهانه، « خهلیل نهلهحق » سوپحانه
 «61,2» «66,2»

به پازدهدپی هۆنراوهی دی، ستایشی پهپامبهری کردووه و گوتوویتی:
 یا فهخری نهوهلین، شههی دین، شهعی موورسهلین!
 له وهفتهوه، رهسوولی، نه « ئادهم » بوو، نه ماء و طین
 سهرداری نهنبیای و ههم سالاری نهولیا
 سیرپی خوادی و نووری دل و چاوی موتهقین

پاشان، به شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ، ستاییشیکردۆته‌وه و گوتوویه‌تی:
 شاهیتکه، فه‌خری فه‌قره، که‌مینه غولامی ئه‌و
 سه‌د له‌ک زیاتره، له شه‌هی « پۆم » و « هیند » و « چین »
 مه‌ولا به شه‌ققى به‌در، موکافاتى دایه‌وه
 چونکه، شه‌ققى سه‌درى، ئه‌وى کردبوو ئه‌مین
 تۆزى، له تۆزى پێگه‌ی ئه‌و، ده‌سکه‌وى ئه‌گه‌ر
 زیاتر له کوحلى جه‌وه‌هره، بۆ چاوى عه‌قل و دین
 له کۆتاییشدا گوتوویه‌تی:

قوربان! ئه‌من سه‌گێکم، هاتومه به‌ر ده‌رت
 فه‌رتووت و پرووت و قووت و که‌ر و له‌پم و هه‌م مه‌هین
 نۆ حاجه‌تم هه‌یه، که له لای « به‌نده »، زۆر گران
 ئاسانه لای شه‌فاعه‌تى، سه‌ردارى موورسه‌لین
 ئیمان و عیلم و صیحه‌ت و طاعه‌ت و غینا و فه‌قر
 ده‌فعی په‌زانیلی دلم، ئه‌مپۆ نه‌هی دین
 جێی شین و گریه‌م و هه‌موو ده‌م، فه‌همم ئه‌گه‌ر ببی
 شه‌یتانی به‌د، به‌ حالى دلم، دیته‌ پێکه‌نین
 عه‌نقایه ئه‌و په‌فیه‌، که‌وقا « ئه‌حمه‌د » ی بوی
 بۆ حال و بال و مالى ئه‌وه‌ی، بێته سه‌ر کرین

«37.2-40»

له هۆنراه‌یه‌کی دیکه‌شدا، ستاییشکی به‌رزى یه‌زدانى که‌وره‌ی
 کردووه و به په‌نجا دێر هۆنراوه گوتوویه‌تی:

حه‌مد، هه‌ر بۆ خوداوه‌ندى جیهانه
 که خالق، بۆ زمین و ئاسمانه
 سه‌لات و هه‌م، سه‌لامى با ته‌والی
 له سه‌ر پێغه‌مبه‌ر و ئه‌صحاب و ئالی
 دوایی، باسی خه‌سله‌ته‌کانی په‌روه‌ردگاری کردووه و گوتوویه‌تی:
 وه‌ره، عامی بزانه، خودا قه‌دیمه
 صیفاتى سه‌بعه، بۆ ئه‌و موسته‌دیمه
 حه‌یاته، سه‌معه، عیلمه، هه‌م که‌لامه
 به‌صه‌ر، قوده‌رت، ئیراده، به‌و ته‌مامه

له كهس نه بووه، كهسى لى نابى مه ولا
 له خوږاك و له خو، دايم مو بهر را
 خودا ذاتيكه، بى نه جداد و فهرزند
 شهريكى قهت نيبه، بى چون و بى چهند
 عهليمه، يه عنى ناگادار و دانا
 به صيره، يه عنى ذاتى پاكي بينا
 سه ميعه و بشنه وه، نهو ذاتى بى چون
 نيبه چه شنى، له عيلمى سه معى بيرون
 كه لامى نهو، قهديمه، بى صدا و دهنگ
 وهكوو ذاتى، كه بى كه يفييهت و رهنگ
 پاشان، باسى ژماره ي په يام به رانى كردوه، هينديكيان په رتووكيان
 هه بووه، هينديكى ديكه شيان نه يانبووه و گوتويه تى:
 « موحه ممه د » و « نوح » و « نيبراهيم » و « موسى »
 له پاشا، نيبنو « مريم »، يه عنى « عيسا »
 كه سيزده و سى سه دن، پينجيان « نولوئه لعزم »
 كه زور نه زيتدراون، صاحبى جه زم
 به نيئادهم، له « ئادهم » بوون و « هه ووا »
 كه « ئادهم » باوكه، « هه ووا » دايكه، نه ماما
 « موحه ممه د »، سه روه رى دين، فه خرى عالمه
 له بق پتغه مبه ران، نهو بوو به خاتهم
 له كو تاييشدا گوتويه تى:
 « موحه ممه د »، خاتهمى پتغه مبه رانه
 « موحه ممه د »، فه خرى ئه رز و ئاسمانه
 به دينى پاكي، شاهى مولك و غيرفان
 هه موو ديتى، به تالبوو، چوو به تالان

«118-107.2»

* * *

« وهفایی »

« 1902 - 1844 »

شونپه‌نجی « وهفایی » له میژووی وێژهی کوردیدا، زۆر به پروویی دیاره. « وهفایی » له نێو باخچه رازاوکهی هونهری کوردیی و دهسته برا هۆنهره‌کانیدا، به هۆنهرتکی « ئه‌ویندار، هه‌ست ناسک و نه‌ندیشه‌ی قوول » ناسراوه. له سه‌ره‌تای لاوتیدا، پتر هۆنراوه‌ی رۆمانسی کوتوو. بۆیه، هۆنراوه رۆمانسییه‌کانی، به‌شی هه‌ره زۆری، به‌هه‌مه وێژه‌یه‌یه‌کانی پیکدیتن. له هه‌مان کاتیشدا، هیندی هۆنراوه‌ی، بۆ « باسی سروشت، لاواندنه‌وه، پیداه‌لدان ... تاد » داناوه. به‌لام، پاشان ورده‌ورده، له‌گه‌ڵ فراوانبوونی هه‌ست و هۆشیدا، له‌گه‌ڵ هه‌لکشانی ته‌مه‌نیدا، رووی له‌و پووگه‌یه‌وه‌رچه‌رخاندوو، بایداته‌وه و رووی، له‌ ده‌روازه‌ی پڕ له‌ میهره‌بانیی یه‌زدانی که‌وره کردوو. ته‌نانه‌ت، خۆشی دانی به‌و راستییه‌دا ناوه و به‌ بیستوشه‌ش دێره هۆنراوه‌ گوتوو‌یه‌تی:

« وهفایی » ! ئیدی به‌سه، عیشق و هه‌وای مه‌درسه
 بینوسه ئه‌م هیندوسه، بێته‌ خه‌ط و خالی یار
 بچۆ به‌ لای دل‌پوایی، به‌ سه‌ر به‌ یادی به‌قایی
 هه‌تا ئه‌تۆ بێ وهفایی، به‌ خۆت مه‌که ئیعتیار
 ده‌میک نه‌فه‌س بگره‌وه، وه‌ دووی دلی خۆت که‌وه
 بزانه، رۆژ یا شه‌وه، خه‌وت نه‌یه، هه‌سته کار!
 هه‌زار سه‌وم و سه‌لات بێ، چاوت له‌ دووی زه‌کات بێ
 خودات نییه، حه‌یات بێ، قه‌ط وا نییه تۆبه‌کار!
 تف له‌ ره‌نگ و ره‌وانت، ده‌گه‌ڵ فیعل و ژیا‌نت
 چی تیدا نییه دووکانت، چت بکری خریدار

مومکینی سیرر و نیهان، هم صوحوفن، هم به بیان
 هم کیتابن، هم زویان، به وهصفی پهرومردگار
 قسه بیستوچواره، هر یهکتیکیان به کاره
 ریگای خودای دیپاره، بمره، بیه رستگار
 له خه، له خووه ههسته، حیات بی! هینده بهسته
 « وهفایی » گیز و مهسته، دهنگه له شار و بازار
 «40-39،67»

له بهرنهوه، کاتئ « وهفایی » هوشی به بهر خویدا هاتوتهوه، رتی
 راستی خواناسیی گرتووه. ئیدی، چندين هونراوهی ئایینی، له
 ستاییشی « په یامبهر و شیخانی نههری » دا داناوه، پئیدا هه لداون،
 زور به کول گریاوه و شینی بق « شیخ عوییدوللای نههری » کردووه.
 به هونراوهیهکی شهستویهک دتیری، سه رهتا، باسی ته مهنی خوئی
 کردووه و گوتویهتی:

دریغا! بای خهزان، دایه به هاری شوخ و په عناکه م
 له نیظهاری عمه ل کهوت، ئافتایی عالم ئاراکه م
 وهرق ریژان، خهزان کهوته رهزان، وهضعی چه من گوزا
 به سه رچوو، فهصلی گولگهشت و ته ماشای، باغ و سه حراکه م
 خهزان هات و چه من چۆلیوو، له نهغمه ی بولبول و قومری
 دریغا! حه سه رهتا! بق گولموزاری سه ر و بالاکه م
 «73،67»

باشان، باسیکی باری، ژیانی تایبه تیی خوئی کردووه. ئینجا، بازیکي
 داوه و به سه ر شیخی « نههری » دا هه لداوه. هر بهو شیویه، پئیدا
 هاتوه، ئه وینیکي زوری، به رانبه ر دهربرپوه. ئینجا، پووی له به زدان
 کردووه، ناوی په یامبهر و یارانی هیناوه، هه موویانی هیناوه ته تکا،
 پاراوه ته وه، لالاوه ته وه، تا، خوا ببه خشی و له « 54 » هه مین دپردا
 گوتویهتی:

خوداوه ندا! ره حیما! قادرا! ئامورزگاری خو م!
 که ریم و حه یی و غه ففار و قه دیم و فه ردی یه کتا که م
 به حه ققی نووری وه جهی پاک و بی مامه ند و بی میثلت
 به ئیسمی نه ظعه می خو ت، نه ی خودای سه هتار و دانا که م!

به سه‌ر مه‌ستانی، باده‌ی ساغیری، عه‌هدی ئه‌له‌ستت که‌ی
 به‌ قه‌طریکی نه‌جا تمده‌ی، له‌ ده‌ست خۆم، روو له‌ ده‌ریاکه‌م
 « وه‌فایی »، بێ‌ که‌س و داماره‌، پابه‌ندی ته‌لیسمی‌که
 مه‌ده‌د، یا روو‌چی غه‌وئی ئه‌عه‌ظه‌م و شاه‌ی بوخارا که‌م!
 به‌ حه‌ق‌قی نووری مو‌طله‌ق، جه‌ددی ئه‌مه‌جه‌د، شاه‌ی له‌ولتان
 ئیمامی « یه‌ثریب » و قیبه‌ی مه‌لایک، ماه‌ی به‌طحا که‌م
 به‌ حه‌ق‌قی چار یار و ئال و ئه‌ولادی « نه‌بیوللا »
 به‌ ئه‌نصار و موهاجیر، قایدانی قیبه‌ گومرا که‌م
 به‌ روو‌چی خواجه‌گانی « نه‌قشبه‌ند » و قیبه‌گه‌ی خۆم
 غاریب و جانسپاردی « که‌عه‌به‌ »، قوطبی دین و دونیا که‌م
 به‌ قووه‌ی جاذیبه‌ی دلتان، « وه‌فایی » ده‌ست و دامانه
 چ نابێ، له‌ سایه‌ی ئیوه‌، قه‌طعی « ما سوا ئه‌للا » که‌م « 81-73,67 »

له‌ هۆنراوه‌یه‌کی سیازده‌ دێری دیکه‌دا، ستایشی په‌یامبه‌ری کردووه‌.
 سه‌ره‌تا که‌ی به‌م شێوه‌یه‌ ده‌سپێکردووه‌ و گوتویه‌تی:
 ئه‌ی « ئیمام ئه‌لمورسه‌لین، شه‌مس ئه‌له‌هودا، به‌حر ئه‌له‌مه‌م »!
 ئه‌ی « شه‌فیع ئه‌لمذنبین، خه‌یر ئه‌له‌وه‌را، مه‌ولا ئه‌لنعمه‌م »!
 ئه‌ی نه‌سیمتیکی گۆلی زار و شو‌عاعیتی روخت!
 شه‌وقی پۆژ و به‌دری تابان، عه‌طری گولزاری ئیره‌م
 ئه‌ی له‌ شه‌وقی جه‌ننه‌تی رووت، ئه‌نبیا و ئه‌ولیا!
 رووح له‌ سه‌ر لیۆن، وه‌کوو په‌روانه‌، بۆ دیداری شه‌م
 ئه‌ی ده‌م و خه‌نده‌ت، ده‌لیلی ده‌عه‌وی بوون و نه‌بوون!
 ئه‌ی برۆ و بالات، به‌یانی مه‌عنیی نوون و قه‌له‌م!
 ئاسمان پیره‌بوو، له‌ داغی خه‌طی رووی تۆ، شه‌و له‌ پۆژ
 سه‌د چرای هه‌لکرد و نه‌بیۆوه‌، سه‌ودای یه‌ک په‌قه‌م
 تۆ بیی و ته‌شریفی « له‌ولا »، سیرپی « ما زاغه‌ ئه‌لبه‌سه‌ر »
 تۆ و مه‌قامی « لی مه‌ع ئه‌للا »، تۆ بیی و نووری قیده‌م
 بێ نه‌وام، هه‌یچم نییه‌، هاتووم و مه‌حروومم مه‌که
 قه‌ت له‌ ده‌رگای خۆی، گه‌دای ناگاهه‌ ده‌ر صاحیبه‌که‌ره‌م
 هه‌یچ ته‌بیبی، پتی نییه‌، ده‌ردی ده‌روونم کاده‌وا

ئەمىرۆ، گەر چارەم نەكەى، « وا حەسرەتا يەوم ئەلنەدەم » !
 ھاتمە بەر ئەبىرۆت و ناسووتىم، لە ساىھى خەطلى رىووت
 ئايەتە: « چى داخلى كەعبەى بوو، نايىبى، ترس و غەم »
 دەست و دامانى، خەمى كىسووى تۆم بەو عارىضە
 ئائومىد نایم، كە من، دەستم لە حەلقەى « كەعبە » دەم
 من، چلۆن مەحروروم بىم، ئەى « رەحمەتەن لىلعالەمىن »
 دىئ سەداى « لا تەقنطوا مىن رەحمەتەللأهى »، دەم بە دەم
 پاشان، لە كۆتايىشيدا گوتوویەتى:

« يا رەسوولەللا! دەزانی تۆ، كە شەیطانە عەدووت؟
 ھەم، لە تۆ مەعلوومە، ئەمنىش، ئوممەتى تۆم، ھەرچى ھەم؟
 كەى رەوايە و غىرەتە بۆ تۆ، كە « فەخر ئەلئەنبىا »
 دوشمىنى خۆت، شاد بفرمووى، ئوممەتى خۆت، دل بە غەم؟؟
 داغى تۆم پىتوویە، سەد جار دەرەكەى، دىمەوھ
 من سەككىكى تۆم، « وەفایى » ! روو لە دەرگای كۆ دەكەم؟

«85-82,67»

ھەرۆھە، بە دوازەدە دىرە ھۆنراو، باسىكى پەيامبەرى كردووه، لىتى
 پاراوتەوھ و گوتوویەتى:

رووحم بە فیدات، ئەى گۆلى گولزارى « مەدینە » !
 لوظفت ھەبى، روو وا بکە، مەقصوودى مە، دینە
 بەو چىگە « بویتە ! » شەرەف و قورب و مەقامت
 لوظفت ببى، بمبەخشە، وەرە، جورمى مەبىنە
 دەرمانمەكە، ھاتوومە، حەكىمى ھەموو دەرەدان !
 دەرمانبەكە، جەرگم، كە ھەموو كۆنەبرینە
 عومرىكە دەنالم، بە ئومىدى گۆلى زارت
 جارىكى بفرموو: كە چ ھاوارە؟ چ شىنە؟

پاشان، ھەموو سەرۆھتى جىھان و تەمەنى « خدر »ى بە لاوھ ھىچ بووھ
 و رەتیکردۆتەوھ، گەر، بەھەشتى رووى پەيامبەرى نەبى و گوتوویەتى:
 فەرضەن، ھەموو دونیا من و عومرى خضرم بوو
 بى جەننەتى رووى تۆ، چ حەياتىكە؟ چ ژینە؟
 «148,67»

له کۆتاییشدا، داوای له په یامبهر کردوه، سۆزی بهرانبهر بنووتی، له
 ژهنگ و خهسلهته خراپهکانی دهروونی خاوتنیکاتهوه و گوتویهتی:
 مهوقوفی نیکاھیکه، بفرموو، به ته په محوم
 ژهنگاوییه، ئاوی نییه، ئاوینهی سینه
 پابهندی ئیشاریکه، دهریکه له دهروونم
 خودبینی و بوخل و هسه و نهخووت و کینه
 بهو خال و خهط و صورتهی گیتسووی ههته، حهقیه
 «مانی» که په ریشانی سهنه مخانهی چینه
 ناپدم، به هه مو دهولتهی دنیا و قیامهت
 جارێ، به « وهفایی » که بلتی: که لبی نه مینه
 «149-148.67»

له هژنراویهکی دیکه ی بیستو دوو دێریدا، رووی له په یامبهری
 ئیسلام کردوه و گوتویهتی:
 یا رهسو له لالا! دهخبلهک، رووم نییه، بئمه حوضوور
 وهک دزان، گهردهنکه چ و شهرمه نده، ویتستام له دوور
 گه چیی، سهرمایه م نییه، خۆ موسته حه ققی په حمه ته:
 پهنگی زهره و رووی رهش، مووی سپیی و فرمیتسکی سوور
 وهک له گۆشه ی بیهسه ... تووشی دام و داو
 تووشی نهفس و تووشی شهیطان بووم، غه ریب و بی شوعوور
 موسته حه ققی په حمه تم، ئه ی مهستی حه ق! ئه ی دهستی حه ق!
 دهستی من بگره له نار و بمخه، نیتو ده ریای نوور
 رووح له سه ر لیتوم، نهفهس گیره، له نیتو خه وف و په جا
 چاوه پتی فه رمانی تۆیه: بجیتته دهر، یا بیتته ژوور!
 له کۆتاییشدا گوتویهتی:
 تویی و ذاتی خودا – قوربان! – وه هاوارم وه ره
 ئه و ده مه ی، بی که سه ده میتنم، ده بمه، لووقمه ی مار و موور
 ده م به خه نده، په کده م، ئه ی که شه شافی سپیری لا مه کان!
 کافیه، جارێک بفرمووی: بۆ « وهفایی » یا غه فوور «205-204.67»

* * *

« _____ الی سنه »

« 1909 - 1845 »

هۆنەر، له زۆربەى هۆنراوه‌کانیدا، له بابەتى « فەلسەفەى ژيان و سۆفیگەرىی « دواوه. له بوارى خواناسییدا، زۆر بە شێوهیه‌كى قوول، پێى داگرتوو و پۆچوو، وردەکارییەکی جوان و چاکى بەکارهێناوه. نەمەش، کاتى دەرکەوتوو، که بە ته‌واوی، سه‌وداسەرى شیخانى پێبازی « نەقشەندىی « بووه. کارىکی زۆریان، له دید و بۆچوونه‌کانى کردوو، به تايبه‌تیی، زۆر به « شیخ عومەر ضیائه‌ددینی - ته‌ویلّه «وه سه‌رسامبووه. به شێوهیه، پرشنگى گړى پووناکیى خواپه‌رستى و سۆفیگه‌رى، له نێو دل و دەر وونیدا، کلپه‌ى سه‌ندوو. ئیدی، ورده ورده، تا هاتوو، گړى ئەو ئاگره، پتر گړیگرتوو، تا، بلتسه‌ى گړى ناگرى، ئەو ئەفینه‌ خواپییه، کارى له هه‌موو گیانى کردوو، له نێو بیر و هۆشیدا، په‌گى قوولى دا کوتاوه. بۆیه، له پتێ ئەوه‌وه، هه‌موو بیر و باوه‌ره « لاهوتىی »یه‌کانى خۆى، له چوارچێوه‌ى هۆنراوه‌دا دهرپړیوه و پێى وابوو: ژيانى سه‌ر زه‌وى، چونکه، نهمر نییه و مرۆ ده‌مرئ، وه‌ک زارى مار وایه. به‌لام، ئەو که‌سانه‌ى چاکه‌کارن، دواى نایدیای به‌رز و پیرۆز که‌وتوون، که‌س نازانئ، به باوه‌ره‌وه، یا، بئ باوه‌ر ده‌مرن. چونکه، کاتى مرۆ ده‌مرئ، گیانى ده‌رده‌چئ، تووشى نازار و سه‌ختى ده‌بئ، له‌به‌رنه‌وه، خه‌م و په‌زاره‌ دایانده‌گړئ!

هه‌موو شتی‌کیش له‌م که‌ردوونه‌دا، ناویکی تایبه‌تیی هه‌یه، که ناویشی هه‌بوو، واته: تارماییشی هه‌یه و شه‌ش لاشی هه‌یه: « پێش، پاش، راست، چه‌پ، سه‌ر و ژێر ».

دیاره، له‌شی مرۆش، له‌م یاسایه‌ به‌ده‌ر نییه، شتی‌که و جێه‌کی له هه‌وادا، بۆ خۆی داگیرکردووه! ئەم له‌شه‌ش، له‌ به‌ر ناته‌وایی ده‌وروپه‌ره‌که‌ی، له‌و رۆژه‌وه‌ دروستبووه، له‌م کاروانه‌ دووردریژه‌ی له‌دایکبوون و مردندا، وه‌ک ناوه‌ندی ده‌رد و به‌لای لێهاتوو.

گیانی مرۆ، له‌ پریشکی له‌ تیشکی پووناکی پākیی خوا پێکهاتوو. گه‌ر، ئەم پریشکه، به‌و خاوتنییه‌ی خۆی بیاریزی، تیکه‌لای کردووه‌ی خراپ نه‌کرێ، وه‌ک چۆن، تیشکی پākی خوا، ئاگای له هه‌موو ژیان و بوونه‌وه‌ری هه‌یه، ئەو گیانه‌ش، هه‌ر به‌و شتیه‌یه، له هه‌موو شتی ئاگاداره‌بێ!

ئەم گیانه‌ش، له‌ زیندانی له‌شدا گیرده‌خوا، چونکه، له‌ بنچینه‌دا، دژ به‌ یه‌ک بوون، وه‌ک مه‌لێ وایه، له‌ قه‌فه‌زێکدا گیرایی و نازایی لێ زه‌وت کرابێ! بۆیه، هه‌ر په‌له‌یه‌تی، تا، له‌م قه‌فه‌زه‌ ده‌رچێ، بفرێ، پرکاری بێ و له‌ کۆل، هه‌موو شتیکی خراپه‌ بێته‌وه.

ئیدی، هۆنهری فه‌یله‌سووف، هه‌ر وا به‌ کاوه‌خۆ، به‌و شتیه‌ جوان و پر له‌ فه‌لسه‌فیه، له‌و هۆنراوه‌ کورته‌دا، باستیکی رازاوه‌ی، پێوه‌ندی نیوان، مه‌لی گیان و لانه‌ی له‌ش، « ئایدیا و مه‌تیریا »ی کردووه، مه‌گه‌ر، هه‌ر له‌ ده‌س خۆی هاتبێ، به‌و شتیه‌ جوانه، رێکویته‌که، به‌ یه‌کدی چوواندبن و گوتبێتی:

زه‌هری ماره‌ عه‌یشی دنیا، چون، له‌ رێ دایه‌ مه‌مات
ئه‌هلی دڵ بۆ خاتیمه، داییم، هه‌یه مه‌به‌هوت و مات
ته‌ن له‌ نوقصانی جه‌هاتا، وه‌قتی ئیمکان و مه‌کان
مه‌رکه‌زی ده‌رده، له‌ به‌ینی شه‌شده‌ری هات و نه‌هات
رۆحی لاهوتیی، که‌ زیندانی ته‌نی ناسووتیه
له‌م قه‌فه‌زخانه‌ی هیولایه، ده‌کا عه‌زمی نه‌جات
چون حه‌یظهری قودس و ته‌جریده، مه‌قام و مه‌نشێ
ناره‌زووی په‌روازه‌یه، بۆ ئەوجی ما فه‌وقی جه‌هات «368-367.38»

هۆنەر، له هۆنراوهیهکی دیکهدا، به شیخووازێکی دیکه و له پێتی شیخهکهیهوه، له ژيان و خواپهرستی دواوه. ههر چهنده، له سههرماتی هۆنراوهکهوه ویستویهتی، خهسلهت و رهوشتی بهرز، ناو و نازناوی، ههر چوار چێنشینهکهی « راشدین »، له شیخی « ضیانهددین »دا کۆکاتهوه، گوايه:

له پاسگۆیی و سههرپاستییدا، وهک « نهبو بهکری سدیق »، به ناو و نازناو، وهک « عومهری کورپی خهتاب »، به میراتگری باپیرانی، وهک « عوسمانی کورپی عهفان » و له خۆراگهـری و نازایهتیشدا، وهک « عهلی کورپی نهبو تالیب » وابووه!

کهچی، له گهـڵ ئهـو ههـموو بهراوردکردنه سهیرانهشدا، هۆنەر، باسی خالی « هیندی »، زولفی « چینی » و روومهتی « پۆمی »، له گهـڵ ئهـو خهسلهت و نازناوانهدا تیکه لاکردووه و شیویهکی، پۆمانسی پێ بهخشیوه! گوايه:

ئهوانه ههـموویان، له نێو دهسکی شمشیری، وینهی برۆی دایه و بۆ جهنگ نامادهیه! ئیدی، ههر وا، به جوانیی « چاوی مهست، نیگای تیزی، بالای جوان، گوفتاری شیرین و کردهوهی چاک »ی شیخهکهی خۆیدا ههـلداوه!

هۆنەر، وهک پووناکبیرێکی سهردمهکهی خۆی ویستویهتی، له پێتی ئهـو باسکردنانهوه، به شیخهکهی بلێ: ههـموو ئهـو جوانیی و پایهیهی ههته، با، ئههریمهنی ئارهزوو تهفهرت نهـدا و له خستهت نهـبا. ههـلئیده، خهـلکهکی دهـروبهـر، لهـو گوناح و تاوانکاریییانه رزگارکهیت، تا، پوو له دهـروازهی پـر سـۆزی یهـزدان بکهـن. بۆیه، به یازده دێره هۆنراوه کوتویهتی:

پیری صدیقی طهریق و تاجی فارووقی له سهـر
وارشی عوسمانی زانهـلنورین و کهـرپاری نهـبات
پۆخی شیرینم، له دهـوری قهـدی شمشادتهـر
تا تهـصهـدوق بێ، له بۆ پهـدی ههـموو دهـرد و بهـلات
خالی « هیند » و زولفی « چین » و « پۆمی » پووی پوومهتت
وان له قهـبهزهـی قهـهری شمشیری برۆی جهنگ نازمات

چاوی مهستت، چۆن له هەر لا مهردمی دڵ بردوووه
 بێ دڵان بۆ دڵ، له هەر لا بێته حاشا، دینه لات
 هەر نگاهێ، سهیقه لیکه بۆ مسی پر ژهنگی دڵ
 بهل، طه لای خالص ده بێتن، مس به ئه کسیری نگات
 گیانفیدای گوفتاری شیرینت، که عهینی حکمه ته
 که شفی نه سراری طه ریهت، هه للی کونهی موشکلات
 دڵ به قوربانی، نیگای قه لب ئه لعیانی کاری تو
 وا ده کاتن قاعده ی حکمهت، به تالی وانه بات
 قامه تی زیبای قیامهت، خیزی تو بێ، بیری: ریتی
 مه حشه ری به ریاده کا، بۆ سه رخۆشیی جه ور و جه فات
 کارنامه ی خاس، ئادابی طه ریه ی به نده گیت
 مونته جی هه ق ئه لیه قین، قه طعی عه لاقه ی مومکینات
 فیصلی هه ق ئه لیه قین، فه صل ئه لخطابی عارفان
 ته رجومانی سپی ئایاتی، ده لالهت موعجیزات
 بینه مهیدانی سه داقهت « سالما »، قه لیبی « سه لیم »
 تا موشه ره ف بێ، به یومنی دهوله تی بیری خودات «370-369,38»

* * *

« حەرقەرىق »

« 1907 - 1851 »

وەك ھۆنەرلىكى كارامە و پاىەبلىند، لە زۆربەى بوارەكانى، ھونەرى ھۆنراو ھۆنەتەو، دەسپەنگىنى خۆى نواندوو. پىنووسە بە پىت و پر برشتەكەى خۆى، لى تىژكردۆتەو ھۆنراو، زۆر بە سۆزى، لە بوارەكانى « ئاين، خواناسى و ستايش، سۆفىگەرى، فەلسەفى، كۆمەلايەتى، دلدارى و ئەفەن، سروش و جوانى، شىن و لاوانەو، گلەبى و داشۆرىن، نامە و نامەكارى »دا گوتوو. لە زۆربەى بوارەكاندا، وەك ھۆنەرلىكى بە توانا و سەرنجراكىش، بوونى خۆى سەلماندوو و سەركەوتوبوو.

بەلام، گەر سەرنجلىكى سەرىتى، لە سەرجەمى ھۆنراو ھۆنەر بەدەين، زۆر بە روونى، بۆمان دەردەكەوئ: ھۆنراو ستايش و پىداھەلدانى ئاينى، خواپەرسىتى و سۆفىگەرى، زۆربەى ھەرە زۆرى، ھۆنراو ھۆنەرلىكى پىكەدەين. چونكە، لە لاىەكەو، (فەلسەفى تەسەوفى " مەھوى " و ھۆنەرانى سۆفى، كارىانتىكردوو و لە سە ئەو شىرا، بىر و خەيالى ناسكى " نالى " ، شۆرشىكىان لە دلدا كرىتەو.) « 7، 14 »

لە لاىەكى دىكەشەو، « شىخى بورھان »، كارلىكى زۆرى، لە بىر و ھۆشى كرىو، بە شىو، ھەموو دىد و بۆچوونەكانى، ئاراستەى ئەو كلاًوۆژنە پىرۆزە كرىو!

بۆيە، بە ئاشكرا دەبينىن: گەلى ھۆنراو ناسك و نايب، تەپ و پاراوى وەك: « خەوف و رجا، نوورى موحەممەد، دللى غافل، خەرمانى ئەمەل، عەسرى خەزەف، مەدینەى ئەمەل، غونچەى مەقصود، فەرشى غەزەل ... »ى ھۆنەتەو. لە ھەموو ئەو ھۆنراوانەشدا، وەك ھۆنەرلىكى پاىەبەرز و دەسپەنگىن، بە زمانىكى شىرىن و پەوان دواو، وردەكارى و پەوانبىژىبەكى، گەلى بەرزى نواندوو، ھەستى خاوتى

خۆی، بەرانبەر « یەزدانی پاک، بە یامبەری ئیسلام، شیتخی بورهان و پیاوچاگان » دەربڕیوه و گەلی ستاییشی کردوون.
 ئەوهی ئاشکرایه، ئەوهیه: « حەریق »، وەک « سۆفی »، یەک، لە زۆریه
 ھۆنراوهکانیدا، ناوی « شیخ »، کە لە خۆی ھیناوه و بەسەریدا ھەلداوه،
 یا، ھۆنراوهی تایبەتی بۆ گوتووه. بۆ نمونە:
 لە ھۆنراوی « ئەسراری سویحانی »دا، بە سیازدە دێر گوتوویەتی:
 خەطباتی بە جەدەل، ئەمرۆ، یەقینە صەفصەطەیی مەحضە
 نەتیجەیی ئەووەلی فکرم، قیاسی کەوتە " بورھانی " «14، 121»

لە ھۆنراوهی « ھەودایەکی خاوەن »دا، بە نۆژدە دێر ھۆنراوه، باسیکی
 گەلی جوانی، « شیخ »ی کردووه و بە چەن دێر گوتوویەتی:
 دەمیکە، چاوەرپێی، سوورمەیی غویاری مەقدەمی یارم
 لە گۆی « خوبان »، ھو، ئەمرۆ نەسیم، تۆزیککی ھیناوه
 کتیبی عیشقی « مەجنوون »، ئایەتی روخساری « لەیلا »، یە
 لە سورەیی « یوسف »، دەرسی جنوونی ئیمە نووسراوه
 سەرم، کاسی شەرابی، صوحبەتی کاسەیی دلای غەیرە
 لە دەردی دووری ئەم جامە، بە نام بۆ ساقیی ھیناوه
 کەسێ، فییرەت بڵندبێ، بۆ رەواجی سەککەیی دینی
 خەراجی « میسر »ی قەلبی خۆی، بە حوسنی " یوسف "ی داوه
 لە سەر سەودای، قوماری شاھی « خوبان »، " پیری بورھانی "
 بە چەوگانێ ئیرادەت، گۆی سەرم، بۆ بازیی داناوه
 نمای رۆح و حەياتی من، بە جیلووی ساقییە باقی
 نەوێک، وەک سێلە، بۆ سفرە، لە دوی نان، چاوی پێ ناوه
 بە قورباننەم، ئەی پیری خەراباتی « جیھان ئاباد »!
 بە شاھید بە، کەوا رۆجم، لە پەھنی قوربی تۆ ناوه
 لە کۆتاییشدا گوتوویەتی:
 ھەتا، گۆی پێوھبوو، مونکیر لە زەلکاوی ھەسەدەتا
 ھەزارێ کلکی بگری، کەلکی ناگری، تازە خنکاوه
 وەکوو پەروانە، بۆ شەمعی جەمالی تۆ، " حەریق " ئەم شەو
 چرای شەقی، بە کبریتی تەبیەت، خۆش ھەلایساوه «14، 146-148»

له هۆنراوهی « مه‌دینه‌ی ئەمەل »دا، بە نۆژده دێر، دەربارە‌ی « شێخ‌ی بوورهان » گوتووێه‌تی:

قوربان! بە فیدای قاپی، سه‌گی قاپیبه‌که‌ت بم
وه‌بزانه سه‌گم، پامگره، بۆ حیفظ و حیمایه‌ت
وه‌ک تازی، له دووی سه‌بیده‌وه، من ده‌بمه طوفه‌یلی
به‌و شه‌رته، که‌وا به‌س، نیگهریت بێ، به‌ عینایه‌ت
باشان گوتووێه‌تی:

« بوورهان، » وه‌کوو « که‌نعان » و « شه‌ره‌فکه‌ند » که « میسر » بوو
کردت به « مه‌دینه » ئەمەل و « که‌عبه‌ی غایه‌ت » « 153-152، 14 »

له مه‌سنه‌و بییه‌کان و « پیره‌که‌ی بوورهان »یشدا، که‌لێکی به‌ سه‌ر یاره
شیرینه‌که‌یدا هه‌لداوه و له‌ کۆتایی هۆنراوه‌که‌شدا گوتووێه‌تی:

ئاواره‌ی وه‌ته‌ن و غه‌ریبی کۆی یارم

میحنه‌تزه‌ده‌ی ده‌ستی، ره‌قیب و ئەغیارم

تۆ « که‌عبه‌ی موردا‌ت، قیبه‌لی دنیا و دینم

جاری دهرکه‌وه، با، بالاکه‌ت ببینم

مه‌قامی عاشقان، سه‌دای قه‌د، قامه‌ته

به‌ نه‌وای چه‌زینم، راستی قیامه‌ته

به‌ شتوه‌ی شیرینت، سه‌د « فه‌ره‌اد » دڵ که‌یله

هه‌زار « مه‌جنوون »، سه‌ودای زوڵفی « له‌یل »ه

بۆچ، هه‌ر من مه‌خمووری، باده‌ی دیده‌ی مه‌ستم

یا، هه‌ر من، سه‌رمه‌ستی جامه‌که‌ی « ئەله‌ست »م؟

له‌ لای خۆی « چه‌ریقیی »! شه‌مع‌ی رووی « خوبان »م

گیرۆده‌ی زنجیری، « پیره‌که‌ی بوورهان » م « 170-168، 14 »

« چه‌ریق »، وه‌ک خواناسێکی گه‌وره، له‌ لووتکه‌ی ستایش و پارانه‌وه،

فه‌لسه‌فه و سو‌فیکه‌ری تێپه‌راندووه. بۆیه، له‌ هێندێ هۆنراوه‌دا،

گه‌فتوگۆی له‌گه‌ڵ خوا کردووه. له‌ هۆنراوه‌ی « خه‌وف و پ‌چا »دا، به‌

سیازده دێره هۆنراوه، به‌ شتوه‌یه‌کی زۆر جوان و وه‌ستایانه، ئەسه‌پی

بیر و ئەندیشه‌ی خۆی تاوداوه، دەربارە‌ی دهررونی خۆی گوتووێه‌تی:

خۆفم له خودا، چونکه، له بهر غهیری خودایه
ئهمنم به درق، سورهتی وهک، خهوف و پجایه
پالی رهحهتی داوهتهوه، نهفسی خهسیسم
یا، ئەمنی غهنا، یا، ئەسهری یهئس و ههوایه

«107،14»

ههروهها، له هۆنراوهی « دلی غافل »دا، به دوازده دێره هۆنراوه
گوتویهتی:

خهیاڵت، مونحهصیربوو، ئەهی دلهی غافل له دنیایه!
نهدامهتبوو، نهتیجهی ناخریی، ئەم شوژ و غهوغایه
ئهوا لازمبوو سهرخۆشیی، له تو ئەهی دل! که سهرخۆشی
به بادهی غافلایی بی هۆشیی، دهردت قهت شفای نایه
عهجب! بۆت بۆته زستان، زهمههریری باری عصیانت
که شک نابهی چ سهرمایه، دهلتی: وهیوهی، چ سهرمایه!
باشان گوتویهتی:

ههتا، شهیتان مودهببیری، مونهددیب نهفسی زالم بی
عهجب! کهوتۆته دهست زالم، ئوموورت عهینی ظولمایه
خودا! رهیبی نهچاتمدهی، له دهس ئەم دتوی بی رهحمه
کهوا، وهک دوزمنی خۆینی، به داییم، لیم به داوایه
«117،14»

له هۆنراوهی « خهرمانی ئەمهه »یشدا، به ئاشکرا، شوژ و ئەوینی
سۆفیگهیری و خواپهرسیی، تیدا دهردهکهوئ، وهک مانگی چوارده، له
ئاسۆی بیر و هۆشیدا دهردهوشیتتهوه. به سۆزێکی ئهویندارانهی
پاستهقینهوه، به کولودلیکی « سۆفیی »یانی جهرگ ههلهپروکاوهوه، به
حهوت دێره هۆنراوه گوتویهتی:

له خهرمانی ئەمهه، میرووی عمهه، جهذبی نهکرد دانی
له ذهیفهتخانهدا، ترسم ههیه، ئاخ سهری دانی
دهلین: جهردهی ئەجهه، پێگا به کاروانی نهفس دهگرئ
شهقامی سینه دهبرئ، بۆ مهتاعی دیده دهروانی
طهریدهی نهفس و شهیتان، قافللهی طاعاتی غارهت کرد
ئهگهر، جاسووسی ئیمانی نهبی، دهر ناچی ئینسانئ

تهرازووی طاعتت له ننگه، هه تا که ی ئه م سهر و ئه و سهرته؟
 به پارسهنگی حهیا، دهسهلبیره، بنواره میزانی
 بهسی بی طاعهتی رووکهش، مهلهک، سه پرافی ئه عماله
 موحه صیل نهقدی قهلب و نار هوا، ناباته دیوانی
 ئهوا، بهردی نهجهل هات و له شووشه ی عومری دا، ساقی!
 به قوریانی، پیاله ی چاره کهت بم، تیکه فنجانی
 حهیات، خۆ چوو، له نێو جامه ی حهیا تی عاریهت، بی عار
 ئهوه داوایده کهن، چ بکه م؟ " حه ریق " ! پتگی ی رجا کوانی؟ «127،14»

له هۆنراوه ی " نوری موحه ممه د " یشدا، زۆر به شتیهیه کی جوان، به
 شازده دێر، باسی گهوره یی و خۆشه و یستی، په یامبه ری ئیسلامی
 کردوه و گوتویه تی:

به و نووره، که ظاهر بوو، له سهر رووی موحه ممه د
 عالم هه موو، ئاشوفته بوو، وهک مووی موحه ممه د
 مه خجوو و سهره نه فکه نه ده یه، نه سرین و وه نه وشه
 بۆ مووی سه مه ن، بۆی دوو گیتسوی موحه ممه د
 مه جزویه، هه موو کهس، به ره مووز و به ئیشاره
 مه جبوره، له دهس ساعید و بازووی موحه ممه د
 سه رووی چه مه نیش، پتی له گل و خاری غه مایه
 له زانه، له حه سرهت، قه دی دلجویی موحه ممه د
 لالهش، وه کوو من، سینه ی پر حه سرهت و داخه
 تا دیویه تی، روخساره یی گول، بوئی موحه ممه د
 عالم، وه کوو من، جهرگی براوه به نیگاه و
 ره مکردن و ئیستاده نی، ئاهۆی محه ممه د
 رۆج و دل و دینت هه یه، هه ر سێکی " حه ریقی "
 سه رفیکه، له ریتی وه سف و سه ناجویی موحه ممه د

«108،14»

* * *

« خەلیل منى ————— ھۈەر »

« 1923 - 1863 »

« منەھەر »، يەككى لە پووناكبير و ھۆنەرە كوردە ديار و ناودارەكانى، نىچوچەي « گەرميان »ى « باشوورى كوردستان » بوو، بە ھۆنەرىكى مىللىي، سەردەمەكەي خۆي ناسراوہ. گەلى ھۆنراوہى كورت و درىژى، « ئايىنى، دلدارى، كۆمەلەيەتتى و داستانەھۆنراوہ »ى گوتوہ.

ھەر چەندە، گومان لەوہدا نىيە، « خەلیل منەھەر »، ھۆنەرىكى كورد بوو، بەلام، گەلى ھۆنراوہشى، بە زمانەكانى « عەرەبىي، فارسىي و توركمانىي » داناوہ. دوور نىيە، ھۆنەر، بەرھەمى بەو زمانانە، لە زمانە نەتەويىيەكەي خۆي پترى!

« خەلیل منەھەر »، لەگەل ئەوہشدا، موسولمان نەبووہ، لە سەر ئايىنى « كاكەيى » بوو، بەلام، زۆر باوہرى بە يەزدان و پەيامبەرەكەي ھەبوو. چەن ھۆنراوہيەكەي ئايىنى، بۆ ھۆنىونەتەوہ.

لە ھۆنراوہكانىدا، لە يەزدان پاراوہتەوہ، لە گوناھەكانى خۆشبى. ستايىشى پەيامبەر و يارانى، پىروپياوچاكانى ئىسلامى كردوہ. باوہر ناكەم، ھىچ ناموسولمانى، بەو شىوہيە، ھۆنراوہى بە سەر يەككى وەك پەيامبەرى ئىسلام و يارانىدا ھەلدابى! ھۆنراوہى تابىتەي، بۆ ئىمامى « على » گوتبى!

ھەر چەندە، زمانى نووسىنى ھۆنراوہكانى، زۆر پوخت و پاراو نەبووہ، بە كوردىيەكەي تىكەلاو بە عەرەبىي، ھۆنراوہى ھۆنىوہتەوہ. بەلام، لەگەل ئەوہشدا، چەن ھۆنراوہيەكەي ئايىنى جوان و بەرزى ھەيە.

با بزەنن، ھۆنەر، بە چ شىوہيە، ستايىشى پەيامبەرى كردوہ؟ بە چ زمانى، لىي پاراوہتەوہ؟ ھۆنەر، بە جامەيەكەي ھەفتاوپىنج نيوہ دىرپى، « موناجات بەر دەگامى قازى ئەلحاجات »، زۆر بە كۆلۇدلەوہ، پاراوہتەوہ و گوتوويەتى:

رهحمان ئەلرەحيم، رهحمان ئەلرەحيم
 به نام يەزدان، رهحمان ئەلرەحيم
 قادر و قەھھار، وەھھاب و عەليم
 واجيد و ماجيد، حەكيم و سەليم
 سەبۈور، سەتتار، عالم غەيبەن
 خەلقنەدى ذى رۆح، بى شەك و رەيبەن
 « سائر ئەلعيوب »، خاص و عەوامەن
 رازق دەھەندەى، كوفر و ئيسلامەن
 زينەت بەخش، نوور ھەفت ئاسمانەن
 « حەى لا يەموت »، ھەم لا مەكانەن
 نىگەھدارندەى، ماھى و بەقەرەن
 رەونەق نوماي، ئەوج چەرخ ئەخضەرەن
 خوداي لامەكان، حەى خەللاقەن
 ئەووەل و ئاخەر، موعطى پەرزاقەن
 خەلق كەرد، خەللاق، « شەيد ئەلقاب »
 « موھەمەد » جە نوور، « ئادەم » جە توراب
 جە شەرافەتى، نەبىي مۇرسەل
 سازا طەير و جين و ئينسان و جەبەل
 ئەمر كەرد وەعام، مەعبۇود ئيلا
 بەى « ئەشھەد ئەنە لا ئيلاھە ئيلا ئللا »
 بەى شاھيدى، شان فەخر ئەنبيا
 « موھەمەد عەبد و رەسولە ئللا »
 ئيمانم ھەنەن، خواوەند يەكەن
 موھەمەد رەسولى، بى رەيب و شەكەن
 « خاتەم ئەلمۇرسەلین »، گشت پەغەمبەرەن
 « شافيع ئەلئومە »، رۆژ مەحشەرەن
 لە شەرىفى نوور، رەسول مەننان
 ئەنگوشتەر ئاما، پەرى « سولەيمان »
 ئيدى، ھەر بەو شىويە جوانە، لە سەر پەداھەلدان و ستاييشى خۆى،
 بەردەوامبۇو و پەيدا رۆشتوو، تا دواتر گوتوو يەتى:

خولاصه، چه نوور « رهسول ئه لئه مین »
 خهلق بی ذی رۆح، سه ما تا زهمین
 حهق به ویش واتهن: « له ولاک له ولاک »
 یا رهسول لّلا، ما خه له قهت ئه لئه فلاک »
 دنیا فانییهن، نه دارۆ به قا
 فائیدهش نهوی، وه « رهسول لّلا »
 وه فاتکهرد، رهوضهش جه ئه رضدا قهرار
 ئه هل و بهیتش بی، ئه سیر کوففار

پاشان، هاواری لی ههستاوه، په نای بۆ پهروهردگار بردووه، کهسی
 نه ماوه، دامیننی نه گری، به « یهزدانی گهوره، په یامبه ر و یارانی،
 هه موو په یامبه ران و پیاوچاکان، حه سهن و حوسین، جهنگی ئو خود و
 حونهین، فاتیمه و خه دیجه، غهوسی گهیلانی، سی جزمه ی قورئان،
 روگه ی ئیسلام و قودس، رۆژه لات و رۆژاوا، تیپی شیخان و
 هاو پێانی ئه شکهوت، رۆژی ههینی و مانگی رهمهزان، پینج فه رزه و
 خدری زنده، هه ر چوار ئایینزا که ی شافعی، نه عمان، مالکی،
 ئه حمه د » و گه لی ناو و شتی دیکه سوژندیداوه، کهسی، یا شتیکی
 بیرۆز نه ماوه، دهس به دامینیا نه وه نه گری، له گۆری پر له هیمنی
 خۆیا نندا، گیانیان را نه چله کینتی، هه موویانی، به گژ خوادا کردووه، تا
 تکای بۆ بکه ن و ئه ویش، له گونا هه کانی خۆشبی، رووی له و ده روازه
 گه وره یه ناوه و گوتوو یه تی:

یا ره ب! به حاجهت، چار یار نه بی
 « عومه ر و عو ثمان و بوویه کهر و عه لی »
 یا ره بی! به حه ق جه مع ئه نبیا
 به شه رافه تی سیلک ئه تقیا
 به ویرد و ته وحید، زومه ی ئه صفیا
 به صیدق ئیخلاص، گرو ی ئه ولیا
 به شه رافه تی « حه سهن و حوسه یین »
 به جهنگ و غه زای « ئو خود و حونه یین »
 به ئه شک دیده ی، « فاطیمه » ی زه هرا
 به صادق صیدق، « خه دیجه » ی کوپرا

یا رهب! به حاجت نه ولادهی ره سوول
 ههفتادودوو تن، شه هید مه قتوول
 یا رهب! به حاجت، نهو « غهوٹ که یلان »
 یا رهب! به حاجت، سی جزمه ی قورئان
 یا رهب! به حاجت، قبیله گای له طیف
 به شرافه تی، قودوس شه ریف
 پاشان، کۆتایی به « یا رهب » مکه ی هیناوه و گوتوویه تی:
 یا رهب! به عه ده ره حمه تت ته مام
 دروود بهر « محمه د » شای « خهیر نه لئه نام »
 ببه خشه گونای، نه ی به نده ی نه حقه ر
 « خه لیل » مه خدم، « خدر منه وهر »
 پاشان، پارانه و مکه ی به دوو دپر هؤنراوه کۆتایی بیته یناوه و گوتوویه تی:
 هر که س نی کتاب، جارئی بو انق
 فاتحه به روح، ره سوول بکیانق
 هه زاران دروود، هه زاران سه لام
 زما بهر « موحه مه د »، عه له یه ی نه لسه لام
 «42-37,65»

به هه شت دپرش، ستاییشی « نیمام عه لی » ی کردووه و گوتوویه تی:
 « عه لی »، که داماد، ره سوول نه لالا بوو
 وه صی ره سوول و وه لی نه لالا بوو
 « ئیبن عه م » پاک، ذات ره سوول بوو
 هه م شیر خواوه ند، حه ی نه لبه توول بوو
 خه لیفه ی ره سوول، هه م چوار یار بوو
 وه ی روتبه ی سابق، جه عام ئیزهار بوو
 له کۆتاییشدا گوتوویه تی:
 هر که س وه ی گوفتار، ئه ر نه بق قانیه
 ره حمه ت جه دارین، لیش مه بق مانیه
 مه علووم که مورته د، رووی سه ر زه مینه ن
 خه سه ره نه لدونیا و نه لئه خیرینه ن
 «43.65»
 * * *

« پیره میا رد »

« 1950 - 1867 »

« پیره میرد «یش، وهک خواناسیکی راسته قینه و موسولمانیکی سهر
راست، هیندی هونراوهی ئایینی هونیه تهوه. زۆربه شیانی، به ناوی
« نالهی پیری پیران » وه گوتوه. یه کئی لهو هونراوانه ی نه وهیه، سالی
« 1937 »، به نو نیوه دیز گوتویه تی:

خوایه! هاوارم، ته نیا به تویه
تۆ نه بی، عالهم، به چل و چۆیه
دوو بالم به ری، که پیتی بفرم
بالی، دوو تهیری نه حسی، پتی بفرم
یه که م: کۆلاره ی ته ماعی نه گبهت
دووه م: سیسار که که چه له ی شه هودت
ئه گهر، نهو دوانه م توانی، بالشکاند
نیچیری مه ردیم، له دنیا فراند
خۆ ئه گهر هه روا، نه م دوانه م سوار بی
ئه بی، ناوی من، که ری ژیر بار بی
خوایه! وا من خۆم، ته ماعم ناوی
فرموو، نهو، وازم لی بینن، تاوی
رووبکاته شوینیک، که نهویان نهوی
شهو و پۆژ، دلپان، بق نهو نه سره وی
ته ماع، پاره یان پتی کۆبکاته وه
هه تا له تۆیان، دوور نه خاته وه
له بهر مه رگ، حالی دنیا نه گۆرپی
خۆ دیاره، پاره ناچینه گۆرپی

«366-365، 11»

ههروهها، له هۆنراوهیهکی دیکهدا گوتووێهتی:

پهههونومای گومبووی، ههردهی ههواپی

ئهلهکتزیکێ تهلی بینایی

پیم لی شیواوه و کردهنشینم

بینایم لێله و تۆی پی نابینم

پێگام نیشانده، پادشای بزورگ

گورگی بۆزت کرد، به دهلیل بۆ « توورک »

« یونس » ت، له ناو زگی ماسیدا

ژیان و چرای، لیکای خۆت پێدا

ئهو « لا ئیلاहे ئیلا ئهنته » ی ووت

بهزهییته پیاها، رهحمت بۆی بزووت

من له ئهزهلدا، ئههم کردهبهه

بۆیه، باوهپم کرد به پێغههمبهه

ناشمهویی، بیم به فرستادهت

تهنیا سههرخۆشبم، به نهشئهی بادهت

هۆشیکت داومتی، که دنیا مه نهوی

خۆشهویستی تۆم، نهگه بهرکهوی

با ووجود، قههرت پیاو دهسووتینی

که لکی خواردنی، خۆشی نامیتنی

قهیناکا، ئیتر، هیچی خۆش ناخۆم

تهنیا، مه یلیکی خۆت، بنیره بۆم

« 367-366.11 »

له هۆنراوهیهکی دیکهشدا، به بیستویهک نیوهدیتر گوتووێهتی:

خوایه! ئهوانهی که پی باوهپن

هیچیان نه دیوه، وا ههله وهپن

ئهگینا، سهیری باغیکی گول کهن

ته ماشایهکی به عهقل و دل کهن

ئهو رهنگه جوانهی، په رهی « ههرجایی »

به زه رهبینی، تیشکی بینایی

لیتی وردبینهوه، که لهو صنعهته

کتی ده لئی، زادهی خووی ته بیعه ته؟
 که لای « گولپه سهند » کام مه قهست بری؟
 « پهرده عروسیی » کتی پهردهی دپی؟
 کتی هات، لاولوی به دارا ئالان؟
 کام دهست، گهردنی و منه وشه ی شکان؟
 نه مانه، نه یسا بلتین: بی گیانن
 مادهیهک رویدا، زور کهس نه یزانن
 ناغای شیوه که ل، یه کیکیان تیابوو
 که ناغال ناغای، « قادر ناغا » ی ناویوو
 پتی برینداربوو، لئی کرد به خوره
 نه هاتنه سهری، حه کیم به نوره
 روژتیک، « مه وله ویی »، حه کیمی « بانه »
 پتی ووت: پهممتبی، به م منالان
 نه م دهرده پیسه، نه ته نیتته وه
 پیاو نه بی، لئیان دوور که ویتته وه
 ناغا، له دوور دئی، چوو به بن دارتک
 راکشا و روانی، بوی کشا ماریک
 نه میش بیزاربوو، چاوی لی قووچان
 تا هاته سهر پتی، خوی هیچ نه جوولان
 ههر چه نده، خه لک و خوا، له دوور پهیدا بوو
 تا نه وان هاتن، مار پتوه میدابوو
 پتی چاکبووه وه، وهک دۆخی جاردی
 خۆ نالین: نه مهش ته بیعهت ناردی؟
 بهرده زله که ی، ناو ئاوی « دووکان »
 که بق نه اندازه ی، ناو بووه به نیشان
 شاره میرووله ی، له ناودا نهژی
 نه ویش، ته بیعهت هیناویه ته دی؟
 نه م ئاسمانه، که بی ستوونه
 بق کرده وه ی تق، بوو به نموونه
 چه رخی ماکینه ی، نه م روژ و شه وه

بئی ههلم و بهنزين، ئهسوورپتهوه
 چهوری پئی ناوی، هیچ ژهنگ ناگری
 لیک ههله ناوهشی، دهستی تی نابری
 ئاش، بئی ئاش وهستا نانریتتهوه
 کاجووت، بئی جووتیار ناگه ریتتهوه
 «372-370.11»

له هۆنراوهیهکی « خواناسیی » بهرزی دیکهشدا، به ده دیره هۆنراوه
 کوتوووتهتی:

ئهگهر، خوات ناسی، بیارپیرهوه
 به زمانی خۆت، بلالیرهوه
 خوای گهوره و بزورگ، پادشای بئی نیاز
 بئی هاویهش، بئی کهس، بئی شوین، بئی هامپراز
 تینگه یشتنت دامی، تیتبگه م
 بیتم لی نا، ههر تزی، بئی زیاد و کهم
 چاوم ههلبیری، ئاسمانم دی
 و وتم : بئی وهستا، نه هاتوته دی
 ئهگهر، کردهوهی، بیتگانه بووایه
 خۆ ئهشیا، بئی ستوون، را نه وهستایه
 دیاره، ههر چه رخیک، پیاو دروستیکا
 کاتیکت زانی، سوا و تیکشکا
 چهرخه ماکینهی، ئه م رۆژ و شهوه
 بئی ههلم و بهنزين، ئهسوورپتهوه
 چهوری پئی ناوی، هیچ ژهنگ ناگری
 لیک ههله ناوهشی، دهستی تی نابری
 ههر له و رۆژهوه، که تیکخراوه
 هیشتا جه ریکی، لی نه سواوه
 ههر بهو پتودانه، که بۆت داناوه
 وا دیت و دهچی، هیچ نه سواوه
 بئی گوپه و بره، بئی چرپه و بئی دهنگ
 تیکرا له کاران، بهک پرنگ، بهک نا ههنگ

تۆ نه بوويتايه، چۆن تىك ئه خرا
 ئه مانه له كوئى، پىنگه وه ئه نرا؟؟
 چۆن چه رخی گه ر دوون، بى دهستی وهستا
 له كاردا ئه بوو، هه تاكوو ئىستا
 ئاش، بى ئاش وهستا، ناسوورپته وه
 گا، بى هۆى جووتيار، ناگه رپته وه
 سه د هه زار هه زار، ئه ستير هه ناسان
 ئه و ديو خپوه تيان، نه دى به ئاسان
 منيش ئه گه ريم، كه تۆ بناسم
 ناتدۆزمه وه، كوێر و كه ساسم
 چاوێكم به رى، تۆى پى ببينم
 « ئه رانى » بىژ نيم، كر دووه ببينم
 دهستم پى گرتووه، شه رمنه ده م مه كه
 بۆ به خشين، گوناھى زۆر و كه م به كه
 « هه ر كرده وه به كه، له من روويدا وه
 له پيش كردندا، لای تۆ نووسرا وه
 كه له وه ته خته به ي، لای تۆ نووسرا بى
 كى رپى ده كه وى، بلى: وا نابى!

«378-376،11»

* * *

« ناریی »

« 1874 - 1944 »

هۆنەر، به‌شی هه‌ره زۆری هۆنراوه‌کانی، بۆ باسی « جوانیی، ئەفین، ستاییشی نایینی و نیشتمانیی » تەرخانکردوو. بە پلەیی یەکەمیش، پتر، خولیاپی ئەندێشەیی ناسکی پۆمانسییی بوو و (گۆلدەستەیی هۆنراوێ « نالیی »، ئەوەندەیی تر، دەماخی چاخردوو. هه‌روه‌ها، (فەلسەفەیی تەسەووفی « مەحوویی »، کاریتیکردوو. « 485,38 »

لەبەرئەوه، هێندێ هۆنراوێ ناسک و نایابی، بۆ بنەمالەیی شێخانسی « قادریی » و « نەقشیی » هۆنیووتەوه و بە سەریدا هەلداون!

هەلبەتە، « ناریی »، زۆر بە شێخی « سیراجەددین » هه‌سه‌رسامبووه، بۆیه‌وا، چەندین هۆنراوێ وه‌ک: « سەری بیی موو، نەرگس و پیحانە، کاسەیی نەبات، خوار و ژوور، پووشوبە‌لاشی شارەزوور، ئەشکی ئال و لە‌علی ئەسرین، خەرمانی غەم، بۆلبۆل و گۆل، شینی بۆلبۆل و سیوی ئال »، بۆ هۆنیووتەوه، پێیدا هەلداوه، باسیکردوو و گوتوویه‌تی:

دەبی، بۆچی بکەن باوه‌ی، که‌ عالەم دوژمنی « شێخ »

شە‌کەر، ئەو وه‌خته‌ مەقبوولە، که‌ هەمدەمبێی لە‌گە‌ڵ چادا

وه‌کوو « من »، بۆ غولامی حە‌زرتی شاهی « حیسامە‌ددین »

ئە‌گەر چی، سۆزی پە‌روانە، شو‌عاعی، قە‌ت بە‌ شە‌م نادا

پاشان گوتوویه‌تی:

عە‌قیدەم ئابته و باطل نییە، ئیژم: هە‌تا ماوم

لە‌ هە‌هنگامی فیراغە‌ت، یا، لە‌ وه‌ختی شو‌ر و غە‌وغادا

« بە‌هائە‌ددین » مە‌ولامە، « حیسامە‌ددین » نا‌غامە

چ نا‌غایی، که‌ سولتان‌ی بە‌ فە‌پراشان‌ی درگادا « 36-33.61 »

ئە‌ی، ئە‌من قوربانی، خاکی خانە‌قات

قو‌طبی کامیل، مورشیدی شیرین صیفات !

شاهی تهختنارای، مولکی مهعریفهت
 شه معی پرتوه به خشی، ئه ربابی نه جات
 «64.61» ئه ی پادشاهی مهمله که تی، خه لوه تی حوضوور !
 قوطبی مه دار و مه رکه ز و مه قصوودی « خوار و ژوور »
 دارایی تاجی، مه سنه دی ئیقلمی مهعریفهت
 دانا، به سوژه ی دلی عاشقانی دوور
 هر وهک، مه قامی عزیزهت و ئیدراکی پاکی تو
 حوسنت، له چاوی مونگیری، ناپاکی به د به دوور
 چۆن بوو، پیاده ی شاهی روخت، نیسبه تی نه بوو
 ماوم له مالی « کولبی » غه ما، تا، به نه فخی سوور
 عاریف، که « کاکه شیخ »، به نه وضاعی حالی من
 شرح و به یانی به ختی به دم، که ی ده بی، سه روور
 «68-67.61» له حهلقه ی فوجی، ده رگاهی « عه لئه ددین » ی « عوسمانی »
 قبوولی خاتری پاکی، « ضیاء نه لحه ق » قی والیده ینم
 به شهرطی، ده وله تی لوطفهت، حه واله ی حالی « ناریی » بی
 به دل بی باک و موسته غننی، له مولکی « چین و ماچین » م «86.61»
 به « مهولا »، گه له مهولا، دل به قوریانت نه بی، نابی
 به دل، گه دل موطیع و به نده فه رمانت نه بی، نابی
 که سی، مه قصوودی که سبی ده وله تی، قوری موحبیهت بی
 غولامی، بق غولامانی، غولامانت نه بی، نابی
 له کو تاییشدا گوتوویه تی:
 سه رم: سه متووره، سینم: نه ی، سوراچی: دیده، نه شکم: مه ی
 مه زه ی مه ی، یا، نه وای نه ی، له دیوانت نه بی، نابی
 له بق گول، شۆزی بولبول، شۆرش ی تووتیی، له بق شه ککه ر
 به شه وقی شه هدی، لئوی شه ککه ر نه فشانت نه بی، نابی
 به لاله ی مهعریفهت، ته عمیری قه طعه ی « باغه کۆن » ی دل
 هتا، مه عمووری به سستی فه یضی، ئیحسانت نه بی، نابی
 له رۆژی که شه که شه دا، « ناریا »، هه رگیز نه جاتی نابی
 « حیسامه دین »، که فیلی یاری عیصیانت نه بی، نابی
 «143-142.61»

هۆنەر، له هۆنراوه ئاینیییهکانیدا، سهرکهوتنیکى زۆرى بهدهسهیناوه. لیرهده دهبینین: له ستایشیکى بهرزى ئاینیدا، چامهى « تاقى کيسارا »ى، به حهفته دێر هۆنراوه هۆنیوهتهوه و گوتویهتى:

سورهتى « ياسين »، که وهصفى ههزرهتى لهولا ئەکا
 ئەهلى دڵ، مايل به جيلوهى، سورهتى « طاهّا » ئەکا
 خاکی بهر دهرگاهى قهصرى، گهر به سهرداكا، گهده
 ههر نهفەس، نهقرهت له تاجى « قهيصەر » و « دارا » ئەکا
 ئاسمان وهک موشتهرى، ههر دەم به ميزانى وهفا
 كهسپى « ههرشاهى » به يادى، دهولهتى « ئەسرا » ئەکا
 گهر تهسهووركا، « مهسيح »ى تهختى عهرشى ئەعظهى
 تا ئەبهده، تهركى بهيانى، رهفتهتى « عيسا » ئەکا
 نورى عهشقى تۆ، له سهه « طوور »ى دلى « موسا »، مهگهر
 وا له سهه سينهى، به شهوقى دڵ، يهدى بهيضا ئەکا
 بۆ خهليلان، گهر نهسيمى گولشهنى لوطفت ببى
 نارى « نهمرود »ى، به سهحنهى « جهننهتولهئوا » ئەکا
 تاقى « كيسرا »، بۆ به بهرقى نوورى حوسنى شهق نهيبى
 سهيلى حوكم و نارى « فارس »، زايبيل و پيسوا ئەکا
 ئەهى حهبيبى خالقى عالم! له « ئادهم » تا به تۆ
 ئەنيا يهك، بهيانى ههزرهتى والا ئەکا
 نهركسى مهستى سياهت، عهينى ما زاغه ئەلبهصهه
 شهمعى بى سايهى وجودت، شهرحى كهههنا ئەکا
 ئادهمى خاکی، به سهه زوومرهى مهلهكدا بى گومان
 تۆى سهبهب نازش، به روتبهى عيلم ئەلئهسما ئەکا
 كاشفى و ئەللهيله و تورهى بهرچهمى شهپهنگى تۆ
 ئاقتابى طهلهعتت، تهفسيرى و ئەلضحا ئەکا
 نايهى ميعراجى، پايهى قاب قوسينت، عهجهب
 وهصفى ئيعزازت، له تهختى نازى « ئەوادهنى » ئەکا
 عهكسى ئەلفى قامهتى ئەبروته، گهر « نون و ئەلقهلم »
 صدقى مهضمونى كهلامت، كهشفى « ما ئەوحا » ئەکا

با وجودی پرتەوی، میهری جه مالی ئەنوەرت
 کئی خەیاڵی زبیبی قەصر و سایەیی « طوبا » ئەکا
 سەلسەبیلی لوطفی تۆ، بئی شک لە عەرەصەیی مەحشەرا
 تیشنە لەب قانع، لە بادەیی جامی « ئەعطەینا » ئەکا
 چی لە دەوڵەت کا، ئەسیری بەندی عەشقی « ئەحمیدی »
 عیشقی « مەحمودی »، بە عاشق کەسبێ « ئیستغنا » ئەکا
 « ناریا » ! وەصفی جەلالی حەزەرەتی خیرولەشەر
 کەیی بە سەد دەفتەر، هەتا مەحشەر، بە شەر « ئینشا » ئەکا؟
 «19-17,61»

هۆنەر، لە هۆنراوەی « ئوستادی ئەزەل » دا، بە شیتووەکی زۆر جوان،
 باسێکی دەسەلاتی یەزدانی کردووە، بە فەلسەفەیهکی بەرز و پڕ بەها،
 پازاندوویەتی و بە نۆ دێرە هۆنراوە گوتوویەتی:

پەفیانم، هەموو پۆیین، لە دێدا
 بە تەنیا، هەر ئەمن ماوم، لە جێدا
 لە بەر دونیا، نەما، یادی قیامەت
 خودا، چی بکەم، لە میدا، یا، لە ویدا
 « قەضا »، رۆژێ، شکستیدا بە مەردان
 کە بەیداخی جیهانگیری، بە « مبی » دا
 کە مەنزل، عارییەت بئی، عارە مەیلی
 خەراری، خاری خوواری لە رێدا
 بە هەر کەس، تا نەدا، نەقدی هەموو غەم
 بە کەس مشکول عەزیزم، در همی دا
 کەسێ دەرچوو، لە داوی مەکری دنیا
 کە مەردانە، طەلاقی سێ بە سێ دا
 بە لێ، تەقسیمی « ئوسرادی ئەزەل » بوو
 بە « دۆلاش »ی خەلە و ئاوی بەنیی دا
 سەفەر « مەولامە »، تا ماوم، لە مەولا
 کە کەوش و گۆزەویی و تۆزی، بە پێ دا
 بە میزانی شەرعیەت، صەعبە « ناریی »
 مەداراکەیی، لە بەینی دوو هەویدا

«32-31,61»

هۆنەر، به یازده پینجخستهکیی، هۆنراوهیهکی گهلی شیرین و نایابی،
له سههر هۆنراوهیهکی « تایهر بهگی جاف » هۆنیوهتهوه، ستاییشیکی
جوانی په یامبهری کردووه و له سههرهتا دا گوتویهتی:

ئهی شاههنشاهی شکۆهی، عیززهتی رووی زهمن
گهوههری تاجی ریسالته، شههسی بورجی موورسهلین!
زینهتی نووری نبووته، تاجداری مولکی دین
(مهطلهعی صوبحی سهعهادهت، مهظههری صیدق و یهقین
ئهی سوپهسالاری، فهوجی ئهنبیا و موورسهلین!)*
پاشان، له چوار - شههمن پینجخستهکییدا گوتویهتی:

من گه دا و بی نهوا، تۆش خاوهنی گهنج و کهریم
من نهخۆشی بی دهوا و تۆی، دهوابهخش و چهکیم
چی له ههنگامهی « جهزا » کهم، بی ههوا خواه و نهیم
(روو له کتی کهم، غهیری تۆ، ئهی شافیعی زومرهی ئهئیم؟
من گوناهبیار و خهجالته، تۆ « شهفیع ئهلموذنبن »
با بکهه شپوهن، له داغی باغی عومری بی ئهمه
دهسته ئهژنۆ دابنیشم، وهک ههتیوی بی پدهر
یا، به ئهشکی دیده، تهرکهه خاک و خۆلی رههگوزهر
(خۆ له قور بگرم، به جارێ، ههر له پی، تا تهوقی سههر
به لکوو، لوطفی شاهی لهولاک بی، نهجاتمدا له شین)
له کووتاییشدا گوتویهتی:

« ناریا ! نامادهبه، نهزدیکه، ههنگامی سهههر
مهنزلهت دوور و درێژه، چۆله رێگهت، پر خهتهر
تا به کهی، غهفلهتنۆشیننی خاکی، ئهی خاکت به سههر؟
(روو له « رهوه »ی « مصطهفا » که، بێژه: « یا خهیر ئهلبهشههر »!
نیمه توێشهی رێگه، جوز ئیخلاصی ئالی « طاهیر »ین)*
«105-102,61»

* * *

* جیاوازی له گهله دێره هۆنراوهکانی « تایهرهگ »دا ههیه. پاشان، ئهو جیاوازییه
دهردهکهوێ. بۆیه، چۆن له دیوانهکهدا نووسرابوو، ههر بهو شتیهیهش نووسیمهوه!

« تايهر بهگى جـاـف »

« 1917 - 1875 »

هۆنه رتيكى بالاده سببوه. له زۆربهى هۆنراوهكانيدا، له باسى دلدارى و ئەفين دواوه. لهو يوارهدا، كهلى دهرمنگين و سهركه وتوو بووه. هيندى، هۆنراوهى ئايينييشى گوتووه.

« تايهر بهگ » به چوار ديره هۆنراوه، رووى دهى له پهيامبهرى نازيز كردووه، بى كهسى و بى دهسهلاتى خى، بۆ باسكردووه. پاشان، داواى لى كردووه، لاي خوا، تكاي بۆ بكا، تا، له گوناههكانى خۆشبين و گوتويهتى:

مه لجهء و پشت و پهناهى، غهبرى لطفى تۆ نيه
گهر ببهخشى، وهر نه بهخشى، جان نثار و چاكرم
طالبى ديباي شفاعت، كهس نيه وهك من به جان
بۆ مه تاعى پهحمهتى تۆ، ئيمرۆ، من سه وداگهرم
نابى، من تهنها له لوظفت بى نصيب و بههره بم
چونكه، فهرمووته: شه فيع و شه هسواري مه حشرم
نه عتى شاهى ئەنبيا، « طاهير » كه هاته سه زبانه
جلوه بهخشى زهوق، ئيمرۆ، نهظمه كهى پر شه گهرم

«9,36»

به ده ديره هۆنراوهى ديكه، له گۆشه نيگاي خواناسييهكى راسته وه، به سۆزى بى و پنه وه، له كوردهى دهروونى خاوين و پر جۆشه وه، ستايشى زۆر جوانى، پهيامبهرى ئيسلامى كردووه و گوتويهتى:

مه‌طه‌عی صوبح و سه‌عاده‌ت، مه‌ظه‌هر، عیلم ئە‌لیه‌قین
 ئە‌ی سوپه‌سالاری، فه‌وجی ئە‌نبیا و موورسه‌لین!
 بۆ نه‌وازش ذاتی حه‌ق، هه‌م حوجه‌ت، هه‌م ده‌نگی تۆ
 شاهیدی ته‌عظیمی تۆ بوو، یاوه‌ری روح ئە‌لئه‌مین
 مشکی تۆزی دامه‌نت، عه‌طری ده‌ماغی ئە‌تقیا
 یه‌عنی، بۆ ته‌ئثیری بینش، عه‌ین سوورمه‌ خاکبین
 یوو له‌ کێ که‌م غه‌یری تۆ، ئە‌ی شافعی زومره‌ی ئە‌ئیم؟
 من گونا‌ه‌بار و خه‌جاله‌ت، تۆ « شه‌فیع ئە‌لمو‌ذنبین »
 خۆم له‌ قور بگرم به‌ جاری، هه‌ر له‌ پێ تا ته‌وقی سه‌ر
 به‌ لکوو، لوطفی شاهی له‌ ولاک بێ، نه‌جاتدا له‌ شین
 موسته‌حقه‌قی تیر و طه‌عنه‌ی، ئاشنا و بێگانه‌ خۆم
 واجبی پو‌ح‌م به‌ سی، « یا رحمه‌تن لی‌ع‌اله‌مین ! »
 یوو توفوقوتی مه‌حشهر و بێ سایه‌ و ئاواره‌ خۆم
 بێ به‌ فریادم له‌ وێـدا، یا ده‌لیل ئە‌لمو‌جرمین ! *
 ئێسته‌، من قانع، به‌ خۆشه‌ی ئایه‌تی « لا ته‌ق‌نیطو مـ »
 مه‌زعه‌عی عه‌فوی خوا نابێ، ببێ، بێ خۆشه‌ چین
 حه‌سه‌ره‌تا مه‌ئبوسی شه‌هد و زیاره‌تی شوپاکی تۆم
 بۆ نه‌رێژم ئە‌شکی ئال و ئاهی گه‌رمی ئاته‌شین؟!
 ئە‌ی حه‌بیبی خالق‌ی عاله‌م ! ته‌ره‌ح‌وم، تا زوو
 ئە‌و سه‌گی ئە‌صحاب که‌هف و من سه‌گ‌ئکی تابعین
 یوو له‌ قاپی « مصطه‌فا » که‌، بێژه‌: « یا خه‌یر ئە‌لبه‌شه‌ر »
 نیمه‌ تۆشه‌ی رێگه‌، جوز ئی‌خلاص بۆ ئالی « طاهیر »ین « 10,36 »

وا دیاره‌، « تایه‌ر به‌گ »یش، چاوی له‌ « شیخ ره‌زای تاله‌بان‌یی »
 کردووه‌، کاتێ، به‌ هۆنراوه‌یه‌کی ره‌نگین و سه‌نگین، ستاییشی « کاک
 ئە‌حمه‌دی شیخ »ی کردووه‌. بۆیه‌، وا به‌و چه‌شنه‌ و به‌ چواره‌ دێر، به‌
 سه‌ر شیخانی رێبای « نه‌قشبه‌ندیی »دا هه‌لیداوه‌ و گوتویه‌تی:

* ئە‌م هۆنراوه‌یه‌، جگه‌ له‌وه‌ی، لای « سه‌جادیی » و له‌ « گولزاری کوردستان »دا، له
 ده‌ دێره‌ هۆنراوه‌ پێکهاتووه‌. هیندی جیا‌وازی‌شان هه‌یه‌.

مەربوطە ھەياتم، بە یارم و بە دیاری
 خۆزگەم بە سەکی، قاپییەکی قوطیبی مەداری
 ئەم کاوڵە دنیا، لە ئەو زێر و زەبەر بێ
 باش « ئەحمەدی موختار » و « ئەبو بەکر »ی سیاری
 فارووقی زەمان، ھەزرەتی نائیبی « شیخ عوتمان »
 واصل بە دەرگەھی کەرەم، پەحمەتی باری
 ئەم حوجرە، کە جیتی طەوافگاہی ھەزرەتی « شیخ »
 یەکسەر، ھەموو ئەنوارە، چە سەقف و کەنار و چە دیواری
 ھەر دەم بۆ طەوافی، جەمعی ملک دێن
 خالیی نییە، یەک ئانی، نە حوجرە و نە ھەساری
 ئەم حوجرە، لە ھەرەمدا، طەوافی بۆ نییە ھەرگیز
 مەجموعی مەلانیکی، ھەموو بوھتە زەواری
 حاجی ! وەرە ئەم قاپییە، گەر طالبی دینی
 ھەج و دوو ھەسەر، طەوافیکی مەزاری
 ھەسەر شوکری خوا، لازمی، جەمعی مریدان
 خالیی نییە جێگە، وەک ئابادی دیاری
 ئەم نەجمی ھونەر، مەظھەری ھەق و مە خورشید
 لازم نییە وەھسەر، لە ھەموو لاوھ دیاری
 گەر طالبی یاری، سا، پرویکە خورشید
 پەم خالیی بێ چارە، تۆ بە دەم دەردە، دوو چاری
 تا، تۆزی دەری قاپییەکی، نەیکە بە چاوت
 ئەم کێو، کانی ھەسەر، ناکرێ چاری
 فکرت، کە لە پەم باری ھەسەر ی پم و شیرە
 بێ خاوەن، بێ رێگە، لە شەیطانە سواری
 ئەم قافلە، سا لار ! وەم ئافەتی مە و خورشید !
 تۆ مەرقدی « گەیلانی » و پیرانی « بوخارا »
 پەحمی بکە، بە « طاھیر »ی بێ چارە مسکین
 ھەجووری دلی، وا لە دنیا دا بیتزاری

«27,36»

* * *

« زێو ————— وەر »

« 1948 - 1875 »

وهك هۆنهرێكى خاومن بههره، به ههموو لایهكدا، پهلى هاوێشتوو. كهلى هۆنراوهى، پهنگاورهنگ و جوربهجورى گوتوو. له ههر باخهى، كولێكى چنپوه، تا له نهجامدا، چهپكى هۆنراوهى جوان و بۆنخۆشى، رازاندۆتهوه. له باخچهى به ههشتى وێژهى كوردیدا، له سههر تهختى مامۆستای، هۆنهرانى سهردهمى خۆى دانێشتوو. تاجهگولینهى، هۆنهرێكى « ههست ناسك، بېر تیز، واتای بهرز، نهندیشهیهكى پر له بېت و فهپ »ی له سههر ناوه.

ههر چهنده، « زێوهر »، مهلا و خواناسێكى راستهقینه بووه، كهچى، لهگهڵ ئهوهشدا، هۆنراوهى ئایینى، به دهگمهن گوتوو. بهكێ، لهو هۆنراوه ئایینییه دهگمهنانهى هۆنیوتیییهوه، ئهوهیه، ستاییشى زۆر جوان و رێكویى، بهزدانى گهورهى كردوو، هۆنراوهى « خووای »ى هۆنیوتهوه و به سهوت نیوهدێر هۆنراوه گوتوویهتى:

ههر خووایه « جهله شهئنه هو »، خاومن « صیفاتى باقى »یه

خووای خهلك و ههر د و ئاسمان، خووای « بههر و ئاوى جارى »یه
گوێى لێیه، ههرچى تۆ بێتى، گهر ئاشكرا و پهنهانییه

مێروولهپێك برۆا به شهو، لای ئهو، وهكوو: رۆژ دیارییه

زۆر « نیعمهتى » وای، داوه پێت، « خاریج له فیکرى عالیی »یه

دانا و تووانایه به « حهق »، « ذاتى له نوقصان خالیی »یه

ترست بېتى لهو « خالقه »، « قههرى نصیبى عاصیبى »یه! « 95,29 »

که چیی، له بواری فهلسه فهی « ژیان و مردن، مان و نهمان »دا، هیندی
 هۆنراوهی جوانی گوتووه. هەر چهنده، له رووی هونهری هۆنراوه و
 زمانهوه، زۆر لاوازه، هیندی، ووشهی عهره بیی به کارهیناوه. به لام، له
 رووی ناوه پۆک و واتاوه، قوول و پر بایه خه و شایانی ئه وهیه،
 سه رنجی وردیان لی بدهین و لییان تی بگهین، به تایبه تی، کاتی، به
 ناشکرا، مه بهستی به ده سه وه داوه و گوتوویه تی:

بئی « فائیده »، سه و دازه دهی پاره و پوولی
 بئی سووده، که به سراوی خه می په رچه می لوولی
 پیتی راستیی، قه ط ناگری، هەر چه وتییه پتگات
 له م « عهره سهی دنیا »یه، وه کوو هاوده می کوولی
 نووستووی له به راهه ر، « سه مه نی عفت و نه خلاق »
 بۆ « ذهوق و صه فا » و راهی « سه فاهه ت »، چه عه جوولی
 « مه حرووم »ی له دهر گاهی هه موو « نه هلی سه عاده ت »
 خۆشیت چیی، لای نه هلی هه وه س؟ ئیسته قبوولی
 نه مرۆ، به « فه ره ح » پاده بویری له هه موو جی
 وه لالا « سه بی »، قوو په سه ر و مات و مه لوولی
 رۆژ و شهوت نه روا، به « عه به س »، دوور له « ئیطاعه ت »
 شه رمندهی دهر گاهی، خودا وه ند و « ره سوول »ی
 هاو « مه جلیس » و هه م پیاله ی « سو لتان و خه لیفه »ی
 بۆ « حیرس و طه مه ع »، پی شه ره وی هۆردووی « مه غوول »ی
 هەر چه نده، جگه رگۆشه ی، گه ره ی « شه ه دا » بی
 گه ر به « عه مه لی » له گلله یی، به ر چاوی « به تنوول »ی
 « به هلوول »ی به دینداریی و « زه غلوول »ی به گوفتار
 حه قه ن، نه ئه وی، نه ئه می، بئی « دین و جه هلوول »ی
 ئه ی « غافل »ی بئی کرده وه! بئی ئاوی و بئی زاد
 وریابه، « سه فه ر » کرده ی « سه حرای به تنوول »ی

«35-34،29»

له هۆنراوهیه کی دیکه شدا، دیسانه وه، کتیشه کانی ژیا نی، به فهلسه فهی
 بوون و نه بوونه وه گه رید داوه، له روانگه یه کی ئایینی رووته وه، لیکی
 داوه ته وه و به حه وت دێر هۆنراوه گوتوویه تی:

چاو: کز بووه، گوئ: کپیووه، قهد: خه مبووه، دان: کهل
 بهم حاله وه، خواخوامه، کهوا، راکه مه سهر کهل
 سه ربه سستی، له سهر به رزییه، تۆیش، وای له نشیوا
 قاچت: شه له، دهستت: په له، بی سوود: نه کوتی په ل
 هه « مه نفه عه تی شه خصی «یه، گوفتاری به سوودت
 بو خوار دنه، « ته ئسیری «، هه موو ئاگری مه نجه ل
 هه کرده ی راست، تو، نه گه یه نی به « مه رامه ت «
 ناگاته ئومیدی به قسه، زور زلی ته نجه ل
 وهک مه رسییه خوان، عه شقی « عه لی « کرد به به هانه
 ده م پر ومطهن و عه شقه، دلش جیگه ی « مونچه ل «
 گوپراوه زمانم، وه کوو « ته بدیله زه مان «م
 سیوم بووه « تفاح « و به هیشم به « سه فه رجه ل «
 نیستی بکه، پراوه سته برا، موشکه ئیشت
 ریگات، هه موو کیراوه به « خه نده ق «، به ته م وتهل

«51-50،29»

* * *

« ھەيۋەت ئالاقىسى »

« 1876 - 1944 »

ھۆنەر، لە نىۋە كۆشى، خىزانىكى پووناكېر، وئەدەت، دەسەلاتدار و ناسراۋى « سابلاخ »دا لەدايكېۋە، گەرەبېۋە و پىگەيشتوۋە. زمانەكانى « كوردىي، فارسىي، غەرەبىي و توركىي »، بە باشىي زانىۋە و ھۆنراۋەي پى ھۆنىۋەتەۋە. گەلى ھۆنراۋەي « پۇمانسىي، نىشتىمانىي، ئايىنىي و كۆمەلەيەتتىي » كوتوۋە. ھۆنراۋە پۇمانسىيەكانى، بەشى ھەرە زۆرى، بەرھەمەكانى پىكدىتەن. پاشان، ھۆنراۋە نىشتىمانىيەكانى دىن. ھەر چەندە، ھىندى ۋوشەي بىيانىي، لە ھۆنراۋەكانىدا دەبىنەي، بەلام، لەگەل ئەۋەشدا، بە زمانىكى ساكار و پەۋان، بە كوردىيەكى تەپ و پاراۋى نىۋچەي « موكرىان »، گەلى ھۆنراۋەي تەپ و پاراۋى كوتوۋە، ھەمووشىيان بە ئاشكرا، مۆركى پەسەنى كوربىيان، پىتوۋە ديارە.

« ھەژارى موكرىانىي »، دەربارەي ھۆنەر كوتوۋەتتى: (ئەگەر « سەيف » تەنيا " سالى قرانى " نووسىبايە و ھىچى ترنا، دەركاي ھەر مان و نەمرىي، ۋەك ئەدىبىكى گەرەي كوردى، بە روودا دەكرايەۋە و لە لاي شاعىرە مەزنەكان، پالپشتى بۇ دانراۋە.) (10,31)

ھۆنەر، سەرەتاي ھۆنراۋەكانى، بە « ستايىشى خوا و پىغەمبەر » دەسپىكردوۋە، بە چل دىرە ھۆنراۋە پازاندوۋەتتىيەۋە و كوتوۋەتتى:

بۆ تۆیه، ھەر بۆ تۆیه، دەتوانم بگەم ئەنا
 پۆڭ و شەوئ، تۆ دینى، دەبەى مەغرىب و عىشا
 گەورە و گران و بى كەس و بى جى و بى مەكان
 بۆ بى كەسان، كەسى، بۆ بى جىيەكان، پەنا
 تەنھا و بەرقەرارى، ھەر بووى و ھەر دەبى
 بى ئارەزوو و نىازى، بى باب و بى برا
 بى وئە، سانئىكى بە ئەمرى، دروستدەكەى
 ئىنسان لە ناو و گوڤ لە گەلا و لە گل، گيا
 ھەر چى بەرى گولانە، لە بۆ نىكرى تۆ زمان
 ھەر چى گەلاى بە دارووە، دەستى لە بۆ دوعا
 پەرزاق و ناظرى، لە ھەموو چىگە حاضرى
 خالى لە تۆ، لە ئەرض و سەما، خىگەيەك نەما
 ھەر شوكرى تۆيه، دەيكەن و ھەر پسقى تۆ دەخۆن
 حەيوان لە بەرپر و بەحر و فرىشتان، لە سەر سەما
 ھەر چاويان لە تۆيه، ھەر ئومىديان بە تۆ
 ھەر چى غەنىي و فەقىرە، لە ھەر لا گەدا و شا
 بۆ دۆست و دوژمنە كەرەمت، بى كەم و زىاد
 بى مېننەت و تەشەخووص و بى قىمەت و بەھا
 موحتاجى پوحمى تۆيه، نەبى بى، ئەگەر وەلىي
 حەيرانى وەصفى تۆيه، ئەگەر شىخ، ئەگەر مەلا
 ماسىي، لە شەوقى تۆيه، لە بەحران دەكەن شەنا
 تەيران لە عىشقى تۆ، لە سەمادا دەكەن سەما
 لوطفت لە بۆ مە بى، چ شىفايىتەكە دايمى
 دوور بى لە ئىمە، قەھرت، دەردىكە بى دەوا
 تۆ زياترى لە ھەر چى، خەيالانى لى دەكەى
 نەوەك كەسى، نە كەس وەكوو تۆيه، نە كەس وەھا
 تەعريفى تۆ، لە تاقەتى فەكرى مە، چۆتە دەر
 " لا ئەحصا " سەبىدى مە، فەرموويە بەر مەلا *
 ھەر كەس بلەندىكەى، بە كەسى ناكړئ نەوى
 ھەر كەس فرېتدەى، لە ھەموو جىيە دەركرأ

زهړپټک له نووړی تۆیه، که دنیا پره له نووړ
 پرووناکیی رۆژ و مانگه شه و شوعلهی سه ما
 هه لکه ی چرایه کی نه تۆ، قهت ناکوژیته وه
 پښی ده سووتی، هر که سی، فووکا له نه و چرا
 رهدد و قه بوولی تۆیه، په کی نه حسه، په ک سه عید
 « نادم » که راه، هاته وه، شهیتان وه دهر نرا
 باکم چیه؟ گونا هم نه گهر زوره، یا که مه
 چونکه همیشه پیشه ته، لیبووردن و عطا
 زۆرم هومیده، رۆژی قیامت به عه فووی تۆ
 مه علوومه، هر له تۆیه عطا، لی مه وه خه تا
 به خصوص شه فیعی نئمه یه، نه و خو شه ویسته که ت
 شابازی دهشتی مهروه، شه هی شاره که ی صه فا
 هر دم صه لاتی زۆر و سلوویکی بی ژمار
 دیارییی، بق رۆحی پاکی تۆ، نه ی فخری نه نبیا!
 مه مقصود له خه لقی عالیه مه، هر ذاتی پاکی تۆ
 خه لکی هه مووی طوفه یلی، هر تۆی که بانگ کرا
 چونه حوضور و هاتنه وهت، له خریکی کرت
 له و چیگه دا مه له ک به که لیک، که وتنه دوا
 هات و چوو، بیستی، کوتی: زوو که رایه وه
 نالقه ی دهر، هر ده لرزی، چرای مالی، هر گرا
 پاش خوان خوژن، له خوانی سه خات، هر چی نه نبیا
 ورکه چنی دهری که ره مت، جومه نه ولیا
 تۆ، پادشای و نئمه، که دایانی دهر کی تۆ
 غیری گوزه شت و به خشیش، چ ده کری ده گه ل که دا؟
 عه بدم له بق سه حابه، که یار و ره فیقی تۆن
 قوربانی نالی به یتی نیمامانی رینوما
 نه و دم، که هر که سی، به که سیکی ده بی نه جات
 نئمه یین و دهس، به دامه نی نه و پینج بنی عبا
 کوردین و بی که سین و له هر لایه، دهر کرا و
 دهستی وه دهس مه ده، که له ریت نئمه لا نه دا

دنیا که سیجنى موئمينه، فرموت و دات خه بهر
 هر بق ميه، له گهل ميه، هر لى مه رووده دا
 يانى: نه مولک و ماله له بق مه، نه حال و بال
 بى جاه و بى جه لال و بى حال و بى صه لا
 لى مه نه شاو نه ئه ميره، نه سهر دار و نه وهزير
 نه حاكم و نه ناييب و سهرتيب و نه سويا
 هر يهك غولام و نوکهرى بيگانە، ميلله تىك
 زيز و كز و كه نفت و كه سيفين و بى نه وا
 نيمانه مهر كه زىكى كه وا، پالى پتوه دهين
 نه مه زن و گهره يىكى، كه بويان بهرين په نا
 پاله ستودان و جواب و فرتدان له پلله كان
 دهست پتوه نان و پشته مله، زلله، گيت نه يا 1*
 نه مه درسه، نه عيلم و نه دهرس و نه صهنه تىك
 ظلومه له گهل مه، هر كه به چاوتىك، نه كه ن نيگا
 ناخر، به ذاتى تويه، ئوميدى نه جاتى مه
 پازى مهبه، له ئومه تى تو، ميلله تىك فه نا
 ئه مرۆ «حه سن» موئه زىنى كوردانه، بانگئه دا
 هستن له خه، وه خپن "حهى عه لا ئه لسه لاه"
 نويز چاكتره، له نوستنى "حهى عه لا ئه لسه لاه"
 سوچه و روکوع، لايقه، هر بهر نه بهر خودا «27-24،31»

* * *

* مهبهستى له وشهى "سه ييد"، په يامبهرى ئيسلام بووه!
 بهر مه لا: به ناشكرا.

1* وشهى "گيت" به تووركى واته: برۆ. وشهى "نه يا" به فارسى، واته: ميه.

« حەمەدیی »

« 1876 - 1936 »

هۆنەرچی گەرە و ناوداری کوردبوو. بە یەکێ لە هۆنەرە گەورانە دادەنرێ، کە کوانووی فیرگەیی، هۆنراوی کلاسیکی کوردیی، لە کوژاندنەوە پاراستوو. گەلێ هۆنراوی جوان و شیرینی داناو. دیارە، یەکیکی وەک مامۆستا « نەجمەدین مەلا »، بە خۆپای، ئەم چەن دێرە هۆنراویەیی بۆ نەگوتوو:

گوفتاری « حەمدیی »، بالایەکی والایە
وێک فەرشێ زومەرەد، ئالووالایە
شیعری تالی، وێک شەکر وایە
بۆ خۆئێندەواران، بوو بە دەسمايە

« 30, 16 »

« حەمدیی »، وێک هۆنەرێ، زۆر جەسوربوو، هەرگیز، ترس لە دلیدا نەبوو. زۆر بە راشکاوویی، بەنجەیی رەخنەیی، ئاراستەیی « شیخ مەحموود » و دەوروپەرەگەیی کردوو. گەلێ هۆنراوی، لە بارەیی کەموکورییەکانی، دەولەتەکەیی « خوارووی کوردستان » هەو گوتوو.

دەربارەیی « حەمدیی »، دوکتۆر « مەرف خەزەندار » نووسیویتی: (من لام وایە، « حەمدیی » هۆنەر، وێنەییکی تاییبەتی و کەسایەتیییەکی تاییبەتی نییە، بەلکوو، بریتییه لە چەند هۆنەرێک، لە فیرگەیی هۆنراوی تاییبەتی گەلێک زل. ئەم فیرگەیی، لە « نالیی » یەو، دەس پێ ئەکا تا کوو ئیستا. لە سەرەتای سەدەیی چەرخیی بیستەما، لە گیتی وێژەیی کوردیییدا، گەرەترین هۆنەرێ کە گیانی ئەم فیرگە کلاسیکییەیی پاراستوو و بەرزیکردۆتەو، « حەمدیی » بوو.)

پاشان گوتوو یه تی: («حه مدیی»، به راستیی هۆنهر بووه، ته نیا، هۆنهری تایبه تی شتیك نه بووه، به لكوو، هۆنهری دهر وونی خۆی بووه، هۆنهری «كوردستان» بووه، هۆنهری به هار و ئهرز و ئاسمان و شه و رۆژ بووه، هۆنهری هه مو ژیان بووه.) «32،16»

«حه مدیی»، هۆنهری خواناس و ئاییندار بووه. به لام، وهك سۆفییهك رهفتاری نه كردووه. به لكوو، خوا و خورمای، پیکه وه ویستووه! بۆیه نه یه توانیوه، به ته وایی، واز له خۆشییه كانی ژیان بیتی. ته نانه، مه یخۆرێکی بێ وینهش بووه. ئه وه ته، له هۆنراوه یه کی بیستودو دپیدا گوتوو یه تی:

من و پیری خه رابات و دهری مه یخانه، تا مردن
من و ساقیی و مه یی و جام و قسه ی رهندانه، تا مردن
برۆ زاهد، مو یاره ك هه ر به تو بێ، مه سجد و میحراب
من و ئه برۆی بتان و گۆشه یی بتخانه، تا مردن «321-320،16»

ئه ز، پیم وایه، هه ر له بهر ئه م هۆیهش بووه، هۆنهر، هه مو هۆنراوه ئایینییه كانی خۆی، به شیوه ی پارانه وه و لالانه وه گوتوو و كه لی هۆنراوه ی به رزی، له ستاییشی په ره ر دگار و په یام به ره كه یدا هۆنیوه ته وه. لیره دا ده بینین، له هۆنراوه ی «سوورته ی فاتیه» دا، به چ شیوه یه کی ره وان و جوان، له «موحه ممه د» پارا وه ته وه و گوتوو یه تی:

یا ره سوله لالا! ده لیل و دل هه زینم، ره حمه تی
موس ته مه ند و بێ قه رار و بێ قه رینم، ره حمه تی
پا حه تی قه لب و و جود و عیززه تی نه قس م نه ما
وه ختی مه رگه، حا فیزی ئی مان و دینم، ره حمه تی
دا دخوا هی مه حشه ر و پشت و په نا هی مو ئمی نان
هه منشین ی ذاتی دنیا، ئافه رینم، ره حمه تی
با، به «بیس میلا هی ئه له رحمان ئه له رحیم»، ده سپێ بکه م
چونکه، تینووی ره حمه تم، دل نا گرینم، ره حمه تی
کائینات، «ئه له حه مدو لیللا»، پر له نووری رووی تو
ئه ی حه بی بی، یاری «ره ب ئه له عاله مین» م! ره حمه تی

ئەى وچوودت ! مەنبەى ئەلپافى « پەحمان ئەلپەحىم »
 « مالىك »ى ئىعجازى شەمسى، « يەوم ئەلدىن »م، پەحمەتتى
 قائىمى « ئىياكە نەعبود » بووم، بە تەبلىغاتى تۆ
 وا « وە ئىياكە » ئەلئىم، بۆ « نەستە عىن »م، پەحمەتتى
 « ئىهدىنا »، بۆ رىتى « صىرات ئەلومستەقىم »م، تووبى خودا
 بۆ ئىرائەى، رىتى « صىرات ئەللەزىن »م، پەحمەتتى
 من لە « ئەنعمەتە عەلەيھەم »، با نەبم بى بەش، خووا
 خۆ، سەگى كۆبى « ئەمىرئەلمووسەلەين »م، پەحمەتتى
 « غەير »ى تۆ، كى من، لە « مەغضوب عەلەيھەم » لا ئەدا؟
 وەك « وە لا ئەلظالەين » ئامىن، هېچ نەبىنم، پەحمەتتى
 توخووا، غافل لە « حەمدى »، قەط مەبە رۆزى جەزا
 رووسىاھم، ئەى شەفیعەل موذنەبىنم، پەحمەتتى
 «61-60،16»

يا، كاتتى « حەمدى »، لە « تەرجىعەند لە ستايشى پىغەمبەر » و لە
 ھۆنراوہى يەكەمدا، بە نۆزە دىر ھۆنراوہ، ستايشىكى زۆر جوان و
 رىكوتىكى پەيامبەرى كردووە و گوتوویەتى:
 مسوودەدى صوبحى ئەزەلى، مووى موخەممەد
 خورشىدى بەياضى ئەبەدى، رووى موخەممەد
 ئەو شامەيە، چەشنى سەكەنەى ئەرض و سەماوات
 ھەلھات، كە ھىلالى خەمى ئەبرۆى موخەممەد
 كاسەى سەرم، كاسە، خولئەدا مەجمەرى گەردوون
 سەر مەستە، لە نەشئەى، گولى بۆى موخەممەد
 ئىعجازى دەم و دەستى، « مەسبحا و كەلىم »ى
 ھەر دوو دەمودەست، كەوتنە نازووى موخەممەد
 مەيدانى جىھان تەنگە، بەبى وادىي مەحشر
 بۆ بەرقى بۆراقى، تەكاپۆى موخەممەد
 لە كۆتاپىشدا گوتوویەتى:
 ئەم خەلقە، خوا، بۆيە ئەكا سەوقى مەعاصى
 تا دەرىكەوئى، قەدرى تەمەننايى موخەممەد
 ئەنگوشت نوماى خاتەمىيە، فەخرى رىسالەت

نه جمی که تیفی، مۆری موچه ششای موچه ممهد
 هاتیف ده لئی: بهم شیعره، ده کهن عالهمی بالا
 نه وصیفی جه لالی، پۆخی زیبای موچه ممهد
 مسوه ددهی صویحی ئەزلهی، موی موچه ممهد
 خورشیدی به یاضی ئەبه دی، پوی موچه ممهد

«107,16»

ههروهها، له هۆنراوهیهکی دیکه ی ئایینیدا، پوی له مهزارگه که ی
 په یامبهر کردووه، زۆر به کۆلۆدل، لئی پاراوته وه و گوتویه تی:
 یا موچه ممهد! پورهشی ده رگانه که ی تۆم، تۆبه بی
 هه رچی هه م، بی شک، سه گی ئاسانه که ی تۆم، تۆبه بی
 زه پرهبی شوعلی جه مالت، کائیناتی کرده نوو
 هه ر وه کوو زه پره، منیش په روانه که ی تۆم، تۆبه بی
 ئەنبیا، هه ر کهس به ئوممه تیا نه وه، وهک من ئەلین:
 نینتظار ی، هیممه تی مهردانه که ی تۆم، تۆبه بی
 ناسیخی جومله کیتاب و جامیعی جومله ی کیتاب
 کافریش بم، عاشقی قورئانه که ی تۆم، تۆبه بی
 سهیری ئەعمالم نه که م، دايم فوغان و ناله مه
 گه ر موفه پره ج بم، له سه ر په یمانه که ی تۆم، تۆبه بی
 هه ر به ئانی کاشیفی سپیری سه ماوات و مه له ک
 من وه کوو ئەفلاک و مه له ک، چه يرانه که ی تۆم، تۆبه بی
 خاتیمه تکیتشا، به فه رمانی هه موو پیغه مبه ران
 من وه کوو «مه هدی» له سه ر په یمانه که ی تۆم، تۆبه بی
 چه ژنی قوربانه، قه صابیش حازه، خۆزگه م به خۆم
 خۆم و ئەولادم، هه موو قوربانه که ی تۆم، تۆبه بی
 بی کهس و چه يران و سه رگهردانه «حه مدی» وهک عه رب
 ئەلئه مان، دهستی من و دامانه که ی تۆم، تۆبه بی

«388,16»

* * *

« بێخود »

« 1955- 1879 »

هۆنەرێکی کلاسیکی گوره‌بووه، له نیوهی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌مدا، نوێنهری سه‌رده‌می، قۆناغی هۆنراوه‌ی کلاسیکی کوردیی بووه، وه‌ک ته‌واوکه‌ری، سه‌رده‌می هۆنراوه‌ی کلاسیکی قوتابخانه‌ی « نالیی » وایه و له ههر دوو هۆنەر « مه‌حوی » و « ه‌ریق »وه، ئه‌و کاره‌ی وه‌رگرتوه. پتر، به هۆنراوه‌ی « لاهوتیی » ناویده‌کردوه.

دوکتۆر « م‌ارف خه‌زنه‌دار »، له باره‌ی « بێخود »وه نووسییوتی: (هۆنەر، به‌رده‌وامیی قوتابخانه‌ی « نالیی »یه، له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌یهم، له زۆربه‌ی تازه‌کردنه‌وه‌کانیدا سه‌ر نه‌که‌وتوه. له که‌میشیاندا، ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتبێ، له به‌کارهێنانی فه‌ره‌نگی هۆنراوه‌ی کلاسیکییدا سه‌رکه‌وتوه. ه‌رچ‌ی وشه‌ تازه‌کانه، له‌گه‌ڵ ته‌کنیک و ه‌ارمۆنیی گشتیی، ناوه‌وه‌ی هۆنراوه‌که رێک ناکه‌ون، با، هۆنەر له به‌کارهێنانیشیاندا سه‌رکه‌وتووبێ.) «333,51»

به‌لام، دید و بۆچوونی شه‌ره‌زایان، له سه‌ر هۆنراوه‌کانی « بێخود »، به ه‌ر شتیه‌یه‌بێ، نکوولیی له‌وه ناکرێ، هۆنەرێکی گه‌وره‌ی « لاهوتیی » کوردبووه. گه‌لێ هۆنراوه‌ی خواپه‌رستی و فه‌لسه‌فیی داناوه. بۆیه، هۆنەرێکی ناسراوی وه‌ک: « که‌مالیی » گوتوویه‌تی: « عیسا »، به پێغه‌مبه‌ری عروجی کردبووه ئاسمان، ئه‌م به‌ شاعیریی) «52,27»

زۆربه‌ی زۆری هۆنراوه‌کانی « بێخود »، خۆیان له هۆنراوه‌ی ئایینییدا ده‌بینن. جا، ئایا ه‌ر خۆی ویستویه‌تی، ئه‌و جۆره هۆنراوانه بلێ؟ یا، وه‌ک ده‌لێن: (له سالی « 1900 »دا، که له « هه‌له‌بجه » حاکم بوو، کچێکی ماره‌کردوه، ئه‌و کچه، به‌ پروداوێک مردووه، له‌و کاته‌وه، له هۆنراوه‌ووتن ساردبووه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر تاکوته‌را، ئه‌گینا، له هۆنراوه‌ی ئایینی به‌و لاره‌، هۆنراوه‌ی تری نه‌نووسیوه.) «64,64»

له‌وانه‌یه، له ئه‌نجامی ئه‌و کاره‌ساته‌دا، « بێخود »، تووشی ره‌شبینی و سستی بووبێ. بۆیه، هۆنراوه‌ی رۆمانسی و نیشتمانیی، زۆر که‌م

گوتووہ. بہ لآم، گہلئ ہونراوہی بہرزی، لہ « ستاییشی یہزدان، خوشہویستی بہیامبہری ئیسلام، یارانہی و پیواچاکان » دا داناوہ. ہونہر، شہش پینجخشتہکی، لہ سہر ہونراوہیہکی « مہلا عہدولعہزیزی مفتیی - فہوزیی » برا گہورہی داناوہ. لہو ہونراوہیہدا زور بہ جوانیی، لہ تاکوتہنیایی بہروردگار و خوشہویستی بہیامبہرہکھی دواوہ و گوتووہتی:

ئہی خودا! ئہی رافییعی، نو سہقفی گہردوون، بتی عہمد!
 نیعمہتت بق ئیمہ، « لا یوحصا »، صیفاتت، « لا یوعد »
 « شوکور لیلاہ »، تا دہوامیبی، لہگہل پوچا جہسہد
 پر زمان و دلہما یا رہب! « قول ہوہ ئہللاہو ئہعہد »
 نیکر و فیکری ظاہیر و باطینہما، « ئہللاہو ئہلصہمد »

بتی کس و بتی مال و جاہم، « یا رہسوولہ لآلا » دہخیل
 زور فہقیر و بتی پہناہم، « یا رہسوولہ لآلا » دہخیل
 توی بہ « وہ لآلا »، خضری راہم، « یا رہسوولہ لآلا » دہخیل
 رتگہ لی ونبوی گوناہم، « یا رہسوولہ لآلا » دہخیل
 وا لہ دہشتی چوئی عیصیانا، خہریک ماوم، مہدہد
 لہ کوٹاییشدا گوتووہتی:
 ئہو حہکیمانہی، کہ کہ شافی ہہموو وشک و تہرن
 مووشکافی نوقطہنوقطہی، حکمہتی بہحر و بہرن
 عالمی دانا، گہر ئہہلی چاکہ، یا ئہہلی شہرن
 مہشریق و مہغریب، لہ دہرکی ذاتی تو، کوئر و کہرن
 « لہم یہلید »، وہ لآلاہو، ئہزلہ چہشتت، « وہ لہم یولہد » ئہبہد

« فہوزی: یا! وا، رادیوی لوطفی خودا، بتی باتری
 ہاتہ سہر ئیخباری عہفووی تو، نیہان و ظاہیری
 توش، لہ غہزنہینی ئہنادا، لیدہ تہپلی نادری
 عاقیبہت، « مہحموود » ہی کردی، چونکہ، « ئیخلاص » ناخری
 « لہم یہکون لہ ہو »، کاری پتکھینای، لہگہل « کوفوہن ئہعہد »
 «32-31.8»

له هۆنراوهی « لهو پۆژهوه پۆیشتوووه »دا، به یازده چوارینه، زۆر به شتیوهیهکی جوان و رازاوه، وهک موسولمانیکی راستهقینه، ههستی دل و دهروونی تایبهتی خۆی، به رانبهر خۆشهویستی په یامبهه دهربریوه و گوتویهتی:

لهو پۆژهوه پۆیشتوووه، تۆراوه دلی من
 ههر چهند ئهگه پۆیم، بۆ سهر و شوین ماوه دلی من
 ناخۆ، به چ شاخیکه وه، گیرساوه دلی من
 یاخۆ، به چ داخیکه وه، سووتاوه دلی من
 * * *

ئهو هه مدهمی غه مخوار و نه دیمی منه، یا رهه
 ئهو مه حره می ئه سرار و قه دیمی منه، یا رهه
 ئهو گه وهه ری شه هوار و یه تیمی منه، یا رهه
 که وتۆته چ به حریکه وه، خنکاوه دلی من
 * * *

« مه جنوون »ی دوو گیسووی، چ « له یلا »یه که ناخۆ
 یا، « وامیق »ی جادووی، چ « عه زرا »یه که ناخۆ
 دیتوانه ی ئاهووی، چ سه حراییکه ناخۆ
 کام چیه ره په ری دیوه، که ترساوه دلی من
 * * *

ئه تلپته وه، گاهێ به خه یالی خه ط و خالی
 ئه خولپته وه، گاهێ به چرای شه و قی جه مالی
 نازانی، ئه گه چۆنه، به دهس ده رده وه حالی
 وهک پووش و په لاشیکه، به ده م باوه دلی من
 * * *

لهو چۆل و بیابانه ئه بی، یا وه ری کتێ بی؟
 یا، به و که ژ و کێوانه وه، سه و داسه ری کتێ بی؟
 یا، له ته له ت و ئه فگاری، موژه ی خه نه جهری کتێ بی؟
 چۆن ماوه، له سه د لاوه، که کوژراوه دلی من؟
 * * *

بۆچی نه رژۆی، سهیلی سروشکم وهکوو باران؟
بۆچی وهکوو «یه عقووب»، نه بمه شوهرهیی شاران؟
لهو «یوسف» پرسسیومه، له بیگانه و یاران
هرگیز نییه سوواخی، له هیچ لاوه دلی من
* * *

بۆ خۆی بگریم، یا، نه فهسی پهرده درای
یا، بۆ جگهری کونکون و سهه پاره کراوی
چی کردووه، یا رهه! که خه و خواردن و ناوی
دایم غهه و بیداری و خویناوه دلی من؟
* * *

چ بکهه؟ چ بلیم؟ بۆ دله کهه کارییه دردم
شاهیدی من، مووی سپیی و چیه رهیی زهردم
خۆپایی نییه، نالهی گهرم و دهمی سهردم
هه له بهت، به به لاییکه وه ئالاوه دلی من
* * *

ئهو سینه، له غهش خالییه، ئهو بی رۆکینه
ئهو خادیمی، شه رعی نه به ویی و میللهت و دینه
مه علوم چووه، بۆ خزمهتی سالاری «مه دینه»
وامزانی، که فهوتاووه، نه فهوتاووه دلی من
* * *

قوربانی کهستی بم، که به قوربانی نه بی بی
وهک بهنده، سهگی دهه رگههی، شاهی عه ره بیی بی
شاهی عه ره بیی، یه عنی «قورهیشیی» نه سه بیی بی
جه رگی، به دوو ئه برۆی ئه وه، جنراوه دلی من
* * *

ذاتیکی وه های گرتووه، رۆحم به فیدای ئه
شاهان، شهو و رۆژ، دینه قهدهم بۆسیی گه دای ئه
«بیخود»! مه به نیت، به ئومید و به ته مای ئه
ناییته وه لات، گه سه ری داناوه دلی من
* * *

«68-66.8»

ههروهها، له هۆنراوهیهکی دیکهشدا، به نو دێر هۆنراوه، زۆر به جوانیی، ستاییشی په یامبهری کردووه و گوتویهتی:

ئه گهر شاهم، وه گهر شاهین و بازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
وهههه ن ئاواره و هیلانه وازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
به رۆژ، په روانه یهکی دلشکاو و بێ پهڕ و بالم
به شهو، شه معیککی پر سۆز و گودازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
له تیغی قههر و روتبهی، ئیلتفاتی تۆویه قوربان
ئه گهر، گهردهن که چم، یا سهرفرازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
به وهرچهرخاندنیتکی رووت، ههتا، ههه که وتووم بێ ناز
به لوظفیکت، له عالهه بێ نیازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
له تیکۆشینیی رزگاریی منی ئاوارهدا، کولیبوون
هه موو با پیرهکانی دلنه وازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
ئیترا، ههه خۆت ئه بێ، چارم بفرمووی، چونکه، ههه خۆتی
تکاکارم، موعینم، چاره سازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
ئه زانم، خۆ خیلای ئه مری تۆم، زۆر کردووه، ئه ماما
کۆری خۆتم، به لوظفی تۆ ئه نازم، « یا رهسوول ئه لالا »!
نه جاتم گهر بدهی زوو، بۆ طه وافت حاضرم، یه عینی
به که عبهی رووت، رووه و خاکی « حیجاز » م. « یا رهسوول ئه لالا »!
غولامیکم، ئه و، خۆم خسته قاپیی غیرهتی تۆوه
به ناو « مه محمود » م، ئه ماما، ههه « ئه یاز » م، « یا رهسوول ئه لالا »!
«78-77,8»

* * *

« ش ————— اهۆ »

« 1971 - 1882 »

هۆنهرتكي زىنگ و زانا، دلتەر و زمانشىرىن بووه. له بوارى هۆنراوهداناندا، سوارچاكتىكى چاپوك و چالاک بووه، گهلى هۆنراوهى « تهر و ئاودار، بهرز و ناسک، رىک و رهوان »ى ههيه. هۆنراوهى رۆمانسىي، بهشى زۆرى، بهرهمهکانى دادهپۆشى، پاشان، ئايىنى و نىشمانيى دى.

بى گومان، « شاهۆ »ى هۆنەر، له بهرهبايىكى مهلا و له بنه مالهيهكى موسولمان بووه. دايكى، كچى « شىخ عومهرى بياره » بووه. هر چهنده، هۆنەر مهلا نه بووه، بهلام، له هه مووژيانيدا، له رىبازى نىسلام و خواپهرستىي لای نه داوه. به تايبه تىي، حه فده سالى، دوايى ته مهنى خۆي، بۆ خواپهرستىييهكى ته واو ته رخانكر دووه. بۆيه، كارتىكى سه ير نىيه، گهر به دهيان، هۆنراوهى ئايىنى وهك: « خوا بۆ تۆ نىيه و نابى، په نام هىنايه بهر قاپىت، يا ره سوله لالا، يا خوا، ره بى هر چهنده، روورەشى ديوانتم، سه روهرى عالم، سه د كه من، رووم له قاپى تۆيه، ئىلاهى، ره بى تۆ پشت و په نامى، رووى دلم، بهنده عه بديكى زه لىلم، ئامالى بهنده، كۆيله يه كم، ئىلاهى، غه بى قاپى ره حمه ت، موسولمانم، خوايا ... » دانابى. به لى، كارتىكى سه ير نىيه، گهر، زۆربه ي ئه و هۆنراوانهش، له پارانه وه و لالانه وه پىكه اتىن، خۆشى، به روويه كى رهش و موويه كى سپىيه وه، له بهر قاپى پر له سۆزى په روهر دكار، به ماتومه لوولى و هستانى، دهسى پارانه وهى، به ره و ئاسمانى به رىن، بهر زكر دىته وه، ستايىشى په يامبه ر و يارانى كر دى و گو تىتى:

په نام هىنايه، بهر قاپىت، به ناله و شىوه ن و زارىي
هزاران ده فعه، يا ره بى! به هىواى ره حم و رىزگارىي
ئه گهر چى، شه رمه سارم، روورەشى ديوانى تۆم، ئه مئا
به رامبه ر عه فوى تۆ، وه زنى چىيه، بارى گونا هبارىي؟

به رەحمی واسیعی عامت، بەزەبیت گەر نەئێ پێما
 پەنا، بۆ کێ بەرم، بۆ دەردی خۆم، کێ بێ بکا چاری؟
 پەنا خۆتی، خوا خۆتی، هەموو کاری، بە دەست خۆتە
 ئەگەر، من « موزنیب »م، خۆ تۆ، خوداوەندیکی غەفاری
 «12،32»

یا، ڕووی لە بارهگەیی پیرۆزی پەيامبەر کردووه، بە « یا رەسولەللا »
 هاواری لێ کردووه و گوتوویهتی:
 یا رەسولەللا! دەخێلەک، سەرورەری دونیا و دین
 پێشەوا و خەتمی عومومی، ئەنبیا و مورسەلین
 فەخری گشتی کائیناتی، سەبیدی « جین و بەشەر »
 تاقە مەحبوبی خوداوەند، رەحمەتی بۆ عالەمین
 تۆی، ئومێدی بێ ئومێدان، رەههیری رێگەیی نەجات
 ڕۆژی ڕووناکی هیدایەت، مەقتەدای مۆتەقین
 «14،32»

هەر وهه‌ها، هۆنراوه‌ی « ڕووم لە قاپی تۆیه‌ی »ی، بە شەش دێر
 ڕازاندۆتەوه و گوتوویهتی:
 ڕووم لە قاپی تۆیه، رەبیبی! وام لە بەر دیوانتا
 کەوتوم وەک سەک، لە سایه‌ی ستیهری قورئانتا
 تۆ پەناهی، بێ پەناهی و بەنده‌ی ڕووسیات
 غه‌یری تۆ، نیمه‌ پەناهی، من لە ژێر ئاسمانتا
 سەد کە نامە‌ی کردەوه‌م، رەشتر لە ڕووی خۆمه‌، بەلام
 سەهله‌ شۆزینی، لە دهریای بێ په‌یی ئیحسانتا
 باوهرم وایه‌، بە نه‌صی ئایه‌تی « لا ته‌قنه‌طو »ت
 « مؤمنیان » نابێ، موعه‌ذەب بن، لە ناو زیندانتا
 تۆ کە فەرمووته: ئەبەخشم گشت گوناھی « مؤمنین »
 بەنده‌، چۆن بێ بەش ئەفرمووریم، لە ناو « غورانتا »
 گەر، ببه‌خشی جورمی « شاھۆ »، هیچی کەم نابیتەوه
 به‌حری رەحمی بێ په‌ی و ئەلطفای بێ پایانتا
 زۆر به‌ی هۆنراوه‌ ئایینییه‌کانی « شاھۆ »، لە پارانه‌وه و لالانه‌وه
 پێکهاتووه. بەلام، کاتی ستاییشی پەيامبەری کردووه، سەرەتا، پێیدا
 «50،32»

هه‌آداوه، پاشان، لیتی پاراوه‌ته‌وه، به چامه‌یه‌کی حه‌فده دێرپی، ڕووی له « سه‌روه‌ری عالهم » کردووه و گوتووێه‌تی:
 واقیعهن، تۆ خاته‌می پێغه‌مبه‌ران بوویت و وه‌لێ
 ئەو دهمه‌ی تۆ بووی، نه‌ « ئاده‌م » بوو، نه‌ باقی ئەنبیا
 یا ڕه‌سوله‌للا! ده‌خيلتېم، ذه‌لیل و بێ کهم
 غه‌یری قابی لوطفی تۆ، ده‌ستم له‌ هه‌ر لایه‌ک یرا
 شه‌رمه‌ساره‌ خوار و عوصیانبار و به‌دکارم، وه‌لێ
 ده‌ست و پێم به‌سراوه، وا که‌وتوووه‌ به‌ر داوی به‌ لا
 نه‌فس و شه‌یتانی له‌عینم، وا به‌ سه‌رما ظالم‌ن
 ده‌وره‌یان داوم، به‌ دايم ميثلی شیر و ئەژده‌ها
 موسته‌حه‌قی قه‌طره‌یه‌ک ڕه‌حمم، له‌ ده‌ریای لوطفی تۆ
 نابێ مه‌ئیسوم بکه‌ی، ئەي شاهي به‌ عدل و صه‌فا
 که‌لبی ده‌رگای خۆته « شایق »، مولته‌جی نابێ به‌ که‌س
 سا به‌ هاوارێق وه‌ره، قوربان! ئەتۆ و ذاتی خوا
 «36-35،32»

له چامه‌ی « بۆ پێغه‌مبه‌ر »دا، به‌ نۆژده دێر هۆنراوه، باسی که‌وره‌یی و
 خۆشه‌ویستی په‌یامبه‌ری کردووه. پله‌ویایه‌ی په‌یامبه‌ری، لای یه‌زدان
 ده‌رخستووه. پاشان، دانی به‌ گوناوه‌کانی خۆیدا ناوه، له‌ په‌یامبه‌ر
 پاراوه‌ته‌وه، تا لای په‌روه‌ردگار، تکای لێبووردنی بۆ بکا و گوتووێه‌تی:
 ئەم « کۆیله‌یه‌ت »، که‌ « تووله‌سه‌گی » ئاستانه
 موحتاجی « لوقمه‌یه‌که‌ »، له‌ خوانی به‌راتی تۆ
 هیوام به‌ لوطف و مه‌رحمه‌تی، ذاتی تۆیه‌ من
 چونکی، په‌ناهی کۆمه‌لی، گشت عاصیانی تۆ
 هه‌ر چه‌نده، « سیایه‌ » نامه‌ی ڕه‌فتار و کرده‌وهم
 خۆ مولته‌جیم به‌ ذاتی، « عه‌ظیم ئەلصفا‌ت »ی تۆ
 فریامکه‌وه، بفرموو، بشۆرێ به‌ ئاوی « عه‌فو »
 ئەي ئەو که‌سه‌ی، که‌ عه‌ینی حه‌یاته‌ مه‌ماتی تۆ!
 چاوی، له‌ ڕه‌حمی ئێوه‌یه « شاهۆ »، که‌ لای « خوا »
 ڕهد ناکرێته‌وه، « طه‌له‌ب و خواهیشانی » تۆ
 «123-122،32»
 * * *

« فانیسی »

« 1883 - 1983 »

هۆنەر، ماوهی سه‌د سالی ریک ژیاوه و زۆربهی زۆری ژیاانی خۆی، به « مەلایه‌تی » یه‌وه به‌سه‌ربردووه. هەر چوار زمانی « کوردیی، عه‌ره‌بیی، فارسیی و توورکیی »، به باشیی زانیوه. له ژیاانی خۆیدا، دوو به‌ره‌می « ژیاانی ئینسان و شه‌رحی ذات نه‌لشفا »، به کوردیی نووسیوه. سێ به‌ره‌می ئایینی « فارمووده‌کانی پتغه‌مبه‌ر، جامع نه‌لصه‌غیر و چامه‌ی بوودییه »، له زمانی « عه‌ره‌بیی » یه‌وه، بۆ سه‌ر زمانی « کوردیی » وه‌رگێراوه. سێ به‌ره‌می « به‌لاغه‌ت، نه‌ظمی ته‌ه‌ذیب نه‌له‌نطق و مه‌نه‌ه‌ج نه‌له‌حقه‌قیقه »، به زمانی « عه‌ره‌بیی » نووسیوه. چوار به‌ره‌مه‌یشی « شه‌رحی له‌وائح، شه‌رحی له‌مه‌عات، مه‌نظومه‌ی ته‌وحیدییه‌ی فه‌ریده‌ددینی عه‌طار و چوارینه‌کانی عومه‌ر نه‌لخیا »، له زمانی « فارسیی » یه‌وه، بۆ سه‌ر زمانی « عه‌ره‌بیی » وه‌رگێراوه. وه‌ک نه‌وه‌ی، « کوردیی » زمان نه‌بووی! یا، رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد، زمانی « عه‌ره‌بیی » یان، به باشیی زانیبۆ و لێی تیکه‌پشتن! یا، پتویستیان به‌و به‌ره‌مانه‌ نه‌بووی! هه‌لبه‌ته، هۆنەر وه‌ک مەلایه‌کی موسولمان، پتر، بیرى له ئایینه‌که‌ی کردۆته‌وه، وه‌ک له‌وه‌ی، بیرى له زمان و به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی کردبیتته‌وه! به‌لام، له‌وه‌ ده‌چۆ، ئاین، مرۆ له ئاستی نه‌ته‌وه و نیشتماندا، کوێرکا!
له‌ بواری هۆنراوه‌دانانیشدا، هێندێ تیکه‌له‌هۆنراوه‌ی، به زمانه‌کانی « کوردیی – فارسیی، کوردیی – عه‌ره‌بیی، کوردیی – توورکیی » داناوه. جگه‌ له‌وه‌ی، به زمانی دایک، چهن هۆنراوه‌یه‌کی گوتووه، که‌لێ هۆنراوه‌شی، به هەر سێ زمانی « عه‌ره‌بیی، فارسیی و توورکیی »ش داناوه. ته‌نیا هەر، به زمانی « عه‌ره‌بیی » و له په‌رتووکى « نه‌له‌نظوم فى نه‌لعقود »دا، « 587 » دپه‌ر هۆنراوه‌ی هۆنیوه‌ته‌وه! « 8،43 »

هۆنەر، له چوارینتێکدا، ستاییشیکێ به یامبهری کردووه و گوتووویهتی:
ئهی له ئه ندامی « مه دینه » جیسمی تۆ، پۆخی په وان
دینی پاکت، دایه بهر خۆی قاف، تا قافی جیهان
مه ه له ئیعجازت، دوو لهت بوو، دینی گرته ناوه خۆی
مهسکهنت، بوونی « مه دینه »، قابه قه و سه ینت مه کان
«15,43»

ههروهها، به چوارینتیکێ دیکهش، پاراوتهوه و گوتووویهتی:
ئهی کهرهمت، هه م نه فه سی بی که سان
بی توو نییه، هیچ کهسی بی که سان
بی که سم و هه م نه فه سم، هه ر ئه تووی
روو له چه که م؟ ئهی کهسی هه ر بی که سان!
«36,43»

هه ر چه نده، هۆنراوه کانی، له پرووی هونه ربییه وه، تا ئه ندازه یه کی زۆر
لاوازن، زمانه که ی پوخت نییه و زمانی ناخافتنیشی به کاره ی ناوه .
به لام، هه ر چۆن بی، له پرووی مه به ست و واتاره، ئه وه ی ویستوو یه تی،
به خۆینه ری که یاندووه! بۆ نمونه: به دوو هۆنراوه، ستاییشی خوای
که وه ی کردووه و له هه ر یه کتیکیاندا، به سی دێر گوتوو یه تی:
مادامه، ترس نه ما، له غه یری ذاتی سه مه د
له هه ر زه مان، هه ر ده لیم: یا سه مه د و یا ئه حه د
مه عنای ئه حه د: ذاتی ئه و، له هه ر شتیک ته نیایه
مه عنای سه مه د: بی فه راغ، جیی ماسوی نه مایه
هه ر ئه و هه یه، بانگی که ی، بۆ هه ر مه قصه دی هه بی
دونی وه ی یا ئوخروه ی، بۆ هه ر کارێ که ده تی
«37,43»

له هه ر شتی دیار بی، دیاره پرووی حه بیبم
ته ماشایکه، له هه ر روو، ئهی برای صاحب هی مه ت !
وجودی تۆش، نه ینوکه، بۆ پرووی ذاتی پاکی
بی له جه مال نابین، له هیچ صاحب زه کاوه ت
که ر، تۆ صاحب نه ظه ربی، ده بینی صوره تی ئه و
له سه ر تا قه ده می خۆت، دیاره به صه راحه ت
«42,43»

پاشان، به چامه‌یه‌ک، ستاییشی په‌یامبه‌ری کردووه و به‌حهوت دتیره
هوئراوه گوتوو‌یه‌تی:

نه‌ی موحه‌مه‌د! گهر دهرمه‌کی، پوو له‌کی که‌م؟ بچمه کوئی؟

خو، گه‌دای دهروزه‌یی تو، بالاتری ههر پادشا

« غه‌وشی نه‌عظمه » ! تو کو‌ری، دل‌سو‌زی نه‌م ذات‌ی مه‌ده‌د

بو ده‌وای دهردم بیارپ‌توه، له‌ دهرگانه‌ی خودا

بی قه‌رار و دهرده‌دار و دل‌فگار، ئیم‌رۆ منم

نه‌ی خوداوه‌ندی شیفاده‌ر! پیم‌که‌رم‌که‌یه‌ک ده‌وا

تا‌کوو ما‌چکه‌م، خاکی دهرگای، « نه‌حمه‌د » بی موختاری توو

خاکی ئیک‌سیره، له‌ بو‌ نه‌واعی دهردی بی شیفا

من، به‌ رووی ره‌شمه‌وه، دیمه‌لات، چی لیم‌بکه‌ی

چونکی، شک‌نا‌به‌م، چه‌ جی‌گای ت‌ر‌حه‌بی‌بی کی‌بریا!

چوو‌مه‌ لای، پۆ‌زی فیراقم، دهردی هیجرم‌عه‌رض کرد

وه‌صلی من‌یه‌ک‌سانه‌ فهرمووی، بو‌ هه‌موو نه‌هلی منا

« فانیی » ! یا دهرمانی دهردت، ههر له‌یه‌ک جی‌گایه‌ به‌س

تا‌کوو ماوی، ههر بکه‌ی هاوار، خودا هاوار، خودا ! «40،43-41»

وه‌ک دید‌یکی فه‌لسه‌فیی و ئایینی، له‌ سه‌ر بوونی مرۆف و یه‌ک‌یتی
خوداش، له‌ دوو هوئراوه‌ی جیاوازا گوتوو‌یه‌تی:

به‌ بیرت دئ، که‌ هاتییبه‌ رووی دونیا

له‌ گریان بووی و‌عالم بو‌ تو‌ خه‌ندان

که‌ مر‌دیشی، یه‌قینه‌ پتکه‌نینت

له‌ خزم و دۆسته‌کانیشی، شین و گریان «43،43»

نه‌شکالی‌عالم، شووشه‌ی گوناگون

وه‌ک پڑا سه‌ریان، شو‌عه‌ی پۆ‌زی روون

له‌ ههر شووشه‌ی، بی‌که‌م و زیاد

ههر‌عه‌ینی شو‌عه‌ی، خو‌ی تیا نواند

به‌ ره‌نگی شووشه‌، چی زهر‌د بی، چی سو‌ر

چی سه‌بی، چی ره‌ش، چی سه‌ب‌ز و چی بو‌ر «44،43»

* * *

« کەسە ئالىي »

« 1974 - 1886 »

زۆربەي ھەرە زۆرى ھۆنراوھەکانى، لە زەرباي ئەفەين و دلدارییدا نغووم بوون. چەن ھۆنراوھەيەکی کەمى، بۆ نەتەوھ و نیشتمانە کەي گوتووه. ھەرۆھەا، چەن ھۆنراوھە کيشى، لە ستاييشى يەزدان، پەيامبەر و پياوچاگاندا داناوھ. بەلام، لە گەل ئەوھشدا، پياويکی موسولمان و خواپەرستبووه. تەنانەت، دانى بە ھەلە و گوناھەکانى خۆشیدا ناوھ، لە سۆز و مېھرەبانيي يەزدانیش، بى ھیوا نەبووه و بە دوو دېرە ھۆنراوھ گوتوويەتى:

لە دەشتى مەعصیيەتدا، تاكوو توانیم، ئەسبى خۆم رانى
بە جېمھیتنا، ھەموو کردار و پيشەي پيسى شەيتانىي
لە گەل ئەم حالەشا، يا رەب ! لە عەفوت ناوئمتد نايم
کە چونکە تۆم ھەميشە، ھەر بە تەنيا و تاک و حەق زانى « 142,49 »

جگە لەوھى، بە شەش دېرە ھۆنراوھى دیکە، باسى خۆي بۆ کردووين،
لە دوو دېرى کۆتاييشدا، پتر خۆي پى ناساندووين و گوتوويەتى:
خۆ « يەزید » نيم، تاكوو بيمە، دوژمنى ئالى « عەلى »
شیت نەبووم، تابى عەزابى ذاتى ئەللاھم نيبە
من سەگى قاپى، « پەسوولە لالا » و ئەولادى « عەلى » م
بەندەيى زارم، خەيالى روتبە و جاھم نيبە « 114,49 »

لە باسى پەيامبەريشدا، بە چوارینەيەک گوتوويەتى:
نەگەم، گەر مەدحى ئەو ذاتەي، کە فەخرى جين و ئينسانە
مەلین، خەلکە « کەمالىي »، کافر و بى دين و ئيمانە
گونەھکارم، دەمم پيسە، ئەگەر، ناوى نەبەم حەقمە
چ مەدحىکى بگەم! خۆ مەدحى ئەو، ئاياتى قورئانە « 115,49 »

کاتیکیش، « کهمالیی »، رووی له دەرگهی پر له سۆزی یەزدان کردوو
 و پاراوتەتو، بە دوو دێر هۆنراوە گوتوو یەتی:
 یا رەب! ئەزانم، کە تۆ خەبیری
 خالقی هەموو، خەلقی بەصیری
 بۆ رجا هێنام، وا بۆ خزمەتت
 کوژی و روورەشی و مووی سپیی و پیری

«144,49»

دەربارەى خواناسیی راستەقینەش، بە چوار دێر هۆنراوە گوتوو یەتی:
 خودا ناناسرێ، بە لیباسی چاو
 بە خەرقەى دپاو، جل پینەکراو
 بە شەرتی، خودا بناسی بە حەق
 لە بەرکە، بەرگی سوورمە و نیستەبەرەق
 بە کلۆی قووچی، ئاوێنە لەسەر
 بە عەسا و کەولێ، پێستی بزێ و مەر
 لەمانە هەموو، سەرفی نەظەرکە
 بە دلّ خواناسبە، شەپقە لە سەرکە

«178,49»

وا دیارە، « کهمالیی » هۆنەر، « شیخ عەبدولقادرى گەیلانیی » زۆر
 خۆشویستوو و گەلێ پێوهی سەرسامبوو! بۆیە، وا بەو شیوه بەرز و
 جوانە، بە دە ێرە هۆنراوە، ستاییشیکردوو و گوتوو یەتی:
 سەرداری ئەولیاى جیهانیی، پیشەوایە غەوٹ
 بۆ گومبووانی راهی هودا، رەهنمایە غەوٹ
 ئەولادی فەخری عالەمە، سەردارە، سەبیدە
 نووری دوو دیدەى، حوسنی مەحەببەتە غەوٹ
 شابازی عەرشى حەضرەتى، ذاتى ئیلاهیە
 یەعنى، بە جوملە سەرپی خودا، ئاشنایە غەوٹ
 « صەنعان »، خیلافی ئەمری ئەوی کرد، بوو بە گەور
 ئەمری، هەتاکوو رۆژی قیامەت، رەوایە غەوٹ
 دەرمانی دەردی مەینەتی، دنیا و ناخیرەت
 قوربانیم، لە لای ئەو، موشکیل گوشایە غەوٹ

بۆ تەوفى رەھمىي ئەو، دائىم مەلائىكە
 شەرىپانە، پادشاھى مەلائىك، سوپايە غەوٹ
 پشت و پەناھى بى كەس و دامامى عالەمە
 پەيوەستە، دەستگىرى ھەزار و گەدایە غەوٹ
 مردووى زىندووكردەو، وەك ھەزەرەتى « مەسىح »
 واقىف بە سەرپى، بارەگەھى كىبرىايە غەوٹ
 كەناسى بەردەرى ئەو، شاھانى روى جىھان
 بۆ ژانى دىدە، خاكى دەرى، تووتىايە غەوٹ
 «67.49»

ھەرۋەھا، ھۆنراوہىكى زۆر ناسك و نايابىشى، لە ستايشى « كاك
 ئەحمەدى شىخ »دا ھۆنىوہتەوہ و بە دە دىر گوتوويەتى:
 گوڭ و گولالەى بەھارم ناوئى، بى تۆ، ئەى نىگارى من !
 گولى رووتە عەزىزم ! خو گوڭ و گولالەى بەھارى من
 بە ماچىكى دەمت، گەر بىت و تۆ، چارە نەكەى دەرم
 لە رۆژى مەحشەرا، ئەكرى بەرۆكت، گىانى زارى من
 بە يەك لەحظە، لە گەردوون تىپەرى، بۆ عەرشى ئەعلا چوو
 فىداتم، شاھبازى عەرش و شىرىن شاسوارى من
 سەگى دەرگانەكەى، « كاك ئەحمەدى شىخ »م، تەمادارم
 تكاى عەفووم بگە، رۆژى جەزا « شىخ »م ! لای كردگارى من
 رەئىسى ئەوليايە، قوطبە، بەعنى: واريشى « عەوٹ »
 پەناھ و پشتىوانى كورد، ماىەى ئىفتىخارى من
 ئەكەم رۆحم فىدای ئەولادى، لاكەن، پىرم و كوئىرم
 نىيە لايىق، بە قوربانى بىي، گىانى ھەژارى من
 «95.49»

* * *

« چرو » ————— « تانی »

« 1890 - 1963 »

له نیو کۆشی بنه ماله یه کی موسولماندا، چاوی به زیان هه لێناوه. پشتاوست، هر « مهلا » بوون. له بهر نه وه، شتیکی سهیر نییه، گهر، هۆنراوه ی ئایینی گوتبێ، له یهزدانی مهزن پارا بێته وه، ستاییشی په یامبه ر و پیاو چا کانی کردبێ.

له چامه ی « حهوت چینی چیمه ن » دا، به « 131 » دێر هۆنراوه، له یهزدان پارا وه ته وه، تا، له گونا هه کانی خۆشبێ. هانای بۆ په یامبه ر بر دووه، تا، لای خوا تکای بۆ بکا، بهر سۆز و میهره بانایی خۆی بخا! به چاولیکه ریی، له خواناس و سۆفیییه کی وهک « مه حوی »، سهرا پای چامه که ی، به ستاییشی په رده ر دگاری مهزن و په یامبه ری خۆشه ویست پارا نده ته وه، له چینی شه شه مدا پارا وه ته وه و گوتوویه تی:

چ ژهنگینه، دهر و ناوم، ده لێتی، لێیدا وه مۆزانه

عیلاجم، هر له خوا پارانه وه و ئیقراری تاوانه

قسه م زل، هیچ له بارمدا نییه، بمبێ نه گهر

ره قیبان، رق، نه گهر بگرن، بدهن لیم تانه، هه قیانه

دهم، گهر چی ته ره، کاسه م، گه لێ وشکه گه لێ، یه عنی

قسه م، شیرین و خۆشه، کرده وم، زۆر تال و ناجوانه

له ئاداب و شیعارا، بێ شعور و بێ نه ده ب ماوم

دهر و ژووری و جوو دم دهر ده، زۆر دامای دهر مانه

نه گهر چی، قه ول و فیللم ظاهیرا، تۆزێ له پتی شه ره

به لام، سه ر تا به پیم، نوقمی گونا ه و فیسق و « عوصیان »

نه گهر چی، شه ره ساری باری نه تواری به دم، نه ماما

بیحه مدیللا، عه قیده م صافه، قه لبم زه رفی ئیمانه

شوگور، ئیسته له ئیسلام، ده مینێ حوسنی نه نجام

نه گهر، ئیمدادی هادیی بێ، حیمایه یکا چ ئاسانه « 95-94, 12 »

پاشان، له « چینی ههوتهم »دا، په نای بۆ په یامبهر بردووه و
گوتوویه تی:

له مه حشه ردا، شه فاعه تکر دنی طاها، پچامانه
که عزم و هیممه تی، بۆ ئوممه تی دامووی، دهرمانه
شه فیعی « په حمه تو لیلعاله مین » بی، غیره تی وایه
نه بی پازی، ببینی ئوممه تی، دوو چاری خوسرانه
شه فاعه تیه ئوممیدم، گهر چی، بی مایه م له پهیره ویا
که نه و کانی که ره م، ده سمایه ی په حمی که دایانه
به جاهی خۆت، له پۆزی « ئومه تی »، « و ئیشفع ته شفیع »دا
له هاوارم وهره، ومختی، جه نابت صه دری دیوانه
له دنیا، ریققه تت هه تتا به کافر بوو، له وه و دنیا
له به دکارانی ئوممه ت مژده، په محمت مه عدهن و کانه
به وه عده ی « سه وفه یوعطیکه » و « فه ته رضا »، خوا که مژده ویدا
بنازن، ئوممه تانی « مصطفا »، خۆشی له خۆمانه
خودایی، په حمی وا، پیغه مبه ری، دل سوژی ئاوابی
به دوری دامه نی، کتوی گونا ه، ئه ر بی به زیانه « 101-100، 12 »

له کۆتایی، چامه دورودر ژه که شهیدا، به چاو تکه ریی له « مه حویی »،
جاریکی دیکه، ده سی به دامینی په یامبهر وه گرتووه و گوتوویه تی:
فه رامۆشم مه که، « یا ئه کره م ئه لخلق » ! له وه و دنیا
ئه گهر، تو « صه در »ی، من وه ک « زهره »، هه ر ده ستم به دامانه
ئه یا « فه خر ئه لعه ره ب » ! من چاوهر پی لوطفم، که هاوناوم
به ناوت، گهر چی کوردم، نیسه به تی ئه صلّم « چروستان »
له ئادابی طه ریقته ت، که ته ریقم، وشکه ئی خلاصیم
به ده رگای شای « بوخاریی »، بازی ئه شه به « غه وشی که یلان »
دوعای خیرم رجایه، ئه ی برا گه ل ! بۆم بکه ن خیره
ئه گهر چی شهیره کانه م، وه ک دلم خاو و په رتیشه نه « 107، 12 »

* * *

« ف وواد »

« 1925 - 1892 »

كه‌لێ هۆنراوه‌ی، به « كوردیی، فارسیی و تووركیی » هۆنیه‌ته‌وه. هۆنراوه‌كانی پتر، له خولگه‌ی رۆمانسیی و نیشتمانیییدا ده‌خولینه‌وه. شوینپه‌نجه‌ی « نالیی »، به بیرو و هۆنراوه‌كانیییه‌وه دیاره. له‌كه‌ل ئه‌وه‌شدا، « فوواد »، هیندێ هۆنراوه‌ی ئایینی داناوه. ئه‌وه‌ته، له هۆنراوه‌ی « خودا كه‌سه‌ی بی كه‌سانه »، زۆر به جوانیی و ته‌واویی، ئامانجی پێكاوه و گوته‌وویه‌تی:

ئهو كه‌سه‌ی وا بێ كه‌سه، مادام خودا بۆ ئه‌و كه‌سه
 بۆ ده‌لێن: بێ كه‌سه‌ به‌ بێ كه‌سه، خۆ هه‌ر ئه‌و صاحیب كه‌سه
 هه‌ر زامداران، له‌ ده‌سه‌ ئه‌ه‌لی زه‌مان فه‌ریادنه‌كه‌ن
 بێ هه‌را و ئاسووده، راستی گه‌ر كه‌سه‌ی بێ، ئه‌خره‌سه
 سه‌د هه‌زار په‌ند و نه‌صیحه‌ت، بۆ نه‌زان سوودی نییه
 ئه‌و كه‌سه‌ی صاحیب شه‌ووره، یه‌ك ئیشاره‌ی بۆ به‌سه
 حالێ دل، مه‌كه‌شوفی ده‌ركی كۆته، هێ هه‌ر كه‌سه‌ نییه
 كه‌وه‌ری ده‌ریا له‌ كوێ، هه‌ر مه‌شه‌ودی خار و خه‌سه
 بێ ئه‌م‌ه‌ل، بێگانه‌یی‌کی تۆی ده‌وێ، داینی به‌ كه‌سه
 گه‌ر برات بێگانه‌ مه‌شربه‌ بێ، له‌گه‌لتا ناكه‌سه
 گه‌ر ده‌پۆی ئه‌ی با! به‌ لای خاکی مه‌زاری « نالیی » یا
 دوا‌ی سه‌لام، ناو و نیشانی من بلی، به‌م ئا‌دره‌سه
 وا « فوواد » ناوی، له « كه‌ركووك »، وه‌گیلی نه‌ظمه‌ته
 دا نه‌لێی: مو‌لكی ئه‌ده‌ب، ئیستا له‌ كوردا بێ كه‌سه

« 15,37 »

* * *

« ئەسەرلەر توپلامى »

« 1895 - 1962 »

ھەر چەندە، ھۆنەر، گەلى ھۆنراھى، بە زمانەكانى « كوردىيى، فارسىيى، عەرەبىيى و توركىيى » ھۆنىوھتەوھ. بە لام، لە راستىيدا، ھۆنراوھكانى، لە پرووى ھونەرى ھۆنراوھھۆنىنەوھوھ، زۆر لاوازن.

گەر چى « ئەسىرىيى »، گەلى ھۆنراوھى ئايىنىي گوتوھ، بۆ دۆست و ناودارەكانى كورد گىياوھ، ستايىشى گەرەپپاوان و سەردارانى كوردى كردوھ. بە لام، ھەموو ئەوانەي، لە ديد و بۆچوونىكى نەتەوھىيى و نىشتمانپەرورھىيەوھ گوتوھ، تەنيا ھەر، باسى پياوھ زانا، دانا، بلىمەت و ناودارەكانى كوردىشى كردوھ.

لەگەل ئەوھشدا، وھك كوردىكى موسولمان و خواپەرسەت، درىغى نەكردوھ، دوو ھۆنراوھى ئايىنىي وھك: « خوا ھەبوو و مودىرى جازىبە ھى، بۆ پەرورھىگارى مەزن، چوار ھۆنراوھشى، لە ستايىشى بەيامبەرى ھىژادا ھۆنىوھتەوھ.

پەنگە، ھۆنەر، يەكەمىن ھۆنەرى كورد بووى. بىرى لەوھ كرديتەوھ، زانست و خواپەرسىيى، لەگەل كارى ھونەرىيى و وىژەييدا تىكەلاوكا، ھۆنراوھىكى پىر بايەخ، لە ستايىشى پەرورھىگارا بھۆنىتەوھ! بۆيە، لە ھۆنراوھى « مودىرى جازىبە ھا، يەزدانى گەرەي، بە ئەندازيارىكى گەلى كارامە و بلىمەت داناوھ، كە ھەموو گەردوون بەرپتوھدەبا، ئەو ھەموو بوونەوھرى دروستكردوھ، رايگرتوون و بەلەنسىكى تەواويى، لە نىواندا كىردوون. لەبەرئەوھ، پرووى دەمى، لە خواي خۆي كردوھ، بە سىوھشت نىوھ دىرە ھۆنراوھ و لە سەرەندا گوتوويەتى:

ئەي مودىرى جازىبەي كورپرات و زەرپەي كائىنات !

شاھىدى بوونى تووھ، سوورانى مانگ و رۆژھەلات

بیری «لابلاس»، له «فیثاغۆرس»ی چاتر شاهیده
گۆی بلندانى زهوى، گه پیده یی چۆلى سهرات
که مې دواتر، دهرباره ى دید و بۆچوونى «مه تر یالیست» هکان و
به نده کانی خوا، گوتوویه تی:

فهرمه سۆنان، وا ده لئین: بې مادده، په یدا نابې هیچ
مادده نه بوو، چۆن په یدا بوو، نه و سه حاب و په وشه نات
به نده کانت، هه ندى کى پى گه ى به هیوا بردووه
گومبووه هه ندى کیش، شتواوه، داماو له رات
هه ور و باو و باران، رۆژ و شه، هه مووی پتووستیه
حیکمه تی تویه، فه قیری و دهوله مه ندى، هات و نه هات
له م ئیداره ى تو که ده یکه ى، تیده فکر، چاترئ
بۆ به نینا ده م نییه، بۆ پى کوی پى کى تی وولات
دواتر، باسى بوون و گه وره یی خوا ى کردووه و گوتوویه تی:

تو هه ى و نابینرئى، به جئى، له هه ر جئ هه ى
رۆج و نه فسى خوّم، ده لیکه که له ده سما، وهک به رات
پى کى ده وری جیهان، تیک ناچئ، دياره، هه ر یه کى
به م یه کیت دياره، نییه رۆله و کهس و برات
له کو تاي شدا، داوا ى له یه زدان کردووه، یارمه تی کورد بدا،
ئاواته کانیا ن به دیبئى. پاشان، رووی ده مى، له رۆله کانی نه ته وه که ى
خو ى کردووه، داوا ى لئى کردوون، کاربکه ن، پاره په یدا که ن و روو له
قاپى سو ۆزى یه زدان بکه ن. ئیدى، به و شتوویه، هۆنرا وه که ى، به
کیشه ى نه ته وه که یه وه گرئدا وه و گوتوویه تی:

ئه ى خودا! په حمئى، به قه ومى میله ه تی کوردم بکه
مه یلى فه رمانت بېئى، ئاسانه، زوو پى کدئ ئاوات
لاوى من، تو، کارگه رى زانین و په یدا که ى دراو
روو له ده رگای خوا، دو عاکا سه یید و شیخ و مه لات
زوبه زوو پى کدئ «ئه سیری»! ئه و جا، هیوا ى گه لت
به خششى زۆره، ده ه نده ى نابرئى، قه ت لئیت به رات «88-87،4»
له هۆنرا وه ى «ديسان ستا ییشى پتغه مبه ر» دا، به شیوه یه کى زۆر
روون و په وان، به یازده دپر هۆنرا وه گوتوویه تی:

فهخرئه کهین، سهر به که سیکین، له جیهان یه کتایه
به ههموو کردهیی چاکه و به کتیب و نایه
سه فرۆی قووهی ئیعیجازی که لامن، بولهغا
شیعریان نه سره، نه یانزانی کتیبی، ئوده با
موتنه هبیر بوون، له ته نسیری وتهی ئه، خوته با
که موحه ممه د، له که سێ، ده رسی نه دی، ئه ل فویا

* * *

سه رتاسهر، خاکی « جهزیره »ی، ههموو ئیستیلا کرد
خه لکه که یی کرده موسلمان، له وێ شیرکی لایرد
ته ربیه ی دایه به شهر، وه حشته و زولمی لایرد
نه یبوو مال، نه یبوو هه و آل، خواهشی گشت په یاد کرد
* * *

خزمه تیکی به شهره، دینی موبینی پاکی
پاکییه و ژینه، له که ل یه کترا، کرده ی چاکی
مه ردیی و به رزی، بق یاریده و هه م بێ پاکی
یا موحه ممه د! له به شهر، ئه شهه دو بیلا تاکی
* * *

هیه به م جوړه که سێ، بێ له حه یاتی مه نسوور
دوژمنی گشتی، په ریشان و فه نابی مه قهوور
دابنی دینی وه ها، له شکر و نه زم و ده ستوور
په حمه تی خوا، بق وجودی زهوی، به و بوو پر نوور
* * *

گه ر بخوئینته وه، ته ئریخی پیاوی عوزه ما
هه رچه نێ پیاوی جیهانگیر، پیاوی حوکه ما و نو ده ما
ئه نبیا و موسلیحی رووی ئه رز، ملووک و شوره فا
تیده گه ی، سه ره وه ری گشتیان موحه ممه ده و ما

«97-96,4»

* * *

« خادیم »

« 1895 - 1971 »

هۆنەرچی دیکه‌ی کلاسیکی کوردبووه. گه‌لێ هۆنراوه‌ی ناسکی، له بواره‌کانی خواپه‌رستی و ئه‌فیندا داناوه. له ژبانی « خادیم »دا، ئه‌فین پۆلکی گه‌لێ مه‌زنی وازیکردووه. بۆیه، له‌گه‌ل ئه‌فینه‌که‌ی خۆیدا، زۆر پراسگۆبووه، دلدارچی مه‌زنبووه، کوشته‌ی نایین و جوانی سروشت بووه، تا بێتی، هۆنەرچی پاک و له خواترسبووه.

« خادیم » وه‌ک خواپه‌رستیکی راسته‌قینه، گه‌لێ هۆنراوه‌ی، له خۆشه‌ویستی یه‌زدان و په‌یامبه‌ره ئازیزه‌که‌یدا هۆنیوه‌ته‌وه. به شیوه‌یه، له بۆته‌ی ئه‌و ئه‌فینه خاوتنه‌دا قالبووه و وه‌ک سۆفییه‌کی لیهاووه.

کاتی، خۆنه‌ری زیت و وریا، چامه دووردرتۆه شه‌ستوه‌شت دیرییه‌که‌ی « ته‌وحید » ده‌خوینتیه‌وه، په‌کسه‌ر، وینه‌ی موسولمانتیکی پاک و پراسگۆ ده‌بینی. وینه‌ی « خادیم »ی کورد ده‌بینی، له نیسو دهرواجه به سۆزه‌که‌ی په‌روردگاردا، به ملکه‌چی پاره‌ستاوه، ده‌سی بۆ ئاسمان به‌رزکردۆته‌وه، رووی زه‌رد هه‌لگه‌پاره‌وه، له‌ج و لێوی وشکبووه، په‌یتاپه‌یتا، هه‌ناسه‌ی سارد هه‌لده‌کێشی، هه‌ر دوو چاوی ته‌ربووه، دلۆی‌لۆپ، دانه‌ی نه‌شکی مرواری، وه‌ک بارانی به‌هار، به چاوه‌کانیدا، به خور ده‌باری، به سه‌ر روومه‌ته چرچ و لۆچه‌که‌یدا، به سه‌ر ریشه‌ لوول و درتۆه سپییه‌که‌یدا، جۆکه‌له ده‌به‌ستن، به ترس و له‌رزکی بی وینه‌وه، به دامایی و کساسیییه‌وه، به دم هه‌ناسه‌ی سارد و قولبی گریانوه، به دم پارانه‌وه و لالانه‌وه‌وه، ستایشیکی جوان و به‌رزی، یه‌زدانی کردووه و له چواره‌مین دێردا کوتوویه‌تی:

مهره‌می داغی دلّی عاشق، له حەرفی ناوی تۆ
 گولشەنی عاریف، بە یادی تۆیە، پڕ نەش و نوما
 وا پەڕێشانم، له مەوجی بەحری فکرت، هەر شەوی
 سەر له جیتی پێ دادەنێم، چەرخم میثالی ناسیا
 ئەنبیا، بۆ پرتەوی خورشیدی رووی تۆ، گێژووێژ
 چۆن له ئەوجی، نووری وەحدمت دان، هەموویان زەرپرسا
 ئەولیا، بەو داغەوێ چوون، که تێ ناگەن له تۆ
 هەم مەلایک، گێژ و سەرسامان، له بیچوونیی و چرا
 سۆزی عاشق بوو، که تەئیری له لوطفی ئەو ئەکرد
 پشتهیی جاذیب بوو مەیلی، میثالی کا و کارەبا
 جەزبی لوطفی ئەو نەبێ، ناکا بە مەقصد قوربەسەر
 عاشقی بێ چارە، پەروازی بە ئەوجی کبیریا
 پاشان، درێژەیی بە جامەکەیی داوێ و گوتوویەتی:
 مورغی عەقڵی سەد « فلاتوون »، لەم مەقامە هەلفری
 ناگری حیرەت، پەر و بالی ئەسووتینێ وەها
 مشتە خاکینکی وەکوو من چیم و بۆچی، دەستتەدەم؟
 کەلکی چی ئەگرم له پرویا، موو سپیم و روو سیا؟
 ئەو له حەرفی کاف و نوونێ، هەر دوو کەونی کرد و جووود
 حەرفی کاف و نوون سەبەببوو، جیلووی خودا پەیدا
 دواي ئەوێ، زۆر بە درێژی، له گەورەیی و دەسەلاتی یەزدان دواوێ،
 له کۆتاییشدا، بە چەن دێری، باسی باری ژیان و تەمەنی خۆی
 کردووە و گوتوویەتی:
 هەر چی خۆی نەیکات و نابێ، هەر چی ئەو نەیدا، نییە
 بێ ئیرادە و ئەمری ئەو، کۆتا نابێ، دەستی رجا
 وا له بەر پیری، دووتابووم، له ژێر باری گوناھ
 چینی ئەبرۆم، قەط نەبینراوێ، له بەر قەدەدی رووتا
 موختەصەر خۆشە، نەدویم، ئەدەب باشە، بەسە
 قور بە سەر مێشوولە، له پەروازی بە ئەوجی کبیریا
 لێرە فانیی بوو، تەخەللووس، مەطلەعی تر دێتە پیش
 هەر شتی، فانیی نەبێ، ناکاتە ئەقلیمی بەقا

«47-44,21»

ههروهها، له چامه‌ی « نوور » دا، به سه‌دونۆزده دێر، باسی خه‌سه‌له‌ته
 چاکه‌کانی په‌یامبه‌ر، هاوه‌له‌کانی، که‌سوکاری کردووه و گوتوویه‌تی:
 ئه‌ی پێشه‌وا‌ی مه‌حفه‌لی، سالاری ئه‌نبیا!
 وه‌ی په‌هنوما‌ی جانی، عه‌یزانی ئه‌ولیا!
 ئه‌ی شه‌مع‌ی جه‌مع‌ی، مه‌جلیسی په‌وحانیانی عه‌شوق!
 په‌روانه‌یه‌ به‌ ده‌وری تۆ، ئه‌رواحی ئه‌تقیا
 ئه‌کسیری خاکی ده‌رگه‌هی، دار ئه‌له‌ئمان - ی تۆ
 وه‌ک سوورمه‌یه، به‌ چاوی جیهانبینی ئه‌سفیا
 له‌م ئاستانه، عاله‌می که‌ون و مه‌کان هه‌موو
 سه‌ر داده‌نێن، له‌ خاکی ده‌رت، رووی ئیلتیجا
 نه‌قشی جه‌بینی زائیره‌گانت، له‌ خاکی ده‌ر
 زیاتر، له‌ نه‌قشی پایه، وه‌کوو نه‌قشی بو‌ریا
 دل‌ ئاره‌زوویه‌تی، که‌ بنووسی له‌ مه‌دحی تۆ
 ئه‌شعاری پر سه‌خا و نیکا‌تێکی دل‌ هوشا
 جا تاماشاکه‌ن! ئه‌م دێره‌ی چه‌ن جوانه، کاتێ، وینه‌یه‌کی په‌کسانی
 موسته‌مانانی بۆ کیتشاوین، که‌ نوێژی به‌ کۆمه‌ل ده‌که‌ن. چۆن، هه‌موو
 بێ جیاوازی، له‌ به‌رده‌م په‌روه‌ردگادا، به‌ مات و مه‌لولی، پیکه‌وه‌ به‌
 ریز وه‌ستاون، شا و گه‌دا تیکه‌لبوون و وه‌ک په‌کیان لێهاتووه:
 له‌م ده‌رگه‌ عالییه، که‌ ئه‌وه‌ستن گه‌دا به‌ سه‌ف
 هه‌رچی گه‌دایه، شایه، ئه‌وه‌ی شایه، ئه‌و گه‌دا
 له‌ کۆتاییدا گوتوویه‌تی:
 گه‌ر، هه‌وری هیممه‌تی تۆ، له‌ سه‌حرا گوزه‌ریکا
 مه‌وجی سه‌راب، ئه‌بێته‌ قولزووم له‌ به‌ر سه‌خا
 بێ ده‌نگه‌ « خادیم »، به‌ ئه‌ده‌ب له‌م مه‌قامه‌دا
 سه‌ر دا‌بنی، له‌ خاکی ده‌ری تۆ، له‌ جیاتی پا
 تا که‌ی ئه‌ده‌ی، به‌ بووکی قسه‌ت، ناز و عیشووه‌ی؟
 له‌م ده‌رگه، عیجز و زارییه، کارت وه‌کوو گه‌دا

« 60-55,21 »

« خادیم », کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی جوان و درێژی، ده‌رباره‌ی « ئایدیای
 به‌رز، دروسبوونی مرۆ، پێی دۆزینه‌وه‌ی خواپه‌رستی و هه‌لسوکه‌وتی

ئايىنداران « داناۋە، لە « 234 » پارچە ھۆنراۋە پىكھاتوۋە، ھەر پارچە يەككىش، لە نىۋان « 5-10 » دىرە ھۆنراۋە دەبىي ۋە لە ديوانەكەشىدا، « 183 » لاپەرەي داگىرکردوۋە! ۋەك خۇشى گوتويەتى: چاۋي لە ھىندى ھۆنەرى « فارس »ى ۋەك: « مىرزا عەبدولقادىرى بى دىل، جامىي، نىزامىي ۋە سەعدىي « كىردوۋە. ئەز لىرەدا، تەنيا يەك پارچە ھۆنراۋە، بە نموونە دىنمەۋە.

ھۆنەر، لە پارچەي « 24 »دا ۋە بە بىست دىرە ھۆنراۋە، بە چاۋلىكەرىي لە ھۆنەرى خواناس ۋە سۆفىي كورد « مەھوىي « گوتويەتى: لە رىتگەي عەشقىا، دىل شۆرشى نەكا، چ بكا؟ لە دورىتا، ھەموو شەۋ، ئاھوۋاۋمىلا نەكا، چ بكا؟ پەمى چاۋي غەزالان، حەلقەي زنجىرە، بۆ پىي دىل ئەگەر دىۋانە، پوۋ ھەردەم، لە روۋى سەھرا نەكا، چ بكا؟ لە نەشئەي مەي بوو، عاشىق شەھىدى، عەھدى « ئەلەست »ى دى ۋچوۋدى ئاۋ ۋ خاكى خۆي، ئەگەر سەھبا نەكا، چ بكا؟ لە فەيضى صوحبەتى پىرى موغان، بوو، كىمىي دەستكەۋت لە يومنى مەي، ئەگەر خۆي يەكە ۋ تەنھا نەكا، چ بكا؟ لە مەۋجى مەي، لە ساغىردا، جەمالى دولبەرى دىۋە ئەگەر سەر دانەنى، ھەم سىرپى خۆي، ئەفشا نەكا، چ بكا؟ لە سەھراي جنوون، دىل، مەشقى ۋەحشەتتە ھەموو كاتى لە چوستوچۆ، سۆراغى خەيمەي « لەيلا » نەكا، چ بكا؟ لە بۆقەتلى منى مىسكىن، بە تەحرىكى برۆي دولبەر ئىشارەت گەر بە مەۋجى، چاۋەكەي شەھلا نەكا، چ بكا؟ دلى موفلىس، خەرىدارى جەمالى « يوسف » ئەمىرپى لە بازارى مەھبەت، عىشق ئەگەر سەۋدا نەكا، چ بكا؟ لە جامى ۋەھدەتا، مەخمورى رەھراھى ئەزەل بى دىل بە مەۋجى جىلوۋگەر، دەيجوورىان بەيضا نەكا، چ بكا؟ ھجوومى بۆ دلى « خادىم »، كە ھىنا جىلوۋي عىشقى لە بازارى مەھبەت، خۆي ئەگەر پىسوا نەكا، چ بكا؟ « 101-100، 21 »

* * *

« شیخ محمد عوسمان سیراجه ددینی نه قشبه ندییسی »

« 1896 - 1997 »

دوای نه وهی، « شیخ علائه ددین » ی باوکی، سالی « 1954 »، گیانی پاک، به یه زدانی گه وره به خشی و کوچیدواییکرد، « شیخ عوسمان » له جیی دانیشته.

هۆنهر، یه کئی له هۆنهره کوردانه بووه، به هر دوو دیالیکته که ی زمانی کوردیی: « گۆران - هه ورامانیی » و « کرمانجیی - کرمانجی خواروو »، ههروهها، به زمانی « فارسیی »، که لئ هۆنراوهی نایینی هۆنیوهته وه. به زمانیکی ساکار و په وان، به کوردییی که تپ و پاراو، له هۆنراوهی « پارانه وه له خزمهت په سوولی مه ده نیدا »، به دوازه دپه هۆنراوه، له په یامبه ر پاراوهته وه و گوتویه تی:

یا په سووله لالا! ده لیلیم، سا به قوربان، هیمه ته

شهرمه زار و دل بریندارم، به قوربان، هیمه ته

تینوی دل ناورینی، قه تره ییکی رهحمی تۆم

ریشه خوار و که لبی دهرگاتم، به قوربان، هیمه ته

به حری زه خحاری « فه ته رضا »، تۆی دووری یه کتایی حهق

موسه حه ققی زه پره یی لوطفم، به قوربان، هیمه ته

نیمه تۆشه و زادی ری، بی طاعت و بی تۆشه خۆم

ناسزایه تۆشه، بۆ دهرگای که ریمان، هیمه ته

مووی سپی و پرووی رهش و زهردم، ئەوا هینا حوزوو

قۆچی قوربانم، ئەوا قوربان، قوربان! هیمه ته

تاجی شاهیی و گه وره یینه، نایه تی « ن. و ئەلقه له م »

مادیحی تۆیه سه راسه ر، سیرری قورئان، هیمه ته

خۆ، له سینهی سینه تا، سیرری « ئەله م نه شره ح له که

سه دره که »، شه رحی دلی تۆیه، به قوربان، هیمه ته

« په‌بوکه يعطی فه‌ته‌رِضا »، تۆی رومووزی که‌نزی حه‌ق
 ئە‌ی سوپاسالاری په‌حه‌مت! تۆ و قورئان، هیممه‌تۆ
 « وه‌ په‌فه‌عنا له‌که‌ ذیکره‌که‌ »، بۆ بَلندیی قه‌دری تۆ
 ذیکری تۆ، ویردی دلی زارم، به‌ قوربان، هیممه‌تۆ
 ئە‌ی شه‌هی « له‌و لاک له‌و لاک »، قابه‌قه‌وسه‌ینت مه‌قام
 تۆ و « سوپحانه‌ ئە‌لله‌ذی ئە‌سرا »، به‌ قوربان، هیممه‌تۆ
 من سه‌گی کویم، نیمه‌ قابیل، وه‌صف و مه‌دحی تۆ بکه‌م
 مادیحی تۆ « جویره‌ئیل »، په‌یکی قورئان، هیممه‌تۆ
 شاسواری عه‌رصه‌یی مه‌یدانی حه‌ق، رۆژی جه‌زا!
 تۆ مه‌به‌ غافل له‌ « عثمان »، سا به‌ قوربان هیممه‌تۆ
 «13-12،13»

هه‌روه‌ها، له‌ هۆنراوه‌یه‌کی دیکه‌شدا « غولامی ده‌رکه‌هی تۆم »، به‌
 حه‌وت دێ، له‌ سه‌ر شتیوازی « وه‌فایی »، به‌ سه‌ر « شیخ‌عه‌لئه‌ددین
 بی‌باوکیدا هه‌لداوه‌ و گوته‌ویه‌تی:
 غولامی ده‌رکه‌هی تۆم، قوربانی حه‌ضه‌رتی تۆم
 ئە‌سیری خاکی ریتی تۆم، رۆحم له‌ ریت داناوه‌
 غه‌م با بپوا، شادیی بی .. شادیی غه‌م ئازادیی بی
 که‌ر شه‌ه‌ لوطفی هادی بی، تانه‌م له‌ شاهی داوه‌
 دل‌م کرده‌، نیثاری ئایاتی، مه‌صحه‌فی رووت
 به‌ نیعجازی دوو ئە‌برووت، ساقیی، دل‌م شکاوه‌
 فواره‌ی چاوه‌کانم، جۆش و قولی هه‌لداوه‌
 « ساوه‌ »، سی‌سینه‌ی دل‌ و وشکه‌، چاوه‌ی چاوم خویناوه‌
 شاهی « عه‌لئه‌ددین »، شه‌مسی سه‌ما و زه‌مینه‌
 که‌نزی ئیمان و دینه‌، دل‌م عیشقی به‌و داوه‌
 قه‌زاگه‌ردانی تۆ بی، رۆح و گیانی شیرینم
 فیدای تۆزی رینگه‌ت بم، جارێک، لاکه‌ به‌م لاوه‌
 داییم، مه‌حوی هه‌واته‌ « عثمان »، سه‌گی ده‌رگاته‌
 سه‌ربه‌رزی گه‌شت وولاته‌، له‌م لاوه‌، یا له‌و لاوه‌
 «17-16،13»

* * *

« کانیسی »

« 1897 - 1957 »

هۆنەر، له چامه‌ی « له ستاییشی سه‌ییدیکدا »، به کامی دلی خۆی و تا توانیوتی، به سهر په‌یامبه‌ر و نه‌وه‌کانیدا هه‌لیداوه و هۆنراوه‌که‌ی پێی پازاندۆته‌وه. له روانگه‌ی خه‌سه‌ته‌ چاکه‌کانی، باوه‌ گه‌وره‌کانی ئه‌و « سه‌یید » شه‌وه، ستاییشکی بێ وێنه‌ی کردووه، وه‌ک گه‌وره‌یه‌کی بێ هاوتای ئه‌م جیهانه، لێی روانیوه. پێی وابوو، هه‌موو ئه‌و خه‌سه‌ته‌ چاکانه‌ی، له‌و « سه‌یید » دا کۆبوونه‌ته‌وه، پشتاویشت و نه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه، له‌و په‌یامبه‌ر و پیاوچاکانه‌وه بۆی ماوه‌ته‌وه، که له نینو خه‌لکدا، ناویان ده‌رکردووه و ناویانگیان هه‌یه.

نموونه‌ی خه‌سه‌ته‌ چاکه‌کانی ئه‌و « سه‌یید » شه‌سی، له‌ چهن شتیه‌یه‌کدا پیشانداوین، گوایه: (له‌ جه‌ربه‌زی و ئازاییدا، وه‌ک « عه‌لی کورپی ئه‌بو طالب »، له‌ دادپه‌روه‌ری و سه‌رراستییدا، وه‌ک « عومه‌ری کورپی خه‌طاب و نه‌وشیروان »، له‌ توندیی و که‌له‌په‌قییدا، وه‌ک « موسا »، له‌ پاکیی و به‌رزیی گیاندا، وه‌ک « عیسا »، له‌ ژیری و زیره‌کییدا، وه‌ک « لوقمان »، له‌ جوانیی و قوژییدا، وه‌ک « یوسف »، له‌ ده‌سه‌لایی و دلفراوانییدا وه‌ک « حاته‌م ») خۆی ده‌نوێنی! هه‌ر بۆیه، کاتی، وه‌ک: « نه‌سه‌نده‌ری پۆم »، پوو‌ی له‌ هه‌ر کوێ کردبێ، سه‌رکه‌ورتوو‌بووه، به‌و هونه‌ره‌ جوانه‌ به‌رزانه‌ی زانیوتی، دوژمنه‌کانی تیکشکاندووه!

ئیدی، هۆنەر، هه‌ر وا به‌و شتیه‌یه، سه‌ره‌تای چامه‌که‌ی، به‌م چهن دتیره‌ ده‌سه‌پکردووه و گوتوو‌یه‌تی:

هه‌ر چهند هه‌بێ، سوڵتان و مه‌لیک، شاه و حوکمدار
نابن وه‌کوو ئه‌و، لایق و دانا، له‌ جیهانی

سهیید حهسهنی عالی نهسهب، ئالی « موحه مههد »
 مهعلومه له عالهم حهسهب عهینهن
 وهکوو جهددی، نهسه دوللا و شهجیعه
 عدلیشی، میخالی « عومهر » و « نهوشیره وان » ی
 بۆ قهومی عهنوود، وهک که لیموللایه که لامی
 بۆ عیلله ته، مانهندی « مهسیح »، پۆچی رهوانی
 مهنصووره وهک « ئهسکه ندهر » ی، پووی بیخته ههر لا
 بۆ قههری خهصم ماهیره، زۆر فهنی دهزانی
 « لوقمان » سپرته و سوورتهی، وهک « یوسف » ی « میسر » ی
 بۆ غهل و غهشه، سوورته و نهخلای جوانی !
 نووسراوه له هه ورانی برۆی، « ئینا فهته حنا »
 بێگانه، نهکا ههلقه به گوش، قهنده زمانی
 بۆ میله تهی خۆی، مال و سهری « نایه ته پێش چاو »
 بۆ خۆینی عه دوو خه نجه ره، جه وههر خوره سانی
 حه ددی نییه « حاته م »، له سه خاوت وهکوو نهو بۆ
 بۆ موسته حه قان موکریمه، دهستی فرهوانی
 هه ل ناستی نه به د، سفره له گۆزیه گوشایه
 والایه هه موو وهخته کی، ده رکهی دیوه خانی
 ویردم بووه به م تهرزه، دو عام خواجه قبولکه ی
 بۆ ناحهزی بۆ دهر د و به لا، دوور بۆ له جانی
 بۆ خاتری جه ددی نه چۆ، نه م چه تره له سه رمان
 مه حفووز بۆ، هه تا، موده کی زۆر عومر و مه کانی
 بۆ قوه ت و قودره ت بۆ، هه موو دوژمنی کویر بۆ
 تا قانه یه، یا ره بی خودا! بیده ی ئامانی
 هه ند زۆره صیفاتی حه سه نه ی، نایه ته نووسین
 ههر چه ندی بکا مه دحی، ته واو نابۆ به « کانیی »

«31-30،48»

* * *

« قانع »

« 1898 - 1965 »

له خواناسیی و ستاییشی په یامبهردا، به ته وایی تو او ته وه. بویه، له هستیکی خاوندنه وه دواوه، له کانگهی دلیکی بئی گه رده وه، هاواری کردووه، له ناخی دهر وونکی گه رمو کووړه وه پاراوته وه، به کف و کولتیکي بئی هاوتای، پر له خوښه ویستی و سۆزی دهر ویشانه وه، دهمی بۆ ئاسمان بهرز کردو ته وه، نه وهی پتی راستبووه، له ستاییشی خوا و په یامبه رکه یدا گوتوویه تی!

هر چنده، هژراوه ئایینییه کانی، له پرووی هونرییه وه لاوازن. به لام، هژنر توانیویتی، ههستی خوا په رستی خوی، به شیوهیه کی ساکار و ئاسان دهر بری. له هژراوهی « وه صفی وه هاب » دا، به حوت دیر، باسی په روهر دگاری کردووه و گوتوویه تی:

ئهی خالقی سه ماوات، سولتانی ره بی نه رباب!

بئی ئیحتیاجی وه صفی، موسته غنی له نه لقب

گر مه یلتبئی، به عاصیی، فیردهوسی بئی نه به خشی

یاخو، ئیراده فهرمووی، دۆزه خ نه دهی به نه حباب

بئی قیمهت و به هایه، نه لطاف و نیعمه تانت

له قه بضه ی دهستی تویه، نه رواحی جه معی نه حزاب

سولتانی بهر و به حری، بئی که شتی و ته یاره

دینیه دهر، له به ردی خاراوه، ئاوی مینزاب

تاقینه که یته وه دل، « ئه یوب » ی به رده بارت

روخسه تئه دهی، که شه یتان، بۆی بچینه کونجی میحراب

بۆ کیمیایی وه صلّت، له کونجی میحنهت ئاباد

سه د وهک « نه سیر » و « لوقمان، بئی نه شنه بوون له سیماب

» قانع « به زمانی کوردیی، مه دحی خوی نه نووستی

تا که س نه لئی، به کوردیی نه کراوه، وه صفی وه هاب

ههروهها، له هۆنراوهی « دروودی په یامبهر »دا، دانی به تاوان و
کوناههکانی خۆیدا ناوه، په نای بۆ په یامبهری خۆشهویست بردووه، تا،
لای خوای گهوره، تکای لیبووردنی بۆ بکا و به ههشت دێره هۆنراوه
گوتوویهتی:

یا رهسووله لالا! غهریقێ گێژی عصیانم، مه دهه
بۆ فجوور و فیسق، بێ شک، مه عهدهن و کانم، مه دهه
بێ به هانا مۆ دهخيله! رۆژهکهی « ههله مین مهزید »
چونکه، سوختی دۆزهخه، سهه تا به دامانم، مه دهه
چۆن نهگریه، بۆ خهجاله تباریی و شهه مه نه دهگیم
گوێ له مشتیی، نهفسی شووم و مهگری شهیتانم، مه دهه
کهه شهفاعهت، چاری دهردی من نهکا، مه علوومه لام
مل به تهوق و دهستبهستهی، قههری پهحمانم، مه دهه
خۆ خوا فهرموویهتی: « لا تهقنطوا من پهحمهتی »
مژده بۆ نههلی شهقایه و من پهئیسیانم، مه دهه
ئینتیظاری، ههوری لوطفی پهحمهتم، بۆ قههرمی
با سگیش بم، موستهحهقی لوقمهیی نانم، مه دهه
چاوی ئومیدم ببی، تۆژی له بۆ رۆژی جهزا
رووی هیواکهه وایه، عهبدی شاهی مهردانم، مه دهه
ئاھ و نالهت بۆ پیاپه « قانعا »، سوودی نییه
قور بپتوم، ههه له نهژنۆم، تا به سهه شانم، مه دهه

«63,45»

ههروهها، له هۆنراوهی « موناچات »یشدا، به شیویهکی زۆر جوان،
ستاییشی په یامبهری کردووه و به شهش پینجینه گوتوویهتی:

یا موحهمهه! لێو به بار و دل به بوریانم مه که
نهی پهئیسسی ههه دوو دنیا! دیده گریانم مه که
دهسته نهژنۆ و چاوه پێگهی، دهستی یارانم مه که
من که ئالی تۆم، ذهلیلی باری عصیانم مه که
غهیری قاپی رهئفهتت، بۆ کهس نه ناخوانم مه که

* * *

ئەي شوعاعى شەمس و كەوكەب ! شوعلەي ئەنوارى تۆ
دېنەتى « جەنات عەدەن » شېبەيى پوخسارى تۆ
ئەي بۆراق و تاج و پەرفەف ! خەلەتى ئەتوارى تۆ
ئەي « مەسيحا » ! چاوەرئىگەي نوقطەي گوفتارى تۆ
بەشېراو و بى نصيبى لوطف و ئىحسانم مەكە
* * *

ئەي خولامى بارەگاھت! « قەيسەر » و « دارا » و « جەم »
ئەي لە ديوانى جەزادا! شافيعى جوملەي ئومەم
مەسنەدى ئەو رەنگى بەزمت، كەوتە ژوور لە وحولقە لەم
ئىنتىظارى فەيضى لوطفى تۆن، ھەموو عورب و عەجەم
غەيرى ئالى طاھرىنت، دەستەدامانم مەكە
* * *

تۆ، كلیم و تەكیەگاھت، عەرشی ئەعظەم و مینلی طور
قابقەوسیبی لە بەیناما، بە تیکەل بە نوور و نوور
باعیى تەزینی قەصر و جەننەت و سیمای حوور
پۆژی مەحشەر، چۆن بە بارئ نەگبەتۆ بێن بۆ حضور
سا، لە بەر خاطر « حسین »ت، دل پەرىشانم مەكە
* * *

واسیطەي نوطقى بەعیر و موقتەدای موورسەلین
شاطرى مەيدانى فەضلت، سەد وەكوو روح ئەلئەمین
پیزە جۆیى خوانى لوطفت، سەد ھەزاران عاكفین
یا رەسوولە لالا! بە حەقى ئال و بەیتی طاھرىن
سەركز و ئاشفتە حالى، دەستی شەیتانم مەكە
* * *

مەخزەنى ئەسرارى غەیب و پەھبەرى پئىگەي ھودا
خاکی پئىگەت، « كەحەل ما زاغە ئەلبەصەر »، بۆ ئەنبیا
شارقى بورجى نبووت، شاھبازی كیبریا
رەحمى خیرت بى بە « قانع »، توبیى و ذاتى خوا،
كوا خەلاتى موستەحەقم؟ روت و عورىانم مەكە «195-194.45»
* * *

« مەلا ەبدولكەرىمى مودەرىس - نامىي »

« 1901 - »

« مەلا ەبدولكەرىمى مودەرىس »، يەككى لەو كەلەننوسەر و پىاوه گەورانەي كوردە، كە ەموو ژيانى خۆي، بۆ راژەكردنى ئاين و وژەي كوردىي تەرخانكردووه. گەلنى بەرەمى نايابى، ەۆنەرە كلاسىكىيەكانى كوردى وەك: « مەحويى، ناليى، مەولەويى ... » لىكداووتەو، شىكردۆتەو، چاپ و بلاويكردۆتەو. ەروەها، بە دەيان گوتار، نامىلكە و پەرتووكى گرنكى، لە سەز كىشەكانى ئاين و خواپەستىي نووسىووه. لەگەل ەموو ئەمانەشدا، چەندىن ەۆنراوھى ئاينى بەرز و جوانى، لە ستايشى پەروەردگارى مەزندا ەۆنىووتەو، بە سەر پەيامبەرە نازىلمكەيدا ەلداووه. ەروەها، چەن ەۆنراوھىكى درىژى، بۆ « مەولوودنامە و ميعراجنامە »ش داناووه. بە كورتىي: ەپندە راژەي ئاينى كوردووه، تەنانت، پىاوئىكى گەورەي وەك: « شىخ موحەممەد عوسمانى سىراجەددىنى نەقشبەندىي »، بە دىپە ەۆنراوھى، ستايشىكردووه و گوتوويەتى:

داناھى زاناي، روومووزى قورئان
ەللامەي دەر و نايبغەي زەمان

«22،13»

« نامیبی »، پەرتووکیکی « 216 » لاپەڕەیی نووسیووە و بە سەر سێ بەشدا دا بە شیکردوووە. لە بەشی یەکەم و دووەمدا، ستاییشیکی گەلێ بەرز و جوانی، پەيامبەر و یارانی کردوووە. لە بەشی سێیەمیشدا، سکالای دلی خۆی کردوووە. هەر بە شیکیشی، چەندین بابەتی جیاوازی، لە خۆی گرتوووە. بۆ نمونە: بەشی یەکەمی، بۆ ژبانی پەيامبەر تەرخانکردوووە و لەم باسانە: « موزدەهی پێغەمبەران بە تۆ، ناودانان و پەرورەدەیی منالایی، سەرەتای پێغەمبەریی، دامەزراندنی لە مەدینەیی مۆنەوو بەدا، باسی قورئانی پیرۆز، بەیانی مەناقیب و نوعووتی، جا داوای تکایە « پێکھاتوووە. لە سەرەتای بەشی یەکەمیشدا، نامانجی سەرەکیی، نووسینەکەیی خۆی دەربریووە و بە بیستویەک دێرە هۆنراوە گوتوویەتی:

بە « بیسمیلاهی ئەلرەحمان ئەلرەحیم »
 بە حمد و ئەنای پێ صیدق و تەسلیم
 ستاییشئەکەم، بۆ خودای عەلیم
 ئەپارێتمەو، لە خودای کەریم
 جا، درویدیکی سەبیدی سەرور
 کە « موحەممەد » و « ئەحمەد » و ئەنور
 بە سروودی خۆش، بە یاسای ئیسلام
 پێشکەشیئەکەم، سەلات و سەلام
 بۆ خۆ، بۆ برای زومرەیی رەهەبران
 بۆ ئەهلی بەیت و بۆ ئال و یاران
 بۆ پەپەرەوانی، لە پۆزگارن
 تا، ئەپۆزێتە خوار، دەر دانەیی باران
 ئەم جار براکان! نووری چاوانم
 قوووتی پۆج و قوووتی ژبانم
 بۆم هۆننێو، بە عەونی خودا
 بە دەستی ئیخلاص، بە دەوق و سەودا
 ئەوصافی رەهەبەر، سەبیدی عالەم
 لە سەر بانێ دل، بیکەن بە عەلەم

بیکه نه بهرتان، « خهیر و نه لکه لام »
 بیکه نه سهرتان، تاجی ئیسلامه
 « ئەنای په هه بهر »، ئەخویندزیتته وه
 دوپ و گه وه ره، ئەهۆنریتته وه
 رشتەیی زمرپووته، بیکه نه گەردن
 به وینەیی قووته، بۆ کاتی مردن
 له بۆ کوپ شیرە، بۆ کچ قەلادە
 هەر کەسێ پیتی بێ، له شەر ئازادە
 به جه ماوهریی، بۆ مونا سه بات
 بیخویننه وه، وینەیی سه لاوات
 بیستیننه وه، به دەنگێکی خۆش
 تا، به تاوی نوور، دلتان بیته جۆش
 جا، دو عایه کیش بکه ن، بۆ « نامیی »
 تا بمرئ، له سه ر پێگه ی ئیسلامیی
 یادگارێکه، بمینئ لاتان
 بۆ یادی برای، نیوه مه لاتان
 نوورت که و ته سه ر، سه راسه ر ئافاق
 ته وا بوو، ده وره ی دائیره ی ئەخلاق
 بووی به هۆی ته وحید، بۆ خودای مه عبوود
 ته وحیدی غایه و ته وحیدی مه قصوود
 ده ی، بۆ خاتری، سه فای روخسارت
 له بهر وافیری، فه یضی ئەنواری
 به دل بروانه، بۆ دلی « نامیی »
 موونه ووهر بیتی، به نووری سامیی «7-5,59»

هۆنەر، گه لێ هۆنراوه ی جوان و ناسکی دیکه ی، بۆ په یامبه ری ئیسلام
 گوتووه. به لام، ئەز لێره دا، ته نیا هەر، دووانیان لێ کولبژێرده که م. له
 هۆنراوه یه کدا، زۆر به شێوه یه کی جوان، ستایشی په یامبه ری کردووه
 و به حه فده دێره هۆنراوه گوتوویه تی:

وه سه له لآهو عه لا نوور، به دینی و ئیمانی
 به خهیری و ئیحسانی، به عیلمی و عیرفانی
 بیاریته خوا! رحمت، له ههوری فهیظی رهبانی
 له سه رۆحی رهسووله لآا و جه میعی ئال و یارانی
 چه نه صحابی! نه وانهی ههوری بارانی که رامهت بوون
 چه ئالی! ئالی شاهی وا، که عه زهت بوو به ئه رکانی
 هه مو نه فسی موقه دهس، مهظه هری نووری خوی نه قدهس
 خه لاتی خوا نه هات بۆیان، به ئیحسان و به رضوانی
 بنازم، به وه صه فا خوا دای، به قه لیبی ئال و یارانی
 که عینهن، بوون به میصباحی ته جه لای طووری ئیحسانی
 وه ره، بروانه، « کونتیم خه یرو ئومه وه نووری سیماهم »
 نه بیینی، چون هه زار نه سراری نوور و فه یضی رهحمانی
 ته وه کلیان و ئیمان و سه ر و پرو عاجزی دلیان
 « عه لا لآا و بیللا و لیللا » بوو عینوانی
 هه موو یه که قه لب و یه که قالب، له بق رضوانی هه ق طالب
 به داییم راغب و راهب، له جیلوهی قه هری سویحانی
 به دین و دینی روخساری، له باری نوور، له وان باری
 چه به حرانی، چه به رانی، چه « عه دنانی »، چه « عیبرانی »

* * *

به ئی، بارانی بارانه، به داییم، قه طره بارانه
 نه وه که تاوی به هارانه، ده می بیت و ده می فانی
 هه موو، مهستی دوو چاوی، نیرگسی شه هلائی « موحه مه مه » بوون
 ده با، ئینشابکا « حه سان » له ذهوقا، شیعی سه حبانی
 هه موو، جیلوه نه دا جه وه ره، نه گه ر باطن، نه گه ر ظاهر
 نه گه ر « سه مان منی »، ره ونه قه بق قه لیبی « سه مانینی »
 نه گه ر، دنیا بلوورین بی، به مانگ و رۆژ نوورین بی
 به رۆژا، عه یینی وه که رۆژه، به شه ودا، مانگی نوورانی
 صه فای سیما ی ئه وان و نووری صافی « سه یید نه لکه ونه یین »
 به نه صلۆ، عه کسی وابوو، بوون به نووری صافی رۆحانی

له رووی چهضرهت، به نیسهت، بۆ شووعای نووری سیمایان
 نجومن، صاحبیبی نوورن، له بۆ دهیجووری نهفسانی
 کهسی، خاکی دهری نهکسیری نهعظم بی، له تهئئیرا
 عهجهب ناکهم، به ضهربی، گهر نهعالی کهوشی دهربانی
 له پاش نهعت و رهزای، غهفار له نههلی هجرهت و نهانصار
 چییه، قییمهت له بۆ گفتار؟ له کوئییه قهدر و میزانی؟ «37-35,50»

ههروهها، له هۆنراوهی « یا رهسووله لّلا » شدا، به شیوهیهکی زۆر
 جوان، ستاییشی پهیامبهری کردوه، له گه ل ناوی چهن گولیکی جوان
 و بۆنخۆشدا، تیکه لاییکردوه و به نۆزده دێر هۆنراوه گوتویهتی:

یا رهسووله لّلا! ناوت چهن خۆشه
 ئارهقت گولا و بۆنت وهنهوشه
 نێرگز ئارهقی، نهندامی تۆیه
 بۆیه پهسهنده، ئهه رنگ و بۆیه
 ناوت بووهته، بهستهی فریشته
 کلیلی دهرگای، باغی بهههسته
 له ژێر بارهگای، خوا نووسراوه
 فوروستادهییت پێ سپێرراوه
 به ناوی تۆوه، چرا هه لکرا
 له دوور، له نزیک، پێی پێی ده رکرا
 خوا، ناوی کردویی، به هاوناوی خۆی
 مایه ی بلندی، ناوی خوا تۆی
 نهی پیغه مبهه « ص » ! شیرین کردهوه
 « کهعبه » ت، له ژهنگی بت پاک کردهوه
 به بۆنه ی تۆوه، چرا هه لکرا
 مایه ی ژیانه، بۆ ههه دوو دونیا
 خوا فهرموویه، قورئانی قه دیدیم
 « ئینه که له عهلا خولقین عهظیم »
 که له دایکبوو، پیغه مبهه ی خوا
 ههه به بۆنه که ی، پوو ناک بوو دونیا

« ئینا فه ته حنا ،، که سوورهی « فه تحه »
 سه، تا یا بۆ تۆ، سه ره به رزیی و مه دحه
 له « مه ککه » دا بوو، بۆ باوک و بۆی که س
 بۆ « مه ککه » و « که عبه »، بوو به فریاره س
 له « مه ککه » دا بوو، بۆ باوک و برا
 بۆ « مه ککه » و « که عبه »، بوو به کاره یا
 « مه ککه » ت له دهستی، به دکار سه نده وه
 به وه، ئایینی خۆت، هه لسانده وه
 هه ر خۆم به قوربان، شاهی « مه دینه »
 سه رتاپا بالایی، شوعله ی نوورینه
 هه ر خۆم به قوربان، خاوینی ههستی
 مانگی دوو له تکرد، به په نجه ی دهستی
 رینموونیکه ر، که هاته دونیا
 دونیا روونا کبوو، وینه ی کاره یا
 مه ئیوسمان نه که ی، تۆ له قیامهت
 سه ر به رزیت، بۆمان بکه ی شه فاعهت
 هه زاران دروود، هه زاران سه لام
 له سه ر « موحه ممه د »، « عه له یه ی نه لسه لام »

«40-38،50»

* * *

« حقیقی »

« 1997 - 1902 »

هۆنەر، به زمانیکی رهوان و بئ گریوگۆل، به کوردیییهکی پەتیی و خاوتن، به شتیوهیهکی تەر و پاراو، به شتیوازکی جوان و نایاب، هیندی هۆنراوهی ئایینی، بهرز و ناسکی وهک: « موناچات، شای ئهنبیا، مهولودنامه، جیژنی میعراج، شنهی رحمت، شوکرانه »، ههروهها، چهن پینجینه و پینجخشتهکییهکی دیکهشی، له سه هۆنراوهکانی « حاجی قادری کۆیی، بیتخود ... » هۆنیوتهوه.

له هۆنراوهی « موناچات »دا، به هفتا دیر هۆنراوه، باستیکی جوانی کهوهیی و میهرهبانیی یهزدانی مهزنی کردووه، لێی پاراوهتهوه و له سههتادا گوتویهتی:

به ناوی خاوی مهزن، ئهو پادشایه
که تهنیا به شیای همد و نهنا به
سپاسی، ئهو په پری شایانی بهرزی
په پری میشوولهیه، بۆ شانی بهرزی
ئهوه، پهروهردگاری عاله مینئ
ههیه و ههبووه و دهبی و دهبه و دهبینئ
به روحم و میهرهبان و موستهعانه
تهجهللای نووری، عهرز و عاسمانه
خه دیو و خاوهنی، رۆژی جهزایه
نهزا و ختویی بهزهیی، ئههلی نهزایه
نیلاهی چاک و پاک و چهوت و بیتخود
هه مووههر عهبدی تۆین، « ئیاکه نهعبوود »

به یاری و پیتوینی تۆ نیازین
 به رحمان و رحیمی تۆ دهنازین
 گهره مکهی، شاره زاییمان له پیتی راست
 به پیتی « ئه نعه مه ته » دا، بۆ چوونی جی راست
 ببووری، وا نه کهی، مه غزوویی تۆ بین
 له پیتی لامان نه دهی، یا رهیبی! ئامین
 دوای نه وهی، باستیکی گه لێ جوانی، گهره می و ده سه لاتی، یه زدانی
 کردووه، دیسانه وه، لیتی پارا وه ته وه و گوتوو یه تی:
 خودایا! من به تۆ ئومیده وارم
 به رحمان و رحیمی تۆیه، کارم
 نه تۆ زانای، هه موو رازی نیهانی
 گوناھی من، له من چاتر ده زانی
 گوناھم زۆره، هاتووم سه ر به شۆپیی
 له پیتگا راسته کهت، پیم لێ نه گۆپیی
 خه تا بارم خودایا! لیم ببووره
 له دیوانی خودایی، کینه دووره
 نه من عاصیی و نه زانم، تۆ غه فوووری
 گه لێ دووره، له عیصیانم نه بووری
 به قه ولی داوته پیم، دل خۆشه « بیللاه »
 وتت: « لا ته قنیطوا مین ره حمه توللا »
 به هیوام، ئه وه ده مه ی گیانم ده ستینی
 نه جاتمه ده ی، به ئه لطفای نه ئینی
 خودا وه ندا! به حه ققی بی نه ظیریت
 به حه ققی پادشایی و بی وه زیریت
 به ذاتی پاکیی، بی وینه و میثالت
 به عیلم و قودرهت و جاه و جه لالت
 نه تۆ کردت به گولزار، ئاوووری کل
 له بۆ ئاوور، به نێو ئاوا ده به ی کل
 له « ئیبراهیم » ی تۆ، ئاوور بووه عه ون
 به عه ونی تۆ، له له ی « موسا » یه « فیرعه ون »

به هۆی « ئیقڕهئ » دهرزانیی به موخبیر
به « مودهثر » دهفهرمووی: « قوم فهئهئندر »
له خه وهسته، بلی، ههر چی مهیهسته

«25,40»

بناسینه، بترسینه، مههسته
باشان، هۆنهر، به « نایهتهکانی قورئانی پیروژ، په یامبهر، که عبه،
بهیت نه له قدس، هه موو په یامبهران، جویریل، چوار چینشینه که،
یارانی په یامبهر، هه سهن و هوسین، به هه موو پیاوچاکان، نوێژکاران
و زمان به پروژوان »، خوای گه ره ی سوینداوه و به تکاکار ناویبردووه،
له خوا پاراوه ته وه، تا له گونا هه کانی خوشبئی! دوایش، کۆتایی به
هۆنراو مکه ی هیناوه و گوتوو یه تی:

له چاکه ی چه ککراوم، ری به ترسه
له تاوانم ببوره و لیم مه پرسه

دلۆپیکه، هه زاران به حری بی بن

له ده ریای ره حمه تت، چوون و چرا چن؟

په له ی هه وری که ره م، چی لی ده بی که م

په له ی ره حمه ت بدا، سه رجه م له عالم

له کن تیشک و ترووسکه ی خۆر و نووری

چ فه رقیکی هه یه، نیژیک و دووری

عیبادی تۆ، نه وه ی بوون و هه ن و دین

به مه یلی خۆ نه بوون و نین و ناهین

له خانی بی دریغت، جیره خۆرن

له بق عه فووت که من، هه ر چه ندی زۆرن

به شی چاوریخشان ی تۆ به ییکه

به کوردی، سه د گونا ه و تۆ به ییکه

له قایی ره حمه تی تۆ، شا، که دایه

که دای « نه لفقور و فه خری » پادشایه

که رامه ت بق که ریمان، شوین و ره سمه

« فه لا ته نه هر »، که لامی تۆ یه، به سمه

زهوی و زاری عیباده ت، ویشکه دیره

په لیتی هه وری ره حمه ت، بق بنیره

به خوږه، رېژنه يه کي لى بيارى
 ته م و ژهنگى گوناھى، لى بتارى
 سه راسه، کرده وهى ژينم په ژوشه
 چ خوږشه، عه فووى تو، بوم بى به توښه
 له هر کس تو پېرسى، کارى نه خشين
 چييه؟ فه وړيى ده لى: جى تو له به خشين
 دروستى ده ستى تو م و تو ده ناسم
 به ده س تو يه، سبه ينى، ياس و خوا سم
 به « ئينا » و به « ليلاه » مانه ئيمان
 « ئيله يھى راجيعون » ناخريمان
 « حه قيقى » ! نه و سه رى عصيانه بارى
 وه ليکن، بى سه ره، ئيحسانى بارى

«28-23,40»

له هونراوهى « شاي ئه نبيا » دا، به بيستويه ک دتړه هونراوه، باسيكى
 نايابى، په يامبهرى هيزاى كړدوه، كه ليكي پيدا ه لداوه، لى
 پاراوه ته وه و گوتويه تى:
 شاي ئه نبيا، « موحه ممه د » بى موختار و سه روه ره
 سه ر حه لقهى نبوه ت و مه حبووبى داوه ره
 له و ح و قه له م، له عه قل و كه مالى، نه ناده كه ن
 عه رشى به رين، له نوورى جه مالى، مونه وه ره
 سولتاني ئه نبيايه، له « ئا دم » ه تا « مه سيح »
 فه رمان پړه وا و خاتم و سه ردار و سه روه ره
 نه و مه حره مه ي، له به يتى حه رهم، فه خرى عال مه
 بو ئه نبيا، له « مه سجيدي ئه قضا » يه، ره ه به ره
 به درى دوجا يه، بو شه وه ژهنگى زه لال و كو فر
 شه مسى ضوحا و مه زه ه رى مي حراب و منبه ره
 نوور يكه، ستي به رى نه بو وه، فه خرى كاينات
 نه م ما، له پوژى حه شر، په نا و پشت و ستي به ره
 بى وينه، وينه يتكه له ئا وينه ي كه مال
 نوورى جه مالى، صانيعى تيدا موصه وه ره

گەر مانگی ئاسمان ھەبە، نووری لە پۆژەوہ
 مانگی زەوی، لە نووری تەجەللا، مونەوہرہ
 خالق، ئەگەر بە خاتری خەیرولبەشەر نہبا
 کاری چ بوو، بە خیلفەتی ئەم ھەوت پەیکەرہ
 ئیدی، ھەر بەو شێوہیہ، لە سەر باسکردن و پێداھەلدانی خوئی
 بەردەوامبووہ، تا، لە کۆتاییشدا، داوای مہرہبانایی لێ کردووہ و
 گوتووہتی:

ئاوور، بە ئاوێت لە گوناھیی مە، لادەدا
 ئاوێدوہ، کە ئاوێتی تۆ بۆ مە، لەمپەرہ
 فیدیکی عەبیدارہ « ھەقیقیی »! قەبوولیکە
 فەرموو، گوناھبار و پەشیمانەکەم وەرہ
 «30-29,40»

لە ھۆنراوہی « شەنەیی رەحەمت »یشدا، بە شەست دێرہ ھۆنراوہ،
 باسێکی گەلێ جوانی، ھەموو « زیندەوہر، پەلەوہر، دار، درەخت، مەل،
 ئاژەل، کەژەکانی سال، گول، ئاو، بەفر، با، جوانیی سەروشت و
 نھتینییەکانی ژیان »ی کردووہ، ھەموو ئەو شتانەشی، بە ھێز و دەس
 و پەنجەیی رەنگینی پەرورەدگاروہ گرتداوہ، ستاییشیکی گەلێ جوانی
 یەزدانی مەزنی کردووہ و لە سەرەتدا گوتووہتی:

خودایا! خەلق و ئەمری تۆ، ھەوا نین
 لە خەلقى کایناتتدا، خەتا نین
 قەدیم و باقییہ، ذات و صیفات
 ھەیی و بووی و دەبی، بۆ تۆ فەنا نین
 زەمین و ئاسمان و مانگ و پۆژت
 ریاز و یاز و رەمزی بێ بەھا نین
 پاشان، لە خۆشەویستی یەزدانی مەزندا تاوہتەوہ و جارێکی
 دیکەش، دانی بە بوون و تاکوئەنباایی خۆدادا ناوہتەوہ و گوتووہتی:
 شەریکت نین و پێوستی کەلەک نی
 لە بۆ ملک، سنوور و ئینتیھا نین
 دەلێن: حوسنی تەبیعەت، سەر بەخۆیہ
 بە ماھییەت، ئەوانەھی شارەزا نین

که مە دواتر، له چەن دێره هۆنراوهیهکی دیکەدا، باری گوناھباریی و
 لەشبهباریی خۆی پیشاندراوه و گوتووویەتی:
 له بەر دەردی گوناھان، دڵ نەخۆشە
 ھەکیم! ئامان، چ دەردان، بێ دەوا نین
 گەدایتکم، له بەر دەرکی خودایەک
 "فەلا تەنھەر" کە، غەیری تۆ، خودا نین
 بە هۆی "لا تەقنطوا مین رەحمەتوللّٰہ"
 دڵم خۆشە، کە وەعدەت بێ وەفا نین
 لە کۆتاییشدا، بە کۆمەڵی ئایەت و سوورەتی قورئانی پیرۆز، بە ناوی
 پەيامبەری ئیسلام، پەيامبەرانى دیکە، خواناسان و پیاوچاکان
 سوێندیداوه، پەشیمانى خۆی دەربەرپووه، داواى لێبووردنى لى کردووه
 و گوتووویەتی:

پەشیمانم، له تاوانم ببوووه
 پەنامەیتناوه، غەیری تۆ، پەنا نین
 لەگەڵ بەحرى کەرەم، ناجۆرە نارت
 بە کوردیی، ئاو و ئاوور، ئاشنا نین
 بنێرە و بیکە دەرمانى "حەقیقى"
 شەهى رەحمەت، کە لەو چاتر، شفا نین
 صیراتی موستەقیمم، بێ کەرەمکەى
 نەسیبمکەى، صەفى ئەنعمتە ئامین

«42-38,40»

* * *

« ئاوات »

« 1903 - »

ھۆنەر، گەلئى ھۆنراوھى « ناسك، ناياب، تەر، پارا، پوون، گەش و جوان » ھى ھىھى. بە كوردىيىھىكى خۆش و بى گرىوگۆل، بە زمانىكى ساكار و ئاسان دواوھ. تەنەت، ھۆنەرىكى ناودارى وھك: « ھەژارى موكرىانىيى »، دانى بە توانا و لىھاتوويى ھۆنەرىيى و ھونەرمەندىيى ھۆنەردا ناوھ و گوتوھتە: (شيعر و ھەلبەستى " كامىل شا " نىازيان بەوھ نىيە، من و سەد منى و نىو منى وھك من بلىن: باشە. نەخىر، عەتر خۆي دەردەخا و پىي ناوئ، عەتار بە تەلاق و سوئندانەوھ، رەشبىتەوھ، كە عەترى چاكە). « 11،1 »

ھۆنەر، گەلئى ھۆنراوھ و چامەي « ئايىنىي، نىشتمانپەرورەيى، رۆمانسىيى، باسكردنى سروسشت و جوانىيى، شىن و لاواندەوھ » ھى داناوھ.

« ئاوات » ھى ھەست ناسك، وھك كوردئ، لە دامىنى بنەمالەھىكى خواناس و موسولمان كەوتۆتەوھ. لە كەشكى ئايىنىيدا، چاوى بە ژيان ھەلھىناوھ. لە نىو كۆزى دەرويشاندا، پىي گرتووھ و لە دارەدارە كەوتووھ. لە تەكىبە و خانەقاكاندا گەرەبووھ و پەرورەدەكراوھ. لەبەرئەوھ، ئايىن كارىكى زۆرى، لە ھەست و ھۆشى كردووھ. بە شىوھى، منىش دەتوانم، لەگەل « ھەژارى موكرىانىيى »دا بلىم: (سەرچاوھى ئىلھامى ھۆنراوھى مامۇستا " ئاوات " پىي ئىسلامەتىيى و ئايىن و شەرىعەت و تەرىقەتە و دىوانى ھۆنراوھكانى زۆرتەرى باسى ئايىنىي و لە رىگەي ئايىنەوھ خۆي خستۆتە نىو زەرياي عىرفان و خواناسىيىھى، وھ ھەر ئەو خواناسىيى و پاكىي دل و دەرەوونە، بۆتە ھۆي ئىلھامى ھەستى خروشاويى و جوانترىن ھۆنراوھى لە سەرچاوھى تەبەي زولالى ھەلقولبەوھ و ھاتۆتە دەرەوھ). « 17،1 »

بۆیە، وەك هەموو ھۆنەرەكانی دیکەى كورد، كە باوەریان بە ئاین
 ھەبوو، « ئاوات »ی ھۆنەریش، لە « ستاییشی یەزدانی مەزن،
 پەيامبەرى نازیز و بۆنە ئایینی »یەكان، درێغى نەكردوو، چەندین
 ھۆنراوێى كورت و درێژى، لە دانەى مروارێى ووشە ھۆنیووتەو، لە
 چوارچێتووی زیوینی دڵ و دەروونی خۆینەردا، جیتی خۆیان كوردۆتەو.
 وەك: « ستاییشی خودا، خواناسیی، چاكە و خراپە، شوكرى نیعمەت،
 نزام بۆ تۆیە، ستاییشی پێغەمبەر، بۆ پێغەمبەرى خۆشەویست، شەوى
 میعراج، ئیعجاز، رووڕەش و ریشی سپى، تۆیەبى، ئارەقپشتن ... »
 بۆ نموونە: لە ھۆنراوێى « رووی رەش، ریشی سپى »دا، بە ھەوت
 دێرە ھۆنراو، بە شتیوێھەكى زۆر جوان، باسى گوناھەكانى خۆى
 كرددوو، ھەستى خۆى دەربڕیو، كە چۆن، شەو تا بەیانى، خەو لە
 چاوى ناكەوئى، وەك ماری بریندار، جى بە خۆى ناگرئى. جگە لە قاپى
 پر بە سۆز و میھرەبانى پەرورەگاریش نەبئى، ھىچ كەس و لایە شك
 نابا! بۆیە، رووی لى ناو و داواى چارەسەرى لى كرددوو، تا،
 یارمەتیبیدا، لى خۆشەبى و ئارامى بە گىانى شەكەتى بدا. ھەر
 چەندە، پیربوو و كۆتستانەكانى سەر و ریشى، بەفرى لى ناچنەو،
 بەلام، رووی وەك بنى مەنجەل رەش ھەلگەراو. بۆ؟ چونكە، لە ئاستى
 خوادا، خۆى بە گوناھبار و تاوانبار زانیو. لەكەل ئەوئەشدا، كە ناوى
 « كامیل » و بە ناو تەواو، ھىچ كەموكوپییەكى نەبوو! بەلام،
 ھێندەى خراپە كرددوو، خۆى بە ناتەواو داناو! بۆیە كۆتوویەتى:

رووڕەشى دەرگای خودام و سەرفكەندەى « موصطەفا »
 شەرمەسارى رۆژى ھەشر و ملكەچى ئالى عەبا
 چارەپەش، شەو تا بەیانى، ھەر ئەم و ئەو لا دەكەم
 ھەر وەكوو ماری بریندار، ھەل دەسوورێم بى صەدا
 روو لە كوئى كەم یا رەبى؟ چ بكەم، لە دەس عیصیانى زۆر؟
 غەیری دەرگای تۆ نییە، دەرکئى، كە رەحمم پئى بكا
 دیمە دەرگاگەت، كە بۆ چاك و خراپ ئاوالە
 كەوئ و پۆستم رادەخەم، تا، ھەم لە دنیاى بئى وەفا
 ھەر ئەوئەندەم بەس، كە تۆم ناسى و لە تۆ داوادەكەم

لیم بیوری و خوښ بیی لیم و نه ستنی لیم جهزا
 پروم ره شه، ئەمما سەر و ریشم، وهکوو به فری سپی
 بهو سەر و ریشم ببهخشه، نهک به پرووی هینده سیا
 « کامیل » نیتوم، به لام، نا قیص له دنیا ماموه
 چونکه، بی مهیلی نه تۆم زۆر کرد، ههتا توانیم خودا
 «10-9،1»

ته نانهت، بی ئەوهی، لهو گهشته هونه ریی و وێژه ییبی ژیا نیدا،
 پشوویهکی دابی، بی وچان، ئەو ریبازهی گرتوویهتی، درێژهی بی داوه.
 هر له سەر ئەو به خوڤا هاتن، رهخنه له خوگرتن و داواکارییهی خو
 بهردهامبووه. ههشت سالی ره بهق، به سەر هۆنراوهی « پرووی رهش،
 ریشی سپی » دا تیبه ر بووه، که چیی، ئینجا، جارێکی دیکهش، له
 دهروازه گهوره، پر به له میهره بانه که یهزدانی مهزنی داتوه و به
 هۆنراوهیهکی جهوت دتپیی، ناوی « تۆبه بی » لی ناوه، تا توانیوتی،
 پاراوه تهوه، داوی لی بووردنی، له پهروهردگاری جیهان کردوووه و به
 چاویلکهریی، له « قانع » گوتوویهتی:

من سهگتکی پروتوقوتی رانه که ی تۆم، تۆبه بی
 پهت له مل، ئاماده باشیی شوانه که ی تۆم، تۆبه بی
 تۆ طه بیبی حاذیقی دهرد و به لای، من دهرده دار
 دل نه خوڤ و چاوه پتیی، دهرمانه که ی تۆم، تۆبه بی
 برسیی و بی واز و بی هیزم، له دهرکت کهوتووم
 چاوه پتیی لوقمیککی چهور و نانه که ی تۆم، تۆبه بی
 گهر بلیم: لهو نهسله پاکه م، خو درۆ ناکه م، به لام
 پرووی دهوئ، لهو نهسله بم، گاوانه که ی تۆم، تۆبه بی
 نیسه تهی خاشاک، له گهل گولزاری باغی جهننه تی
 چۆن بکه م من؟ خاکی دهرک و بانه که ی تۆم، تۆبه بی
 تۆ شه هه نشاهی جیهانی و ئەمیری ئینس و جان
 من فه قیرم، خو گه دای دهریانه که ی تۆم، تۆبه بی
 ههسته « کامیل »، روو له دهرکی سه ییدی سهروهر بکه
 هر بلتی: قوربان! سهگی ئاسانه که ی تۆم، تۆبه بی
 «11-10،1»

له هۆنراوهی « ئاره‌ق‌رستن »دا، به ههشت دێره هۆنراوه گوتووێهتی:
 خالی نوستوو! ههسته، بهسته، ئیسته، پۆژی مردنه
 کاتی لێک جیاکردنه‌وهی، چاکه و خرابه‌کردنه
 گویت له دهنگی « نه‌فخی صوور » لێده‌دا، ئاگات ده‌کا
 بێت ده‌لی: حه‌شره، له ترسان، شێری نه‌ی، هه‌ر وه‌ک ژنه
 چاوه‌ڕێن، وا ته‌رازووی خێر و شه‌ر، هاتۆته‌ گۆر
 سه‌گ، به‌ حالی ئه‌و که‌سه‌ی، خێری به‌ قه‌ت خێری منه
 بالی ئالای کێیه؟ ئه‌و ده‌م، سه‌د هه‌زار چاک و خراب
 ده‌چێته‌ ژێر سایه‌ی، له‌وێدا، چاوه‌ڕێی لێبووردنه
 « ئه‌مه‌دی موختار »، شیرین سواره، ئه‌و سه‌رده‌اره‌یه
 رووی له‌ هه‌ر که‌س بوو، له‌وێدا، کاروباری پۆشنه
 ئه‌ی « شه‌فیعولمۆذنبین »! ده‌ستی من و داوێنی تو
 دێمه‌ ژێر ئالات و رێمه‌که، گه‌ر چی، ئیحسانم ونه
 وه‌ک ده‌لێن: ئه‌منیش، له‌ نه‌سلی پاکی تۆم، ئه‌مما، ئه‌من
 رووپه‌ش و خاوه‌ن گوناهم، کارم ئاره‌ق‌رشته
 ئاگری دۆزه‌خ نه‌بێ، ناتوێته‌وه، ئه‌و ما‌رزه
 لێی گه‌ڕێ، بتوێته‌وه، با، سافبێ، هه‌ر وه‌ک ئایینه
 « 12-11.1 »

له هۆنراوهی « شای و شین »یشدا، هۆنهر، ده‌سه‌رهنگینییه‌کی، گه‌لی
 جوانی نواندوو، کاتێ، چاوی له « حاجی قادری کۆی » کردوو و به
 نۆ دێره هۆنراوه گوتووێهتی:
 لایه‌ک شاییه، له‌ لایه‌ک شینه
 لایه‌ک هه‌لپه‌رکی، لایه‌ک گرینه
 لایه‌ک، جل ده‌به‌ن بۆ بوکی ساوا
 له‌ لایه‌ک، کفن ده‌به‌رن بۆ زاوا
 ته‌ماشای دونیا و وه‌فای ئه‌و
 به‌ یه‌ک چه‌سه‌پان و لێک جیایی ئه‌و
 با، به‌س من و تو، به‌ ته‌مای ئه‌و بین
 با، به‌س بێ خه‌به‌ر، ئاوبرده‌ی خه‌و بین
 با، وه‌خه‌به‌ر بێین، فکری کاری که‌بین

بیر و باوه پمان، بق لای یاری کەین
ئەو یارەش دیارە، تاق و تەنیا یە
بە وەفا و کەرەم، ذاتی خودایە
هەر خزمەت بەو، پاداشی زۆرە
بە و تەبی من کە، دلت مەگۆرە
هەر ئەو دەژینتی، هەر ئەو دەمرینتی
ئاخری بق خوئی، تەنیا دەمیتنی
« ئیمامیی » ئەوا پرووێکردۆتە تۆ
پیتنج فەرضە، سوجدەیی، هەر بردۆتە تۆ

«202،1»

* * *

« حیلەیی »

« 1985 - 1909 »

هیندی هۆنراوهی « نیشتمانیی، ئایینی، کۆمه لایه تی، دلداری و پلاره اویشتن »ی هه یه. پلاره اویشتن و داشۆزین، به شیکی زۆری هۆنراوه کانی پیکدین. زۆربه ی هه ره زۆری هۆنراوه کانی، به وشه ی ساکار و کوردییه کی په تی دارپشتوو. به لام، له هیندی هۆنراوه دا، بهو لقه دیالیکته دواوه، که قسه ی پی کردوو. دیمه ن و جوانیی نیشتمان هه کی، کارێکی زۆری تیکردوو و سه رنجی راکتیاوه . له هۆنراوه ی « یاره ب! »دا، له یه زدان پاراوه ته وه و به شه ش دپه ره هۆنراوه گوتوو یه تی:

یا ره ب! رووره شم من، گونا بارم
له حضووری تو، زۆر شه ره زارم
ذاتی پیغه مبه ر، نه گاته فریام
چونکه، عه بدی تو، ئومیده وارم
که ره مت زۆره، بو ئومه تی خۆت
که وه ره، فه ریاده رس، بگه هاوارم
هه ر تو شافیعی، له رۆزی مه حشه ر
له ره حمه تی تو، منیش به شدارم
ناؤمید نايم، ئافریده ی تو
هه ر ذاتی حه قه، ویردی سه ر زارم
« حیلمی » له مالۆ، کز و هه ژارم

«20،22»

* * *

« مینه جیسا ف »

« 1965 - 1911 »

به یه کئی له هۆنره میلیبیه کانی ناوچهی « گهرمیان » ی « باشووری کوردستان » داده نرئ. گه لئ هۆنراوهی « ئایینی، دلداریی، کۆمه لایه تیی و نیشتمانیی » داناوه. زۆربهی هۆنراوه کانی، به شتیوازکی ساکار و هیندیکیشیانی، هه ر به و زمانه هۆنیوه ته وه، که پیتی دواوه! له هۆنراوهی « ئه ی خوا » دا، به پینج دیر گوتوویه تی:

ئه ی خوا! یاخیی و خه جاله تبارم

رووسیای، قاپیی پهروه رداگرم

موطیعی، ئه مری نه فس و شه یطانم

پشت خه میدهی، ژیر باری عیصیانم

طاعت گومکردوو، بی بیضا عه تم

مه عصیه تبار و هه م خه جاله تم

مه حجوبیی، زومره ی گونا هبارانم

سه ر حه لقه ی، مه چلیس شه رمه سارانم

له به دکرداریی، نه م کردوو ته قصیر

به دنه توار ی خۆم، رووی کردوو مه قیر «24،60»

له هۆنراوهی « ئه ی ده لیلی بی ده لیل » دا، به یازده دیره هۆنراوه، له یه زدانی پاک پاراوه ته وه و له سه ره تا دا گوتوویه تی:

ئەى دەلىلى بى دەلىل و ئەى ئەواى بى ئەوا!
 ئەى ئەمىرى بى ئەمىر و ئەى خوداى بى خوا!
 ئەى شەھەنشاهى سەرى دىن، هىمى مولكى لا مەكان!
 حامىي بى مەرجهع و ئەى مەرجهعى گشت ئىلتىجا!
 دەستگىرى زومرەى داماو و مەرزوون و دەلىل
 ھادىي بى چارەيى، ئەوگارى بى پشت و پەنا
 مەلھەمى زام و برىنى، كاففەيى خوئنى دلان
 شەرىەتى تەسكىنى ئارى، جەرگى پر سۆز و سزا
 ئەى كلىلى پىوھنى، پىوھنكرارى ئىش و خەم
 شافىيى بىمارى مەعلول و دەواى بى دەوا
 پابەرى ئاوارەيى ساراي، پايانى دەرد و ئىلتىجا
 لۆكسى پىگەي وىلى، ھەردەي ظولمەت و كەرب و بەلا
 بى رجا، دىنمە تكا، تا، بۆم تكاكار بى لە لات
 شوغەي نوور و صەفای، سىماي ذاتى مصطفەفا
 بىمكە خاطر طاعت و تەصدىق و تەقوايان ھەموو
 كاففەيى ئەصحاب و ئەھلى بەيتى بى بوغز و رپا
 ئاگرىنم، دل برىنم، چاو نمىنم، پر گرىن
 بى موعىنم، دل خەمىنم، ئىش لە لام بى ئىنتىھا
 گەستە جەرگم، خەستە مەرگم، زامە بەرگم، خوئن خۇراك
 زەردە پەنگم، قەطعە دەنگم، زۆر بە تەنگم، پەببەنا!
 سا، بە پەحمى خوئ خوايا، چارەى ئەم كارە كە
 غەبرى تۆ، لای كى بچى « مینە »، دە ھاوار ھادىا
 «26- 25،60»

لە ھۆنراوہیەكى دیکەشدا، بە شەستوسى دىر، بە (جەوتبەندى) لە
 ئەناى جەزەتى « مەمەد » دا، لە سەرەتادا گوتوویەتى:

مەرچەبا، ئەى شاھى دەوران، پەحمەتەن لىلعالەمىن!
 مەرچەبا، ئەى شەھسوارى مەحشەر و سالارى دىن!
 مەرچەبا، ئەى مەدحى تۆ یاسىن و طاھا و « وە ئەلضوحا »!
 مەرچەبا، ئەى ئەشرەفى مەخلووق و خەتمولورسەلین!

ئەى نەبىي با صەفا، ئەى ئىسمى ذاتت مصطەفا!
 ئەى لە نوورى تۆ، مونهەر مەشرىق و مەغرىب زەمىن!
 مەرحەبا، ئەى فەخرى ئادەم، فەخرى عالەم، مەرحەبا!
 ئەى حەبىبى اذتى يەزدان و شەفيعو لمونىن!
 دواى ئەو ھەموو سلاوکردنە، پاشان، ستايىشى کردووه و گوتوويەتى:
 ئەى نەبىي ئوممەت پەناھ و ئەى رەسوولى مونتەخەب!
 صاحىبى ميعراج و تاج و سەرورى عالی نەسەب
 حاكمى عاصى پەناھ و شەھريارى مولكى دىن
 ئەى ئەمىرى بىئ نەظىر و فەخرى ئافاق و عەرەب!
 ئەى لە ئايىنى شەرىفت، جوملە ئايىن پەر شەرەف
 ئەى « موھەممەد »، ئىسمى ذاتت « ئەحمەد » و « مەھموود » لەقەب
 لەو دەمەى تەشرفىت برد و عەرشى عاليت، کردە فەرش
 ئاسمانن پەر شەوق و زەوقە، ساكىنانى پەر طەرەب
 مەنبەعى ئىحسان و عەدلى دادخواھى عالەمى
 يا رەسوولەللا! چىيە؟ ناپرسى دادم، ئەلەجەب!
 ئىدى، ھەر بەو شىئەويە، لە سەر پىتداهەلدان و ھانا بردنى خۆى
 بەردەوامبوو، تا، لە كۆتايىشدا گوتوويەتى:
 ئەى لە نوورت، بەھرەوەر بوون ئەنبىا و ئەوليا!
 ئەى بە شىرى تۆ، سەراسەر، دىنى كافر بوو تەلەف!
 تىخنە ئەرجوو ئە قاپىت، ئەى شەھى كىشوەرگوشا!
 عىززەتى « بوويەكر » و « عوئمان » و « عومەر »، شاھى « نەجەف »
 بۆم بفرموو، ئىلتىجايى، لای خوداى لايەزال
 بەل نەجاتم بى، لە بەحرى ذىللەت و عىجز و ئەسەف
 قاپىي ئەلطفای يەزدانىي، لە رووى من لادرى
 بى نوزوولى رەھمەتى بارىي لە حەق من، ھەر طەرەف
 صەد كەرەت حەددى نىيە « مینە »، كە مەدھى تۆ بكا
 لىك ھەتا ئەمرىت، ئەلى: ئەم بەيتە لىل ئاوازی دەف
 « ئەنتە خەتم ئەلمورسەلین، ئەنتە ئىمام ئەلموتەقىن
 ئەنتە فەخر ئەلمونىن، ئەنتە شەفىق ئەلمونىبىن »
 «35-28,60» * * *

« ئەخۆل ————— ۆل »

« 1988 - 1911 »

گەر چى، « ئەخۆل » ى ھۆنەر، لەگەڵ ئايىن و خواپەرستىيىدا، زۆر ميانەى نەبوو. بەلام، لەگەڵ ئەو ھشدا، چەن ھۆنراوھىكى ئايىنى ھۆنرەتەوھ. پتر، لەوھ دەچى، ھۆنەر، زۆرى لە خۆى كرديى، تا، ئەو ھۆنراوھى گوتبى! چونكە، لە رووى دەربرين و دارپشتنەوھ، لە چاو ھۆنراوھىكانى دىكەيدا، زۆر لاواز دەرەكەون. لەبەرئەوھ، بە تەواوى نەتوانىوھ، ووشەى كوردىيى پەسەن و پەتیی بەكارپيىنى، بە كامى دلى خۆى، يارىي بە ووشە بكا! بۆ نموونە: لە ھۆنراوھى « پارانەوھ » دا، بە دە دترە ھۆنراوھ گوتوويەتى:

ئىلاھى! پەحمكە، پەحم، يا ئىلاھ!
تۆ صاحبى عەظەمەت و عىزز و جاھ
خودايە! بە حەقى نەبى « موصطەفا »
نەوازشكە، چارى منى بى نەوا
ئىلاھى! بە مەحبوبى چوار يار
« ئەبويەكر » و « عەمەر » و « عەلى » و « ذى ئەلنوار »
دلى پر لە دەرەم، دەوا و چارەكە
عەطاىە، بە عەبديكى بى چارەكە
ئىلاھى! بە گريانى پىرانى پىر
بە نالان و سۆزى، طيفلانى شىر
شەرارەى دەررون و كرپوزەى دلم
عىلاجىكە، وەصل و بە كامى دلم
خوداوەندى ئەررض و سەما، ھەر تۆى
نەجاتدەر لە جەور و جەفا، ھەر تۆى
بە صىر و عەلانى، كە تۆى ھەر خەبىر
لەگەڵ بى كەسانا، ئەتۆى دەسگىر

له خهزنه‌ی که‌رم، قه‌طره‌یه‌ک په‌حممه‌ته
 نه‌چاتمبدا، له‌م هه‌موو ذیلله‌ته
 من و مه‌سله‌کی عه‌شق و دیتوانه‌یی
 له ئه‌رضی بئی به‌ری کرد، به ئاسمان که‌یی
 «69,3»

هه‌روه‌ها، له هه‌نراوه‌ی «وه‌صفیک» بيشدا، به بیستوشه‌ش دێره
 هه‌نراوه، ستاییشی په‌یامبه‌ری ئیسلامی کردووه و گوتویه‌تی:
 ئال و ئه‌صحابی «موحه‌مه‌د»، شه‌وق به‌ دل ئینسان ئه‌دا
 بئی ئه‌مه‌ریبووم بۆ نه‌مامی، سه‌ر له‌ پرووی ئاسمان ئه‌دا
 «باره‌که‌للا» بۆ نه‌مامت، ئه‌ی گولێ گولزاری دل!
 جوانیی تو، خۆی به‌ مانگی، یا، به‌ رۆژ پيشانئه‌دا
 ته‌رکی دنیا، چۆن نه‌که‌م بۆت، ئه‌ی شه‌هی «خویان» ی من!
 پرووی گولێ بیستانی ژینم، چینه‌به‌چین خه‌رمان ئه‌دا
 ئابیه‌ته، «شیرین» ی ئانیت، خۆ منیش «فه‌هاد» هه‌که‌م
 وا قولنگی عه‌شقی پێیه، دل درێ شاخان ئه‌دا
 جیلویه‌ک له‌و نووری چاوته، دای له‌ سه‌ر سینه‌م، ئیتیر
 بۆ غولامی په‌رگه‌هی تو، حاضریم، تا جان ئه‌دا
 هه‌لقه‌ی خودامیی تو، وا له‌ گویم، تا خودا
 حاکی حوکمت ئه‌بیت و «موصطه‌فا»، فه‌رمان ئه‌کا
 خالقم هه‌ر خوايه، ئه‌مما، تۆش بتی پێی عه‌شقمی
 هه‌م، مه‌نالی سه‌ر زه‌مینم، ئه‌م به‌شه‌ش یه‌زدان ئه‌دا
 دل‌به‌رم، صاحیب سه‌رم جیگا ده‌رم هه‌ر یارمه
 چیم هه‌یه، هه‌ خۆی حسینه، فۆته‌ یا تالان ئه‌دا
 زه‌رپه‌یه‌ک بوونی هه‌یاتم، یه‌ک خودا، دووه‌م ئه‌وه
 بمکوژی، بئی ده‌سه‌لاتم، ئه‌و غه‌م و فه‌رمان ئه‌دا
 په‌ببێ له‌م دنیايه‌دا، خۆشترم له‌و که‌س بوئ
 دینسز و هه‌م جوانه‌مه‌رگیم، دل، گولێ گریان ئه‌دا
 زه‌وقی زه‌هره‌ قوطب و که‌یوان، من له‌ سه‌ر ئه‌رض شک ئه‌به‌م
 وا له‌ به‌ر چاوم، داییم، شوعله‌شی په‌خشان ئه‌دا
 سینه‌ی شه‌مس و قه‌مه‌رمه، په‌هه‌رووی بیابان و ده‌شت

من، چه ئیحتیاجی به مانگ بم، هەر به شهو رهخشان ئەدا
 شافیعم غهیری « موحه ممهه »، هەر ئهوه رۆژی جهزا
 خو له دنیاشا، ههوهسییه قهتلم، یا پهخشان ئەدا
 سهه وهکوو « بۆ جههل » و « شهیتان »، نهعلهتم لئییه، ئەگەر
 ناوی تۆ، من کهم فهرامۆش، تا خوا « سهیوان » ئەدا
 ضدی ئەم حاله‌ی وتم پیت، من ئەگەر کردم خیلاف
 پووهرشی قاپی خودام و ههم له دین لمان ئەدا
 طالعم گەر چی، سیاب و و ابه تهنها مامهوه
 چینگهکه‌ی جارانت ماوه، ئەو کهسه لمان ئەدا
 ظلومت، گەر چی کردووه لیم، هەر خهلاتی تێ ئەگم
 حهقی خۆم، قیامهت نه‌سینم، خوا بهشت نالان ئەدا
 عالمه ئەمکاته شاهید، چیت له حالم کردووه؟
 غهیری ناخ و ئۆفی تۆ، من بێ ئەلهم دهردم نییه
 باوه‌ریش ناکه به له‌فظم، جهرگی وهک بریان ئەدا
 قافله‌ی ئۆردووی دووریت، هاته سه‌ر قه‌له‌ی له‌شم
 غیره‌تم، گەر چی نه‌ماوه، یادی تۆ ههیه، جان ئەدا
 قائیم، به‌م تۆزه به‌شم، ئەو ره‌وای نابینی پیم
 بۆ ئه‌وه‌ی، ناوی نه‌مینی، خو‌ی له من په‌نهان ئەدا
 کارکی کردی له‌گه‌لما، « ذولفه‌قار »ی دوو ئەبرۆت
 دائیما، جه‌للادی روحمه، شیر به‌هه‌لکیشان ئەدا
 لوللوه‌ پیرۆزه‌یه، یا، خالی سه‌ر ئەو گهردنه‌ی
 یا زه‌رووت، یا زێرجه، خو‌ی له سه‌ر زیوان ئەدا
 مه‌رحه‌بن، ئە‌ی شاه‌ی « خوبان »، نووری بینایی دیدهم !
 هیچ نییه شو‌بهه، که زولفت من له سیداران ئەدا
 ناله‌نالی من، که بۆ بالاته، وه‌ک هه‌وری به‌هار
 هەر وه‌کوو عه‌رعر، که هه‌لچوو، خو‌ی له ناو باغان ئەدا
 وه‌خته‌ بتوانم، بلیم: زولفت، شه‌مال دینیته‌ فه‌ر
 چه‌ند که‌س سووتاوی، وه‌کوو بۆ کویتستان ئەدا

« 112-110,3 »

* * *

« عهونیی »

« 1914 - 1992 »

هۆنەر، له هیندی بوازی « نهتهوهیی، کۆمه لایهتی و رۆمانسیی »دا، گهلی هۆنراوهی شیرین و دلگیری هۆنیوهتهوه. ههروهها، چهن هۆنراوهیهکی نایینیشی داناوه. له هۆنراوهی « خودایه »دا، زۆر به پاشکاوایی، دانی به ههله و گوناهاکانی خۆیدا ناوه. پاشان، داوای لیبووردنی، له خوا کردووه، به تهمای سۆز و میهره بانایی یهزدان، دهسی پارانهوهی بهرزکردۆتهوه و به ههشت دێر گوتویهتی:

خودایه! تۆ دروستکرد، سروشتم

له خوانی نیعمهتی تۆ، پیگهیشتم

نییه چاکه، له بق رۆژی حیسابم

که لوظفی تۆ نهبی، من بهدرهوشتم

بهبی هووده، ژبانی خۆم بهسهربرد

له بی بهختیی، درهنگ من تیگهیشتم

له تاوان، نهسپی خۆم لینگدا، بهبی ری

سهراسیمه، که وێلی چۆل و دهشتم

بهنا بق کوئی بهرم، بی سووده ئیمرو

له زۆیی، کردهوهی نارێک و زوشتم

له بهدکاریی و بهدخوویی رهوشتم

له ژیر باری گوناها، کۆمه پشتم

شیاوای ناگری دۆزهخ منم، من

به رهحمی خوا، هیواداری بهههشتم

که هۆی بهدبهختیی خۆت، ههه خۆتی « عهونیی »

«121,41»

مهلی، وابوو، له نهوهه سهر نویشتم

ههروهها، هۆنەر، له سێ چوارینهی جیا جیای دیکهشدا، دهبرارهی
خواناسیی و پۆژی لێپرسینهوه گوتووێتی:

پێژ و پیاوهتی، هەر به بهخشینه
بهههشت وهرگرتن، به خواناسینه
هەر کهس، بهخشین و خواناسیی نهبی
مردنی، سه د جار، چاتر له ژینه
«226،41»

له دووهمین چوارینهشدا گوتووێتی:

پاش مردن، کاتیک کۆدهکرتنهوه
له گۆرپانی لێپرسینهوه
هەر کهس، دهفتهریک دهدریته دهستی
دهلێن: «کردهوهی خۆت بخۆینهوه»
«226،41»

له سێههمین چوارینهشدا گوتووێتی:

پۆژی ههشره، شهرمه زارم، رووم نییه، سه ره له لبرم
دهنکه جۆیی چاکه، شک نابهم، به نا بۆ کوئی بهرم
به م هه مو تاوانه ی کردومه، نه جاتم چۆن ده بی؟
که ره له لای یه زدان، تکاکارم نه کا پێغه مبه رم!!
«227،41»

به لام، له گه ل ئه وه شدا، ئه و چهن هۆنراوه ئایینییه جوانانه ی
هۆنیوه ته وه، که چیی، سه یر ئه وه یه، له چوارینیکی دیکه دا، یه کئی له
بنچینه گرنکه کانی، ئایینی ئیسلامی ره تکرده وته وه، که خۆی له
نوێژکردن و ناوی خودا هێناندا دهنوێنی! بۆیه، به شیوه یه کی زۆر
خراب و ناشیرین، «به رمال، ته سه بیح و عه سا»، ژێر پێناوه، که به
هیچ شیوه یه، له گه ل ئه و دید و بۆچوونانه ی پێشوو تر ده بریپریوه،
ناگونجی و به چوارینه یه ک گوتووێتی:

که ره ژیان، ماوه م بدات، ئه ی پیری! من په یمان ده که م
ببمه کۆیله بۆ خه رابات، خزمه تی په ندان ده که م
ده یخمه ژێر پێمه وه، به رمال و ته سه بیح و عه سا
تا کوو ماوم، هه منشینێ شوخ و چاومه ستان ده که م
«228،41»

* * *

« ش ————— پرزه »

« 1998 - 1914 »

« نافع مه‌ظهەر - شپرزه »، هەر چه‌نده، خه‌لکی « سه‌قز »ی هه‌ریمی « پۆژه‌لاتی کوردستان » بووه، به‌لام، ماوه‌یه‌کی زۆر، له‌شاره‌کانی « باشووری کوردستان » به‌گشتیی و شاری « سوله‌یمانیی » به‌تایبه‌تی زیاو. له‌نزیکه‌وه، ئاگای له‌هه‌موو، روداو و کاره‌ساته‌نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی کورد بووه، گۆرانکاری و گه‌شه‌کردنه‌کانی کۆمه‌لی کورده‌واری، به‌چاوی خۆی دیوه. پێوه‌ندییه‌کی باشی، له‌گه‌ڵ هیندی پووناکبیر و هۆنه‌ری وه‌ک: « پیره‌مێرد، زێهر، قانع، موفتی، به‌نگینه، هه‌مدی، نه‌حمه‌د شوکری ... »دا هه‌بووه. له‌به‌رئه‌وه، زۆر چالاکانه، تیکه‌لای کۆره‌ وێژه‌یی و پامیاریییه‌که‌ی، کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری بووه، بگه‌، به‌شدارییی تیدا کردووه، چه‌ندین جار، گوتاری له‌پۆژنامه‌کاندا بڵاوکردۆته‌وه، له‌گه‌ڵ هۆنه‌ره‌کاندا، چه‌ندین نامه‌یان، به‌هۆنراوه، بۆیه‌کدی ناردووه.

هۆنه‌ر، ته‌مه‌نی سوازه‌ سه‌ل بووه، ده‌سی به‌هۆنراوه‌گوتن کردووه. گه‌لێ هۆنراوه‌ی. به‌زمانه‌کانی « کوردیی و فارسیی » هۆنیوه‌ته‌وه، زۆربه‌ی هۆنراوه‌کانی، خۆیان له‌بابه‌تی « نه‌ته‌وه‌یی، ئایینی، دلداری و کۆمه‌لایه‌تی »دا ده‌نوێن، شینی بۆ هیندی له‌پیاوه‌ ناودار و پووناکبیره‌کانی کوردی وه‌ک: « شیخ مه‌حمودی هه‌فید، هیمن، هه‌ژار ... » کردووه. « پیره‌مێرد »ی هۆنه‌ری، زۆر خۆشووستووه و چه‌ندین هۆنراوه‌ی، به‌سه‌ردا هه‌لداوه.

هۆنەر، چەن هۆنراوہیہکی ئایینی نووسیوہ، ستاییشی پەرہردگاری مەزن و پەيامبەری نازداری کردوہ. تەنانەت، هۆنراوہیہکی جوان و ناسکیشی، بۆ « شێخ عەلانەددینی بیارە »ش هۆنیوہتەوہ. هەر چەندە، هۆنراوہکانی، چ لە پروی شیوہ و چ لە پروی ناوہرۆکەوہ، کەمێ کز و لاوازن، بەلام، لەگەڵ ئەوہشدا، هۆنەر هەر هەولیداوہ، شوێن پێی، هۆنەرە کلاسیکییہکانی کورد هەلگرێ، دەسپەنگینی خۆی بنوینێ، هۆنراوہی ئایینی دانێ، بە سەر یەزدان و پەيامبەردا هەلدا. بۆیہ، لە هۆنراوہی « زبانی لالە »دا، بە حەوت دێرہ هۆنراوہ، ستاییشی یەزدانی کردوہ و گوتوویەتی:

زبانم لالە، یا رەبیبی! لە بۆ حەمد و سوپاسی تۆ
 چلۆن دەتوانی، ئینسان تا بکا، تاريف و باسی تۆ
 لە قورعانا ئەفەرموی: هیچ شتی، وینەئێ ئەتۆ نابێ
 بە مەخلووق ناکرێ، ئەلبەتە، تەشبیہ و قیاسی تۆ
 ئەتۆ، کەنجیکی مەخفی بووی، وەهات پێخۆشبوو، بتناسن
 شعوروت دا بە مەخلووقت، هەتا بتناسی، ناسی تۆ
 لەگەڵ « موسا »، لە سەر شوانیکی سەحرا توورەبووی، چونکا
 لەگەڵ گەرە و بچووکا، وەک یەک لوطف و تەماسی تۆ
 بە وەئ و داوتە پێم، رازیم و شاکیر، ئەئ خودای رازیق!
 لباسی فاخیرم ناوی، ئەگەر بمبێ، پلاسی تۆ
 بە سەد گۆشت و پلاوی، هیچ کەسی ناگۆرپمەوہ، هەرگیز
 تریتی چیتستی برویش و خەیار و نان و ماسی تۆ
 بە ئایەئ لوطف و رەحمەت، ئەم « شپرزە »ئێ خۆتە، دلخۆشە
 ئەمین و دلنیاپە ئەو، بە قەولی ریک و پاسی تۆ «282-281،62»

هەر وہا، لە هۆنراوہیہکی دیکەدا، هەردوو ئایەتی ژمارە « 35 - 36 »،
 لە سوورەتی « نووری قورئانی پیرۆز »ئێ گۆرپوہ، ستاییشی خۆئ
 گەرەئ کردوہ و بە نۆ دێر گوتوویەتی:
 خوا! کۆمەکبە، باش بکەم بەیان
 وەصفی ذاتی تۆ، وەک ئایەئ قورعان

خوا نووریکه، زۆد رووناک و بهرز
 ئه دره وشیتتهوه، له عاسمان و عهرز
 وهک چرا دانن، چرات تئ نابئ
 چراکش، له ناو شیشهی جوانابئ
 شیشه کیش، وهکوو ئه ستیره ی پر سۆز
 که هه لگیرسابئ، له داری پیرۆز
 داری زهیتونئ، نه غه ربیی و نه شه رق
 ئاری پئ نه گا و بسووتئ، وهک به رق
 رووناکیی، له سه ر رووناکیی کهوئ
 پئ نیشاندهر بئ، به وهی بیهوئ
 مه ئه ل دادینئ، خوا به مانا
 خوا، له هه ر شتئ، عالم و زانا
 له ناو مالتکا، ئیجازه ئه دا
 که ناوی خوای، بهرزۆبئ تیدا
 ناوی ئه و بهرن، روژی دوو چاره

«286-285,62»

ته سبیحی بکهن، صوبیح و ئیواره
 له هۆنراوهی « به قوربانی موحه ممه د و عه لی » دا، به شه ش دپیره
 هۆنراوه گوتویه تی:

به قوربانی « موحه ممه د »، باوکی « فاتم »
 هومیدم هه ر ئه وه، روژی نه هاتم
 به قوربانی « عه لی »، زاوای « موحه ممه د »
 « عه لی » مه حبوب و ئامۆزای « موحه ممه د »
 « عه لی » پیتی نایه، سه ر شانی « موحه ممه د »
 « عه لی » خۆی کرده، قوربانی « موحه ممه د »
 به قوربانی « ئه بو به کر » و « عومه ر » بم
 فه دای « عوسمان »ی، پیری خوین هه در بم
 به لام، من هه ر، ته وه لایی « عه لی » مه
 وه لیمه، هه م که کیمه، هه عه لیمه
 « شپه رزه »م تا کوو هه م، بۆ ئه و مریدم
 مریدم، به نده بیکی زه ر خه ریدم

«149,62»

ههروهها، له هۆنراوهی « یا رهسوله‌للا » شدا و به نو دێره هۆنراوهی
دیکه، ستاییشتیکی به یامبه‌ری کردووه و گوتویه‌تی:

له رۆژی ترس و بیما، بمکه بیمه، یا رهسوله‌للا !
فه‌قه‌ط، یه‌ک تیکه نان برسیمه، نیمه، یا رهسوله‌للا !
ئه‌له‌رزم، ئاره‌قی خه‌ج‌له‌ت ئه‌رێژم، بێ سه‌به‌ب ئه‌گریم
به ره‌حمت، ئه‌ی طه‌بیب بروانه، چیمه، یا رهسوله‌للا !
ئه‌خۆشتم، لێویه‌بارم، شیر و شۆربا و ئاو، له لام ژاره
تلاوتل، ئاله‌ی بێ تا‌قه‌تیمه، یا رهسوله‌للا !
هه‌زار شوکری خوام، پێغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان، تۆم هه‌ی
له بق تۆشه‌ی قیامه‌ت، ترسی چیمه، یا رهسوله‌للا !
گونابارم، به‌قه‌د ئه‌ستیره‌کان و ئاوی ده‌ریاکان
به‌لام، باکم نییه، ئه‌للا که‌ریمه، یا رهسوله‌للا !
خه‌وم دی، روویه‌رووم، پیاویکی زانا، پێخه‌فی دووریم
له لام وایه، نیشانه‌ی ئاخ‌ریمه، یا رهسوله‌للا !
ئومێدی من، له ته‌کیه و خانه‌قا‌کانا برا، ئه‌مما
ئومێدی من، به‌قورعانی عه‌ظیمه، یا رهسوله‌للا !
ئه‌گه‌ر، بێ باک و بێ قه‌ید و جه‌سوور و بێ ئی‌طاعه‌ت بم
نیشانه‌ی بێ حه‌یایی و رووره‌شیمه، یا رهسوله‌للا !
چ باکم، که‌ر نه‌خۆشه‌ رۆح و جیسمی « نافیعی مه‌ظه‌ر »
« موحه‌مه‌د موصله‌فا »، بق ئه‌و حه‌کیمه، یا رهسوله‌للا !

«261-260.62»

* * *

« حاجی براییمى شائرى جاف »

« 1919 - »

هۆنەر، له نۆڤ كۆشى، خيزانتيكى موسولمانى خوناسى دهسه لاتداردا، چاوى به ژيان ههلهتيناوه و گهوره بووه. ههر له مندا لىيهوه، نوڤى نهچوو، كاتى گهورهش بووه، « حه ج »ى مالى خواى كردوو. له سهه دهسى، هيندى مه لا و خوينه وارى، دهرويهى باوكى، فيرى خويندن و نووسين بووه. ههروهها، ههر دوو بهرهمى، ويژهى بهرزى « گولستان و بوستان »ى « فارسى » تهواو كردوو و به تهواوى، سهوداسهريان بووه. زمانهكانى « كوردى، عهه بى، فارسى و تووركمانى » زانويه. به لام، ههر به « كوردى » هۆنراوهى داناوه!

له تههمنى « 38 » سالىدا، دهسى به هۆنراوه هۆننهوه كردوو. ههههه هۆنراوهكانى، مۆركى ميللى رهههه، له خۆيان دهگرن. به زمانى ساكار گوتراون و ههر بهو زمانهى پهيشيهوه، هۆنراوهشى پى هۆننهوه. له بهرتهوه، خوينه كورد، به ئاسانى لىيان تيدهگا!

زۆربهى زۆرى هۆنراوهكانى، له شيوهى نامه و نامه گۆرینه وهدا، خۆى دهههه، بق خزم، دۆست و ناسياوهكانى خۆى نووسيوه. به هۆنراوهى گههه، له شايى و شيناندا، به شدارى كردوو: ستايشى كردوون، پيرۆزبایى جيزن و زنهتنانى لى كردوون، پرسهى بۆ داناون و شينى بۆ گيتراون.

له هۆنراوهى « مناجاتى خۆم له خزمهتى پتفه مبهردا »، به « 28 » دتپه هۆنراوه، سهههه، باسى بارى گونا بهارى خۆى كردوو. پاشان، ئامۆژگارى موسولمانانى كردوو، تا، له وه پتر، تووشى گونا و گومراى نهبن. رووى له قاپى خوا كردوو، پارا وههه و گوتويهتى:

کوئیرم، خه جالەت، دامام، زەلیل
 زۆر گونابارم، یا رەسولەللا! دەغیل
 لە کردە و فیعلی خۆم، بە شتیو حالم
 لە نەزانیی خۆم، وێرانە مالم
 هەرچیم کە کردەن، کردە لە مەوبەر
 هیچ چاکەم نەبوو، ئەو خاکم بە سەر
 ئێستە ئەزانم، وەحشیی و نەزان بووم
 شۆتنگە و تووی، دەستی نەفس و شەیتان بووم
 شەیتانی لە عین، نەفسی ئەممارە
 بە سەر ئەعضام، ئاغا و سەرکارە
 ئۆمەتی خۆتم، دەخیل، یا حەیبب!
 با ئیتر، شەیتان، یم نەدا غریب
 تاوان، معصییە، گوناھ بە ئەزار
 چاریک شک نابەم، زیاد لە ئیستیغفار
 دەغیلم، قوربان، شای شەوی میعراج!
 پادشای ئەسرازی، گفتوگۆ رەواج!
 من گوناھبارم، تەوبە، هەزار جار
 من دامام، فەقیر، تۆی شاهی سالار
 ئۆمەتی خۆتم، عەبدیکی لارم
 مەر بە شفاعەت، تۆ بکە ی چارم
 چاوەرپیتی رەحم و شەفاعەتی تۆم
 هەر خۆم ئەزانم، بی طاعەتی خۆم
 گوناھم زۆرە، لە ئەندازە زیادە
 رەنجم چی داو، هەمووی بە بادە
 عومری تێپەر بوو، جوانیی لە مەوبەر
 گشت بە فیرق رۆی، هەو خاکم بە سەر
 هەموویشی قەیدە، فیعل و کردارم
 لە رێگە ی طاعەت، زۆر چەوت و لارم
 دوا ی ئەو هی، هۆنەر، زۆر بە راشکاو یی، دانی بە هەلە و گوناھەکانی
 خۆیدا ناو، ئینجا، دەسی پارێانەو هی بەرزکردۆتەو و گوتوو یەتی:

یا رهب ! به پهحمهت، پادشای پهحمیم
 له بهر خاتری، قورئانی کهریم
 له بهر خاتری، سه دوویسوچوار
 ههزار پیغه مبهه، نه شرفه و نازدار
 له بهر موورسه لی، سیازدهوستی سهه
 ههلبیژیراو و ناودار و نه مجهد
 له بهر خاتری « نوح »، « ئیبراهیم »
 به « موسا »، « عهمران »، مه شهوور به که لیم
 له بهر موعجیزه ی، « عیسا » روحو للا
 بمبه خشه، یا رهب ! تو پهسوله للا
 له بهر خاتری، سه دوچوار که لام
 که فرمووده ی توژن، چی لایه نام
 له بهر شهرافهت، « تهورات » و « ئینجیل »
 راستیی بق ریگه م، بکه به دهلیل
 له بهر ئیعجازی، سی جزمه ی قورئان
 بمخه ناو عه قوات، مانگی « په مزان »
 له بهر خاتری، نه مانه هه موو
 خو شبه له گونا ه، پیش و پابردو
 جه به لی « نوحود »، له بق هاوارم
 شاهیدی نه دات، چند بی قه رارم
 چون خوم نه زانم، چند چهوت و لارم
 له پهحمهت زیاتر، هیچ ناکا چارم
 بمبه خشه، یا رهب ! خو شبه له گونام
 له بهر خاتری، پهسوولی کیرام
 « برایم » ! مه ترسه، چون خوا غه ففاره
 « موحه ممهه » شه فیع، بق گونا ه باره
 با گونا ه ی توژش، زیاد بی له نه نداز
 عافواتی زوره، خوی بی نیاز

«25-23،6»

* * *

« دلزار »

« 1920 - »

جا، گەر بلتیم: زۆربەى ھەرە زۆرى، ھۆنەرە کلاسیکیبەکان و ھىندى،
لە ھۆنەرە ھاوچەرخەکانى گوردیش، باوەرىكى پتەویان، بە خوا
ھەبوو، بۆیە، ھۆنراوێ ئایینییان ھۆنیووتەو، ھىچ لە راستى لام
نەداو. كەچى، سەیر ئەوێ، چەن ھۆنەرىكى « كۆمۆنىست »،
ئەوانەى، ئایینیان، بە تىاكى گەلان زانیو! ھىندى، ھۆنراوێ
ئایینییان گوتوو، كە لەگەل « بىر، باوەر، فەلسەفە، ئایدۆلۆژیا، رىياز
و بەرنامەى پارت »كانیاندا ناگونجى!

ھەر بۆ نموونە: (ھۆنەرىكى كۆمۆنىستى وەك « دلزار » ستایشى
پەيامبەرى ئىسلامى كردوو، ھۆنراوێكەى جوانى، ھەوت دىرى
ھۆنیووتەو، كە ئەوێان بۆ « كۆمۆنىست »كان بھەیه! كەچى، لە
دیوانەكەیدا نىیە و تۆمارى نەكردوو!

ھەلبەتە، ئەو ھۆنراوێكەى، سەردەمى گوتوو، باوەرى بە ئاین ھەبوو،
یا، ئەو كاتە، ھىشتا، لە رىزى « پارتى كۆمۆنىستى عىراق »دا، كارى
نەكردوو. دواترىش، كاتى، ئەو باوەرەى وەرگرتوو، لى پەشیمان
بۆتو، بۆیە، بلایى نەكردۆتو! بەلام، ھۆنراوێكە: لە دیوانەكەدا، بە
شێوێ پىنجخشتەكیىكى « راجى »، لە سەر ھەلبەستىكى « دلزار »،
سالى « 1941 » ھۆنراووتەو و لە دیوانەكەدا، بلۆكزاووتەو. دیارە،
ھەموو دوو نیوهدىرى كۆتایى ھەر پىنجخشتەكیىكە، لە بنەرتدا،
ھەر « دلزار » خۆى گوتوونى. « 19 »

با لێره‌دا، ئەو چهوت پێنج‌خشته‌کییبه جوان و پڕ بایه‌خه، پێشکەش به خۆتێنه‌رانی کورد بکەم، تا، هه‌موو بۆیان پوونبێته‌وه، ئەو دوو هۆنهره، « راجییی » و « دلزار »، له‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌ چ شێوه‌یه‌کی به‌رز و رازاوه، ستاییشی ئەو په‌یامبه‌ره نازداره‌ی ئیسلامیان کردووه، مه‌گه‌ر ته‌نیا هه‌ر، له‌ ده‌س خۆیان هاتبێ و گوتبێتیان:

ئه‌صلی هونه‌ر و فه‌صلی، هه‌موو رازه موحه‌ممه‌د
تیشکی سه‌حه‌ری رۆژی، پڕ ئاوازه موحه‌ممه‌د
میشکی صدقی کۆمه‌لی، ده‌م سازه موحه‌ممه‌د
شۆخیکه، له‌ ناو عاله‌می مومتازه، موحه‌ممه‌د
خاوه‌ندی هه‌زار ئایه‌ت و ئیعجازه، موحه‌ممه‌د

نووریکه، له‌ ناو کیشوهری جانان، نییه حاجز
که‌نجیکه، له‌ بۆ نه‌وعی به‌شه‌ر، جائز و فائز
شاه‌تیکه، له‌ سه‌ر ته‌ختی مه‌قاصد، نییه عاجز
مانه‌ندی له‌ ناو کۆمه‌لی « خوو‌بان »، نییه هه‌رگیز
سه‌رچاوه‌ی حوسن و ئه‌ده‌ب و نازه موحه‌ممه‌د

که‌ر ژاله‌ی « نیسان »، وه‌ که‌ر ئاگری سووره
که‌ر عونصوری ئینسانه، وه‌ که‌ر صوره‌تی مووره
سه‌ر به‌رزه له‌ رووی، چونکه، هه‌یولای حضووره
ره‌نگینه به‌ روخساری، ئە‌لێتی، پڕته‌وی نووره
مه‌خمووره به‌ چاو، شاهید و شه‌هبازه موحه‌ممه‌د

بۆ قه‌دری به‌شه‌ر، چاوی سیای کرتووه به‌ژنی
سه‌رووی به‌ هه‌وا خستووه، به‌رزی خووه به‌ژنی
سینه‌ی قه‌فه‌سی، عیلم و نموونه‌ی مووه به‌ژنی
وه‌گ‌ شه‌تله‌ سنه‌وبه‌ر، به‌ هه‌وا چووه به‌ژنی
رێککه‌وتوووه ئە‌ندامی، به‌ ئە‌ندازه موحه‌ممه‌د

بەم تەرزى، لە بۆ گەردەنى بەرز و دلى داھى
بەم پەرچەمى، پىر ھالە و بەم پىوومەتى ماھى
بەم ريزە گەوھەر، ريزە ددانە و سەرى جاھى
بەم تيزى موزە و شيرى برۆ و سونگى نىگاھى
خاوەندى سويا و لەشکر و سەربازە موخەممەد

کولمە و لەبەكەى، پىرتەوى دوو عالەمە، بە خوا
نوورى قیدەم و بەھرەوەر و خاتەمە، بە خوا
زنجيرە و شيرازەى بەنينا دەمە، بە خوا
ھەر چەندە، بکەم وەصفى جەمالى، کەمە، بە خوا
گەنجىکە، لە ناو ئادەمىيا، شازە موخەممەد

جان، خادى دەرگانە يەتى، بى خۆد و بى خەو
دل، عاشق و پەروانە يەتى، پۆژ و ئەگەر شەو
تۆش، ھەر وەکوو « راجىيى »، بە خوا، مەھوى لە پىرتەو
« دلزار » ! مەبە غافل، لە جىھەت مەدح و ئەنای ئەو
بۆ راھى نەجات، مەطلب و دلخوازە محمەد «292،25-293»

* * *

« حەسەب قەدرە داخەيى »

« 1997 - 1925 »

ھۆنەرىكى ناسراوى « كۆمۇنىست »ى، ۋەك « حەسەب قەدرە داخەيى » زۆربەي ھەرە زۆرى ھۆنراۋەكانى، بۇ خۇشەۋىستىيى ژن و ئەۋىنى خاكى نىشتامانەكەي تەرخانكردوۋە. كەچىيى، دوو ھۆنراۋەي ئايىنىي ھۆنىۋەتەۋە! ھەر چەندە، ھەر دوو ھۆنراۋەكە، مېژوۋى گوتنى، لە سەن نەنووسراۋە، لە بەرنەۋە نازانم، لە چ سالتكى تەمەنىدا دايانۋن! بەلام، زۆر پىدەچى، لە كۆتايى تەمەنىدا گوتىنى. چونكە، زۆربەي ھەرە زۆرى موسولمانان، ھەر چەندە لە ژيانى خۇياندا، بى باۋەرىش بن، كەچىيى، لەو سەردەمە درنگانەي تەمەنىندا، ھەر پاشگەزەدەبنەۋە، دەگەرتنەۋە، روو لە دەرگەي، پر لە سۆز و مېھربانىي پەرۋەردگارى جىهان دەكەن! جا، ئىستە، با بزائىن، ھۆنەر، لە ھۆنراۋەي « عىشقى خودايى »دا، چ جۆرە ملوانكەيەكى پىرۆزى، لە گەۋھەر و مروارىي پر بايەخ، بۇ ھۆنىۋەتەۋە؟ چى نوپى پىشكەشكردوۋىن؟ لە چ دل و دەرۋونىكى، پر لە ئەۋىنى خۋاپەرسىيى و پاشگەزبوۋنەۋەۋە، ھەستى بى گەردى خۆي دەرپرېۋە؟ بەلى، ھۆنەر، لە حەوت پىنجىنەي زۆر نايابدا، زۆر بە پاشكاۋىي و بە كۆلدەۋە، بەشىمانىي خۆي پىشانداۋە، ھاناي بۇ يەزدانى مەزن بردوۋە و گوتوۋىەتى:

من، ئەۋا ھاتم، بە كۆلى دەرد و ئىش و زامەۋە
مەينەتم زۆر بوو لەمەۋبەر، وا، سەرى لى دامەۋە
نەفسى ئەممارەم، لە رېما داۋى بۇ دانامەۋە
كى پەنامە؟ كى تكامە، بىجگە مېھرى ذاتى خوا؟
تۆفى عصيان، مؤمنم من، تۆ شكاي، نەشكامەۋە

ئەو كەسەي خاوەن دەروونى، تێدەگا دەدى دلان
ئەو كەسەي خاوەندى هەستە، بۆن ئەكات: عەترى گولان
ئەو كەسەي گەرما كولاندى، چاوى وا لە سەر چاوان
كۆ گرهى ئەم ناخە گەرمەم، بۆ ئەخاتە بەر شەمال
بێجگە مېهرى ذاتى خواوەند، كەس وەلامى دامەوه؟!

من، كە بەندەي ئەو خودايەم، پوو لە دەرگای ئەو دەنیم
بەندەيى بۆ ذاتى خواوەند، گەر نەكەم، بۆچى دەشتم؟!
شایەتى ئەم حېكمەتەيشە، چى ئەنووسم، چیش ئەلیم
هەر خودا، خۆى من دەناسى و چاوى وا لەم كارەيه
وا، بە شەستى رەحمەتى ئەو، جارى تر بووزامەوه!

ئەي خودای گورە و بە مېهر و خاوەنى دەرئای كەرەم!
گەر سەرم شەيدا نەبى بۆت، بېشكێنە ئەم سەرەم
هەر بەرهى دینە دەهێنى، بانگبەم، من لەو بەرەم
ئەي خوداوەند! رێنمایى، دەوربەر وا تێكچوو
هەر چەنێك كەوتم لە رێدا، وا، لە نوێ هەلسامەوه!

عەشقى تۆ، پێش ترس و بيمە، عاشقى ذاتى ئەتۆم
پووم لە جوانى بوونى تۆيه، هەر بەرەو لای ئەو ئەرۆم
داوى ئەم سۆزە پەسەندەم، كرد بە تالى تان و پۆم
عاشقم خاويه، بە خواييت، ئەم گرهەم مەكوژتەوه
چونكە، نوورى بۆ دەروونە، ئیستاكە و ئەو سامەوه!

ئەي فرستادى خوداوەند! ئەي « محەمەد » الامان!
ئەشكى حەسەرەت، وا لە چاوم هات، وەكوو چاوكەي چەمان
وا لە سەر پێتى عومرى كورتا، بووم بە ئاشيانەي خەمان
دەستى ياريدەت، زەلېلم، بارى مەينەت چل مەنە
قايلم بەو داخ و دەردە، قەرزی بوو، من دامەوه

بانگی _____ هق هات و دەر وونم کرده وه، بئی لام و جیم
 دهست به دوعام، ئه ی خودای خۆم، تاکوو هر ساتیک دهژیم
 بافتی لۆم _____ و نه فره تیشه، چه رخی پۆژگاری که دیم
 اَش _____ هه، اُن لا اِله غیرک، یا ربنا!
 خۆ « محمد » خۆی په سوله، وا منیش پارامه وه

«333-332,15»

جا، سهیر ئه وهیه، هۆنەر، هۆنراوه ی دووه می، پێشکەش به « مامۆستا
 مه لا سامان » کردوه، تا، وهک « بولبولی خۆشخوان »، ئاوازی بۆ
 دانئ و به دهنگه خۆشه که ی خۆی، بیچرئ!
 با بزانی، ئه م چاره یان، له هۆنراوه ی « نزایه ک »، هۆنەر، داوا ی چی
 کردوه؟ به چ شیوه یه، دهسی نزای، بۆ چهوت ته به قه ی ئاسمان بهرز
 کردۆته وه و پاراوه ته وه، کاتئ گوتوو یه تی:

خوایه! دا که یه شهستی په حمهت، مه زره عه ی دل ته ژنیه
 په حمه تی تۆ بئی شوماره و چاوم، هر له وه خه زنه یه
 ئیمه، بهنده و دهسته دوعاین، تۆ غه فوو ریت و تۆ که ریم
 بۆمی رابینه له سه ر خێر، نه فسی ئه مماره و سه قیم
 عاشقی قورئانی تۆم و طالبی عه فوو و که ره م
 خوایه! تۆ زۆر میهره بانئ، مه مخه گێژاوی نه ده م
 ئیمه چی بکه ین؟ خۆ سه فه رمان چه تمییه، ئه مپۆ سه بیه ی
 خوایه! لوطفئ، ئیمه بهنده یین، بهنده بئی توتشوو نه که ی
 هۆ برای هاو دین و ئایین! پوو له خوا بین چاتره
 ئه و شته ی تۆ و ده زانیت سی پره، لای ئه و ظاهره
 ئه م که لی کورده هه ژاره، وێل و مه ظا وومه برام
 با، هه موومان پشتی ئه و بین، تا، ده گاته جئ و مه رام
 خوایه! ئیمه پوو له تۆین و داد و هاوارمان هیه
 به حری عسیان و هه و امان، هینده قووله بئی په یه
 چه بلی سۆزت، دهستی ئیمه ی که ی ده گاتئ بۆ نه جات؟!
 ئیمه کوێزین، بیجگه ذاتت، کئ به ره و خۆتمان ده بات!؟

خوايه! كورديش، وهك گه لانی سه رزه مين، شايه تي ...
دینی تۆيان، لا په سه نده، دیر به دیر و نایه تی
خوايه! ناواتی به دبییت، خوايه! ناشتی و سه وهریی
به رزه وندی خاک و خه لکی خۆی بکاته رابه ری
دینی ئیسلامه عه قیده م، به نده بیکی چاوه پیم
ذاتی پیغه مبه ر سه ووده م، سه ره له رپیا داده نیم
باوه پیم وایه، به لوتفت ئه م سه لاته م به ی به ئه و
سه د سه لاتی بۆ ده نیرم، وهك دیاریی رۆژ و شه و

«334-333,15»

* * *

« هایدی »

« 1925 - »

رهنگه هۆنەر، تهنیا هەر، ئەم هۆنراوه ئایینییهی کوتیی، که به چل و
شەش دێره هۆنراوه، سەدهقی بەرهمهکهی، به ناوی « بیسمی لاهی
لرهمان لرهمیم » هوه شکاندوه و سەرەتای دیوانهکهی پێ کردۆتهوه!
سەرەتا، لهگهڵ خوای خۆی دواوه و گوتویهتی:

سەری نامەم، به ناوی تۆ خوایه
که بێ ناوی تۆ، نامە بێ نهوایه
خوای بەرز و نهوی و هه‌وراز و لیژان
خوای پۆژی ده‌ری، پیتۆڵ و گیتزان
خوای ته‌نیای دیار و نادیاران
خوای میر و به‌له‌نگاز و هه‌ژاران
خوای من، ئەی خوای دل شاد و دلته‌نگ!
خوای بێ یار و بێ هافال و بێ ره‌نگ
خوای بینا، خوای زانا به حالان
خوای بێ یاوه‌ر و رووت و ره‌جالان
به چاویلکنا‌نی، لیکه‌له‌دینی چاوی
به‌هێزه ده‌ستی تۆ، هه‌وکاری ناوی
نه‌گه‌ر چیی، حاضر و ناظر له‌ گشت جیی
خه‌یال ناگاته‌ نه‌و جیی، که تۆی لی

وجودی تۆ، ئەگەر چی، پروون و سووره
 له پادهی دهرکی زانستیش، به دووره
 خوای ههست و وته و بیر و خهیا لآن
 خوای کویر و کهر و گتیر و گهوالآن
 به جیرهی بی منهت، تیر و به ئیروو
 له سهر خوانی خواپیت، مار و میروو
 به تیربوون و نهبوونی مووچه خۆران
 له دهرکی تۆ نییه، تاران و تۆران
 به تۆ دهکرێ، بنیری تیشکی تاوێ
 که بی، گیانی وه بهر، بی گیانی باوێ
 له تۆ رایه، تریفهی مانگ له شه ودا
 ئەتۆی بی دار و باقی تر له خه ودا
 تهپ و پاراوی تۆن، ئەزمان له زاران
 له دهس تۆدا، دلی یار و نه یاران
 به ئەمری تۆ، هه ور، بارانی دینێ
 به سهر چۆل و چیدا، دهپیرژینێ
 به ویستی تۆیه، خێریان لی دهبارێ
 کهشی هاوین و پاییز و به هاری
 ئەتۆ وات کرد، که زستانان به سه برن
 ئەگەر زستان، له ژیر بارستی به فرن
 خوايه! ئەی خوای جوان و درزیوان!
 خوای ئەگریجه زهرد و کولمه زیتوان
 خوای سینهی سپیی و نه رم و دلی سهنگ
 خوای بسک و که زبی شوپ و قه دی تهنگ

پاشان، زۆر به راشکاویی، مهبهستی له وهه موو پیداهه لدان و
 ستاییشکردنه ی خۆی روونکردۆته وه، له خوا پاراوه ته وه، تا، له
 کارهکانیدا سهرکه و تووویی و گوتووێتی:
 من ئەورۆ، چم ئەوێ لیت، هه ر زمانی
 زمانی بی، که په سنی تۆ بزانی

زمانیک بی، که زانی، زاره کارم
 به هاسانی، ووشه باویته زارم
 زمانیک بی، له گه ل ئه و واته ئۆگر
 که "ته نیا تو خوای، ئیتر کهسی تر"
 خه یالی من، منالی بی زمانه
 دهنا، یادی تو، ئاویتته ی دلانه
 وتاری زۆره بیلی و چه شنی مندال
 قسه ی بو نایه، دهیکاته گروکال
 له جیبه ک، په سنی تو، زانا نه زانی
 چ دئ، ئیتر، له دهستی بی زمانه
 دلێکم پئی بده، ده ریای ئه وین بی
 به رین بی، بی برین بی، ئاگرین بی
 دلێک بی، خوین نه بی، دلێ بی، له سینه
 دلێ، بی ژهنگ و گهرد و بوغز و کینه
 به جارێ، زۆری هینا، ده رده داری
 دهس و ههنگاوی شلکرد، له شهبه باری
 ئیتر، یا ته م، له بهر چاو نارپه وینتی
 پروانگه ی دیده، هه ر دئ و کورتی دینتی
 له ئالۆزی و تارمرا، دیاره
 که چی پیم کردووه، دهرد و په ژاره
 بنیره خوایه، هه توانی برینم
 که ژانی دل بری، خویشی له ژینم
 ئیتر، ئه و جار، من و ژینیکی بی وهی
 ئیتر، جی ناخ و داخان بگری، ئۆخه ی
 خه میکم پئی مه ده، زیده ی توانام
 خه مت، خوایه، له توانا زیده پئی دام
 له بهر بی چاره بییم، ههنگاوه ههنگاو
 به سه ر شتیاوی دهروان، سه ر و چاو
 دوا قوناغی ریگه م، ده رکی تویه
 خوا! بگره ده سم، له و هاتوچویه

به زهت پیمدا بی، پروناکیی بخه پیم
 که بهو ری راسته دا، رزگاریم و بیم
 نه گهر، کار که و ته به خشینی خوایی
 به گشت پارانه و تک، دینی دوایی
 به لام، که ی تامی مهرگم پی ده چیژن
 له « کوردستان » ی رزگارم بنیژن
 له فیردهوسا و له « کوردستان » ی زهنویر
 لهش و گیان به مشین و سهیران بکه ن تیر
 به ئه سپایی، دچ دهنگی نادیااری
 ده چریتنی به گوتما، جار به جاری
 که رۆیی کاروان و پای تو له نگه
 لهشت پی ناچی، گیان دهرکه، درهنگه
 ته من، هر چی هه بوو، رۆیی له خه ودا
 ئه بینم، ئیسته، زۆر که م ماوه مه ودا
 له ئه ستۆم هیند گرانه، باری تاوان
 چه ماون پشتم و نه ژنۆم له تاوان
 به ته نیایی، له ریگه ی دوور و بی بن
 ته مام ته نیا، به لوظفی تو هه یه من
 له کو تا بيشدا گو توو یه تی:
 نییه تو شه م، له روحمی تو زیاتر
 که له و روحه نییه، هیچ تو شه چاتر
 نه چارنکم هه یه ئیتر، نه ری دی
 به ره و قاپیت نه وه دیم، هیدی « هیدی »

« 123-119,23 »

* * *

« بیاوهی »

« 1996 - 1931 »

زۆریه‌ی هه‌ره زۆری هۆنراوه‌کانی، له‌نامه‌نووسین پیکهاتوون. هۆنەر، هۆنراوه‌ی بۆ خزم و دۆسته‌کانی خۆی هۆنیوه‌ته‌وه و بۆی ناریدوون. هیندی هۆنراوه‌ی که‌میشی، ده‌رباره‌ی « جیژنی نه‌وورۆز، که‌ژێ به‌هار، باسی پۆمانسی و کیشی کۆمه‌لایه‌تی » داناوه.

هۆنەر، زمانه‌کانی « کوردی، عه‌ره‌بی و فارسی »، به‌باشی زانیوه. به‌هه‌ر دوو دیالیکتی « گۆزان - هه‌ورامانی » و « کرمانجی - کرمانجی خوارو »، هۆنراوه‌ی گوتوه. هه‌روه‌ها، چهن هۆنراوه‌یه‌کی که‌میشی، به‌زمانی « فارسی » هۆنیوه‌ته‌وه.

هینده‌ی، له‌هۆنراوه‌کانی به‌شی « کرمانجی خوارو »ی وردبووه‌وه و له‌گه‌ڵ هۆنراوه‌کانی به‌شی « هه‌ورامانی »دا به‌راوردکردن، تیگه‌یشتم، هۆنەر، له‌یه‌که‌مین به‌شدا، له‌پووی هونه‌ری هۆنراوه هۆنینه‌وه، لاوازیوه! واته‌: پتر، ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر به‌شی دووه‌مدا شکاوه و به‌شیوه‌یه‌کی جوانتر، هۆنراوه‌کانی خۆی پازاندۆته‌وه!

هه‌ر چه‌نده، « بێوه‌ی »ی هۆنەر، پیاوتکی خواناس، له‌بنه‌ماله‌یه‌کی نایینی ناودار و وه‌جه‌ی شیخه‌کانی « نه‌قشبه‌ندی - بیاره » بووه،* به‌لام، له‌دیوانه‌که‌یدا، ته‌نیا هه‌ر، یه‌ک چوارخشته‌کیی « له‌گه‌ڵ خودای خۆم »، له‌ستایشی یه‌زدانی گه‌وره‌دا هۆنیوه‌ته‌وه و گوتویه‌تی:

به‌غیری لوفی تو، قه‌ط طالبی گه‌نج و گه‌وه‌ر نابم
که‌لوفت بوو، نییه‌ فه‌رقی گه‌دایم، یا وه‌کوو شایم
نه‌زانم، کامه‌ باشه‌ بۆم، ئیتر، داوا له‌ تو چی بکه‌م؟
که‌وابوو، کامه‌ باشه‌ بۆم، خورا وابی، خورا وابم

« 17.10 »

له هه ولتیکي دیکه دا، هۆنەر ویستوو یه تی، کیتشه کانی فهلسه فه و باسی ناین، تیکه لاوکا و چاره سه رتکیان بۆ بدقزیته وه. به لام، چ له پروی شتیه و چ له پروی ناوه رۆکه وه، زۆر سه رکه وتوو نه بووه! وهک له هۆنراوه ی « فهلسه فه ی زیان له روانگه ی ناینه وه » دهرده که وئ، کاتئ، به نۆ دیره هۆنراوه گوتوو یه تی:

سه ری، گهر خوا په رستی تیا نه بوو، پوچه و به جیما وه
 دلئ، وا نووری حه ق شهیدای نهکا، ته خته ی سه ری ناوه
 دوو چاوم، بۆیه لا چاکه، که پنگه ی پاس دیارییکهن
 که چا و پنگه ی نه دی، گالۆکی کوپری چاکه، له و چاوه
 خیره د، وهختی به که لکه، وا له دهردی سه ر نه جاتمدا
 چ عه قلیکه نه زانئ، کامه دانه و کامه یه داوه

ده ستیک، هه ر هه ولی بردن بۆ ده م و گیرفانی نینسان بی
 چ ده ستیکه نه زانئ، کامه پا که و کامه کلپا وه
 ئه گه ر قاچوقولم، هه ر بۆ په لامار بی، به هه ر لادا
 له ئه کاما ئه بی، بمخاته ناو چاوه، به دوو پاوه
 زوان، بۆیه خوا داویه، که پاس و چاک و باش بیژی
 ئه گه ر، هه ر به د به خه لک ئیژی، ئه وه ماری کونی ناوه
 ئه گه ر گوئ، گوئ قولاغی غه یبه ت و لۆمه ی برایانه
 خۆشا به و رۆژه وا بیژن، که په رده ی گوته دریاوه
 په نا به خوا به رین چاکه، مه گه ر هه ر ئه و به لوظفی خۆی
 بمانپاریژی له م داوه، چ له م لاوه، چ له و لاوه

« ئه مین ! ئه گه ر، لوظفی حه ق فریا نهکا، له م رۆژ و ده ورا نا
 به شه ر، تا چاوه کاتۆ، تیاچوو، فه وتاوه، خنکاوه « 132-131.10 »

* * *

* « بیته ی »، نازناوی « شیخ ئه مینی کوری شیخ علا ئه ددینی نه قشبه ندی » یه و
 برای « شیخ موحه مه د عوسمانی سیراجه ددینی بیاره » بوو!

گۆتایی و ئەنجام

لەم لیکۆلینەو هیەدا، نموونەم، لە سەر ھۆنراوەی ئایینی، « 52 » ھۆنەری کورد ھێناوئەتو، « 69 » سەرچاوەشم، بەکار ھێناو. لە بەر پرۆشنایی، ئەو نموونانە، لە دووتوی، ئەم بەرگەدا ھاتوون، چەن خالێکی سەرھەکییمان، بۆ رووندەبیتتو:

1. ھۆنراوەی ئایینی، لە نێو کورددا، مێژوویەکی زۆر کۆنی ھەیە و ھۆنەرانێ کورد، لە ھەموو سەردەمێکدا، ھۆنراوەی ئایینییان ھۆنیوئەتو.

2. کاتێ، ئایینی ئیسلام، لە کوردستاندا بلایۆتوئەتو، ھۆنراوەی ئایینی، پتر گەشەیکردوو و پەرەیسەندوو. چونکە، زۆربەیی ھەرە زۆری، ھۆنەرە کلاسیکییەکانی کورد، خواپەرست، زانا و مەلای ئایینی بوون. لەبەرئەو، ھۆنراوەی ئایینییان گوتوو.

3. ھۆنراوەی ئایینی، بە ھۆی ھێندێ فاکتەرەو، وردەوردە، لە بەرھەمی وێژەیی، ھۆنەرە ھاوچەرخیەکانی کورددا، کزولاوزیوو، یا، بە تەواوی، وشکیکردوو.

4. زۆربەیی زۆری، ئەو ھۆنراوە ئایینییانە گوتراون، پتر خۆیان، لە ستایشی یەزدانی گەرە و پەيامبەری ئیسلامدا دەبین. ھێندێ لە ھۆنەرانیش، ھۆنراوەیان، بە سەر چوار جێنشینەکە، ھێندێ لە یارانێ پەيامبەر، پیاوچاگانێ کورد و ئیسلامدا ھەلداو.

5. ھۆنەرە کلاسیکییەکان و ھێندێ لە ھۆنەرە ھاوچەرخیەکانیشمان، لە ھۆنراوەکانیاندا، دانیان بە ھەلە، تاوان و گوناھەکانی خۆیاندا ناو. لە پەروردگاری جیھان پاراوانتەو، تا، لە گوناھەکانیان خۆش بێ. تکایان لە پەيامبەر کردوو، تا، لای خوای مەزن، داوای لێبوردنیان بۆ بکا و گیانیان، بە بەھشتی بەرین شادکا.

6. هۆنەرە کلاسیکییە خواناس و سۆفییەکان، لە روانگەیی ئایینەو، لە هەموو دیاردە و دەرکەوتەکانی گەردوونیان پوانیوە. لەبەرئەو، هۆنراوە ئایینییەکانی خۆیان، بە باسی جوانیی سروشت، هەستی خۆشەویستی و ئەفین مۆتۆر بەکردووه، رازاندوویانەتەو، هێز و پێزێکی پتریان پێ داوه. بۆیە، خۆنەر، چێژێکی تایبەتی، لە زۆربەیی ئەو هۆنراوانە وەردهگرێ، خیراتریش، جیتی خۆیان، لە نێو دل و دەرووندا دەکەنەو!

7. زۆربەیی ئەو هۆنراوانەش، چ لە شتو و چ لە ناوەرێکدا، لە یەکدی دەچن، یا، زۆر لە یەکدیەو نزیکن. لەو دەجێ، هۆنەرەکانی کورد، کەلکیان، لە بەرھەمەکانی یەکدی وەرگرتبێ. بۆ نمونە: لە گەلێ هۆنراوەدا، هێندێ پاقەیی وەک: « موری سپی، پرووی رەش، پشستی چەماو، چاوی کوێر کەلاو، گوی کەر، زەریای ساو، چیرۆکی ئادەم و حەوا، شیخی صەنعان ... » دووبارە و چەن بارە بوونەتەو. یا، زۆربەیی هۆنەرەکان، لە کۆتایی هۆنراوەکانیاندا، پاراونەتەو و لالاونەتەو، داوای لێبوردنیان کردووه. یا، خۆیان زۆر بە پچووک، پیشانداوه و گوتوویانە: ئێمە هیچ نین، باسی گەورەیی، دەسەلات و میهرەبانیی خوا بکەین!

8. هێندێ لە هۆنەرە کلاسیکییەکانی کورد، هێندێ جار، هۆنراوەیەکی یا، چامەییەکی دیاریکراویان گوتووه، جگە لەو، بۆ هەمان مەبەست گوتراون، لە هەمان کاتیشتا، گەر لە ناوەرێکدا، لە یەک نەچوون، ئەوا، لە ناو و شتو، زۆر لە یەکدیەو نزیکبوون. بۆ نمونە: چامەیی « بەحری نوور »، چەن هۆنەرێکی وەک: « موخلیص، مەحووی، خاکیی، نەقیب و خادیم » گوتوویانە، بەلام، هەموویان، وەک یەک نەیانتوانیوه، بە شتو، یەکی جوان و رێکوپێک بپارێزنەو. هەر وەک، دوکتۆر « عیززەدین »یش نووسیویتی: (سێ هۆنەر، بە ناوی « بەحری نوور » وە چامەیان هەیه. سەرەتا « موخلیص » نووسیویبەتی، پاشان « مەحووی و خاکیی ». هەر سێ چامەیان، ناردووه بۆ « شیخ عومەری بیارە » بپاریان لەسەربدا. وەلامی ئەو، هونەر بۆ « موخلیص » چونکە دەسپێکەر، کارەکی « مەحووی » شاکارە، ئەوی « خاکیی » باشە، بەلام هەناسەیی وەک ئەوان نییە.) (33,57)

دیاره، ئەو کاتەى دوکتۆز، ناوی ئەو سى ھۆنەرەى بردوو، یا، ئەو دوو ھۆنەرە « نەقیب و خادیم »، ھىشتا، ئەو دوو چامەىەیان نەنوسىو، یا، دوکتۆز ئاگای لەو دوو چامەىە نەبوو، بۆیە ناوی نەبردون!

بۆ نموونە: « موخلیص » گوتوویەتى:

ھەموو زەرپراتى جیسم، غەرقى لوججەى بەحرى عصبانە
لە دەست ئەم نەفسە ئەممارە، عەجەب حالم پەرىشانە
ھەوا و حیرسى دنیا، نەفسى بەد، ئەخلاقى بى دینى
لە مندا، جەمعى مەوجودە، کەوا مەطلووبى شەیطانە «34-33,57»
« مەحووی » گوتوویەتى:

« وە صەلەللاھو عەلا »، ئەو بەحرى نوورى عیلم و عیرفانە
کە دەرکى غەورى ناکا، « غەیرو عیلم لىللاھى سوپحانە ھو »
« وە صەلەللاھو عەلا »، ئەو ذاتى پاکی قودسى ئایاتە
کە ئەخلاقى، پەسەندیدەى جەنابى حەیبى مەننانە «419,55»
« خاکىی » گوتوویەتى:

ببارتنى خوا، بارانى، ھەرچى فەیض و ئیحسانە
لە سەر ئەو باعیشى خەلق و گوزیدەى جەمعى ئەکوانە
دەمى صویحى ئەزەل داکا، ھەتا شامى ئەبەد پڕۆئ
بە یەک تاو بى، نەکوو تاوتاو، وەکوو تاوی بەھارانە «7,2»
« نەقیب » گوتوویەتى:

« وە صەلەللاھو عەلا » ذاتى، کە قورئانى ئەناخوانە
لە جۆملەى موعجزاتى ئەووەلى، ئایاتى سوپحانە
شەھەنشاهى سەریرى « لى مەع ئەللا »، واسیطەى ئیمکان
رەسوولى ئینس و جانە، ئونسى جانە، بەحرى ئیحسانە «53-52,2»
« خادیم » گوتوویەتى:

ئەى پێشەواى، مەحفەلى سالارى ئەنبیا!
وہى رەھنومای، جانی عزیزانى ئەولیا!
ئەى شەمعى جەمعى، مەجلیسى رەھوانیانى عەشق!
پەروانەى بە دەورى تو، ئەرواحى ئەتقیا «55,21»

* * *

س هرجاوهگان

1. ئاوات، دیوان، چاپ 1، چاپخانه مهارت، تهران، 1365 هه‌تاوی.
2. نه‌حمه‌دی نه‌قیب - سه‌یید، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌ئیرشاد، به‌غدا، 1985.
3. نه‌خۆل، دیوان، سه‌رجه‌می شیعه‌رکانی، چاپ 3، سلیمانی، 2000.
4. نه‌سیری - دیوان، به‌رگ 1، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لحه‌وادث، به‌غدا، 1980.
5. نه‌نهر قادر محمه‌مد، لیسریکای شاعیری گه‌وره‌ی کورد مه‌وله‌وی، چاپ 1، ستۆکه‌ژۆم، 1990.
6. براهیمی شاتری - حاجی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لخوریه، به‌غدا، 1989.
7. بابا‌تاهیری عوریان، دیوان، چوارینه‌کانی، رازی وه‌ریگتیراوه، چاپ 2، چاپخانه‌ی بابل، به‌غدا، 1979.
8. بیتخود، دیوان، کۆکردنه‌وه و ریک‌خستن و له سه‌ر نووسینی محمادی مه‌لا کریم، له نێزان چاپکراوه‌ته‌وه، بێ نه‌وه‌ی هیچی له سه‌ر بێ!
9. بیتسارانی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی میهن، سنه، 1375 ه.
10. بیوه‌ی، نه‌مین نه‌قشبه‌ندی، به‌ره‌می ژبان و دیوانی هۆنراوه‌کانی، چاپ 1، چاپخانه‌ی شه‌فیع، به‌غدا، 1980.
11. پیره‌مێردی نه‌مر، دیوان، نووسینی محمد رسول «هاوار»، ...؟
12. چروستانی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌وره‌س، سلیمانی، 1985.
13. چه‌په‌گۆلنی له گۆلزاری عوثماني، دیوان، ناماده‌کردنی عه‌بدو‌للا مسته‌فا صالح، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لحه‌وادث، به‌غدا، 1991.
14. سه‌ریق، دیوان، چاپ 1، له بلاوکراوه‌کانی چاپه‌مه‌نی محمه‌دی، سه‌قز، به‌هاری 1369 ه.
15. سه‌سیب قه‌رده‌اخ، فه‌ره‌نگی خه‌م، به‌رگ 2، چاپ 1، هه‌ولیتیر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیتیر، 2002.
16. جه‌مدی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نۆفیتست، به‌غدا، 1984. جاری دووم له لایه‌ن «کیتاب هه‌رزان» هه‌ له «سوید» بلاوکراوه‌ته‌وه.
17. د. حوسین محمه‌د عه‌زیز، چه‌ند سه‌رنجی ده‌ریاره‌ی ناسنامه‌ی نایینی و نه‌ته‌وه‌یی «خه‌لیل منه‌ور»، گۆقاری نیتستا، ژماره 20، سوله‌یانی، 1999.
18. د. حوسین محمه‌د عه‌زیز، سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی و گرفته‌کانی زمانی کوردیی، چاپ 1، چاپخانه‌ی هه‌وال، له بلاوکراوه‌کانی ده‌زگه‌ی سه‌رده‌م، سلیمانی، 1999.

19. د. حوستین محمەد عەزیز، دلتزار دویتنی و نەورۆ، شیعرستان، گۆتار، ژمارە، سوله‌یمانیی، 2001.
20. د. حوستین محمەد عەزیز، دیدی نەتەوویی و نانەتەوویی، چاپ 1، چاپخانه‌ی ئەزەر، سوله‌یمانیی، 2002.
21. خادیم، دیوان، بەرگ 1، چاپ 1، چاپخانه‌ی دار ئەلخوری، بەغدا، 1980.
22. حیلمی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی ئەلئیرشاد، بەغدا، 1985.
23. خالد حیسامی « هیدی »، کاروانی خەیاڵ، دیوان، چاپ 1، نینتشاراتی صلاح الدینی ئەییوویی، ارومیه، 1364.
24. خانی، مەم و زین، دیوان، هەژار کردوویی بە موکریان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نەجاح، بەغدا، 1960.
25. دلتزار، دیوان، چاپ 1، سوید - ستۆکھۆلم، 1992.
26. رەزا تالەبانی - شیخ، دیوان، نامادەکردنی ناسری ئیبراھیمی، ئە بلاکراوەکانی کتیبی هەرزان - یۆنشتۆپینگ - سوید، 1993.
27. رەفیع حیلمی، شعر و نەدەبیاتی کوردی، بەرگ 1 و 2، چاپ 2، چاپخانه‌ی خۆتێندی بالا، هەولێر، 1988.
28. رەنجوری، مەلا عومەری زەنگنە، دیوان، چاپی 1، چاپخانه‌ی افاق عریبە، بەغدا، 1983.
29. زیوەر، سۆزی نیشتمان، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی مەعارف، بەغدا، 1958.
30. سالم، دیوان، کتەبفرۆشی و چاپخانه‌ی موفقی لە مەهاباد بلاویکردۆتەو. چاپخانه‌ی (محمدی، سقر)
31. سیف القضا، دیوان، کۆکردنەوی قازی نەحمەد، چاپ 1، چاپخانه سبز، 1361.
32. شاھۆ، دیوان، کۆکردنەو و ڕیکخستنی محمد امین کاردۆخی، بەرگ 1، چاپ 1، چاپخانه‌ی راپەرین، سلیمانی، سالی چاپ ...؟
33. صدیق بۆرەگەبی « صفیزادە »، میتۆوی ویتەوی کورد، بەرگی، چاپ 1، چاپخانه چەر تیریز، انتشارات ناجی - بانە - کردستان، 1370.
34. صدیق بۆرەگەبی « صفیزادە »، میتۆوی ویتەوی کورد، بەرگ 1، چاپ 1، چاپخانه چەر تیریز، انتشارات ناجی - بانە - کردستان، 1370.
35. صەیدی، دیوان، کۆکردنەو و شیکردنەوی محمد امین کاردۆخی، چاپ 1، چاپخانه‌ی کامەران، سلیمانی، 1971.
36. طاهر بەگی جاف، دیوان، چاپ 3، چاپخانه‌ی هەولێر، هەولێر، 1966.
37. طاهر فواد، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی کوردستان، هەولێر، 1970.

38. علاء الدین سجادی، میثروی نهدهبی کوردی، چاپ 1، چاپخانهی معارف، 1952.
39. علی بهره‌شانی - شایه‌ری کورد، گۆناری « روناکی » ژماره « 8 » هه‌ولتیر، 1936.
40. عه‌بیاس حه‌قیقی، دیوان، چاپ 1، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه، 1367 هـ.
41. عه‌ونی، دیوان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانهی په‌روه‌رده، هه‌ولتیر، 1997.
42. د. عیززه‌دین م. په‌سوول، شیعره‌ی کوردی - ژبان و بهره‌مه‌می شاعیرانی، به‌ش 1، چاپ 1، چاپخانهی نه‌لحه‌وادث، به‌غدا، 1980.
43. فانی مه‌لا حسین شیخ سعدی، دیوان، چاپ 1، چاپخانهی رۆشنبیری، هه‌ولتیر، 1984.
44. قادری کۆبی - حاجی، دیوان، له چاپکراوه‌کانی نه‌مینه‌دارتی گشتیی رۆشنبیری و لارانی ناوچه‌ی کوردستان، 1986.
45. قانع، ژبان و شیعره‌کانی، برهان قانع کۆیکردۆته‌وه و سه‌ره‌رشتی چاپکردنی کردوه.
46. کاکه‌ی فه‌لاح - حه‌مه‌ حه‌مه‌نه‌مین قادر، کاروانی شیعره‌ی نوئی کوردیی، به‌رگ 1، چاپ 1، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، 1978.
47. د. کامل حسن عزیز البصیر، په‌خته‌سازی میثروو و په‌یره‌وکردن، چاپ 1، چاپخانهی کۆری زانیاری عتراق، به‌غداد، 1983.
48. کانی، دیوان، چاپ 1، چاپخانهی نه‌لحوادث، به‌غدا، 1980.
49. که‌مالی، دیوان، چاپ 1، مطبعه دار الشنون الثقافیه العامه، به‌غداد، 1986.
50. گولزاری کوردستان، ناماده‌کردنی صالح شیخی، چاپ 1، کتیبفرۆشی شیخی، سنه، 1377.
51. د. مارف خه‌زنه‌دار، له بابه‌ت میثرووی نهدهبی کوردیی یه‌وه، چاپخانهی الموسسه العراقیه للده‌عایه و النشر، به‌غدا، 1984.
52. محه‌مه‌ده‌هادین مه‌لا صاحب، دیوان، پیر شالیاری زه‌رده‌شتی « هه‌ورامی »، چاپ 2، نینتشاراتی محمده‌ی سه‌نه‌ندوج، سالی چاپ؟
53. د. محه‌مه‌د نووری عارف، تیکستی نهدهبی کوردی " هۆنراوه "، به‌ش 2، چاپ 1، چاپخانهی زانکۆی سلیمان، 1981.
54. د. مکره‌م تاله‌بانی، شیخ په‌زای تاله‌بانی، ژبانی په‌روه‌رده‌ی بیروباوه‌ری و شیعره‌ی، چاپ 1، چاپخانهی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولتیر، 2001.
55. مه‌حوی، دیوان، چاپ 2، چاپخانهی نۆفیتست، به‌غدا، 1984.

56. مه‌وله‌وی، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لنه‌ج‌اح، 1961. «کتیبه‌فرۆشی سیدیان مه‌اباد»
57. موخلیس، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی سه‌فوه‌ت، سلیمان‌ی، 1988.
58. مه‌لای جزیری، دیوان، هم‌زار شه‌رحی لی‌ کردووه، چاپ 1، سروش، تهران، 1361 هـ.
59. مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌رمی مدرس، نه‌نا و سکالا، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لحواد‌ت، به‌غدا، 1987.
60. مینه‌ج‌اف، دیوان، چاپ 1، چاپخانه‌ی نه‌لج‌اح‌ظ، به‌غدا، 1990.
61. ناری، دیوانی کاکه‌ همه‌ی مه‌ریوانی، کتیبه‌فرۆشی «سیدیان» مه‌اباد - نیران - نازریایجانی غه‌ری.
62. نافع مه‌زه‌هر «شیره»، چاپ 1، سوید، 1995.
63. نالی، دیوان، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، چاپ 2، چاپخانه‌ی سپهر، تهران، 1364 هـ.
64. شیخ‌نووری شیخ‌س‌ال‌ح، دیوان، به‌رگ 1 - به‌ش 1، چاپ 1، چاپخانه‌ی دار نه‌لج‌اح‌ظ، به‌غداد، 1985.
65. هه‌رده‌وتیل کاکه‌یی، مصطفی‌نه‌ریمان، شاعیری چه‌وساوه‌کان خه‌لیل منه‌وه‌ر، دیوان، چاپ 1، دار نه‌لحو‌ریه، به‌غدا، 1984.
66. هینمن، پاشه‌رۆک، چاپ 2، چاپخانه‌ی پیروزی، له‌بلاوکراره‌کانی سه‌بییدیان، مه‌اباد، خاکه‌لیتوه‌ی 1362 هـ.
67. وه‌فایی، دیوان، انتشارات صلاح‌الدین ایوبی، اورمیه، 1364 هـ.
68. فریمان جرنقیل، التقویمان‌اله‌جری و المیلادی، ترجمه‌د.حسام‌م‌حی‌الدین‌ال‌لوسی، مطبعه‌الجمه‌وریه، الطبعه‌الثانیه، بغداد، 1986.
69. ف. مینورسکی، ملاحظات و انطباعات، پیتروغراد، 1915. ترجمه‌من‌ال‌روسیه‌الی‌العربییه و علق‌علیه و کتب‌مقدمته‌الدکتور‌معروف‌خه‌زنه‌دار، بغداد، 1968.

* * *

بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسەر :

گوتار :

1. بهره نازادی، گ. رابوون، ژ. 2، سوید، 1991.
2. له پیناوی راستیدا، گ. بهریانگ، ژ. 87، سالی 12، سوید. 1993.
3. یه‌کیتی سۆڤیتی هه‌له‌شاره له روانگهی بهره‌وه‌ندییه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه، گ. رابوون، ژ. 7-8، سوید، 1993.
4. ده‌بارهی که‌سایه‌تیی کورده، گ. رابوون، ژ. 10-11، سوید، 1994.
5. بهره ستراتیژیکیی یه‌گرتووی نه‌ته‌وه‌یی، هه‌نگاو، ژ. 13، له‌ندهن، 1995.
6. سایکۆلۆژییه‌تی مرۆڤی ناواری کورده ...، گ. گزینگ، ژ. 8، سوید، 1995.
7. لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک ده‌بارهی کۆمه‌لگهی کورده‌واری، گ. گزینگ، ژ. 9، 1995.
8. کۆزیه‌ تا‌قانه‌ ساواکه‌ی ده‌نگ و په‌نگی نه‌ته‌وه‌که‌م (MedTV)، گ. گزینگ، ژ. 13، سوید، 1996.
9. هه‌نگاوی یه‌که‌م و ...، گ. بهریانگ، ژ. 102، سالی 14، سوید، 1996.
10. چهند سه‌رنجی ده‌بارهی سه‌ره‌خۆشیی و په‌سه‌دانان، گ. بهریانگ، ژ. 104، سوید، 1997.
11. دیکتاتۆره‌کان له به‌ر یه‌ک ناوینه‌ قه‌زی نه‌خشه و پلانه‌کانیان داده‌هێنن، گ. بهریانگ، ژ. 105، سوید، 1997. گ. دیمۆکراسی، ژ. 30، سلیمان، 1997.
12. که‌ی هۆشی به به‌ر خۆماندا ده‌هێنینه‌وه؟ گ. بهریانگ، ژ. 106-107، سوید، 1998. گ. دیمۆکراسی، ژ. 31، سلیمان، 1998.
13. با خۆمان چاک بناسین، گ. بهریانگ، ژ. 108، سوید، 1998.
14. سه‌ن سه‌رنجی زمانه‌وایی، مانگنامه‌ی په‌یام، ژ. 8، 1998.
15. مافی دیاریکردنی چاره‌نووس، گ. ئالا، ژ. 30، 1998.
16. بۆره‌ نه‌به‌ن، بازه‌به‌ن، کلکی به نه‌ندازه‌به‌ن، گ. بهریانگ، ژ. 109، 1998.
17. ناشتی به ده‌نگ نییه، به په‌نگه، ر. کوردستان، ژ. 7، به‌رلین، 1998.
18. چهن سه‌رنجی ده‌بارهی ناسنامه‌ی ئایینی ...، گ. ئیستا، ژ. 20، 1999.
19. زۆره‌ له نێوان کورده‌ایه‌تیی و عیتراقه‌جیتیدا، گ. ناینده، ژ. 1، سوله‌یمانی، 1999.
20. داری به‌زه‌یی خوا، ر. کوردستانی نوێ، به‌شی یه‌که‌م، ژ. 1902، 1999/7/13.
- به‌شی دووه‌م، ژ. 1903، 1999/7/14، سوله‌یمانی.
21. ده‌بارهی مه‌له‌فی که‌رکوک، ر. کوردستانی نوێ، ژ. 1921، 1999/8/11.
- سوله‌یمانی. مانگنامه‌ی کوردستانی نوێ له ده‌روه‌ی وولات، ژ. 67، 1999/8/25.

22. شتواری خهبات و مافی چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌کان، پ. کوردستانی نوئی، ژ. 1928، 1999/8/18، سوله‌یانیی.
23. ده‌باره‌ی فریزۆلۆژی کوردیی، پ. ئالای نازادی، ژ. 220، 1999/7/12.
24. خرنووکیش له بیاباندا دره‌خته، گ. گزینگ، ژ. 28، سوید 2000. پ. ئالای نازادی، ژ. 378، 2000/08/20، سوله‌یانیی.
25. ژن له ئاوێنه‌ی ته‌لخی هیندی هۆنراوه‌ی کوردیی، گ. گزینگ، ژ. 29، 2000. پ. کوردستانی نوئی، ژ. 2312، 2000/11/25، سوله‌یانیی.
26. هینزی به‌کیتیی له سایه‌ی دیمۆکراسیییدا، پ. کوردستانی نوئی، ژ. 2314، 2000/11/27، سوله‌یانیی.
27. رۆژۆمتری رووداوه‌کانی مانگی نۆقه‌مبه‌ر له میتۆوی کورددا، کوردستانی نوئی، ژ. 2317، 2000/11/30، سوله‌یانیی.
28. مه‌حویی له نیوان خواپه‌رستی و کوردایه‌تییدا، گ. ئاینده، ژ. 15، 2000.
29. د‌ل‌زار دوتنی و نه‌ورۆ، گ. شیه‌رستان، ژ. 6، سوله‌یانیی، 2001.
30. نه‌ورۆزی کورد، گ. گزینگ، ژ. 31، 2001.
31. شه‌کره‌ شاره‌که‌م سوله‌یانیی، گ. گزینگ، ژ. 32، 2001. گ. گه‌لاوتیزی نوئی، ژ. 26، کوردستان - سوله‌یانیی، 2001.
32. ئابوری ه‌اویه‌ش له نیوان مارکسیزم و ناسیۆنالیزم ه‌ر له کۆنه‌وه ه‌تا ئیستا، گ. مه‌ده‌نیه‌ت، ژ. 11، کوردستان - سوله‌یانیی، 2001.
33. سوله‌یانیی نانۆی، پ. کوردستانی نوئی، ژ. 2855، رۆژی شه‌مه‌مه، 09.07.2002، سوله‌یانیی.
34. مانگی خۆین و هیوا، پ. کوردستانی نوئی، ژ. 2874، 09.29.2002.

نامه‌یلکه و په‌رتووک :

1. ده‌باره‌ی پرۆژه‌ه‌ی یه‌کیتی نیشتمانیی کوردستان، ج. 1، سوید، 1994.
2. دوا پرۆژه، ج. 1، سوید، 1994.
3. پینچ ووتاری غه‌مگین، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1994.
4. دیموکراسی، نایدۆلۆژی و جه‌نگی نیخۆ، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1994.
5. مملاتی نایدۆلۆژی له کوردستاندا، ج. 1، چاپخانه‌ی نه‌زم، سوله‌یانیی 1993. ج. 2، چاپخانه‌ی کیتاب ه‌هرزان، سوید، 1995.
6. پینچ کاترۆمتر له‌گه‌ل برام نه‌حمه‌دا، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1995. ج. 2، چاپخانه‌ی نه‌زم، سوله‌یانیی 1996. ج. 3، چاپخانه‌ی سیما، سوله‌یانیی، 2002.
7. نامه‌یه‌کی د‌ر‌ت‌ر‌ب‌ۆ نه‌وشیروان مسته‌فا، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1995.

8. کورد و شوێرش و هه‌لی میتژوویی، ج. 1، چاپخانه‌ی کیتاب هه‌رزان، سوید، 1996. ج. 2، چاپخانه‌ی هه‌میشه، کوردستان، 2000.
9. فیدرالیزم و ده‌وله‌تی فیدرال، ج. 1، چاپخانه‌ی باران، سوید، 1996. ج. 2، له بلاوگراوه‌کانی ده‌زگه‌ی دیمۆکراسیی، سوله‌یانی، 1996.
10. به‌لتی لیکۆلینه‌وه و ره‌خه‌ نه‌ک شتیواندنی راستیی، ج. 1، چاپخانه‌ی کیتاب هه‌رزان، سوید، 1996.
11. خولانه‌وه له بازنه‌یه‌کی بۆشدا، ج. 1، چاپخانه‌ی ناپیک، سوید، 1997. ج. 2، چاپخانه‌ی سیما، سوله‌یانی، 2002.
12. رۆلتی سیستیمی بنه‌ماله له بزافی رزگاربخوازی نیشتمانی کوردستاندا، ج. 1، چاپخانه‌ی میدیا، سوید، 1997. ج. 2، چاپخانه‌ی نه‌زهر، سوله‌یانی، 2001.
13. گیروگرفته سه‌ره‌کییه‌کانی کورد، ج. 1، چاپخانه‌ی کیتاب هه‌رزان، سوید، 1998. ج. 2، چاپخانه‌ی سیما، سوله‌یانی، 2000.
14. نۆجه‌لان نه‌زموونیکێ نوێ و په‌ندی میتژوویی، ج. 1، چاپخانه‌ی میدیا، سوید، 1999. ج. 2، سوله‌یانی، 1999.
15. سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی و گرفته‌کانی زمانی کوردیی، ج. 1، چاپخانه‌ی هه‌وال، له بلاوگراوه‌کانی ده‌زگای سه‌رده‌م، سوله‌یانی، 1999.
16. خلتی بیرتکی ژاراوی، ج. 1، چاپخانه‌ی هه‌میشه، سوله‌یانی، 2000.
17. مه‌سه‌وود مه‌مه‌د و دوو دیداری دۆستانه، ج. 1، چاپخانه‌ی تیشک، کوردستان - سوله‌یانی، 200.
18. دید نه‌توویی و نانه‌توویی، ج. 1، چاپخانه‌ی نه‌زهر، سوله‌یانی، 2002.
19. سنووره‌ قه‌ده‌غه‌کان مه‌شکیتن، ج. 1، چاپخانه‌ی سیما، سوله‌یانی، 2003.
20. په‌یمانیکێ ره‌ش و رۆژتکی سوور، ج. 1، چاپخانه‌ی نه‌زهر، سوله‌یانی، 2003.
21. شه‌کره‌ شه‌ره‌که‌م « سوله‌یانی »، له بلاوگراوه‌کانی شه‌ره‌وانیی « سوله‌یانی »، ج. 1، چاپخانه‌ی شقان، کوردستان - سوله‌یانی، 2003.
22. یاقووت و زمه‌رووتی کوردیی، به‌رگ 1، ج. 1، له بلاوگراوه‌کانی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری، کوردستان - سوله‌یانی، 2003.

* * *

بەرگی یەكەمی نەم بەرھەمە، مامۆستا «حەسەن عەبدولكەرىم»، وەك شارەزایەکی، «بەرپۆەبەریتی گشتیی چاپ و بلاوکردنەوہ — شالیارگەیی رۆشنبیریی «لە «سولەیمانیی»، هەلیسەنگاندووە و لە راپۆرتی خۆیدا، بۆ بەرپۆەبەری دەزگەكە نووسیویتی:

بەرپۆە مامۆستا شیخ محەمەد
پاش خویندنەوہی بەرھەمەكە، لام وایە، نەك هەر،
شایانی چاپکردنە، بەلكوو پێویستە، لە زانكۆدا، بكریتە
یەكی لەو بابەتانەیی، كە لە كۆلیژی ئادابدا بخوینری.

حەسەن عەبدولكەرىم
2002. 09. 02

بەرھەمی داھاتیوو

1. یاقووت و زمرپووتی كوردیی، بەرگی 3، سروشت و جوانیی.
2. یاقووت و زمرپووتی كوردیی، بەرگی 4، ئەفین و دلداریی.
3. یاقووت و زمرپووتی كوردیی، بەرگی 5، نەتەوہیی و نیشتمانیی.

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

هۆنراوه دەبێ، وەك خشتی مۆزاییك رەنگینبێ. وەك بەردی مەرەمەر لووسبێ. وەك گۆلی تازە پشكووتووی بەهار (تەر، نوێ، گەش، جوان و بۆنخۆش)بێ. وەك ناوی خاوینی كانیاوی دامینی چیاى كوێستانەكانى كوردستان (گیانبەخش، ڕوون، ڕەوان و سازگار)بێ. وەك سەرخەوى خۆشى بەھاران (گیانفرزین و ھەستبزوین)بێ. وەك مەى (خۆشپهینەر و نەشەبەخش)بێ. هۆنراوه دەبێ، ھیندە (ساكار، بێ گریوگۆل و ڕەوان)بێ، خوینەر، بى هیچ جۆرە گرهتێ، لە واتاكەى بگا، بە ئاسانی، بە پەیزەى ئەندێشە و بیرى ھۆنەردا ھەلگەرئ.

گەر هۆنراوێك، وەك ڕووی یار، گەش نەبێ. وەك زەردەخەنە، جوان نەبێ. وەك ئەستێرە، نەجریوێت. وەك ناوی كانیى، ڕوون نەبێ. وەك باوشى ژن، گەرموگۆر نەبێ. وەك كامەرانیى، ئاسوودە نەبێ. وەك كیزە كورد، نازدار نەبێ. وەك كوردستان، جوان نەبێ. وەك موزىك، خۇراكى گیان نەبێ. وەك گۆل، شیلەى ژيانى ھەنگ نەبێ. وەك زەنگۆلەى مى كارمامز، زرتكەى ئەمە. وەك بالى پەپوولە، نەخشین و ڕەنگین نەبێ. وەك سڕووشتى جوانى (ھورامان)، زیندوو نەبێ. وەك نەتەوێ كورد، گیانى خۇراگرى تیندا نەبێ و تەمەندریژ نەبێ. وەك داربەرۆو، ڕەگى ھوول دا نەجووبێ. وەك كاكە (مەم)، زمانى دلێ خاتوو (زین) نەبێ. وەك (وەلى)، شەیدای (شەم) نەبێ. ھەر پیتىكى، گەوھەرئ نەبێ. ھەر ووشەمەكى، پارچە زێرئ نەبێ. ھەر دێرێكى، گەنج نەبێ. سەراپای ھۆنراومكەش، لە زەریای ھوولئ بى بى (جوانیى، ئاسكىى، ڕەوانیى، ساكارىى، شیرینیى، تەرپازاویى و دلگریى)دا، ھەر ھەر ئێووبووبو و سیمفونیاپەكى ھونەریى بى وینەى وێزەى ھاوناھەنگ و رێكوپێك پێك نەھێت، باشت وایە، ئەو ھۆنراوێە ھەر نەبێ!

THE KURDISH RUBY & EMERALD

4390

وزارەتى رۆشنبیریى - بەرپەرەى گشتیى چاپ و بلاوکردنەو

تەرخى (1500) دینارە